

A.No. 17680.

Q-23

6

பன்னிரண்டாம் திருமுறை

பெரிய புராணம்

மூலமும் உரையும்

தமிழ் நிகலயம்

5-5

சிவ மயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சேக்கிழார் பெருமான் அருளிய

திருத்தொண்டர் புராணம்

என்னும்

பெரிய புராணம்

மூலமும் தெளிவுரையும்

ஆறாம் தொகுதி

(3636 - 4281)

உரையாசிரியர் :

புலவர் அ. மாணிக்கனார் M.A.

தமிழ்ப் பேராசிரியர் (ஓய்வு)

அமா. ஜெயின் கல்லூரி, சென்னை - 114

தமிழ் நிலையம்

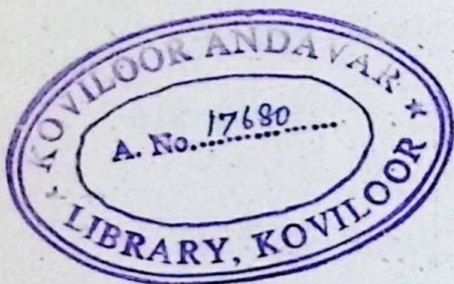
ஏ ஆர் ஆர் காமப்ளெக்ஸ்

141, உஸ்மான் சாலை,

தியாகரா நகர், சென்னை - 600 017

இரண்டாம் பதிப்பு : 1995

உரிமை பதிப்பகத்திற்கே

ஆறு தொகுதிகள் விலை ரூ. 400.00

பொருளடக்கம்

எண்	தலைப்பு	பக்கம்
7. வார் கொண்ட வனமுலையாள் சருக்கம்		
40.	சாக்கிய நாயனார் புராணம்	34
41.	சிறப்புலி நாயனார் புராணம்	46
42.	சிறுத்தொண்ட நாயனார் புராணம்	50
43.	கழறிற்றறிவார் நாயனார் புராணம்	94
44.	கணநாத நாயனார் புராணம்	184
45.	கூற்றுவ நாயனார் புராணம்	190
8. பொய்யடிமையில்லாத புலவர் சருக்கம்		
46.	பொய்யடிமையில்லாத புலவர் புராணம்	196
47.	புகழ்ச்சோழ நாயனார் புராணம்	198
48.	நரசிங்க முனையரைய நாயனார் புராணம்	216
49.	அதிபத்த நாயனார் புராணம்	222
50.	கலிக்கம்ப நாயனார் புராணம்	232
51.	கலிய நாயனார் புராணம்	238
52.	சத்தி நாயனார் புராணம்	246
53.	ஐயடிகள் காடவர் கோன் நாயனார் புராணம்	250
9. கறைக் கண்டன் சருக்கம்		
54.	கணம்புல்ல நாயனார் புராணம்	256
55.	காரி நாயனார் புராணம்	262
56.	நின்றசீர் நெடுமாற நாயனார் புராணம்	264

57.	வாயிலார் நாயனார் புராணம்	270
58.	முனையடுவார் நாயனார் புராணம்	276

10. கடல் சூழ்ந்த சருக்கம்

59.	கழற்சிங்க நாயனார் புராணம்	280
60.	இடங்கழி நாயனார் புராணம்	286
61.	செருத்துணை நாயனார் புராணம்	292
62.	புகழ்த்துணை நாயனார் புராணம்	296
63.	கோட்புலி நாயனார் புராணம்	300

11. பத்தராய்ப் பணிவார் சருக்கம்

64.	பத்தராய்ப் பணிவார்	306
65.	பரமனையே பாடுவார்	310
66.	சித்தத்தைத் சிவன்பாலே வைத்தார்	312
67.	திருவாரூர்ப் பிறந்தார்	314
68.	முப்போதும் திருமேனி தீண்டுவார்	314
69.	முழுநீறு பூசிய முனிவர்	316
70.	அப்பாலும் அடிச்சார்ந்தார்	322

12. மன்னிய சீர்ச் சருக்கம்

71.	பூசலார் நாயனார் புராணம்	325
72.	மங்கையர்க்கரசியார் புராணம்	334
73.	நேச நாயனார் புராணம்	336
74.	கோச்செங்கட்சோழ நாயனார் புராணம்	338
75.	திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாண நாயனார் புராணம்	348
76.	சடைய நாயனார் புராணம்	354
77.	இசைஞானியார் புராணம்	356

13. வெள்ளானைச் சருக்கம்

திருத்தொண்டர் புராணம்

(கதைச் சுருக்கம்)

40. சாக்கிய நாயனார்

‘திருச்சங்க மங்கை’ என்ற ஊரில் சாக்கிய நாயனார் என்பவர் தோன்றினார். அவரது குலம் வேளாளர் குலம். அவர் பிறப்பறுக்க வேண்டும் துறையை ஆராயலானார். ஆதலால் அவர் காஞ்சி நகரத்துக்குச் சென்று பௌத்தரானார். மற்றச் சமயங்களையும் அவர் ஆராய்ந்தார். இறுதியில் ‘சிவ வழிபாடே பிறவிப் பிணிக்கு மருந்து’ எனத் துணிவு கொண்டார். ‘உண்மைப் பொருள் சிவபெருமானே’ என அவர் துணிவு கொண்டிருந்தார். ‘எந்நிலையில் நின்றாலும் எக் கோலம் கொண்டாலும் சங்கரன் தாள் வணங்குவதே உண்மைப் பொருள்’ என எண்ணினார். சிவபெருமானை உள்ளத்தால் வழிபட்டார். ஆயினும் பௌத்த கோலத்தை மாற்றவில்லை!

நாள் தோறும் சிவலிங்கத்தைக் கண்ட பின்பே உணவு உண்பார். ஒருநாள் அவர் ஒரு சிவலிங்கத்தைக் கண்டார். அன்பு மேலிட்டது! அதனால் அவர் செய்வது இன்னது என அறியாது பக்கத்திருந்த கல்லை எடுத்துச் சிவலிங்கத்தின் மீது எறிந்தார்.

சிறுவர் பெற்றோரைத் துன்புறுத்தும் போது மகிழ்வதைப் போன்று எம்பெருமான் மகிழ்ந்தார். மறுநாள் சிவலிங்கம் ஒன்றைக் கண்டார். அதன் முன் நாள் போல் கல்லை எறிவது இவ்வாத செயல் என எண்ணினார்.

எனினும் 'தாம் கல்லால் அடிப்பது சிவனருளே' எனக் கல்லால் அடித்தார். அப்படியே நாள்தோறும் செய்து வந்தார்.

ஒருநாள் உண்ணப் புகும் போது 'கல்லால் அடிக்காமல் உண்ணலானேனே!' என்று எண்ணிச் சென்று சிவலிங்கத் தைக் கல்லால் அடித்தார். சிவபெருமான் அவர்க்குக் காட்சி தந்தார். அவர்க்குத் தம் உலகத்தில் அடிமைத் திறத்தை அளித்து அருள் செய்தார்.

41. சிறப்புலி நாயனார்

'திருவாக்கூர்' என்பது சோழ நாட்டு ஊர்களுள் ஒன்றாகும். அவ்வூரில் அந்தணர் குலத்தில் சிறப்புலியார் தோன்றினார். அவர் தம்மிடம் இல்லை என்று வந்தவர்க்கு இல்லை என்னாது கொடுத்து வந்தார். இறைவரிடம் அன்பு செலுத்திப் பல வேள்விகளைச் செய்தார். இறுதியில் இறைவரின் திருவடியை அடைந்தார்.

42. சிறுத்தொண்ட நாயனார்

திருச் செங்காட்டங்குடி என்பது சோழ நாட்டகத்தில் உள்ளதாகும். அவ்வூரில் 'மாமாத்திரர்' என்ற அந்தணர் மரபில் பரஞ்சோதியார் என்பவர் அவதரித்தார். அவர் தென் மொழி, வடமொழிகளில் உள்ள கலைகளையும் ஆயுர் வேதம், படைக் கலத் தொழில் என்பனவற்றையும் கற்றவர். பல்லவ மன்னனுக்குப் படைத் துணையாய் இருந்து போர் பல செய்து வெற்றி பல குவித்தவர்.

நரசிம்மவர்மனுக்கும் சாளுக்கிய மன்னன் புலிகேசிக்கும் போர் நிகழ்ந்த போது படைத்தலைவராய் இருந்து அம் மன்னனை அவர் வென்றவர். மன்னன் நரசிம்மவர்மன், பரஞ்சோதியார் சிவனடியார் என்பதை அறிந்தான்.

அவரைத் தம்மிடமிருந்து விடுவித்துப் பெரும் பொருள் தந்து அனுப்பினான்.

அவர் தம் செங்காட்டங்குடிக்கு வந்தார். சிவனடியாரை உண்பித்த பின்பே உணவு கொள்ளும் பழக்கத்தை அவர் மேற்கொண்டிருந்தார். மேலான சிவனடியார் முன்பு தம்மைச் சிறியவராய் மதித்து ஒழுகியதால் 'சிறுத் தொண்டர்' என அழைக்கப் பெற்றார். அவர்க்கு ஒரு மகன் உண்டு. அவனது பெயர் சீராள தேவன் என்பதாகும். அக்காலத்தில் திருஞான சம்பந்தர் அந்தப் பதிக்கு வந்தார். அவரைச் சிறுத்தொண்டர் உபசாரம் செய்தார்.

அவரது தொண்டு எங்கும் பரவியிருந்தது. ஒருநாள் இறைவர் பயிரவத் துறவியர் கோலம் கொண்டார். சிறுத் தொண்டரின் மானிகையை அடைந்து. சிறுத்தொண்டர் இருக்கின்றாரா என்று வினவினார். உடனே சந்தனத்தாடியார் என்ற பணிப் பெண் விரைந்து சென்று சிவனடியாரைத் தேடிச் சிறுத்தொண்டர் வெளியே சென்றிருப்பதைத் தெரிவித்தார். தெரிவித்து இல்லத்துள் அழைத்தார். அவர் ஆடவர் இல்லாத வீட்டில் தாம் இருப்பதில்லை என்றும் தாம் தங்கப் போகும் இடம் இது என்றும் கூறிச் சென்றார்.

சற்று நேரத்தில் இல்லத்துக்குத் திரும்பிய சிறுத் தொண்டர் பயிரவர் வந்து சென்றதை அறிந்து அவர் இருக்கும் இடம் தேடிச் சென்றார். அவரைக் கண்டு அடியை வணங்கி தம் இல்லத்துக்கு வந்து உணவு உண்டருள வேண்டும் என வேண்டிக் கொண்டார். "உம்மால் எனக்கு உணவு படைக்க இயலாது. நான் ஆறு மாதங்களுக்கு ஒரு முறை பசுவைக் கொண்டு உண்பவன். அங்ஙனம் உண்ணும் நாள் இந்நாளே! அவ்வாறு உணவை அளிக்க உம்மால் இயலாது!" என்றார் இறைவர். சிறுத்தொண்டர் தம்மிடம் 'பசு பசு உண்டு' என்றார். பயிரவியார் "நான் உண்ணக் கூடியது விலங்கான பசு அன்று. நரப் பசு. ஐந்து வயது உடையதாய் உறுப்புக் குறைவில்லாது அழகு உடையதாய்

இருக்க வேண்டும்! மேலும் கூறவேண்டியது ஒன்று உண்டு. நான் உணவு உண்ண விரும்புவோன் ஒருகுடிக்கு ஒருமகனாய் இருத்தல் வேண்டும். அவனைத் தந்தை அறுக்கவும் தாய் பிடிக்கவும் வேண்டும். இருவரும் விரும்பிச் சமைத்த கறியையே யாம் உண்போம்” என்றார்.

சிறுத்தொண்டர் அவ்வாறே அமுது படைப்பதாய் உரைத்துச் சென்றார். பயிர்வர் தமக்குக் கூறியதைச் சிறுத்தொண்டர் தம் மனைவிக்கு உரைத்தார். இருவரும் தம் மகனையே அறுத்துக் கறி சமைப்பது என்று முடிவு செய்தனர்.

சிறுத்தொண்டர் பள்ளிக்குச் சென்ற மகனை அழைத்து வந்து அறுத்துக் கறி சமைக்கச் செய்தார். தலைக்கறி ஆகாது என்று விலக்கி வைத்தனர்.

துறவியார் உணவு உண்ண அமர்ந்தார். அப்போது கறிகளைப் பரிமாறினர். அத்துறவியார் தாம் சொன்னபடி சமைக்கப்பட்டதா என வினவினார். தலைக்கறி மட்டும் உதவாது என்று ஒதுக்கி வைத்திருப்பதைச் சிறுத் தொண்டரின் மனைவியார் உரைத்தார். அதையும் கொணருமாறு அத்துறவியார் கூற, சந்தனத் தாதியார் அதனைத் தாம் எடுத்துச் சமைத்து வைத்திருப்பதாய்க் கூறி அதனையும் கொணர்ந்து பரிமாறினார். அதன்பின் அத்துறவியார் தாம் தனித்து உண்பதில்லை என்றும் சிவனடியார் ஒருவரை அழைக்கும்படியும் உரைத்தார். பக்கத்தில் சிவனடியார் இல்லாமையால் தாமே உண்பதாய்ச் சிறுத்தொண்டர் உரைத்தார். சிறுத்தொண்டர்வந்த துறவியார் விரைவில் உண்ண வேண்டும் என்பதால் தாம் விரைவாய் உண்ணத் தொடங்கினார். அவரை அத்துறவியார் தடுத்து, “உமக்கு மகன் இருப்பானாயின் அழையுங்கள்” என்றார். அதைக் கேட்ட சிறுத்தொண்டர் ‘அவன் இங்கு இப்போது உதவான். என்றார். “உம் மகன் இங்கு வந்தால் தான் உண்பேன்.

அவன் வரும் வழியை நோக்கி அழையும்!" என்றார் துறவியார்.

சிறுத்தொண்டர் தம் மனைவியுடன் இல்லத்துக்கு வெளியே வந்து "சீராளா! வாராய்" என்று அழைத்தார்.

பள்ளியினின்று ஓடி வருபவனைப் போல் அவர்களுடைய மகன் ஓடிவந்தான். தாயான திருவெண்காட்டு நங்கை அவனை அணைத்துத் தந்தையான சிறுத்தொண்டரிடம் தந்தார். இருவரும் இல்லத்துக்குள் நுழைந்தனர். அங்குப் பயிரவித் துறவியார் இல்லை. வெந்த இறைச்சியையும் காணவில்லை. சிந்தை கலங்கினர். அப்போது உமையொரு பாகராய் இறைவர் எழுந்தருளி அம்மூவரையும் சந்தனத் தாதியாரையும் தம் உலகத்துக்குச் சேர்ப்பித்தார்.

43. கழறிற்றறிவார் நாயனார்

சேர நாட்டின் தலை நகரம் 'கொடுங் கோளூர்' சேர மன்னர் அந்த நகரத்தைத் தலை நகராய்க் கொண்டு ஆண்டு வந்தனர். சேரர் குலத்தில் பெருமாக் கோதையார் என்பவர் அவதரித்தார். 'உலகியல்பும் அரச இயல்பும் நிலையல்ல' என்று உணர்ந்தார். அதனால் அரசாக்குரிய தொழிலை அவர் செய்யவில்லை. திருவஞ்சைக்களம் என்ற கோயிலில் சிவத் தொண்டைச் செய்து வந்தார். பாமாலையும் பூமாலையும் அவரால் சாத்தப் பெற்றன.

அக்காலத்தில் 'செங்கோற் பொறையன்' என்ற மன்னன் ஆண்டு வந்தான். அவன் அரசைத் துறந்து துறவு வாழ்வை மேற் கொண்டான். அதனால் சேரநாடு மன்னன் இல்லாது தவித்தது. அம்மன்னனுக்குப் பின் அரசமரபில் ஆட்சிக்குரியவர் யார் என்று அமைச்சர் ஆராய்ந்தனர். அந்த வுரிமை பெருமாக் கோதையாருக்கு இருந்தது. ஆதலால் அவரிடம் போய் 'அரசினை ஏற்றுக் கொள்ளல் ஓவண்டும்' என்றனர். அமைச்சன் கூற்று சிவத் தொண்டுக்கு

இடைபூறாய் உள்ளது. சிவநெறியினின்று தவறாது ஆட்சி செய்ய இறைவர் அருள் கிடைக்குமானால் ஆட்சியை ஏற் பேன் என்று இறைவரிடம் விண்ணப்பம்செய்தார், இறைவழி பாடும் உயர்திணை அஃறிணை என்ற உயிர்கள் பேசுவன் வற்றை அறியும் அறிவும், கொடைத் தன்மையும், மன்னர்க் குரிய உறுப்புகளும் இறைவர் அருளால் அவர்க்குக் கிட்டின. எனவே தம் உடன்பாட்டை அமைச்சர்க்கும் தெரிவித்தார். இம்மை மறுமை என்னும் இரண்டுக்கும் உரிய முடி குடிக்கொண்டார்.

அவர் கோயிலுக்குச் சென்று வணங்கி யானை மீது அமர்ந்து ஊர்வலமாக வந்தார்.

அப்போது அவர் எதிரே ஒரு வண்ணான் உவர் மண் மூட்டையுடன் வந்தான். உவர் மண்ணால் அவனது உடல் லெளுத்திருந்தது. அத்தோற்றம் திருநீறு அணிந்தாற்போல் பெருமாக் கோதையாருக்குத் தோன்றியது. அவனைப் பார்த்ததும் மன்னர் யானையினின்றும் இறங்கி வணங்கினார். வண்ணானோ உள்ளங்கலங்கி அவரை வணங்கி, “அரசே! அடியேன் வண்ணான். யார் என நினைத்து என்னை வணங்கினீர்?” என வினவினான். சேரர் அதற்கு விடையாக, “அடியேன் அடிச்சேரன். நீர் சிவனடியாராய் இல்லாது போயினும் அத்தோற்றத்தை நினைவு படுத்தினீர்!” எனக் கூறினார். அவரது சிவபக்தி அத்தகையதாக இருந்தது!

பெருமாக் கோதையாருக்குச் சோழரும் பாண்டியரும் நண்பராக இருந்தனர். அவர் நாள்தோறும் இறைவரைப் பூசனை செய்வது வழக்கம். அதன் முடிவில் அவர்க்கு இறைவர் சிலம்பொலி கேட்கும்படி அருள் செய்வது வழக்கம்.

மதுரையில் பாணபத்திரர் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர்க்கு மதுரைச் சொக்க நாதர் பொருளைத் தர விரும்பினார். “உனக்குத் திருமுகம் ஒன்றைத் தருவோம்.

அதைக் கொண்டு சென்று பெருமாக் கோதையாருக்குக் கொடுத்துப் பொன்னும் பொருளும் பெறுக'' என்று திருமுகப் பாசுரம் ஒன்றைப் பாணபத்திரர்க்குத் தந்தார்.

பாண பத்திரர்க்கு அவ்வாறு தந்ததை இறைவர் பெருமாக் கோதையார்க்கும் அறிவித்தார். அதைப் பெற்றுக் கொண்ட பெருமாக் கோதையார் மகிழ்ந்து உடல் புளகித்தார். தம் களஞ்சியத்தில் உள்ள பொருள்கள் எல்லாவற்றையும் கொணரச் செய்தார். ''உயிரில்லாத இவற்றையும் உயிர் உள்ள யானை முதலியவற்றையும் என் அரசினையும் ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள்'' என்று பாணர்க்குக் கூறினார். பாணபத்திரர், ''என் உயிர் வாழ்க்கைக்கு வேண்டியவற்றை மட்டும் கொள்வேன். அரசினையும் அதற்குரியவற்றையும் நீங்களே கொள்ளுங்கள்'' என்றார். பெருமாக் கோதையார் பாணபத்திரரின் பின்னால் சென்று விடை தந்து திரும்பினார். உயிர்கள் பேசுவனவற்றையெல்லாம் அறியும் ஆற்றல் இருந்ததால் 'கழறிற்று அறிவார்' என அவரை அழைப்பர். 'சேரமான் பெருமாள்' எனவும் அழைப்பர்.

ஒரு நாள் அன்று வழக்கம் போல் பூசையின் முடிவில் கேட்கக்கூடிய சிலம்பின் ஒலி கேட்கவில்லை. 'அடியேன் இன்று செய்த பிழையாது?' என்று கலங்கினார். தன் உடைவாளை எடுத்துத் தற்கொலை செய்து கொள்ள முயன்றார். அதனால் இறைவர் சிலம்பின் ஒலி அதிகமாகக் கேட்கும்படி செய்தார். உடனே கழறிற்றறிவார் உடைவாளைக் கீழே விடுத்தார். ''சிலம்பொலி கேட்பிக்கக் காலம் தாழ்த்த தேன்?'' என இறைவரிடம் வினவினார்.

''தில்லையில் என் நடனத்தைக் கண்டு சுந்தரன் பாடல் பாடினான், அந்த இன்பத்தில் முழுகியதால் இங்கு வரக் காலம் தாழ்த்தது'' என்றார் இறைவர் அசரீரியாய்! அவ்வாறு கூறுவதன் மூலம் சுந்தரரைச் சேரமானுக்கு நினைவூட்டினார் இறைவர், உடனே அவர் சிதம்பரத்துக்குச்

சென்று கூத்தப் பெருமானையும், திருவாரூர் போய்ச் சுந்தரரையும் வணங்க வேண்டும் என்று எண்ணினார். பயணத்துக்கு ஏற்பாடு செய்க எனப் பணித்தார்.

படைவீரர்கள் சூழ்ந்து வர அவர் புறப்பட்டுச் சென்றார். சோழ நாட்டு அடியவர் அவரை வரவேற்று உபசரித்தனர். தில்லையில் சென்று கூத்தப் பெருமானை வணங்கினார். அன்பால் உருகிப் 'பொன் வண்ணத் தந்தாதி' பாடி வணங்கினார். ஆடும் சிலம்பொலி கேட்க அருள் செய்தார் இறைவர்.

அங்குச் சிலநாள் தங்கியிருந்த பின் சுந்தரரைக் காணக் கழறிற்றறிவார் திருவாரூர் நோக்கிப் புறப்பட்டார். சுந்தரர் மகிழ்ந்து அவரை வரவேற்றார். சேரமான் சுந்தரரை வணங்கச் சுந்தரரும் சேரமானை வணங்கினார். அங்குக் கோயிலுக்குச் சென்று 'திருவாரூர் மும்மணிக் கோவை' என்ற நூலைப் பாடியருளினார்.

சில நாட்கள் அங்குத் தங்கியிருந்தார். பின் இருவரும் பாண்டி நாட்டுக்குப் புறப்பட்டனர். பல பதிகளை வணங்கி திருமறைக் காட்டை அடைந்து இறைவரை வணங்கினர். கோயில் கதவு திறக்கவும் மூடவும் பாடிய திருநாவுக்கரசர் ஞானசம்பந்தர் ஆகியவரின் திறங்களைப் பாராட்டி மதுரைக்குச் சென்றனர்.

சுந்தரர் பதிகம் பாடி வணங்கினார். சேரமான் தமக்கு இறைவர் திருமுகம் அனுப்பிய திறத்தைச் சொல்லியிருக்கினார். சில நாட்கள் அங்குத் தங்கியிருந்தனர். பின் திருக்குற்றாலம், திருநெல்வேலி, திருஇராமேச்சரம் முதலான பதிகளை வணங்கினார். இராமேச்சரத்தில் இருந்தபடி ஈழநாட்டுத் தலங்களை எண்ணி வணங்கினார். பின் கானப் பேர் என்ற தலத்துக்குச் சென்று வணங்கித் திருவாரூரை அடைந்தனர். அங்குப் பரவையார் இருவர்க்கும் விருந்தளித்தார்.

அங்குப் பல நாட்கள் சேரமான் தங்கியிருந்தார். பின் சுந்தரரைத் தம் நாட்டுக்கு அழைத்துச் செல்ல எண்ணினார் சேரமான். பரவையாரின் இசைவைப் பெற்றுச் சுந்தரரை அழைத்துச் சென்றார். வழியில் பல பதிகளை வணங்கியபடி சென்றனர். காவிரியின் தென்கரை வழியே அவர்கள் சென்ற போது வடகரையில் திருவையாறு தெரிந்தது. அங்கு ஐயாறு இறைவரை வணங்க வேண்டும் எனச் சேரமான் விரும்பினார். சுந்தரர் அப்போது 'பரிவும் பரிசு ஒன்று' என்ற தொடக்கமுடைய பதிகத்தைப் பாடினார். அவ்வளவில் மேல் பக்கத்து நீர் பளிங்கு மலை போல் அசைவற்று விளங்கியது. கீழ்ப்பக்கத்து நீர் வடிந்தது. இடையில் வழி உண்டாகியது. அவ்வழியில் சென்று ஐயாறு ஐயனை வழி பட்டனர், அவ்விருவரும், மீண்டும் அவர்கள் தென்கரைக்கு வந்தபோது காவிரி பழையபடி ஓடியது. அவ்விருவரும் சேர நாட்டை அடைந்தனர். மக்கள் மகிழ்ந்து நெகிழ்ந்து அவர்களை வரவேற்றனர். அன்பு அலைகள் எங்கும் எழுந்தன!

சேரமான் தம் அரண்மனைக்குச் செல்லாது திருவஞ்சைக் களத்துக்குச் சென்றார். சுந்தரர் அங்கு 'முடிப்பது கங்கையும் திங்களும்' என்ற பதிகத்தைப் பாடினார்.

சுந்தரரை யானை மேல் ஏற்றிச் சேரமான் அவர்க்குக் கவரி வீசினார். இருவரும் அரண்மனையை அடைந்ததும் சுந்தரரை அழைத்துச் சென்று தம் அரியணையில் அமருமாறு செய்தார். தம் தேவியர் கொணர்ந்த நிரைச் சுந்தரர் திருவடியில் சொரிந்தார் சேரமான்; விளக்கத் தொடங்கினார் சுந்தரர் அதனைத் தடுத்தார். "தம் தகுதிக் கேற்பச் செய்யும் வழிபாடுகளை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்" என்றார். பெரும் புசையைச் சுந்தரர்க்குச் செய்தார். சுந்தரர் அங்குப் பல நாட்கள் தங்கியிருந்தார்.

சேரநாட்டில் இருந்த சுந்தரர்க்குத் திருவாரூர்க்குச் செல்ல வேண்டும் என்ற எண்ணம் உண்டாயிற்று. அதனைச் சேரர்க்குச் சுந்தரர் உரைத்தார். "உம்மைப் பிரிந்து

எங்ஙனம் வாழ்வேன்?" எனக் கலங்கினார், எல்லாப் பொருள் களையும் தந்து அவரை அனுப்பி வைத்தார். திருமுருகன் பூண்டி என்ற ிடத்துக்கு வரும்போது இறைவர், தம் தூண்டு தலால் பூதங்கள் வேடர் வடிவுடன்வந்து, கொண்டு போகும் பொருள்களைக் கவரும்படி செய்தார். அதனை அறிந்த சுந்தரர் திருமுருகன் பூண்டி கோயிலுக்குச் சென்று 'கொடுகு வெஞ்சிலை' என்று தொடங்கும் பதிகத்தைப் பாடினார். உடனே வேடுவர் பறித்துச் சென்ற யாவும் அங்கு வந்து குவிந்தன. அவற்றை அடியார் எடுத்துக் கொண்டனர். சுந்தரர் திருவாரூர் அடைந்தார். சேரமான் சுந்தரரை எண்ணி நாட்டை நன்கு ஆண்டு வந்தார்.

44. கணநாத நாயனார்

திருஞான சம்பந்தர் பிறந்த ஊர் சீகாழி. அங்கு வாழும் அந்தண்குலத்தில் கணநாதர் பிறந்தார். சிவபெருமானுக்குத் தொண்டு செய்தார். மலர் பறித்தல், மாலை தொடுத்தல், திருமஞ்சன நீர் கொணர்தல் முதலான பல பணிகளைச் செய்து வந்தார். திருமுறைகள் எழுதவும் ஓதவும் சுற்பித்தார். திருஞான சம்பந்தரைத் தெய்வமாக எண்ணி வணங்கி வந்தார். அதனால் அவர் கயிலாய மலையில் சிவகணங்களுக் கெல்லாம் தலைவர் ஆனார்.

45. கூற்றுவ நாயனார்

கூற்றுவ நாயனார் 'திருக்களந்தை' என்ற பதியில் தோன்றியவர். அவர் இறைவரடியாரிடத்து அன்புடையவர். போர் பல செய்து மன்னர் பலரை வென்றவர். யானை, குதிரை, தேர்கள், காலாள் வீரர்கள் என்பவர்களைப் பெற்றிருப்பினும் மன்னராய் முடிசூடிக் கொள்ளவில்லை. முடி சூட்டுதற்குரிய மரபுடைய தில்லைவாழ் அந்தணர்களிடம் சென்று தமக்கு முடி சூட்டுமாறு கூற்றுவநாயனார் வேண்டினார். 'நாங்கள் சோழ மன்னர்க்கன்றி மற்றவர்க்கு முடி

குட்டுவதில்லை” என்றனர், அவர்கள் கூற்றுவநாயனார்க்கு அஞ்சி சேர நாட்டை அடைந்தனர். கூற்றுவநாயனார் மிகவும் வருந்தி இறைவரிடம் “உம் மலரடியை முடியாய் எனக்குச் சூட்டுக!” என்று இறைஞ்சினார். கனவில் இறைவர் அவர்க்குத் தம் அடிகளைச் சூட்டினார். எனவ இறைவர் அருளால் நாட்டை ஆண்டு வீடுபேற்றைப் பெற்றார்.

46. பொய்யடிமை இல்லா புலவர்

பொய்யடிமை இல்லாத புலவர்கள். தமிழின் ஐந்து இலக்கணங்களையும் சுற்றவர்கள். அவர்கள் இறைவரின் திருவடிகளுக்கு ஆளானவர்கள். அவர்கள் கடைச் சங்கத்தை அணிசெய்த கபிலர் முதலியவர் ஆவர், இறைவனைப் பாடிச் சிவகதி அடைந்தவர்கள்.

47. புகழ்ச் சோழ நாயனார் புராணம்

சோழ நாட்டு உறையூரில் ‘புகழ்ச்சோழ நாயனார்’ என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் மற்ற மன்னர் பணி கேட்க, சைவம் தழைக்க, ஆட்சி நடத்தினார். சிவாலயங்களில் பூசை, விழா என்பவை தவறாமல் நடைபெறச் செய்தார், சிவனடியார் வேண்டுவனவற்றை அளித்தார்.

அவர் கொங்கு நாட்டவரும் குடக நாட்டவரும் அளிக்கும் திறைப் பொருள்களைப் பெற்றுக் கொள்ளக் கருவூர்க்கு வந்திருந்தார். மன்னர்கள் தந்த திறைப்பொருளைப் பெற்றுக் கொண்டார். பின் நமக்குத் திறை தராத மன்னர் எவரேனும் உள்ளாரோ என்று புகழ்ச் சோழர் வினவினார். அமைச்சர் “நமக்குத் திறைப் பொருளைத் தராத ஒருவன் உள்ளான். அவன் அதிகன். அவன் மலையரணில் மறைந்துள்ளான்!” என்றார். “நீங்கள் படை தொடுத்துச் சென்று அம்மலையரணை அழியுங்கள்” என்று கூறினார் மன்னர்.

அங்ஙனமே படை தொடுக்கப்பட்டது. சோழர் படைகளும் அதிகனின் படைகளும் எதிர்த்துத் தாக்கின. யானைகளும் குதிரைகளும் காலாட் படைகளும் அழிந்தன. சோழர் படைகள் மலையரணை அழித்தன, இங்ஙனம் அழிக்கப்பட்ட நாட்டுப் பொருள்களையும் வீரரின் தலைக் குவியல்களையும் தம்மன்னர்க்குக் காணிக்கையாய்க் கொணர்ந்தனர், அத்தலைகளுள் ஒன்றில் ஒரு சிறிய சட்டையைக் கண்டார். அதனால் அவரது உள்ளம் நடுங்கியது. சிவனடியார் 'ஒருவரது தலை என்று அவர் எண்ணினார். மாபெரும் பழி தமக்கு வந்து விட்டதாகக் கருதினார். அதனைப் போக்கத் தீயை வளர்க்கும்படி அமைச்சர்க்கு ஆணையிட்டார். தம் மகனுக்கு முடி சூட்டுமாறு கூறினார். அவர் சிவக் கோலம் பூண்டு கொண்டார். தாம் பார்த்த சடைத் தலையைப் பொன் தட்டில் ஏந்தி இறைவர் திருநாமத்தை ஒதித் தீயைவலமாய் வந்து, கண்ணீர்பெருக்கித் தீயில் பாய்ந்தார். இறைவரின் திருவடி நிழலை அடைந்தார்.

48. நரசிங்க முனையரைய நாயனார்

திருமுனைப் பாடி நாட்டில் குறுநில மன்னர் குலத்தில் 'நரசிங்க முனையரையர்' என்பவர் தோன்றினார். அவர் அறநெறி பிறழாது ஆட்சி செய்தவர். சிவனடியார்க்குத் தொண்டு செய்வதையே பெரும் பேறாக எண்ணியவர். அவர் திருவாதிரை நாளில் அடியார்களை உபசரிப்பதில் பெரு நாட்டம் உடையவர்.

ஒருகால் திருவாதிரை நாளில் அடியார்க்குப் பொன்னை அளிக்கும் போது காமக்குறியுடன் கூடிய ஒருவர் சைவக் கோலத்துடன் வந்தார். அவரை அங்கிருந்த அடியார்கள் வெறுத்து ஒதுக்கினர். அதைக் கண்ட நரசிங்க முனையர் பெருந்தன்பம் கொண்டார். அதனால் அவர் அந்த அடியார் முன் சென்று பாராட்டி உபசாரம் செய்தார். 'சிவனடியார் உலக ஒழுக்கம் அற்றவராயினும் அவரை இகழ்பவர் நரகத்தை

அடைவர்' என்பதை உணர்ந்த அந்த அடியார்க்கு மற்ற வர்க்கு அளித்ததை விட இரண்டு மடங்கு பொன்னை அளித்தார். இத்தகைய தொண்டைச் செய்த அவர் இறுதியில் வீடுபேற்றைப் பெற்றார்.

49. அதிபத்த நாயனார்

சோழ நாட்டில் உள்ள நாகப்பட்டினத்தின் கடற்கரை ஓரத்தில் உள்ள நுளைப்பாடியில் பரதவர் குலத்தில் 'அதிபத்தர்' என்பவர் தோன்றினார். அவர் பரதவர்க்குத் தலைவர். மற்றவர் அவர்க்கு மீன் குவியல்களை அளிப்பர். அவர் அவற்றுள் சிறந்த ஒருமீனை 'இது சிவபெருமானுக்கு' என்று கடலில் விட்டு விடுவார். ஒருநாளில் ஒரு மீனை வந்தால் அதையும் இறைவர்க்கே விட்டுவிடுவார். பல நாட்கள் ஒரு மீனை கிடைத்தது. தயங்காமல் அதைக் கடலில் விட்டார். எனவே பசியால் அவரது திருமேனி தளர்ந்தது.

ஒருநாள் பொன்னாலும் மணியாலும் ஆன மீன் ஒன்று வலையில் அகப்பட்டது. அதை வலைஞர் அதிபத்திரிடம் அளித்தனர். அதைக் கண்டு களிப்படைந்த அவர் 'இஃது இறைவர்க்கே ஆகும்' என அதையும் கடலில் விடுத்தார். இத்தகைய தொண்டினால் இறுதியில் அவர் சிவனடியைச் சேர்ந்தார்.

50. கலிக்கம்ப நாயனார்

நடு நாட்டில் உள்ள 'பெண்ணாகரத்தில்' வணிகர் குலத்தில் 'கலிக்கம்பர்' என்பவர் தோன்றினார். அவர் சிவபெருமானுக்குத் தொண்டு செய்பவர் சிவலிங்கத்தை வழிபடினும் சிவனடியார்களை வழிபடாது போயின் அவ்வழி பாடு சற்றும் பயன்படாது எனச் சிவாகமம் கூறும் ஆதலால் அவர் சிவனடியாரை உபசரித்து வழிபட்டு வந்தார்.

ஒருநாள் கலிக்கம்பர் இல்லத்துக்கு அடியார்கள் சென்றனர். அவருடைய மனைவியார் நீர் வார்க்க அடியார்களின் அடிகளை நாயனார் விளக்கினார். அவர்களுள் ஓர் அடியார் முன்பு அந்நாயனார் இல்லத்தில் வேலை செய்து கொண்டிருந்தவர் ஆதலால், அந்த அம்மையார் அவரது அடிகளை விளக்க நீர் வார்க்கவில்லை. இதைத் தம் கணவர்க்கு அந்த அம்மையார் உரைத்தார். அவர்க்கு மிக்க சினம் உண்டாகியது. ஒருவாளை எடுத்து மனைவியின் கையை வைட்டினார். பின் தாமே அவர்தம் அடியை நீர் வார்த்து விளக்கினார்.

இத்தகைய தொண்டு செய்த அவர் இறுதியில் இறைவரின் திருவடிகளை அடைந்தார்.

51. கலிய நாயனார்

தொண்டை நாட்டைச் சேர்ந்த திருவொற்றியூரில் செக்காடும் மரபினர் குலத்தில் சக்கரப் பாடியில் 'கலிய நாயனார்' தோன்றினார். அவர் சிவபெருமான் கோயிலில் விளக்குப் பணி செய்து வந்தார். நீண்ட காலம் இத்தகைய தொண்டைச் செய்து வந்தார்.

இறைவர் அருளால் அவர்க்குக் செல்வ வளம் குன்றியது. அப்போதும் தம் பணியை அவர் கைவிடவில்லை. சிலநாட்களுக்குப் பின் மற்றவர் அவர்க்கு எண்ணெய் தரவில்லை. பின் செக்காடி கூலியைப் பெற்று விளக்குப் பணியைத் தொடர்ந்தார். சில நாள் சென்றபின் செக்காடும் தொழிலும் அவர்க்குக் கிடைக்கவில்லை. வீட்டை விற்று விளக்கேற்றினார். பின் மனைவியை விற்க முயன்றார். முடியவில்லை.

ஒருநாள் விளக்கேற்ற வழிஒன்றும் இல்லாது போயிற்று. தாம் வழக்கமாக விளக்கு ஏற்றும் 'படம் பக்க நாதர்' கோயிலுக்குப் போனார். வரிசையாய் அகல் விளக்குகளை வைத்தார். 'என் குருதியைக் கொண்டு விளக்கேற்றுவேன்'

என்று வாளால் தம் உடலை அறுக்கத் தொடங்கினார். அப்போது இறைவரின் திருக் கை அவரைப் பற்றியது. இறைவர் காட்சி தந்து, அவர் சிவலோகத்தில் விளக்கேற்ற இறைவர் அருள் செய்தார்.

52. சக்தி நாயனார்

சோழ நாட்டில் உள்ள வரிஞ்சையூரில் வேளாவர் குலத்தில் 'சக்தி நாயனார்' என்பவர் தோன்றினார். அவர் சிவனடியார்களை இகழ்ந்து பேசுபவரின் நாலைத் தண்டாயத்தால் இடுக்கிக்கத்தியால் அறுக்கும் பணியை மேற்கொண்டிருந்தார். அப்பணியை நெடுங்காலம் செய்து இறைவரின் அடியை அடைந்தார்.

53. ஐயடிகள் காடவர் கோன்

தொண்டை நாட்டின் காஞ்சியில் பல்லவர் குலத்தில் 'ஐயடிகள் காடவர் கோன்' தோன்றினார். அவர் மற்ற நாடுகளையும் தன்னகப்படுத்தி அங்கெல்லாம் சைவம் தழைக்கச் செய்தார். அவர் தென்மொழி வடமொழி அமுதை உண்டவர். அவர் உலக வாழ்வில் வெறுப்புக் கொண்டு தம் மைந்தர்க்கு முடி சூட்டி வைத்துவிட்டுச் சிவ பெருமான் வீற்றிருக்கும் ஒவ்வொரு தலத்துக்கும் போய் வெண்பாப் பாடி வந்தார். இறுதியில் அழியாப் பேரின் பத்தை அவர் பெற்றார்.

54. கணம் புல்ல நாயனார்

வடவெள்ளாற்றுக்குத் தென் கரையில் உள்ளது 'இருக்கு வேளூர்'. அந்தவூரில் கணம் புல்ல நாயனார் தோன்றினார். அவர் சிவனடியை மறவாதவர். அவர் செல்வத்தின் பயன் விளக்கேற்றுவது என எண்ணினார். யிலில் விளக்கேற்றி வந்தார்.

வறுமை வந்தது அவருக்கு! அதனால் அவர் தளரவில்லை! வீட்டில் உள்ள பொருள்களை விற்று விளக்கேற்றினார். பின் விற்பதற்கு ஒரு பொருளும் இல்லாமல் போயிற்று. கணம் என்ற ஒருவகைப் புல்லை அறுத்து வந்து விற்று விளக்கேற்றி வந்தார். பின் அதை எவரும் வாங்கவில்லை. எனவே, அப் புல்லையே விளக்கேற்றினார். அது விரைவில் எரிந்து விட்டது. அதனால் அவர் தம் தலைமயிரையே விளக்காய் ஏற்றினார். அவரது தொண்டை ஏற்று இறைவர் வீடுபேற்றை அளித்தார்.

55. காரி நாயனார்

திருக்கடலூரில் 'காரி நாயனார்' தோன்றினார். அவர் புலமை நலம் வாய்ந்தவர். 'காரிக் கோவை' என்ற நூலை இயற்றினார். மூவேந்தர் அதற்குப் பெரும் பொருள் அளித்தனர். அவர் அதனைக் கொண்டு சிவபெருமானுக்குக் கோவில் கட்டினார். அடியார்க்கு அப்பொருளை அளித்தார். யாவரையும் இன் சொல் கூறி மகிழ்ந்தார். எனவே அவர் சிவலோகத்தை அடைந்தார்.

56. நின்ற சீர் நெடுமாறனார்

நின்றசீர் நெடுமாறர் திருஞான சம்பந்தரால் சமண சமயத்தினின்று சைவ சமயத்துக்குக் கொண்டு வரப்பட்டவர். அவர் வடமன்னரை வென்றார். இறைவரிடம் பக்தி பூண்டு ஒழுகினார். தம் இறையன்பரில் இறையடி சேர்ந்தார்.

57. வாயிலார் நாயனார்

தொண்டை நாட்டின் தலங்களுள் ஒன்று மயிலாப்பூர். அத்தலத்தில் தோன்றியவர் வாயிலார். அவர் தம் உள்ளத்தைக் கோயிலாக்கி, அதில் இறைவரை எழுந்தருளுவித்து, ஞான விளக்கு ஏற்றி, தியான மலர் இட்டு, அன்பு அமுதை

படைத்துப் பூசனை செய்து வந்தார். இதனால் அவர் இறைவர் அடியைச் சேர்ந்தார்.

58. முனையடுவார் நாயனார்

சோழ நாட்டுத் 'திருநீரூரில் சிவனடியாரிடத்து அன்புடைய ஒருவர் பிறந்தார். அவர் போர் செய்து பகை வரை வென்று பொருள் பெற்றுச் 'சிவனடியார்க்கு அளித்து வந்தார். அதனால் அவர்க்கு 'முனையடுவார் நாயனார் என்ற பெயர் உண்டாயிற்று. அரிய இத்தொண்டைச் செய்த அவர் வீடு பேற்றைப் பெற்றார்.

59. கழற்சிங்க நாயனார்

காடவர் குலத்தில் தோன்றியவர் 'கழற் சிங்கர். அவர் இறைவர் அருளால் வட நாட்டவரை வென்றார். சைவம் தழைக்குமாறு செய்தார்.

தலந்தோறும் சென்று இறைவரை வணங்கும் அவர் தம் மனைவியுடன் திருவாரூரை அடைந்தார். இறைவரை வணங்கினார். அப்போது அவருடைய மனைவியார் மலர் மாலை தொடுக்கும் மண்டபத்தின் மலரையே எடுத்து மோந்து விட்டார்' என எண்ணிச் செருத்துணை நாயனார் என்பவர். அவளது மூக்கை அரிந்தார். அப்போது அவள் புலம்பினாள். அதைப் பார்த்த கழற்சிங்க நாயனார் சற்றும் அஞ்சாது "இச்செயலைச் செய்தவர் யார்?" என வினவினார். செருத்துணை நாயனார் "இவர் இறைவர்க்குரிய மலரை மோந்தார். ஆதலால் நானே இவரது மூக்கை அரிந்தேன்" என்றார். அப்போது கழற்சிங்கர் "மலரை எடுத்த கையை அன்றோ முன்னால் துணிக்க வேண்டும்?" என்று கூறி மனைவியின் கையைத் துண்டித்தார். இத்தகைய அருந்தொண்டைச் செய்த அவர் நெடுங்காலம் ஆண்டு இறையடியை அடைந்தார்.

60. இடங்கழி நாயனார்

‘கொடும்பாளூரில்’ தோன்றியவர் ‘இடங்கழி நாயனார்’ அவர் சோழர் குலத்தவர். அவர் சைவநெறியும் வைதீக நெறியும் தழைக்கனஆட்சி செய்தார்.

அவர் ஒரு சிவனடியார். அடியார்க்கு அமுது அளிக்கும் பணியை அவர் மேற்கொண்டிருந்தார். அவரிடம் இருந்த பொருள் எல்லாம் செலவாயின. ஆதலால் இடங்கழி நாயனாரின் நெற்களஞ்சியத்தில் இருந்த நெல்லை எடுத்தார். அதைக்கண்ட காவலர் அவரை இடங்கழி நாயனாரின் முன் கொண்டு நிறுத்தினார். அந்த அன்பர்தாம் ‘சிவனடியார்க்கு அமுது அளிக்க நெல்லை எடுத்ததாய்’ உரைத்தார். அதைக் கேட்ட மன்னர் உள்ளம் உருகினார். “இவர் அல்லரோ எனக்குக் கருவூலம்!” என எண்ணினார். அரசாங்கப் பொருள்கள் எல்லாவற்றையும் அடியார்கள் கொள்ளை கொள்ளும்படி பறையறைவிக்கச் சொன்னார். இங்ஙனம் சைவம் தழைக்க ஆண்ட அவர் இறைவர் அடியைச் சேர்ந்தார்.

61. செருத்துணை நாயனார்

சோழநாட்டில் மருகல் நாட்டில் உள்ள தஞ்சையில் (இந்தத் தஞ்சை வேறு) வேளாளர் குடியில் ‘செருத்துணை நாயனார்’ தோன்றினார். அவர் திருவாரூரில் இறைவரை வழிபட்டு வந்தார். அங்ஙனம் இருக்கும் நாளில் கழற்சிங்கரின் மனைவியார் மலர் மாலை கட்டும் மண்டபத்தின் அருகில் விழுந்து கிடந்த மலைர எடுத்து மேர்ந்தார். அவர் ‘மலர் மண்டபத்தில் உள்ள மலரை எடுத்து மோந்தார். என எண்ணிக் கத்தியினால் அவளது மூக்கை அரிந்தார். இத் தகைய பக்தியுடைய அவர் இறைவர் அடியைச் சேர்ந்தார் எனக் கூறவும் வேண்டுமோ?

62. புகழ்த்துணை நாயனார்

‘புகழ்த்துணை நாயனார் ‘செருவினிபுத்தூரில்’ ஆதிசைவர் குலத்தில் உதித்தார். அவர் சைவாகம விதிப்படி இறைவனை வழிபட்டு வந்தார். அக்காலத்தில் பஞ்சம் வந்தது. பசி அவரை வருத்தியது. ஆயினும் அவர் செய்த அருச்சனையை நிறுத்தவில்லை. ஒரு நாள் அவ்வாறு பூசை செய்யுங்கால் மிக்க படியால் சோர்ந்து விழுந்தார். இறைவர் அருளால் அவருக்கு உறக்கம் உண்டாயிற்று. அவரது கனவில், இறைவர் ‘பஞ்சம் நீங்கும் வரை உமக்கு இங்குக் காசு வைப்போம்,’ என்று அருள் செய்தார். அத்தகைய காசினைப் பெற்ற அவர் பூசையைச் செய்து பின் இறையடியை அடைந்தார்.

63. கோட்புலி நாயனார்

சோழ நாட்டில் உள்ள ‘நாட்டியத்தான் குடியில்’ ‘கோட்புலி நாயனார்’ என்பவர் தோன்றினார். அவர் மன்னனிடத்தில் படைத்தலைமை கொண்டவர். அத்தொழிலால் தமக்குக் கிடைக்கும் பொருளால் நெல் வாங்கிக் கோயிலின் திருவழுதுக்கு அளிப்பார்.

ஒரு முறை அவர் போருக்குச் செல்ல வேண்டியிருந்தது. கோயிலுக்கு அளிக்க வேண்டிய நெல்லை கூட்டில் வைத்து விட்டுச் சென்றார். உறவினர் அதை எடுத்துச் செலவழிக்கக் கூடாது என்றும் கூறிச் சென்றார்.

பஞ்சம் வந்தது. அதனால் உறவினர் அந்நெல்லை எடுத்துக் கொண்டனர். போருக்குச் சென்ற கோட்புலியார் திரும்பினார். உறவினர் செய்த பாதகத்தை அறிந்தார். தம் உறவினரான தந்தை, தாய், மனைவி முதலிய அனைவரையும் கொன்றார். அப்போது அங்கிருந்த குழந்தையைக் காவ

லாளன் சுட்டி 'இதனைக் கொல்ல வேண்டா. இது நெல்லை யுண்ணவில்லை என்றான். 'இது நெல்லை யுண்ணவில்லை. யாயினும் நெல்லை உண்டவளின் பாலை யுண்டது' என்று கூறி அதனையும் கொன்றார். இறைவர் அவர்க்குக் காட்சி தந்து தம்முடன் அழைத்துச் சென்றார்.

64. பத்தராய்ப் பணிவார்

'பத்தராய்ப் பணிவார்' என்பவர்கள் அடியார் எவராய் இருப்பினும் அவரைக் கண்டால் மகிழ்பவர்கள்; இன்சொல் கூறுபவர்கள்; அவர்களையும் இறைவரைாக வழிபடுபவர்கள்; சிவகதையை விருப்புடன் கேட்டவர்கள்; திருநீறு அணிபவர்கள்.

65. பரமனையே பாடுவார்

பரமனைப் பாடுபவர், தமிழ் மொழி வட மொழி என்ற எம்மொழி தெரியுமோ, அம்மொழியில் இறைவரைப் பாடுபவர்.

66. சித்தத்தைச் சிவன்பால் வைத்தவர்

நான்முகன் முதலான தேவர் ஐவர் வீற்றிருக்கும் தாமரைகளைக் கடந்து சிவஞான ஒளி வீசும் நாதாந்தத்தில் சித்தாந்தத்தை நிறுத்துவதால் சித்தத்தைச் சிவனிடம் நிறுத்தியவர்.

67. திருவாரூர்ப் பிறந்தார் புராணம்

திருவாரூரில் தோன்றியவர் எல்லாரும் சிவகணங்கள், அவர்கள் சிவகணநாதர்கள் என்று இறைவனே நமிநந்தியடி யார்க்குக் கூறினார். அவ்வாறே நமிநந்தி அவர்களை நேரிலும் கண்டார்.

68. முப்போதும் திருமேனி தீண்டுவார்

இறைவர் திருமேனியைத் தீண்டி மூன்று பொழுதிலும் பூசனை செய்யும் இயல்புடையர் முப்போதும் திருமேனி தீண்டுபவர் ஆவார்.

69. முழுநீறு பூசிய முனிவர் புராணம்

தம் குல ஒழுக்கத்தில் முதன்மையுடையவராய்த், தத்துவங்களை உணர்ந்தவராய், நீதி நெறியில் நிற்பவராய், திருநீற்றைப் புதிய பாத்திரத்தில் வைத்து உடல் முழுதும் பூசிக் கொள்பவராய் உள்ளவர் முழுநீறு பூசிய முனிவர் ஆவார்.

70. அப்பாலும் அடிச்சாந்தார்

சேரசோழ பசுண்டியரின தண்டமிழ் நாட்டுக்கு அப்பாற்பட்ட நாடுகளில் இறையடி சேர்ந்தவர்கள். திருத் தொண்டக் தொகையில் பாடப்பட்ட அடியார்களுக்கு முன்னாலும் பின்னாலும் உள்ள அடியார்களும் அப்பாலும் அடிச்சார்ந்தார்கள் ஆவார்கள்.

71. பூசலார் நாயனார்

தொண்டை நாட்டின் திருநின்றவூரில் 'பூசலார் நாயனார்' தோன்றினார். அவர் சிவபெருமானுக்குக் கோயில் கட்ட எண்ணினார். பொருள் கிடைக்கவில்லை. 'இதற்கு என்ன செய்வேன்!' என்று கலங்கினார். பின் தம் மனக் கற்பனையினாலேயே ஆலயம் எடுக்கத் துணிந்து, மனத்தினாலேயே பொருள்களையும் சிற்பியரையும் தேடிக்கொண்டார். நல்லநாளில் அடிக்கல் நாட்டினார். அரிதில் முயன்று இரவு பகலாகக் கோயிலைக் கட்டி முடித்துக் குட முழுக்குச் செய்வதற்கான நாளை எதிர்பார்த்தடி இருந்தார்.

அக்காலத்தில் காஞ்சியை ஆண்ட பல்லவ மன்னன் இராச சிம்மன் கற்கோயில் ஒன்றைக் கட்டி முடித்து அதற்குக் குட முழுக்கு நாளைக் குறித்தான். அந்நாள் பூசலார் குறித்த நாளே! அதனால் மன்னன் கணவில் தோன்றி “என் அன்பன் பூசலன்பன் கோயிலைக் கட்டியுள்ளான். அதற்கு நாளையே குடமுழுக்கு. ஆதலால் நீகுறித்த நாளை நாளைய மறுநாளுக்கு வைத்துக் கொள்!” என்று இறைவர் உரைத்தார். அதைக் கேட்ட மன்னன் பூசலார் கட்டிய கோயிலைக் காணத் திருநின்றவருக்குச் சென்றான். அங்குப் பூசலார் கட்டிய கோயில் எங்குள்ளது?” என வினவினான். அத்தகைய கோயில் கட்டப்படவில்லை என்பதை அங்குள்ளவர் கூறினர். மன்னன் பூசலாரை அழைத்து வருமாறு கூறினான். இறைவர் தமக்குக் கூறியதைப் பூசலார்க்கு மன்னன் கூறினான். அவர் “என்னிடம் பொருள் இல்லை! ஆதலால் என் மனத்திலேயே கோயில் கட்டியனேன்” என்று உரைத்தார். மன்னன் வியப்படைந்தான்.

மனக் கோயில் கட்டிய பூசலார் இறைவரின் அருள் நிழலை எய்தினார்.

72. மங்கையர்க்கரசியார்

மங்கையர்க்கரசியார் நின்ற சீர் நெடுமாறனின் மனைவி. பாண்டிய நாட்டில் சைவப் பயிர் சமணக் கோடையினால் வாடியிருந்தது. அப்பயிர் தழைக்கச் சம்பந்தரால் அருள் மழை செய்யும்படி செய்தார். தம் கணவருடன் சிவகதியை அடைந்தார்.

73 நேச நாயனார் புராணம்

‘காம்பிலி’ என்ற நகரத்தில் சாலியக் குலத் தலைவர் ‘நேச நாயனார்’ அவர் தம் மனச் செய்கையைச் சிவபெருமானின் திருவடிக்கு ஆக்கியவர்; வாக்கின் செய்கையைத் திருவைந்தெழுத்துக்கு ஆக்கியவர்; கைச் செய்கையைச் சிவனடி

யார்க்கு ஆக்கியவர். ஆடை, கீள், கோவணம் என்பன வற்றை அடியார்க்கு அளித்து அவர்களை வழிபட்டு வந்தார். அவ்வகையான தொண்டினால் இறையடியைச் சேர்ந்தார்.

74. கோச்செங்கண் சோழ நாயனார்

சோழ நாட்டின் சந்திர தீர்த்தத்தின் கரையில் உள்ள காட்டில் ஒரு வெண்ணாவல் மரம் இருந்தது. அதன் கீழ் ஒரு சிவலிங்கம் வெளிப்பட்டது. அதை ஒரு வெள்ளாணை வணங்கி வந்தது. அதனால் அந்தத் தலத்துக்குத் 'திருவாணைக்கா' என்ற பெயர் உண்டாயிற்று. ஒரு சிலந்தி அந்த இலிங்கத்தின் மீது சருகுகள் விழாமல் கூடு கட்டியது. சிவலிங்கத்தை வணங்கும் யானை அதைக் கண்டு, அசுத்தம் செய்கின்றதே என்று அவ்வலையைச் சிதைத்தது, சிலந்தி மறுபடியும் கூடு கட்டியது. மறுபடியும் யானை அக்கூட்டை அழித்தது. அதனால் சினந்த சிலந்தி யானையின் தும்பிக் கைக்குள் புகுந்து கடித்தது. யானை விழுந்து இறந்தது. சிலந்தியும் இறந்தது. வெள்ளாணை உயிலாயத்தில் சிவகண நாதராய் ஆயிற்று.

'சுபதேவன்' என்ற சோழனின் மனைவி 'கமலவதி' யின் வயிற்றில், சிலந்தி, இறையருளால், மகவாய் வாய்த்தது. அவளுக்குப் பிரசவ காலம் நெருங்கியது. 'ஒரு நாழிகை கழித்து அக்குழந்தை பிறக்குமானால் மூன்று உலகங்களையும் ஆளும்' என்றனர் கோதிடர். அதனால் அப்பெருமாட்டி ஒரு நாழிகை கழிந்தவுக் குழந்தை பிறக்கும் படி தன் கால்களை மேலே தூக்கிக் கட்டுமாறு வேண்டினாள். அப்படியே நிகழ்ந்தது. குழந்தை சிவந்த கண்ணுடன் பிறந்தது. அதனால் நாய் 'என் கோச்செங்கண்ணனோ' என்றாள். அவள் உடனே இறந்தாள்.

அம் மைந்தன் வளர்ந்து சோழ மன்னர்க்குரிய முடி குடிக்கொண்டான். கோயில்கள் பலவற்றை அம் மன்னன் எடுப்பித்தான். தான் முன்னம் இருந்த வெண்ணாவல் மரத்தின் கீழ்ச் சிவபெருமானுக்குக் கோயில் கட்டும்படி செய்தான். கட்டிய கோயிலுக்கு நிவந்தங்கள் அளித்தான். தில்லை வாழ் அந்தணர்களுக்கு மாளிகைகள் அமைத்துத் தந்தான். பின்னும் பல தொண்டாற்றி இறையடியை அடைந்தான்.

75. நீலகண்ட யாழ்ப்பாணர்

நடுநாட்டில் திருவெருக்கத்தம் புலியூரில் திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர் தோன்றினார், அவர் இறைவனின் புகழை யாழில் இட்டுப் பாடுபவர். சோழ நாட்டுத் தலங்களை வணங்கிப் பாண்டிய நாட்டில் மதுரைச் சொக்கநாதரின் கோயில் வாயிலை அடைந்து இறைவர் பற்றிய பாடல்களை யாழில் இட்டு இசைத்தார். அன்று இறைவர் அவ்வூர் அடியார் கனவில் தோன்றித் திருநீலகண்டரை அழைத்து வரும்படி பணித்தார். அதனால் அவர்கள் மறுநாள் அவரை இறைவரின் திருமுன்பு கொண்டு சேர்த்தனர். அவர் இறைவர் முன் யாழ் இசைத்தார். இறைவரின் ஆணைப்படி அவர்க்குப் பொற்பலகை இடப்பட்டது. அதில் அமர்ந்து யாழ்ப்பாணர் யாழ் இசைத்தார்.

பின் அவர் தலங்கள் பலவற்றையும் வணங்கித் திருவாரூரை அடைந்து கோயில் வாயிலில் யாழை வாசித்தார். இறைவர் அவர்க்கெனத் தனி வாயில் வடக்கில் அமைக்க, அந்த வாயில் வழியாய்ப் போய் வன்மீகநாதரை வணங்கினார். நெடுநாட்கள் ஆனபின்பு, சீகாழிக்குச் சென்று, திருஞானசம்பந்தரைச் சேர்ந்து அவர் பதிகங்களை யாழில் இட்டு வாசித்து வந்தார். இறுதியில் நல்லூர் பெருமணக் கோயிலில் ஞானசம்பந்தருடன் இறை பதத்தை எய்தினார்.

76. சடைய நாயனார்

திருநாவலூரில் ஆதிசைவ அந்தணர் குலத்தில் சடையனார் தோன்றினார். அவர் சுந்தரரை மகனாகப் பெற்ற மாண்பினை உடையவர்.

77. இசை ஞானியார்

சடைய நாயனாரின் மனைவியார் இசைஞானியார். சுந்தரமூர்த்தியாரின் தாயார்.

13. வெள்ளானைச் சருக்கம்

(கயிலைக்குச் செல்லுதல்)

திருவாரூரில் நங்கியிருந்த சுந்தரர் சேரமானைக் காண வேண்டும் என்று எண்ணினார். சோழ நாட்டில் உள்ள பதிகள் பலவற்றையும் வணங்கியபடி மேற்கு கொங்கு நாட்டில் உள்ள திருப்புக்கொளியூரை அடைந்தார். அந்தணர் வாழும் தெருவில் இரு எதிர் எதிர் வீடுகளில், ஒன்றில் அழகை அணியும், மற்றொன்றில் மங்கல ஒலியும் எழுந்தன. “அவற்றின் காரணம் யாது?” என்று அங்கிருந்த மறையவரைச் சுந்தரர் வினவினார். “இரு ஐந்து வயதுடைய சிறுவர் நீர்நிலையில் குளிக்கச் சென்றனர். அவருள் ஒருவனை முதலை விழுங்கியது. எனவே அம்மகன் வீட்டில் அழகை ஒலி; உயிர் தப்பிய சிறுவனுக்குப் பூனூல் அணியும் விழா. எனவே மங்கல ஒலி” என்று அந்தணர் உரைத்தனர்.

பின் மகனை இழந்த பெற்றோர் சுந்தரர் அங்கு வந்ததை அறிந்து தம் துன்பத்தை மறைத்துக் கொண்டு வந்து வணங்கினர். அவர் "இவர்கள் தம் மகனை இழந்த வருத்தத்தை மறைத்து என்னை வணங்க வந்தனர். ஆதலால் இவர்கள் மகனை எழுப்பித் சுந்தரின் அவிநாசி இறைவனை வணங்குவேன்!" என்று எண்ணினார். பின், "மகனை விழுங்கிய மடு எங்கே?" எனக் கேட்டறிந்து அங்கே சென்றார். 'உரைப்பார் உரை' என்ற தொடக்கம் உடைய பதிகத்தைப் பாடினார். மகனை முன்னம் விழுங்கிய முதலையானது கரையில் அம்மகனை உமிழ்ந்தது. எல்லோரும் அதனைக் கண்டு வியப்படைந்தனர், வேதம் ஒலித்தது. பின் அம் மகனுக்குப் பூனூல் அணிவிழாவும் நடைபெற்றது. 'முதலையுண்ட பாலனை மீட்டுத் தந்தார்' என்ற செய்தியும், 'அவர் தம்மகக் காண வருகின்றார்' என்ற செய்தியும் சேரமானுக்கு எட்டியது.

"என் ஐயன் வந்தார்! என்னை ஆளும் இறைவன் வந்தார்! ஆசுர்ச் சைவன் வந்தார்! எனக்கு நண்பன் வந்தார்!" என்று பறையறையும்படி சேரமான் பெருமாள் ஆணையிட்டார். அவரது ஆணையின்பால் அந் நகரம் அணி செய்யப் பட்டது.

சேரமான், சுந்தரரை எதிர்கொண்டு தொழுது வர வேற்றார். சுந்தரரும் அவரைத் தொழுதார். இருவரும் உரையாடி மகிழ்ந்தனர். இருவரும் வஞ்சி நகரத்தை அடைந்தனர்.

அந்த நாட்டில் உள்ள தலங்கள் பலவற்றையும் அவ் விருவரும் சென்று வணங்கினர். ஒருநாள் சுந்தரர் தனியாய்த் திருவஞ்சைக்களம் என்ற கோயிலுக்குச் சென்றார். தம் இல்லற வாழ்வை விலக்கிட வேண்டும் என்ற பொருள் படத் 'தலைக்குத் தலை மாலை' என்ற பதிகத்தைப் பாடினார். இறைவர், சுந்தரர் இவ்வுகைத்தில் இருக்க

வேண்டும் என்று நியமித்த நாட்கள் முடிந்தன. ஆதலால் அவர் தம் கயிலையை அடைய அருள் செய்யலானார். தேவர்களை நோக்கிச் 'சுந்தரரை வெள்ளை யானை மீது ஏற்றி இங்குக் கொணர்க' என்று சிவபெருமான் ஆணையிட்டார். திருமால், நான்முகன் முதலான தேவர்கள் வெள்ளை யானையுடன் மகோதை நகரத்தில் உள்ள திருவஞ்சைக் களத்துக்கு வந்தனர். இறைவரின் ஆணையை அவர்க்கு உரைத்து வெள்ளை யானையின் மீது அவரை அமரச் செய்து அழைத்துச் சென்றனர்.

சுந்தரர் கயிலைக்குச் செல்கிறார் என்பதைச் சேரமான் பெருமாள் உணர்ந்தார். அவர் தாம் ஒரு குதிரை மீது ஏறி அதன் காதில் மந்திரத்தை ஒதினார். அது விரைந்தது. சுந்தரர் ஏறிச்சென்ற யானையை வலமாக வந்து முன்னால் சென்றது.

சுந்தரர் கயிலை மலையின் தெற்கு வாயிலில் வந்து 'தான் எனை முன் படைத்தான்' என்ற பதிகத்தைப் பாடினார். சேரர் இறைவர் அருளால் தடைப்பட்டு அங்கே நின்றார். சுந்தரர் தடையற்று இறைவரின் முன் சென்றார். "ஆரூர்! வா!" என்றார் சிவபெருமான். தம்மை அவர் தடுத்தாட்கொண்ட திறத்தை அவர் எண்ணி மகிழ்ந்தார். 'எம் இறைவ! சேரமான் வந்துள்ளார்' என்று அறிவித்தார். 'அவரை இங்கு அழைத்து வருக!' என்றார், இறைவர். சேரமானை இறைவரின் திருமுன்பு அழைத்துச் சென்றனர்.

"நாம் அழைக்காமல் நீ இங்கு ஏன் 'வந்தாய்?'" என்று சிவபெருமான் சேரமானை நோக்கி வினவினார். "யான் சுந்தரரைத் தொழுதவண்ணம் வந்தேன். உன் கருணை வெள்ளம் என்னை இங்குக் கொணர்ந்து சேர்த்தது. என் விண்ணப்பம் ஒன்றுள்ளது. யான் பாடிய ஞான உலாவைக் கேட்டருளல் வேண்டும்", என்றார். "பாடுக!" என்றார்,

இறைவர். நீயும் நம் சுந்தரருடன் கணநாதனாக இங்கு இருப்பீராக!" என்று அருள் செய்தார்.

வன்றொண்டர் பழையபடி ஆலால சுந்தரர் ஆனார். சேரர் பெருமான் கணநாதராய் விளங்கினார். பரவையார் சங்கிலியார் என்னும் இருவரும் பழையபடி 'கமலினி' 'அநிந்திதை' உராய்க் கயிலையில் உமையம்மையாரின் ஏவல் மங்கையராய் இருக்கலாயினர். ஆலாலசுந்தரர் அருளிய தேவாரப் பதிகங்கள் வருணனுக்கு அருளப்பட்டன. அவன் திருவஞ்சைக் களத்தில் கொண்டு சேர்த்தான்.

சேரமான் பாடிய ஞானவுலாவை கயிலாயத்தில் கேட்ட மாசாத்தனார் திருப்பிடவூரில் வேதியர்க்கு அருளி உலகத்தில் வழங்கி வரும்படி செய்தார்.

பெரிய புராணம்

என்னும்

திருத்தொண்டர் புராணம்

ஆறாம் தொகுதி

34 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

7. வார்டுகொண்ட வனமுலையாள் சருக்கம்

40. சாக்கிய நாயனார் புராணம்

3636 அறுசமயத் தலைவராய் நின்றவருக் கன்பராய்
மறுசமயச் சாக்கியர்தம் வடிவினால்
வருந்தொண்டர்
உறுதிவரச் சிவலிங்கங் கண்டுஉவந்து கல்லெறிந்து
மறுவில்சரண் பெற்றதிறம் அறிந்தபடி
வழுத்துவாம்.

40. சாக்கிய நாயனார் புராணம் □ 35

7. வார் கொண்ட வன முலையாள் சருக்கம்

40. சாக்கிய நாயனார் புராணம்

“வார் கொண்ட வன முலையாள் உமைபங்கன் கழலே
மறவாது கல்எறிந்த சாக்கியர்க்கும் அடியேன்”

(திருத் தொண்டத் தொகை-6.)

3636. ஆறு வகைப்பட்ட சமயங்களுக்கும் தலை
வராய் விளங்கும் சிவபெருமானுக்கு அன்பராகிப் புறச்சமய
சாக்கியர்களின் வடிவுடன் வரும் தொண்டராகி, சைவ
சமயமே மெய்ச் சமயம் என்ற துணிவு கொள்வதால்
சிவலிங்கத்தைப் பார்த்து மகிழ்ந்து, அதன்மீது கல் எறிந்து
குற்றம் நீக்கும் திருவடியைப் பெற்ற தன்மையை நாம்
அறிந்த அளவினால் வணங்குவோம்.

ஆறு வகைப்பட்ட சமயங்களுக்கும் தலைவர் சிவபெரு
மான். சமயம் யாவும் ஆறு வகைப்படும். இங்கு ஆறு சமயம்
என்றது நான்கு வகைப்பட்ட சமயங்களின் ஆறுவகை.
நான்கு வகையாவன: (1) புறப்புறம் (2) புறம் (3) அகப்
புறம் (4) அகம்.

36 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3637 தாளாளர் திருச்சங்க மங்கையினில் தகவுடைய
வேளாளர் குலத்துதித்தார் மிக்கபொருள்
தெரிந்துணர்ந்து
கேளாகிப் பல்லுயிர்க்கும் அருளுடைய ராய்க்கெழுமி
நீளாது பிறந்திறக்கும் நிலைஒழிவேன் எனநிற்பார்.

3638 அந்நாளில் எயிற்காஞ்சி அணிநகரஞ்
சென்றடைந்து
நன்னூனம் அடைவதற்குப் பலவழியும் நாடுவார்
முன்னாகச் சாக்கியர்தாம் மொழிஅறத்தின்
வழிச்சார்ந்து
மன்னாத பிறப்பறுக்குந் தத்துவத்தின்
வழிஉணர்வார்.

3639 அந்நிலைமைச் சாக்கியர்தம் அருங்கலைநூல்
ஓதிஅது
தன்னிலையும் புறச்சமயச் சார்வுகளும் பொருளல்ல
என்னும்அது தெளிந்துஈசர் அருள்கூட ஈறில்சிவ
நன்னெறியே பொருளாவ தெனஉணர்வு
நாட்டுவார்.

3637. அச் சாக்கிய நாயனார், திருச்சங்க மங்கை என்ற பதியில் முயற்சியுடையவர்களாக வாழ்கின்ற வேளாளர் மரபில் தோன்றியவர். உண்மைப் பொருளைத் தெரிந்தும் அதன் பயனை உணர்ந்தும் அன்புடையவராயும் எல்லா உயிர்களிடத்தும் அருள் உடையவராயும் ஒழுகிப், பிறந்தும் இறந்தும் வரும் நிலையின் தன்மை மேலும் நீண்டு செல்லாது இந்தப் பிறப்பிலேயே அதனின்றும் நீங்குவேன் என்ற கருத்துடனே அவ்வொழுக்கத்தில் நிற்பார் ஆனார்.

(சங்க மங்கை-காஞ்சிக்கு அருகில் உள்ள பதி)

3638. அங்ஙனம் சாக்கியர் ஒழுகி வரும் நாளில் அதன் பொருட்டுத் தம் ஊரைவிட்டு, மதிலையுடைய காஞ்சி நகர்க்குச் சென்று அடைந்து உண்மை ஞானத்தை அடைதற் குரிய பல வழிகளையும் ஆராய்பவராய், அதன் பொருட் டாக முதலில் பௌத்தரின் பௌத்த தருமங்களின் வழியில் சேர்ந்து, நிலைபேறற்ற பிறப்பை அறுக்கும் உறுதிப் பாட்டின் வழியினை ஆராய்பவராய் ஆனார்.

3639. அந்நிலையில் அவர் பௌத்தர்களின் அரிய 'திரிபிடகம்' என்ற கலை நூலைக் கற்று அதன் துணிபாகப் பெறப்பட்ட முடிபும் இன்னும் மற்றப் புறசமயங்களின் சார் பாகக் கூறும் முடிவுகளும் உண்மைப் பொருள் அல்ல என்ற உண்மையைத் தெளிந்தவராய்ச் சிவபெருமானது திருவருள் கூடப் பெற்றமையால் 'அளவில்லாத சிவ நல்ல நெறியே உண்மைப் பொருளாவது' என்ற உணர்வை மனத்தில் நிலை பெற நிறுத்துபவராய் ஆனார்.

38 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3640 செய்வினையுஞ் செய்வானும் அதன்பயனுங்
கொடுப்பானும்
மெய்வகையால் நான்காகும் விதித்தபொருள்
எனக்கொண்டே
இவ்வியல்பு சைவநெறி அல்லவற்றுக் கில்லை என
உய்வகையாற் பொருள்சிவன் என்று அருளாலே
உணர்ந்தறிந்தார்.

3641 எந்நிலையில் நின்றாலும் எக்கோலங்
கொண்டாலும்
மன்னியசீர்ச் சங்கரன்தான் மறவாமை
பொருள் என்றே
துன்னியவே டந்தன்னைத் துறவாதே தூயசிவந்
தன்னைமிகும் அன்பினால் மறவாமை தலை
நிற்பார்.

3642 எல்லாம் உடைய ஈசனே இறைவன் என்ன
அறியாதார்
பொல்லா வேடச் சாக்கியரே யாகிப் புல்ல
ராகுவார்
அல்லார் கண்டர் தமக்கிந்த அகில மெல்லாம்
ஆள் என்ன
வல்லார் இவர் அவ் வேடத்தைமாற்றா தன்பின்
வழிநிற்பார்.

3640. செய்யும் வினை ஒன்று. செய்பவனான கருத்தா ஒன்று, அதன் பயன் ஒன்று. அதைத் தந்து ஊட்டு பவனான முதல்வன் ஒன்று என உண்மை காணும் வகையினால்—விதியினால் கிடைக்கும் பொருள்கள் நான்காகும் என்ற தெளிவு கொண்டே, இந்தச் சிறப்பு இயல்பு நிலை, சைவ நெறி அல்லாத மற்ற நெறிகளுக்கு இல்லை என்ற துணிபையும், உய்தி பெறும் தவத்தால் சிவபெருமானின் துணையால் பொருளாவது சிவனே ஆவார் என்பதையும் அவர் உணர்ந்து அறிந்து கொண்டார்.

3641. 'எந்த நிலையில் ஒருவர் நின்றாலும், எந்தக் கோலத்தைக் கொண்டாலும், நிலையான சிறப்பையுடைய சிவபெருமானின் திருவடிகளை மறவாமையே உண்மையான உறுதிப் பொருளாகும்' எனத் துணிந்து, தாம் மேற்கொண்டு பூண்ட அந்தப் பெளத்த துறவுக் கோலத்தை நீக்காமலேயே தூய்மை செய்யும் சிவலிங்கக் குறியை மிக்க அன்புடன் மறவாத நிலையில் சிறந்து விளங்கலானார்.

3642. 'உலகம் பலவற்றையும் தம் வடிவமாக உடைய ஈசன் என்ற சொல்லுக்குப் பொருளாகிய சிவபெருமானே முழு முதலாம் தலைவர்' என்ற உண்மையை அறியமாட்டாதவர்களே பொல்லாங்கு துய்க்கும் பொறியிலீகளாய்த் தம் கோலத்தை அவனில் வேறு எனக் கொள்ளும் சாக்கியர்களாகிப் புன்மையின் நின்று ஒழுகுவர்; கரிய நஞ்சுடைய கண்டத்தையுடைய சிவபெருமானுக்கு இந்த வுலகம் எல்லாம் ஆளாவதே அல்லாது வேறில்லை என்று காண வல்லாராகி, இந்நாயனார் அந்தப் பெளத்த சமயத்தவர் தாங்கும் கோலத்தை மாற்றாமலே சிவன்பால் அன்பின் வழியிலே நின்று ஒழுகலானார்.

40 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3643 காணாத அருவினுக்கும் உருவினுக்குங் காரணமாய்
நீணாகம் அணிந்தார்க்கு நிகழ்குறியாஞ் சிவலிங்கம்
நாணாது நேடியமால் நான்முகனுங் காணநடுச்
சேணாருந் தழற்பிழம்பாய்த் தோன்றியது தெளிந்
தாராய்.

3644 நாடோறும் சிவலிங்கம் கண்டுண்ணு மதுநயந்து
மாதோர்வெள் ளிடைமன்னு ஞ் சிவலிங்கங் கண்டு
மனம்
நீடோடு களியுவகை நிலைமைவரச் செயலறியார்
பாடோர்கல் கண்டதனைப் பதைப்போடும் எடுத்த
தெறிந்தார்.

3645 அகநிறைந்த பேருவகை அடங்காத ஆதரவால்
மகவுமகிழ்ந் துவப்பார்கள் வன்மைபுரி செயலினால்
இகழ்வனவே செய்தாலும் இளம்புதல்வர்க்
சுன்பமே
நிகழுமது போலதற்கு நீள்சடையார் தாட்மகிழ்வார்

3643. கண்ணுக்குப் புலப்படாத அருவமாய் உள்ள மேனிக்கும் கண்ணுக்குப் புலப்படும் உருவ மேனிக்கும் மூலமான இருப்பி. மாகி, நீண்ட பாம்பை அணிந்த சிவபெருமானை அறிந்து வழிபடுவதற்குச் சிறந்த அடையாளமான குறியாய் விளங்கும் சிவலிங்கம், வெட்கம் இல்லாது தேடிய திருமாலும் நான்முகனும் காணுமாறு, அருளால், அவர்கள் நடுவே, விண்ணையும் பாதலத்தையும் அளாவும் அனல் தூணாகித் தோன்றிய வடிவமே ஆகும் எனத் தெளிவு கொண்டார்.

3644. 'நாள்தோறும் சிவலிங்கத்தைக் கண்டு வணங்கிய பின்பே உணவு உண்ண வேண்டும்' என்னும் நியமத்தை மேற்கொள்ள விரும்பி, பக்கத்தில் ஒரு வெளியிடத்தில் நிலைபெற்ற சிவலிங்கத்தைப் பார்த்து உள்ளத்தில் மிடுகின்ற மகிழ்ச்சி பொருந்திய நிலைமை கை வரப் பெற்றநால், இன்னது செய்வது என அறியாதவராகிப் பக்கத்தில் ஒரு கல்லைப் பார்த்து அதையே மலராய், அன்பில் உண்டான பதைப்புடன், எடுத்து, அந்தச் சிவலிங்கத்தின் மீது எய்தார்.

3645. உள்ளம் நிறைந்து பெருகிய பெருமகிழ்ச்சியால் வந்த அளவு அற்ற அன்பினால் தம் குழந்தையை மகிழ்ந்து களிப்பவர்கள், அக்குழந்தை வலிமை செய்யும் செயல்களின் மூலம் இகழ்வனவற்றைச் செய்தாலும், அந்த இளம் புதல்வர்க்கு இன்பம் உண்டாகுமே அல்லாது அந்த வலிய செயல்களால் துன்பம் ஏற்படுவதில்லை. அதுபோல நாயனார் செய்த கல்லெறிந்த வன்மைச் செயலுக்கு நீண்ட சடையையுடைய சிவபெருமான் மகிழ்ச்சியை அடைவார் ஆனார்.

42 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3646 அன்றுபோய்ப் பிறறைநாள் அந்நியதிக் கணையுங்
கால்
கொன்றைமுடி யார்மேல்தாங் கல்லெறிந்த
குறிப்புதனை
நின்றுணர்வார் எனக்கப்போதிது நிகழ்ந்த தவர்
அருளே
என்றதுவே தொண்டாக என்றும் அது செய
நினைந்தார்.

3647 தொடங்கியநாள் அருளியஅத் தொழிலொழியா
வழிதொடரும்
கடன்புரிவார் அதுகண்டு கல்லெறிவார்
துவராடைப்
படம்புனைவே டந்தவிரார் பசுபதியார் தஞ்
செயலே
அடங்கலும் என் பதுதெளிந்தார் ஆதலினால்
மாதவர்தாம்.

3648. இந்நியதி பாஹோடும் வமுவாமல் இவர்செய்ய
முன்னுதிருத் தொண்டர்நிலை முடிந்தபடி தான்
மொழியில்
துன்னியமெய் யன்புடனே எழுந்தவினை
தூயவர்க்கு
மன்னுமிகு பூசனையாம் அன்புநெறி வழக்கினால்.

3649 கல்லாலே எறிந்ததுவும் அன்பான படிகாணித்
லில்வேடர் செருப்படியுந் திருமுடியின் மேவிற்றால்
நல்லார்மற் றவர்செய்கை அன்பாலே நயந்ததனை
அல்லாதார் கல்லென்பார் அரனார்க்கஃ தலராமல்

3646. அன்று சென்று பின்வரும் நாள்களில் சிவலிங்கத்தைக் கண்டபின் உண்ணுவது எனத் தாம் மேற்கொண்ட அந்த வழக்கத்தின்படி செய்வதற்காகச் சென்றபோது கொன்றை மாலை சூடிய சடையுடைய சிவபெருமானின் திருமேனியின் மீது தாம் முன்னை நாளில் கல் வீசிய திருக்குறிப்பினை (அடையாளத்தைப்) பற்றி நின்று உணர்வில் கொள்பவராய், “அப்போது எனக்கு இத்தகைய எண்ணம் உண்டானது இறைவர் அருளால் ஆகும்” என்று புணர்ந்து, அதுவே தாம் செய்யும் தொண்டராய் மேற்கொண்டு நாள் தோறும் இச் செயலையே செய்யலானார்.

3647. அவர் (அச்செயல்) தொடங்கிய நாளில் இறைவர் அருள் செய்த அச்செயல் இடையறாது தொடர்ந்து செல்லும் கடமையை எண்ணுபவராய்க் கல்லைச் சிவலிங்கத்தின் மீது ஏறிவாராய்த் துவராடையை அணிகின்ற பெளத்த வேடத்தையும் விடாது அணிவார். பெருந்தவமுடைய நாயனார், சிவபெருமானின் அருட்செயலே எல்லாம் ஆகும் என்ற உணர்வுடையவராய் விளங்கினார். ஆதலால்,

3648. இத்தகைய நியதிச் செயலை அன்புடன் செய்து வந்தார் வர, அச்செயல் மதிக்கப்படும் திருத்தொண்டே யாகி முடிந்த தன்மையைச் சொல்வோமானால், அன்பில் எழுந்த நெறியின் நியாயத்தால் பொருந்திய மெய்யன்பு காரணமாகத் தொடங்கிச் செய்த செயல் தூயவரான இறைவர்க்கு நிலைபெற்ற சிறப்புமிக்க பூசனையேயாகும்.

3649. கல்லால் ஏறிந்த செயலும் அன்பால் செய்யும் தொண்டே ஆன தன்மையை ஆராய்ந்தால், வில்வேடரான கண்ணப்பரின் செருப்படியும் இறைவரின் திருமுடியில் பொருந்தப் பெற்றதாயின தன்மையைப் பார்த்தோமாதலின் நல்லவரான அவர் அன்பால் விரும்பிய அச்செயலை, அல்லாதவர், ‘அவர் ஏறிந்தது கல்’ என்பார். அஃது சிவபெருமானுக்கு மலரேயாகும்.

44 ஂ திருத்தொண்டர் புராணம்

3650 அங்கொருநாள் அருளாலே அயர்ந்துண்ணப்
புகுகின்றார்
எங்கள்பிரான் தனைஎறியா தயர்ந்தேன்யான்
எனஎழுந்து
பொங்கியதோர் காதலுடன் மிகலிரைந்து
புறப்பட்டு
வெங்கரியின் உரிபுனைந்தார் திருமுன்பு மேலினார்.

3651 கொண்டதொரு கல்லெடுத்துக் குறிகூடும் வகை
எறிய
உண்டிவினை ஒழுத்தஞ்சி ஒடிவரும் வேட்கை
யொடும்
கண்டருளுங் கண்ணுதலார் கருணைபொழி திரு
நோக்கால்
தொண்டரெதிர் நெடுவிசும்பில் துணைவியொடுந்
தோன்றினார்.

3652 மழவிடைமேல் எழுந்தருளி வந்ததொரு செயலாலே
கழலடைந்த திருத்தொண்டர் கண்டுகரம்
குவித்திறைஞ்சி
விழ அருஸ்தோக் களித்தருளி மிக்கசிவ லோகத்தில்
பழ அடிமைப் பாங்கருளிப் பரமரெழுந் தருளினார்.

3653 ஆதியார் தம்மை நானுங் கல்லெறிந் தணுகப்
பெற்ற
கோதில்சீர்த் தொண்டர் கொண்டகுறிப்பினை
அவர்க்கு நல்கும்
சோதியார் அறித லனறித் துணிவதென் னவர்
தாள் சூடித்
தீதினை நீக்க லுற்றேன் சிறப்புலி யாரைச் செப்பி.

சாக்கிய நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

3650. அவ்வாறான ஒழுக்கத்தை மேற்கொண்டு வரும் நாள்களில், ஒருநாள், இறைவர் திருவருளால் தம் வழக்கத்தை மறந்து உண்ணத் தொடங்கியவர், “எம் பெருமானைக் கல் எறிந்து வழிபடாது நான் மறந்தேனே” என்று எண்ணி, உண்ணாமல் எழுந்து, மேன்மேல் பொங்கிய ஒப்பில்லாத பெருவிருப்பத்துடன் மிகவும் விரைந்து புறப்பட்டுக் கொடிய யானையினது தோலை உரித்த இறைவரின் திருமுன்பு சென்றார்,

3651. அங்குக் கிடைத்து எடுத்துக் கொண்ட ஒரு கல்லை வழிபாட்டின் இலக்குக் கூடும் (குறிக்கோள் நிறைவேறும்) வகையினால் அவர் எறிய, உணவு உண்ணும் செயலையும் கைவிட்டு அச்சத்துடன் ஒடி வரும் பெருவிருப்புடன் அவரைக் கண்டு அருள் செய்கின்ற நெற்றிக் கண்ணரான இறைவர் அருள் பொழியும் நோக்குடன் அத்தொண்டரின் எதிரே பெரிய வானில் தம் துணைவியான உமையம்மையாருடன் தோன்றுவராகி,

3652. இளமையுடைய காளையின் மீது எழுந்தருளி வந்த ஒப்பில்லாத செய்கையால் இறைவரின் திருவடியை அடைந்த திருத் தொண்டரான சாக்கிய நாயனார் கண்டு, கைகள் கூப்பி, நிலத்தில் விழுந்து பணிந்து விழ, அருள் நோக்குக் கொண்டருளிச் சிறப்பு மிக்க சிவலோகத்தில் பழைய அடிமைத்திறத்தை இறைவர் அளித்தருளி மறைந்தருளினார்.

3653. நாள்தோறும் கல்லை வீசி எறிந்து பழையவரான சிவபெருமானை அடைந்த குற்றம் இல்லாத சிறப்புடைய தெண்டரான சாக்கியநாயனார் எண்ணி வழிபட்ட குறிப்பை, அவர்க்கு அருள் செய்யும் சோதியாரான சிவபெருமான் அறத்தவேஅல்லாது நாம் துணிவது எவ்வாறு? அவர் தம் திருவடிகளைத் தலையில் கொண்டு ‘சிறப்புலியாரின் வரலாற்றைச் சொல்லத் தொடங்கித் தீமையை நீக்கல்’ உற்றேன்.

சாக்கிய நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

46 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

41. சிறப்புலி நாயனார் புராணம்

3654 பொன்னிநீர் நாட்டின் நீடும் பொற்பதி புவனத்
உள்ளோ
இன்மையால் இரந்து சென்றோர்க் கில்லை என்
னாதே ஈயும்
தன்மையார் என்று நன்மை சார்ந்தவே தியரைச்
சண்பை
மன்னனார் அருளிச் செய்த மறைத்திரு வாக்கூர்
அவ்வூர்.

3655 தாமலர்ச் சோலை தோறும் கடர்தொடு மாடந்
தோறும்
மாமழை முழக்கந் தாழ மறையொலி முழக்கம்
ஒங்கும்
புமலி மறுகில் இட்ட புகைஅகில் தூபந் தாழ
ஓமநல் வேள்விச் சாலை ஆகுதித் தூபம் ஒங்கும்.

3656 ஆலைகும் பூகவேலி அத்திரு வாக்கூர் தன்னில்
ஞாலமார் புகழின் மிக்கார் நான்மறைக் குலத்தி
னுள்ளார்
நீலமார் கண்டத் தெண்டோள் நிருத்தர்தம்
திருத்தொண் டேற்ற
சீலராய்ச் சாலும்சகைத் திறத்தினில் நிறந்த
நீரார்.

41. சிறப்புலி நாயனார் புராணம்

“சீர்கொண்ட புகழ்வுள்ளல் சிறப்புலிக்கும் அடியேன்”
(திருத்தொண்டத் தொகை — 6.)

3654. காவீரியாறு பாய்ந்துசெழிப்புச் செய்யும் சோழ நாட்டின் பழைமையான அழகிய பதி, “உலகத்தவர் வறுமையினால் யாசித்துச்சென்றால் இல்லை என்று சொல்லாமல் வேண்டியவற்றை வரையாது அளிக்கும் குணம் உடைய வர்கள்” என்று சீகாழித் தலைவரான ஆளுடைய பிள்ளையார், நன்மை பொருந்திய வேதியர்களைப் பற்றி அருள் செய்த வேத வாக்கினைப் பெறும் ஊரானது ‘திருவாக்கூர்’ என்பதாகும்.

3655. அப்பதியில் தூய்மையான மலர்ச் சோலைகள் தோறும், ஒளியுடைய பெரிய மாளிகைகள் தோறும், பெருமேக முழக்கம் தோற்கும்படி வேத ஒலிகள் கூடிய முழக்கம் மேல் ஒங்கும்; அணி பொருந்திய வீதிகளில் இட்ட அகிற்புகைத் தூப மணம் கீழ்ப்படும் படி, ஓமங்கள் செய்யும் வேள்விச் சாலைகளின் ஆகுதிகளின் புகை மேல் ஒங்கும்.

3656. கரும்பு ஆலைகளைச் சூழ்ந்திருக்கும் கமுகுகள் வேலி போல் அமைந்திருக்கின்ற அந்தத் திருவாக்கூர் என்ற பதியில், உலகில் நிறைந்த புகழால் மிச்சவர், நான்கு வேதங்களையும் ஒதும் குலத்தில் தோன்றியவர், நஞ்சுண்டசுண்டத்தையும் எட்டுத் தோள்களையும் உடைய கூத்தர் பெருமானின் தொண்டை மேற்கொண்டுள்ள கொடைத்திறத்தால் சிறந்த தன்மையுடையவர், சிறப்புலி நாயனார்.

48 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3657 ஆளும்அங் கணருக் கன்பர் அணைந்தபோ தடியிற்
றாழ்ந்து
மூளும்ஆ தரவு பொங்க முன்புநின் றினிய கூறி
நாளும்நல் லமுத மூட்டி நயந்தன எல்லாம் நல்கி
நீளும்இன் பத்துள் தங்கி நிதிமழை மாரி
போன்றார்.

3658 அஞ்செழுத் தோதி அங்கி வேட்டுநல் வேள்வி
எல்லாம்
நஞ்சணி கண்டர் பாதம் நண்ணிடச் செய்து
ஞாலத்து
எஞ்சலில் அடியார்க் கென்றும்இடையறா
அன்பால்வள்ளல்
தஞ்செயல் வாய்ப்ப ஈசர் தாளநிழல் தங்கி னாரே

3659 அறத்தினில் மிக்க மேன்மை அந்தணர் ஆக்கூர்
தன்னில்
மறைபெரு வள்ள லார்வண் சிறப்புலி யார்தாள்
வாழ்த்திச்
சிறப்புடைத் திருச்செங் காட்டங் குடியினிற்
செம்மை வாய்த்த
விறற்சிறுத் தொண்டர் செய்த திருத் தொழில்
வீளம்ப லுற்றேன்

சிறப்புலி நாயனார் புராணம் முற்றிற்று

3657. அவர் உலகங்கள் எல்லாவற்றையும் ஆளும் சிவ பெருமானின் அன்பர்கள் வந்து சேர்ந்த போது, அவர்கள் அடியில் தாழ்ந்து வணங்கி, முண்டெழும் அன்பு மேன்மேல் பொங்க, அவர்களுக்கு இனிய சொற்களைக் கூறி, நாடோறும் நல்ல உணவுகளை அளித்து உண்பித்து, அவர்கள் விரும்பிய எல்லாவற்றையும் அளித்து, அதனால் மேன் மேலும் பெருகி வளர்கின்ற இன்பத்துள் வாழ்ந்து, செல்வத்தை மழைபோல் சொரிகின்ற மேகம் போல் விளங்கினார்.

3658. பஞ்சாட்சரத்தை ஒதி, மூத்தி வளர்த்து, நல்ல யாகங்களுையெல்லாம் நஞ்சு விளங்கும் கண்டரான சிவ பெருமான் அடிகளில் பொருந்தும் வண்ணமாகவே செய்து, உலகத்தில் குறையாத சிவனடியார்களுக்கு எக்காலத்தும் இடையறாது செய்யும் அன்பினால் வள்ளல்களின் வரையாது அளிக்கும் செயலில் பொருந்தச் செய்து, இறைவரின் திரு வடிநிழலில் நிலை பெற இருந்தார்.

3659. சிவ அறங்களில் மிக்க மேன்மை பெற்ற அந்தணர் வாழும் திருவாக்கூரில் தோன்றிய வேதியரான வண்மையுடைய அச்சிறப்புலியாரை வாழ்த்தி, திருசி செங்காட்டங்குடியில் செம்மையுடைய விறலையுடைய 'சிறுத் தொண்ட நாயனார்' செய்த திருச்செயலைக் கூறப் புகுகின்றேன்.

சிறப்புலி நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

50 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

42. சிறுத்தொண்ட நாயனார் புராணம்

3660 உருநாட்டுஞ் செயல்காமன் ஒழியவிழி பொழிசெந்தீ
வருநாட்டத் திருநுதலார் மகிழ்ந்தருளும் பதிவயலில்
கருநாட்டக் கடைசியர்தங் களிகாட்டுங் காவேரித்
திருநாட்டு வளங்காட்டுஞ் செங்காட்டங்
குடியாகும்.

3661 நிலவியஅத் திருப்பதியில் நெடுஞ்சடையார் நீற்றடைவால்
உலகில்வளர் உயிர்க்கெல்லாம் உயர்காவற் றொழில்பூண்டு
மலர்புகழ்மாந் மாத்திரர்தங் குலம்பெருக வந்துள்ளார்
பலர்புகழுந் திருநாமம் பரஞ்சோதி யார்என்பார்

42. சிறுத்தொண்ட நாயனார் புராணம் □ 51

42. சிறுத்தொண்ட நாயனார் புராணம்

“செங்காட்டங்குடிமேய சிறுத் தொண்டர்க்கு அடி
யேன்”

(திருத்தொண்டத்தொகை — 6.)

(சிவனடியார் முன் தம்மைச் சிறியவராய்க் கொண்டு
ஒழுகியதால் இவர் ‘சிறுத் தொண்டர்’ என அழைக்கப்
பெற்றார்.)

3660. வடிவத்துடன் இருந்து உயிர்கள் மீது செலுத்
தும் தன் ஆணைச் செயலை மன்மதன் ஒழியுமாறு (விழி
யினின்று) வெளிப்படுத்தும் செந்தி தோன்றும் நாட்டத்தை
யுடைய நெற்றியையுடைய சிவபெருமான் மகிழ்வுடன் வீற்றி
ருக்கும் தலம், வயல்களில் கருங்கண்களையுடைய உழத்தியர்
தம் களியாடல்களைக் காட்டுவதற்கு இடமான ‘காவேரித்
திருநாடு’ என்று சொல்லப்படுகின்ற சோழ நாட்டில் வளம்
வாய்ந்த திருச் ‘செங்காட்டங்குடி’ என்பதாகும்.

3661. நிலவும் அந்தப் பதியில் நீண்ட சடையை
யுடைய சிவபெருமானின் திருநீற்றுச் சார்பினால் உலகத்தில்
தோன்றி வளர்கின்ற எல்லா உயிர்களுக்கும் உயர்வான
காவல் தொழிலை மேற்கொண்டு, பெருகும் புகழையுடைய
மாமாத்திரர் குலம் பெருகு படி வந்து தோன்றியவர் பலரும்
புகழ்கின்ற பரஞ்சோதியார் என்று அழைக்கப்படும் திருப்
பெயரை உடையவர்.

(மாமாத்திரர் குலம் மருத்துவத் தொழிலை வழிவழி
யாகச் செய்யும் ஒரு மரபு.)

52 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3662 ஆயுள்வே தக்கலையும் அலகில்வட நூற்கலையும்
 தூயபடைக் கலத்தொழிலும் துறைநிரம்பப்
 பயின்றவற்றால்
 பாயுமதக் குஞ்சரமும் பரியும்உகைக் கும்பண்பு
 மேயதொழில் விஞ்சையினும் மேதினியில்
 மேலானார்.

3663 உள்ளநிறை கலைத்துறைகள் ஒழிவின்றிப் பயின்ற
 வற்றால்
 தெள்ளிவடித் தறிந்தபொருள் சிவன்கழலிற்
 செறிவென்றே
 கொள்ளும்உணர் வினில்முன்னே கூற்றுகைத்த
 கழற்கன்பு
 பள்ளமடை யாய்என்றும் பயின்று வரும்
 பண்புடையார்.

3664 ஈசனடி யார்க்கென்றும் இயல்பாண பணிசெய்தே
 ஆசில்புகழ் மன்னவன்பால் அணுக்கராய்
 அவற்காகப்
 பூசல்முனைக் களிறுகைத்துப்போர் வென்று
 பொருள்அரசர்
 தேசங்கள் பலகொண்டு தேர்வேந்தன்
 பாற்சிற்றந்தார்.

42. சிறுத்தொண்ட நாயனார் புராணம் □ 53

3662. ஆயுள் வேதம் என்று கூறப்படுகின்ற மருத்துவ நூற்கலையும், எல்லை இல்லாத வடநூல்களில் உள்ள பல விதமான கலையும், தூய படைக்கலத் தொழிற்கலையும் என்ற இவற்றையெல்லாம் அவ்வவற்றில் எல்லை நிரம்பும் அளவும் பயின்றார். அவற்றுடன் பாய்கின்ற மதம் பொழியும் யானைகளையும் குதிரைகளையும் செலுத்தும் தன்மை பொருந்திய தொழில் செய்யும் கலையிலும் உலகத்தில் மேம்பட்டவராக விளங்கினார்.

3663. தம் உள்ளம் நிறைவு பெறச் செய்யும் கலைத் துறைகளை எல்லாம் இடைவிடாது கற்று, 'அவை எல்லாவற்றாலும் தெளிவு பெற வடித்து எடுத்த பொருளாவது சிவனடிகளில் பொருந்திய அன்புடைமையான ஒழுக்கமே யாகும்' என்று கொள்ளும் உணர்வினால் முதன்மை பெற இயமனை உதைத்த திருவடியிடத்தே அன்பு கொண்ட ஒழுக்கம் பள்ள மடையில் நீர் ஓடுவது போல் தடையில்லாது விரைவாக என்றும் பயின்று வரும் பண்பை உடையவரானார்.

3664. சிவனடியார்களுக்கு எந்நாளும் இயல்பால் பொருந்திய தொண்டுகளைச் செய்தே, குற்றம் அற்ற புகழையுடைய மன்னனிடத்து அன்பினால் பக்கத்துணையிருந்து அவனுக்காகப் போரில் செலுத்தப்படுகின்ற யானைப் படையைச் செலுத்திப் பல போர்களில் வெற்றி கொண்டு, போரில் எதிர்த்து நிற்கும் மன்னரின் நாடுகள் பலவற்றையும் கைக் கொண்டு, தேர்ப்படையையுடைய தம் மன்னனிடம் சிறப்பைப் பெற்றார்,

54 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3665 மன்னவற்குத் தண்டுபோய் வடபுலத்து வாதாவித்
தொன்னகரந் துகளாகத் துளைநெடுங்கை
வரையுடைத்துப்
பன்மணியும் நிதிக்குவையும் பகட்டினமும் பரித்
தொகையும்
இன்னனஎண் ணிலகவர்ந்தே இகலரசன்
முன்கொணர்ந்தார்.

3666 கடிர்முடிமன் னனும்இவர்தங் களிற்றுரிமை
ஆண்மையினை
அதிசயித்துப் புகழ்ந்துரைப்ப அறிந்த அமைச்சர் க்
ஞரைப்பார்
மதியணிந்தார் திருத்தொண்டு வாய்த்தவலி
யுடைமையினாள்
எதிரிவருக் கிவ்வுல கில்இல்லை என எடுத்துரைத்
தார்.

3667 தம்பெருமான் திருத்தொண்டர் எனக்கேட்ட
தார் வேந்தன்
உம்பர்மீரான் அடியாரை உணராதே கெட்டொழிந்
தேன்
வெம்புகொடும் போர்முனையில் விட்டிருந்தேன்
எனவெருவுற்று
எம்பெருமான் இது பொறுக்க வேண்டும் என
இறைஞ்சினான்.

3668 இறைஞ்சதலும் முன்னிறைஞ்சி என்னுரிமைத்
தொழிற்கடுத்த
திறம்புரிவேன் அதற்கென்னோ தீங்கென்ன
ஆங்கவர்க்கு
நிறைந்தநிதிக் குவைகளுடன் நீடுவிருத் திகள்
அளித்தே
அறம்புரிசெங் கோலரசன் அஞ்சலிச்சங்
குரைக்கின்றான்.

3665. அவர், மன்னனுக்காகப் படையெடுத்துச் சென்று வட நாட்டில் 'வாதாவி' என்ற பழைய நகர் தூளாக ஆகும் படியானைப் படையைச் செலுத்தி வென்று, பல மணிகளையும் பொருட்குவைகளையும் யானைக் கூட்டங்களையும் குதிரைத் தொகுதிகளையும், இன்னும் இத்தகைய எண்ணில் லாதவற்றையும் கைக் கொண்டு இங்குத் தம் மன்னன் முன் கொணர்ந்தார்.

3666. ஒளி பொருந்திய முடியுடைய மன்னனும் இவரது யானைப் படை செலுத்துவதற்குரிய வல்லமையைப் பார்த்து வியந்து புகழ்ந்து கூற. அதை அறிந்த அமைச்சர்கள் எடுத்துக் கூறுவாராய்ப், "பிறைச்சந்திரனைச் சூடிய சிவபெருமானின் திருத்தொண்டு வாய்க்கப் பெற்ற வல்லமையினால், இவரை எதிர்த்து நிற்பவர் எவரும் இவ்வுலகத்தில் இல்லை" என்று உரைத்தார்கள்.

3667. 'தம் இறைவரின் திருத்தொண்டர் இவர்' என்று அமைச்சர் கூறக் கேட்ட மாலை சூடிய மன்னன், "எம் பெருமானின் அடியவரான இவரை இத்தகையவர் என்று அறியாது கெட்டேன்! மிக்க கொடிய போர் முனையிற் சென்று போர் செய்யுமாறு விட்டிருந்தேனே!" என்று நினைத்து நடுக்கம் அடைந்து, அந்த அடியாரை நோக்கி, "எம்பெருமானே, இப்பிழையைப் பொறுத்தருள வேண்டும்!" என்று இறைஞ்சினான்,

3668. அங்ஙனம் மன்னன் வணங்கவும், அதன் முன்பு தாம் இறைஞ்சி, "என் உரிமையான படைத் தொழிலுக்கு ஏற்றதாகப் பொருந்திய திறத்தை நான் செய்வேன். அதனால் என்ன தீமை நேரும்?" என்று பரஞ்சோதியார் உரைக்க, அறவழி செங்கோல் செலுத்தும் மன்னன் அப்போது அவர்க்கு நிறைந்த செல்வக்குவியல்களுடன் நீடு செல்லும் எல்லா மானியங்களையும் அளித்து அவரை வணங்கினான்.

56 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3669 உம்முடைய நிலைமையினை அறியாமை
கொண்டய்த்தீர்
எம்முடைய மனக்கருத்துக் கினிதாக இசைந்து
உமது
மெய்ம்மைபுரி செயல்விளங்க வேண்டியவா
தேசரித்துச்
செம்மை நெறித் திருத்தொண்டு செய்யும் என
விடைகொடுத்தான்.

3670 மன்னவனை விடைகொண்டு தம்பதியில்
வந்தடைந்து
பன்னுபுகழ்ப் பரஞ்சோதி யார்தாமும் பனிமதிவாழ்
சென்னியரைக் கணபதிச் சரத்திறைஞ்சித் திருத்
தொண்டு
முன்னைநிலை மையில்வழுவா முறைஅன்பிற் செய்
கின்றார்.

3671 வேதகா ரணர்அடியார் வேண்டியமெய்ப் பணி
செய்யத்
தீதில்குடிப் பிறந்ததிரு வெண்காட்டு நங்கைஎனும்
காதல்மனைக் கிழத்தியார் கருத்தொன்ற வரும்
பெருமை
நீதிமனை அறம்புரியும் நீர்மையினை நிலைநிற்பார்.

3672 நறைஇதழித் திருமுடியார் அடியாரை நாடோறும்
முறைமையினில் திருவமுது முன்னூட்டிப்
பின்னுண்ணும்
நிறையுடைய பெருவிருப்பால் நியதியா
கக்கொள்ளும்
துறைவழுவா வகையொழுந் தூயதொழிற் றலை
நின்றார்.

42. சிறுத்தொண்ட நாயனார் புராணம் □ 57

3669, “உம் உண்மை நிலையான திருத்தொண்டையாம் அறியாதபடி செய்தீர். இனிமேல் எம் மனக்கருத்துக்கு இனிமை பெறச் சம்மதித்து, உம் மெய்ம்மைத் தொண்டின் படி ஒழுகிச் செம்மை தரும் நெறியான சிவநெறித் தொண்டு செய்வீராக!” என்று சொல்லித், தம் கீழ் அவர் செய்யும் தொழிலினின்று விடுவித்து அம்மன்னன் விடை தந்தான்.

3670. (புகழ்ந்து கூறப்படும் பரஞ்சோதியாரும்) அம் மன்னனிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு தம் பதியான செங்காட்டங்குடியை அடைந்தார். குளிர்ந்த பிறைச் சந்திரன் வாழ்வதற்கு இடமான தலையையுடைய சிவபெருமானைக் ‘கணபதிச்சரம்’ என்ற கோயிலில் வணங்கித் திருத் தொண்டை முன்னைய நிலைமையினின்று வழுவாது முறையாக அன்புடன் செய்து வந்தார்.

(செங்காட்டங்குடியில் உள்ளது ‘கணபதிச்சரம்’ என்ற கோயில்)

3671. பரஞ்சோதியார், வேதங்களுக்குக் காரணரான சிவபெருமானின் அடியவர்களுக்கு வேண்டிய உண்மைப் பணிகளையெல்லாம் செய்பவராய்க், குற்றம் அற்ற குடியில் பிறந்த ‘திருவெண்காட்டு நங்கை’ என்ற காதலையுடைய இல்லக் கிழத்தியாருடன் இருவர் கருத்தும் ஒன்றாய்ப் பொருந்த வரும் பெருமையுடையதாய் அறநீதியின் வழியே இல்லறம் நடத்தி வாழும் தன்மையில் நிலை நிற்பாராய் (விளங்கினார்)

3672. தேனையுடைய கொன்றை மலர் மாலையைச் சூடிய சடையையுடைய சிவபெருமானின் அடியவர்களை நூல் விதிப்படி நாள்தோறும், முறைப்படி, ‘முன்னம் உணவு உண்ணச் செய்து, அதன் பின்னர் தாம் ‘உண்ணுதலான’ பெருவிருப்பத்தால் அதனை வழக்கமாகக் கொண்டு ஒழுகும் துறையில் தவறாது ஒழுகுதலான தூய்மையுடைய தொழிலில் சிறந்து விளங்கினார்.

58 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3673 தூயதிரு அமுதுகனி கன்னல்அறு சுவைக்கறிநெய்
பாயதயிர் பால்இனிய பண்ணியம்உண் நீர்அமுதம்
மேயபடி யால்அமுது செய்விக்க மிசைந்தடியார்
மாயிருஞா லம்போற்ற வரும்இவர்பால் மனம்
மகிழ்ந்தார்.

3674 சீதமதி அரவினுடன் செஞ்சடைமேற் செறிவித்த
நாதனடி யார்தம்மை நயப்பாட்டு வழிபாட்டால்
மேதகையா ரவர்முன்பு மிகச்சிறிய ராய்அடைந்
தார்
ஆதலினாற் சிறுத்தொண்டர் எனநிகழ்ந்தார்
அவனியின் மேல்

3675 கண்ணுதலார் கணபதிச் சரத்தின்கட் கருத்தமர
உண்ணிறை அனபினிற் பணிசெய்தொழுகுவார்
வழுவின்றி
எண்ணில்பெருஞ் சீரடியார் இடைவிடா தழுதுசெய்
நண்ணிய பேருவகையுடன் நயந்துதுறயு நாளின்கண்

3676 நீராருஞ் சடைமுடியார் அருளினால் நிறைதவத்துய்
பேராள ரவர் தமக்குப் பெருகுதிரு மனையறத்தின்
வேராகி விளங்குதிரு வெண்காட்டு நங்கைபால்
சீராள தேவர்எனுந் திருமைந்தர் அவதரித்தார்.

3677 அருமையினிற் றனிப்புதல்வர் பிறந்தபொழு
தலங்கரித்த
பெருமையினிற் கிளைகளிப்பப் பெறற்கரிய மணி
பெற்று
வருமகிழ்ச்சி தாதையார் மனத்தடங்கா வகை
வளரத்
திருமலிநெய் யாடல்விழாச் செங்காட்டங் குடி
எடுப்ப.

3673. தூய திருவமுதும், பழவகைகளும், ஆறு சுனைவகையுடைய கறிவகைகளும், நெய்யும், உறைந்த தயிரும், பாலும், இனிய பலகாரங்களும், அமுது போன்ற உண்ணீரும் என்ற இவற்றைப் பொருந்திய வாற்றால், திருவமுது செய்விக்க, அதற்கு இசைந்து அடியார்கள் வந்து அமுதுண்டு, பெரிய வுலகம் போற்ற வரும் இவரிடம் உள்ளம் மகிழ்ச்சி கொண்டனர்.

3674. குளிர்ந்த பிறைச் சந்திரனுடன் பாம்பையும் சிவந்த சடைமீது அணிந்து கொண்டுள்ள இறைவனின் அடியவர்க்கு விருப்புடன் செய்யும் வழிபாட்டு வகையால், மேன்மையுடைய அந்த அடியார்களின் முன்பு தம்மை மிகவும் சிறியவராய்க் கருதி ஒழுகி வந்தார். வந்ததால் 'சிறுத்தொண்டர்' என்ற பெயருடன் உலகி விளங்கலானார்.

3675. நெற்றியில் கண்ணையுடைய இறைவரின் கணபதிச்சரத்தில் கருத்துப் பதிய விரும்பி உள்ளே நிறையும் அன்பினால் தொண்டுகள் செய்து ஒழுகுபவரான அவர், குறைவின்றி அளவில்லாத பெருமையுடைய சிறந்த அடியார்கள் இடைவிடாது வந்து உணவு உண்டருள, பொருந்திய மகிழ்ச்சியுடன் விரும்பி அமர்ந்திருந்த நாளில்,

3676. கங்கை நீர் பொருந்திய சடையுடைய சிவபெருமானின் திருவருளால். நிறைந்த தவத்தையுடைய அவருக்குப் பெருகும் சிறந்த இல்லறத்தின் வேராகி விளங்கும் திருவெண்காட்டு நங்கை என்னும் மனைவியின் மணிவயிற்றில் 'சீராள தேவர்' என்னும் திருமகனார் பிறந்தருளினார்.

3677. அருமையாய்ப் பெற்ற ஒப்பில்லாத மகனார் பிறந்தபோது. அலங்காரம் செய்து அப்பெருமையால் சுற்றத்தார் மகிழ்ச்சியுடைய, பெறுவதற்கு அரிய மணியைப் போன்ற மகனைப் பெற்றதால் உண்டாகும் மகிழ்ச்சியானது தந்தையாரான நாயனார் உள்ளத்துள் அடங்காத உவகை மேலோங்கி வளர, சிறப்பு மிக்க நெய்யாடல் விழாவைக் செங்காட்டங்குடியில் உள்ளவர் எல்லாரும் செய்து கொண்டாடினர்.

60 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

8678 மங்கலநல் வியம்முழக்கம் மறைமுழக்கம் வானளப்பம்
அங்கணர்தஞ் சேடியார்க் களவிறந்த நிதியளித்துத்
தங்கள் மர பினிலுரிமைச் சடங்குதச தினத்
தினிலும்
பொங்குபெரு மகிழ்ச்சியுடன் புரிந்துகாப் பணி
புனைந்தார்.

3679 ஆர்வநிறை பெருஞ்சுற்றம் அகமறை அளித்தவர்
தாம்
பார்பெருகு மகிழ்ச்சியுடன் பருவமுறைப் பாராட்டுச்
சேர்பெருகச் செய்யவளர் திருமகனார் சேடியில்
தார்வளர்கின் கிணி அசையத் தளர்நடையின்
பதஞ்சார்ந்தார்.

3680 சுருளுமயிர் நுதற்குட்டி துணைக்காதின் மணிக்
குதம்பை
மருவுதிருக் கண்டநாண் மார்பினில்ஐம் படைகையிற்
பொருவில்வயி ரச்சரிகள் பொன்னரைஞாண்
புனைசதங்ளை
தெருவிலொளி விளங்கவளர் திருவினையாட்டினில்
அமர்ந்தார்.

3681 வந்துவளர் மூவாண்டில் மயிர்வினைமங்
கலஞ்செய்து
தந்தையா ரும்பயந்த தாயாருந் தனிச்சிறுவர்
சிந்தைமலர் சொற்றெளிவிற் செழுங்கலைகள்
பயிலத் தம்
பந்தமற வந்தவரைப் பள்ளியினில் இருத்தினார்.

42. சிறுத்தொண்ட நாயனார் புராணம் □ 61

3678. மங்கலமான நல்ல இயங்களின் ஒலியும் மறைகளின் ஒலியும் வானத்தில் ஒங்க, இறைவரின் சிறப்புடைய அடியார்களுக்கு அளவில்லாத பொருள்களைத் தந்து தங்கள் குல மரபுக்கு உரிமையான சடங்குகளைப் பத்து நாட்களிலும் மேல் மேல் அதிகரிக்கும் மகிழ்ச்சியுடன் செய்து காப்பு அணிந்தனர்.

3679. அந்நாயனார் மிக்க விருப்பமுடைய சுற்றத்தவர் எல்லாம் உள்ளம் மகிழக் கொடுத்து, உலகத்தில் பெருகும் மகிழ்ச்சியுடன் அவ்வப் பருவங்கள் தோறும் செய்யப்பெறும் சடங்குகளை எல்லாம் சிறப்பாகச் செய்ய, வளரும் திருமகனாரான சீராளதேவர் தம் சிறிய பாதங்களில் மாலையாய்க் கோத்த கிண்கிணிச் சதங்கை அசையும்படி தளர் நடைப் பருவத்தை அடைந்தார்.

3680. சுருண்ட மயிர் நிறைந்த நெற்றியில் 'சுட்டி' என்ற அணியும், இரண்டு காதுகளிலும் 'குதம்பை' என்ற அணியும், திருக் கழுத்தில் பொருந்தும் 'கண்டசரம்' என்ற அணிபும், மார்பில் ஐம்படைத் தாலி என்ற அணியும், கைகளில் ஒப்பில்லாத வயிரத்தரல் ஆன 'சரி' என்ற அணியும், இடையில் பொன் அரைஞாண் என்ற அணியும்* திருவடியில் அணியும் சதங்கை என்ற அணியும் என்ற இவற்றைப் பூண்டு தெருவில் ஒளிவிளங்க வளரும் பிள்ளைத் திருவிளையாட்டினைச் சீராளதேவர் விரும்பியிருந்தார்.

3681. வளர்கின்ற மூன்றாம் ஆண்டில் மயிர் நீக்கும் மணவினை முடியச் செய்வித்துத், தந்தையாரும் தாயாரும் ஒப்பில்லாத சிறிய தோன்றலான மகனாருக்கு மனம் மலர்வதற்குக் காரணமான சொற்களின் தெளிவையுடைய செழுங் கலைகளைப் பயிர்வதற்காகத் தம் பிறவிப் பிணிப்பு நீங்க வந்த அவரைப் பள்ளியில் சேர்த்தனர்.

62 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3682 அந்நாளிற் சண்பைநகர் ஆண்டகையார் எழுந்தருள
முன்னாக எதிர்கொண்டு கொடுபுகுந்து முந்நூல்சேர்
பொன்மார்பிற் சிறுத்தொண்டர் புகலிகா
வலனார்தம்
நன்னாமச் சேவடிகள் போற்றிசைத்து
நலஞ்சிறந்தார்.
- 3683 சண்பையர்தம் பெருமானும் தாங்கரிய பெருங்காதல்
பண்புடைய சிறுத்தொண்ட ருடன்பயின்று
மற்றவரை
மண்பரவுந் திருப்பதிகத் தினில்வைத்துச்
சிறப்பித்து
நண்பருளி எழுந்தருளத் தாமினிது நயப்புற்றார்.
- 3684 இத்தன்மை நிகழுநாள் இவர்திருத்தொண்
டிருங்கயிலை
அத்தர்திரு வடியிணைக்கீழ்ச் சென்றணைய
அவருடைய
மெய்த்தன்மை அன்புநுகர்ந் தருளுதற்கு
விடையவர்தாம்
சித்தமகிழ் வயிரவராய்த் திருமலைநின்
றணைகின்றார்.
- 3685 மடல்கொண்ட மலரி தமிழ் நெடுஞ்சடையை
வனப்பெய்தக்
கடல்மண்டி முகந்தெழுந்த காளமே கச்சுருள்போல்
தொடர்பங்கி சுருண்டிருண்டு தூறிநெறித்
தசைந்துசெறி
படர்துஞ்சின் கருங்குஞ்சி கொந்தளமா கப்பரப்பி.

42. சிறுத்தொண்ட நாயனார் புராணம் □ 63

3682. அந்நாளில் சீகாழித் தலைவரான ஞானசம்பந்தர் அங்கு வந்தருள, முப்புரி நூல் அணிந்த மார்பை புடைய சிறுத்தொண்டர் முன்னாகச் சென்று எதிர்கொண்டு வரவேற்று, அழைத்து வந்து, நகரத்துக்குள் புகுந்து, தம் மனையில் இருக்கச் செய்து, அச் சீகாழித் தலைவரின் நல்வ பெருமையுடைய திருவடிகளைத் துதித்து நலத்தைப் பெற்றார்.

3683. சீகாழியினரின் தலைவரான ஞானசம்பந்தரும் தாங்குவதற்கு அரியதாய் மேன்மேலும் வளரும் பெரிய பக்திப் பண்புடைய சிறுத் தொண்டருடன் பயின்று இனிதாய்த் தங்கி, அவரை உலகம் போற்றும் திருப்பதிகத்தால் பாராட்டிச் சிறப்புச் செய்து, தம் நட்பினராகும் பேற்றையும் அவருக்குத் தந்தருளித், தாம் இன்பத்துடன் பெருவிருப்பமும் பொருந்த அமர்ந்திருந்தார்.

3684. இவ்வாறு இச் சிறுத்தொண்டரின் தொண்டு நிகழும் நாளில், இவரது திருத்தொண்டானதுபெரிய கயினை மலையில் வீற்றிருக்கின்ற இறைவரின் திருவடியிணைகளின் கீழ்ப் போய்ச் சேர, காளையூர்தியையுடைய இறைவர், தாமே அவரின் மெய்யாந்தன்மைகொண்ட அன்பை நுகர்ந்து அருள் புரிவதன் பொருட்டு உள்ளம் மகிழ்வுடைய வயிரவக் கோலத்துடனே திருமலையினின்று நீங்கி எழுந்தருளிச் சேர்வாராய்.

3685. இதழ்கள் ! பொருந்திய கொன்றை மலரைச் சூடிய நீண்ட சடையையே கருங்கடலில் சேர்ந்து நீரையுண்டு மேலே எழுந்த கரிய மேகத்தின் சுருள்போல் தொடர்ந்து நீண்ட தலைமயிர் சுருண்டு இருண்டு காடு அடர்ந்து நெறிப்பும் அசைவும் உடையதாகச் செறிந்து படரும் வரிசை கொண்ட கருங்குச்சிக் கொத்தைப் போல் ஆக்கி அழகுடையதாய்ப் பரப்பி முடித்து.

64 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3686 அஞ்சனமஞ் சனஞ்செய்த தனையஅணி கிளர்பம்பை
மஞ்சினிடை இடைஎழுந்த வானமீன் பரப்பென்னப்
புஞ்சநிறை வண்டுதேன் கரும்புடை படர்ந்தார்ப்பத்
துஞ்சினுனித் தனிப்பரப்புந் தும்பைநறு
மலர்தோன்ற.
- 3687 அருகுதிரு முடிச்செருகும் அந்திஇளம்
பிறைதன்னைப்
பெருகுசிறு மதியாக்கிப் பெயர்த்துச்சாத்
தியதென்ன
விரிசுடர்ச்செம் பவளஒளி வெயில்விரிக்கும் விளங்கு
சுடர்த்
திருநுதன்மேல் திருநீற்றுத் தனிப்பொட்டுத்
திகழ்ந்திலங்க.
- 3688 வெவ்வருக்கன் மண்டலமும் விளங்குமதி
மண்டலமும்
அவ்வனற்செம் மண்டலமும் உடன்அணைந்த
தென அழகை
வவ்வுதிருக் காதின்மணிக் குழைச்சங்கு வளைத்தத
னுள்
செவ்வரத்த மலர்செறித்த திருத்தோடு
புடைசிறக்க.
- 3689 களங்கொள்வீடம் மறைத்தருளுக் கடலமுதக்
குமிழி நிரைத்
துளங்கொளீவெண் திரட்கோவைத் தூயவடம்
அணிந்ததென
உளங்கொள்பவர் கரைந்துடலும் உயிரும் உரு
கப்பெருக
விளங்குதிருக் கழுத்தினிடை வெண் பளிங்கின்
வடந்திகழ.
- 3690 செம்பரிதி கடலளித்த செக்கரொளி யினை அந்திப்
பம்புமிருள் செறிபொழுது படர்ந்தனைந்து
குழலதெனத்
தம்பழைய கரியுரிவை கொண்டுசமைத் ததுசாத்தும்
அம்பவளத் திருமேனிக் கஞ்சுகத்தின் அணிவிளங்க.

42. சிறுத்தொண்ட நாயனார் புராணம் □ 65

3686. மைக்குழம்பை முழுகச் செய்ததைப் போல் அழகு மிகும் கரிய மயிரான மேகத்திடையே எழுந்து தோன்றும் நட்சத்திரத்தின் பரப்பைப் போன்றும் திரட்சியாய் வரிசையாய்ப் பல வண்டின் கூட்டங்கள் பக்கங்களில் சூழ்ந்து ஒலிக்க, நிலைபெறும் வரிசைகளில் தும்பை மலர்கள் விளங்க,

3687. திருமுடியின் ஒரு பக்கத்தில் செருகும் மாலை யில் தோன்றும் பிறைச் சந்திரனையே ஒளி பெருகும் சிறிய முழுமதிபோல ஆக்கி மீண்டும் நெற்றியில் அணிந்ததைப் போல் விரியும் ஒளி பொருந்திய சிவந்த பலளக் கதிர்களை விரித்து வீசும் விளக்க முடைய சுடர்த்திரு நெற்றியின் மீது திரு நீற்றின் ஒற்றைப் பொட்டு ஒளி வீசி விளங்க,

3688. வெம்மையுடைய கதிரவன் மண்டலமும் விளக்கமான சந்திர மண்டலமும் அந்த அக்கினி மண்டலமும் ஒன்றாகக் கூடியதைப் போல, அழகைத் தன் வயமாக்கும் செவியில் அழகான சங்குக் குழையை வளைத்து அணிந்து அதனுள் செவ்வரத்தம் பூவைச் செறித்த தோடு இரு பக்கங் களிலும் சிறந்து விளங்க,

3689. திருக்கழுத்தில் கொண்ட நஞ்சை மறைத்த ரூபம் பொருட்டுப் பாற்கடலில் தோன்றிய அமுதத்தின் குமிழ்களின் வரிசையாய் வாய்ந்த ஒளியுடைய வெள்ளிய திரட்சிகளின் தூய வடத்தை அணிந்ததுபோல் உள்ளத்துள் நினைப்பவரின் உடலும் உயிரும் உருகும்படி மிக விளங்கும் திருக்கழுத்திலே வெண்மையான பளிங்கு மாலை விளங்க,

3690. சிவந்த கதிரவன் கடலில் குளிக்கும் சமயத்தில் தருகின்ற செவ்வான ஒளியை அந்தி முதிர் வரும் இருள் அடர்ந்த இராட்போது படர்ந்து வந்து சூழ்வதைப்போல் அழகிய பவளம் போன்ற மேனியின் மீது தம் பழைய யானைத் தோலையே கொண்டு ஆக்கியதையே அணியும் சட்டையினது அழகு விளங்க,

66 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3691 மிக்கெழும் அன்பர்கள் அன்பு திருமேனி
விளைந்ததென
அக்குமணி யாற்சன்ன வீரமும் ஆரமும்வடமும்
கைக்கணிகொள் வளைச்சரியும் அரைக்கடிசூத்
திரச்சரியும்
தக்கதிருக் காற்சரியும் சாத்தியஒண் சுடர்தயங்க.
- 3692 பொருவில்திருத் தொண்டர்க்குப் புவிமேல்வந்
தருள் புரியுங்
பெருகருளின் திறங்கண்டு பிரானருளே பேணுவீர்
வரும்அன்பின் வழிநிற்பீர் எனமறைபூண் டறை
வனபோல்
திருவடிமேல் திருச்சிலம்பு திசைமுழுதுஞ்
செலஒலிப்ப.
- 3693 அயன்கபா லந்தரித்த இடத்திருக்கை
யால்அணைத்த
வயங்கொளிமூ விலைச்சூல மணித்திருத்தோ
மிசைப் பொலியத்
தயங்குசுடர் வலத்திருக்கைத் தமருகத்தின் ஒலி
தழைப்பப்
பயன்தவத்தால் பெறும்புலியும் பாததா மரைசூட.
- 3694 அருள்பொழியுந் திருமுகத்திற் அணிமுறுவல் நில
வெறிப்ப
மருள்பொழிமும் மலஞ்சிதைக்கும் வடிச்சூலம்
வெயிலெறிப்பப்
பொருள்பொழியும் பெருகன்பு தழைத் கோங்கிப்
புவிஏத்தத்
தெருள்பொழிவண் டமிழ்நாட்டுச் செங்காட்டங்
குடிச்சேர்ந்தார்.
- 3695 தண்டாத தொருவேட்கைப் பசியுடையார் தமைப்
போலக்
கண்டாரைச் சிறுத்தொண்டர் மனைவினவிக் கடி
தணைந்து,
தொண்டனார்க் கெந்நானுங் சோறவிசூந்
திருத்தொண்டர்
வண்டார்பூந்தாரார்இம் மனைக்குள்ளாரோ என்ன.

42. சிறுத்தொண்ட நாயனார் புராணம் □ 67

3691. அடியாரிடத்தில் மேல் ஓங்கி எழும் அன்பானது தம் திருமேனியின் மீது அங்கங்கும் வடிவு கொண்டு வளைந்தாற்போல், எலும்பு மணிகளால் அமைந்த வெற்றி மாலையும் கோவைகளும் கைகளுக்கு அணியும் கங்கணங்களும் இடுப்பில் அணியும் அரைஞாணும், கால்களில் அணியும் காலணிகளும் அணிந்த ஒன்றிய பேரொளி விளங்க,

3692. ஒப்பில்லாத தொண்டரான சிறுத்தொண்டருக் காக இந்த வலகத்தில் வந்து அருள் செய்யும் பெருகிய அருளின் தலையைக் கண்டு 'இறைவரின் திருவருளையே விருப்பிப் போற்றுவீர்! வளர்கின்ற அன்பின் வழியில் நிற்கக் கடவீர்!' என்று வேதங்கள் பண்டு கூறுபவை போலத் திருவடியின் மீது சிலம்புகள் எல்லாத் திக்குகளிலும் செல்லுமாறு ஒலிக்க,

3693. பிரம கபாலத்தை எடுத்த இடக்கையினால் அணைத்த விளங்கும் ஒளியுடைய மூவிலைச் சூலமானது அழகிய தோள்களில் ளளங்க, மலிந்து வீசும் ஒளியுடைய வலத்திருக்கையிலே பிடித்த தமருகத்தின் ஒலி ஒலிக்க, முன்னைத் தவத்தால் பயன் பெறும் நிலமும் அடித்தாமரை களைத் தாங்க,

3694. அருள் பொழியும் திருமகத்தில் புன்முறுவ லானது நிலவைப் போன்ற துளிர்ந்த ஒளி வீச, மயக்கத்தை அதிகரிக்கச் செய்யும் மும்மலங்களின் வலியையும் போக்கும் கூரிய சூலம் வெயில் ஒளி வீச, உண்மைப் பொருளை விளக்கும் பெருகும் அன்பு மேலும் மேலும் தழைத்து ஓங்கி இந்த வலகம் போற்ற, அறிவு விளக்கம் செய்யும் வளமையுடைய தமிழ் நாட்டில் உள்ள திருச்செங்காட்டங் குடியை அடைந்தார்.

3695. குறையாத பசியை உடையவரைப்போல், கண்ட வர்களைப் பார்த்துச் "சிறுத் தொண்டரின் இல்லம் எங்குள்ளது?" என்று கேட்டு அறிந்து, விரைவில் அங்கு வந்து, "சிவபெருமானது தொண்டர்க்கு எந்நாளும் சோற்றை அளிக்கின்ற தொண்டரான வண்டுகள் மொய்க்கும் மலர் மாலையைச் சூடிய சிறுத்தொண்டர் இந்த இல்லத்தில் உள்ளாரோ?" என்று வினவினார்.

68 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3596 வந்தணைந்து வினவுவார் மாதவரே யாம் என்று
சந்தனமாம் தையலார் முன்வந்து தாள்வணங்கி
அந்தமிச்சீர் அடியாரைத் தேடி அவர் புறத்
தனைந்தாரி
எந்தமைஆ னுடையவரே அகத்துள்ளுமுந்தருளும்
என.

3697 மடவரலை முகநோக்கி மாதரார் தாமிருந்த
இடவகையிற் றனிபுகுதோம் என்றருள அதுகேட்டு
விடஅகல்வார் போலிருந்தார் எனவெருவி
விரைந்துமனைக்
கடனுடைய திருவெண்காட் டம்மைகடைத் தலை
எய்தி.

3698 அம்பலவர் அடியாரை அமுதுசெய்விப்பார்
இற்றைக்கு
எம்பெருமான் யாவரையுங் கண்டிலந்தே
டிப்போனார்
வம்பெனநீர் எழுந்தருளி வருந்திருவே டங்கண்டால்
தம்பெரிய பேறென்றே மிகமகிழ்வார் இனித்
தாழார்.

3699 இப்பொழுதே வந்தணைவர் எழுந்தருளி இரும்
என்ன
ஒப்பில்மனை யறம்புரப்பீர் உத்தரா பதியுள்ளோம்
செப்பருஞ்சீர்ச் சிறுத்தொண்டர் தமைக்காணச்
சேர்ந்தனம்யாம்
எப்பரிசும் அவரொழிய இங்கிரோம் என்றருளி.

42. சிறுத்தொண்ட நாயனார் புராணம் □ 69

3696. வந்து சேர்ந்து வினவுகின்றவர் மாதவரான அடியவரே என்று எண்ணிச் சந்தனத் தாதியார் என்ற அம்மையார் முன்னால் வந்து அவரது திருவடிகளை வணங்கி. “எல்லையில்லாத சிறப்புடைய அடியவரைத்தேடும்பொருட்டு அவர் வெளியே சென்றார். எம்மை ஆள்பவரான முதல் வரே! வீட்டுள் எழுந்தருளுக!” என்று கூற,

(சந்தன மாம் தையலார் — சந்தனம் என்ற பெயருடைய தாதி)

3697. (இறைவர்) அந்த அம்மையாரைப் பார்த்துப் “பெண்கள் தனியே உள்ள இடத்தில் நாம் தனியே புக மாட்டோம்!” என்று உரைக்க, அதைக் கேட்டு “அவர் அங்கிருந்து நீங்கிச் சென்று விடுவார் போல் தோன்று கின்றார்” என்று அச்சம்கொண்டு விரைந்து மனையின் கடமை முற்றும் உடையவரான திருவெண்காட்டு அம்மை யார் உள்ளிருந்து மனையின் முன் வந்து,

3698. அம்பலமுடைய இறைவரின் அடியார்களைத் திருவமுது செய்விக்கின்ற நியமம் உடைய அவர், அச் செயலை முடிப்பதற்கு, “எம் பெருமானே! இன்று அடியார் எவரையும் காணாமையால் தேடிச் சென்றார். புதிதாய் நீங்கள் எழுந்தருளி வரும் இத்திருக்கோலத்தைக் கண்டால் தம் பேறே என்று மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைவார். இனிக்காலம் தாழ்க்க மாட்டார்”

3699. “இப்போதே வந்து சேர்வார். இங்குத் தங்கி யிரும்” என்று சொல்ல, “ஒப்பில்லாத இல்லறத்தைத் தவறாது நடத்துபவரே! யாம் வடநாட்டில் உள்ளோம். சொல்வதற்குரிய சிறப்புடைய சிறுத் தொண்டரைக் காணும் பொருட்டு இங்கு வந்து அடைந்தோம். எவ்வகையாலும் அவர் இல்லாதபோது இங்கே நாம் இருக்க மாட்டோம்” என்று கூறியருளி,

70 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3700 கண்ணுதலிற் காட்டாதார் கணபதிச் சரத்தின்
கண்
வண்ணமலர் ஆத்தியின் கீழ் இருக்கின்றோம்
மற்றவர்தாம்
நண்ணினால் நாமிருந்த பரிசுரைப்பீர் என்றருளி
அண்ணலார் திருவாத்தி அணைந்தருளி அமர்ந்
திருந்தார்.
- 3701 நீரார் சடையான் அடியாரை நேடி எங்குங்
காணாது
சீரார் தவத்துச் சிறுத்தொண்டர் மீண்டுஞ்
செல்வ மனைஎய்தி
ஆரா இன்ப மனைவியார்க் கியம்பி அழிவெய்
திட அவரும்
பாரா தரிக்கும் திருவேடத் தொருவர் வந்த படி
பகர்ந்தார்.
- 3702 அடியேன் உய்ந்தேன் எங்குற்றார் உரையாய்
என்ன அவர்மொழிவார்
வடிசேர் குல கபாலத்தார் வடதே சத்தோம்
என்றார் வண்
துடிசேர் கரத்துப் பயிரவர் யாஞ்சொல்ல இங்கும்
இராதே போய்து
கடிசேர் திருவாத் தியின் நிழற்கீழ் இருந்தார்
கணப தீச்சரத்து.
- 3703 என்று மனைவி யார்இயம்ப எழுந்த விருப்பால்
விரைந்தெய்திச்
சென்று கண்டு திருப்பாதம் பணிந்து நின்றார்
சிறுத்தொண்டர்
நின்ற தொண்டர் தமைநோக்கி நீரா பெரிய
சிறுத்தொண்டர்
என்று திருவாய் மலர்ந்தருள இறைவர் தம்மைத்
தொழுதுரைப்பார்.

3700. நெற்றிக் கண்ணை மறைத்துக் கொண்டு வந்த அவர், “கண்பதிச்சரத்தில் அழகிய மலர்களை உடைய திருவாத்தி மரத்தின் கீழ்ச் சென்று அமர்ந்து இருப்போம். அங்கு நாம் இருக்கும் தன்மையினைச் சொல்வீராக!” என்று கூறி, இறைவர் திருவாத்தி மரத்தின் அடியைச் சேர்ந்து, விரும்பி எழுந்தருளியிருந்தார்.

3701. சிறப்புடைய தவத்தையுடைய சிறுத்தொண்டர் கங்கையாற்றையுடைய சடையுடைய சிவபெருமானின் அடியவரை எங்கும் தேடிக்காணாது மீண்டும் இல்லத்தை அடைந்து, அளவு கடந்த இன்ப மனைவியார்க்கு அதைச் சொல்லி வருந்த, அவரும், உலகம் அன்பு கூறும் கோலம் கொண்ட ஒருவர் அங்கு வந்த விதத்தை அவர்க்குச் சொன்னார்.

3702. “நான் வாழ்ந்தேன்! அவர் எங்கு இருக்கின்றார்? சொல்வாயாக!” என்று வினவினார். அதைக் கேட்ட அந்த அம்மையார் கூறலானார். “வடித்த கூர்மையான குலத்தையும் கபாலத்தையும் ஏந்தியவர் நாம் வடநாட்டில் உள்ளோம்!” என்றார். அவர் வளமான துடியை ஒரு கையில் பிடித்த வயிரவச்சங்கமர் நாங்கள் இல்லத்தில் எழுந்தருளி இருக்குமாறு சொல்லி வேண்டவும், இங்குத் தங்கி இராமல் போய்க் கண்பதிச்சரக்கோயிலில் மணம் பொருந்திய திருவாத்தி மரத்தின் நிழலில் இருந்தார்.”

3703. என்று மனைவியார் கூற, அதைக் கேட்ட சிறுத் தொண்டர், மேன் மேல் எழுந்த விருப்பினால் விரைவாகப் போய்ப் பார்த்து அவருடைய திருவடிகளை வணங்கி நின்றார். அவ்வாறு வணங்கி நின்ற சிறுத் தொண்டரைப் பார்த்து, “நீவிர் தாமோ பெரியவராய்ச் சிறுத்தொண்டர் எனச் சொல்லப்படுபவர்?” எனத் திருவாய் மலர்ந்தருளினவ, அவர் இறைவரை வணங்கிச் சொல்லலானார்.

72 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3704 பூதி அணிசா தனத்தவர்முன் போற்றப் போதேன்
ஆயிடினும்

நாதன் அடியார் கருணையினால் அருளிச்
செய்வர் நான் என்று
கோதில் அன்பர் ; தமைஅழுது செய்விப் பதற்குக்
குலப்பதியில்
காத லாலே தேடியுமுன் காணேன் தவத்தால்
உமைக்கண்டேன்.

3705 அடியேன் மனையில் எழுந்தருளி அழுது செய்ய
வேண்டும் என
நெடியோன் அறியா அடியார்தாம் நிகழந்
தவத்தீர் உமைக்காணும்
படியால் வந்தோம் உத்தரா பதியோம் எம்மைப்
புரிந்தாட்ட
முடியா துமக்குச் செய்கைஅரி தொண்ணா
தென்றுமொழிந்தருள.

3706 எண்ணா அடியேன் மொழியேன் நீர் அழுது
செய்யும் இயல்பதனைக்
கண்ணார் வேடம் நிறைதவத்தீர் அருளிச்
செய்யுங் கடிதமைக்கத்
தண்ணார் இதழி முடியார்தம் அடியார் தலைப்பட்
டாத்தேட
ஒண்ணா தனவும் உளவாகும் அருமை இல்லை
எனஉரைத்தார்.

3707 அரிய தில்லை எனக்கேட்ட பொழுதில் அழகு
பொழிநின்ற
பெரிய பயிர வக்கோலப் பெருமான் அருளிச்
செய்வார் யாம்
புரியுந் தொண்டர் முனிருது கழித்தாற் பசுவிழ்த்
திடஉண்பது
உரிய நாளும் அதற்கின்றால் ஊட்ட அரிதாம்
உடக் கென்றார்.

3704. “திருநீற்றுத் திருத்தொண்டர்களின் முன் போய்த் துதிக்கவும் நான் தகுதியற்றவனாயினும் சிவனடியார்கள் தங்கள் அருளால் அப்பெயருடையவன் நான்!” எனக் கூறுவர். குற்றத்தை இல்லையாகச் செய்யும் அடியவரை அழுது செய்விப்பதற்காகப் பழைய பதியில் பெருவிருப்பத் தால் எங்கும் தேடியும் யாரையும் காணவில்லை. முன்பு செய்த தவப்பயனால் உம்மைக் கண்டேன்.

3705. “அடியவனான என் இல்லத்தில் தாங்கள் வந்து திருவழுது செய்தல் வேண்டும்!” என்று சிறுத் தொண்டர் வேண்டினார். நீண்ட திருமாலும் அறிய மாட்டாத அந்த அடியவர் தாம், விளங்கும் தவத்தை உடையவரே! உம்மைக் காண்பதற்காக வந்தோம்! வடநாட்டில் உள்ளோம். எம்மை அன்புடன் உண்ணச் செய்ய இயலாது! அது அறியதாகும்! ஆதலால் உம்மால் செய்ய ஒண்ணாது” என்று (கூறியருளினார்.) கூறியருள,

3706. “அடியேன் நன்றாக எண்ணிப்பாராது கூற மாட்டேன்: கண் நிறைந்த அழகையுடைய நிறை தவத்த வரே! தாங்கள் திருவழுது செய்யும் இயல்பை அமைப்பதன் பொருட்டு விரைந்து கூறியருள்செய்வீராக! குளிர்ந்த கொன்றை மாலையைச் சூடிய இறைவரின் அடியார்கள் கிடைக்கப் பெற்றால் தேடினும் கிடைக்காதனவும் கிடைக்க உள்ளனவாகும். எனக்கு அருமை இல்லை,” என்று சொன்னார்.

3707. “அறியது இல்லை” என்று சிறுத் தொண்டர் கூறக்கேட்ட பொழுதில், அழகைச் சொரிகின்ற பெரிய வயிரவக் கோலத்துடன் வந்துள்ள இறைவர், “அன்புத் தொண்டரே! நாம் மூன்று இருதுக் காலம் கழித்தால் ஒரு போது பசுவை வீழ்த்து அழுது இட உண்பது வழக்கமாகும். அங்ஙனம் உண்பதற்குரிய நாளும் இன்றே ஆகும். ஆனால் அவ்வாறு உண்பித்தல் உமக்கு அருமையுடையதாகும்!” என அருள் செய்தார்:

(மூன்று இருது—ஆறு மாதகாலம். ஓர் இருது—இரண்டு மாதம்)

74 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3708 சால நன்று முந்நிரையும் உடையேன் தாழ்வின்
கெனக் கில்லை
ஆலம் உண்டார் அன்பர் உமக் கழுதாம் பசுத்தான்
இன்னதென
ஏவ அருவிச் செயப்பெற்றால் யான்போய் அமுது
கடிதமைத்துக்
காலந் தப்பா மேவருவேன் என்று மொழிந்து
கைதொழுதார்.

3709 பண்புமிக்க சிறுத்தொண்டர் பரிவு கண்டு
பயிரவரும்
நண்பு மிக்கீர் நாம்உண்ணப் படுக்கும் பசுவும்
நரப்பசுவாம்
உண்ப தஞ்சு பிராயத்துள் உறுப்பில் மறுவின்
றேல்இன்னம்
புன்செய் நோவில் வேலெறிந்தாற் போலும்
புகல்வ தொன் றென்றார்.

3710 யாதும் அறிய தில்லைஇனி ஈண்ட அருளிச்
செய்யும் என
நாதன் தானும் ஒருகுடிக்கு நல்ல சிறுவன்
ஒருமகனைத்
தாதை அரியத் தாய்பிடிக்கும் பொழுதில் தம்மில்
மனமுவந்தே
ஏதம்இன்றி அமைத்தகறி யாம்இட்டுண்பது
எனமொழிந்தார்.

3711 அதுவும் முனைவர் மொழிந்தருளக் கேட்ட
தொண்டர் அடியேனுக்கு
இதுவும் அரிதன்று எம்பெருமான் அமுது செய்யப்
பெறில் என்று
கதுமென் விரைவில் அவர் இசையப் பெற்றுக்
களிப்பாற் காதலொடு
மதுமென் கமல மலர்ப்பாதம் பணிந்து மனையில்
வந்தணைந்தார்.

3708. அதைக் கேட்ட சிறுத் தொண்டர் “மிகவும் நல்லது! நான் ஆடு, எருமை, பசு என்ற மூன்று பிரைகளையும் பெற்றிருக்கின்றேன். எனக்கு இங்குக் குறைவில்லை! நஞ்சை உண்ட சிவபெருமான் அன்பர் உமக்கு அமுதம் ஆகின்ற அந்தப் பசு தான் இன்னது என்று தாங்கள் கூறியருள் செய்தால், அடியேன் விரைவாகச் சென்று உணவு அமைத்து உணவுக்குரிய காலம் தவறாது வருவேன்!” எனக் கூறிக் கை தொழுதார்.

3709. அடிமைப் பண்பு மிகுந்த சிறுத்தொண்டரின் அன்பைக் கண்டு பயிரவச் சங்கமராய் வந்த சிவபெருமானும் “அடியாரிடம் அன்பு உடையவரே! நாம் உண்பதற்குக் கொல்லப் படுகின்ற பசுவும் மானிடப் பசுவாகும். ஐந்து வயதாயும் உறுப்பில் களங்கம் இல்லையேல், அதுவே யாம் உண்பதாகும். நோய் செய்யும் புண்ணிலே வேலைப் பாய்ச்சியதைப் போல் மேலும் கூறக் கூடியது ஒன்றுண்டு!” என்று உரைத்தார்.

3710. அதைக் கேட்ட சிறுத்தொண்டர் “எனக்கு ஏதும் அரியது இல்லை! இனி விரைவாய்க் கூறியருளுக!” என்று (உரைத்தார்.) உரைக்க, இறைவரும், “ஒரு குடும்பத்துக்கு ஒரு நல்ல சிறுவனாய் ஒரே மகனாக உள்ள அவனைத் தந்தை அரியவும் அப்போது தாய் பிடிக்கின்ற போது, இருவரும் தமக்குள் உள்ளம் மகிழ்ந்து குற்றம் இல்லாது அமைத்த கறியே நாம் இட்டு உண்பதாகும்” என வுரைத்தருளினார்.

3711. அதையும் முதல்வர் உரைத்தருளக் கேட்ட சிறுத் தொண்டர், “எம் இறைவரான தாங்கள் திருவமுது செய்யும் பேற்றைப் பெற்றால் எனக்கு இதுவும் அரிய தன்று,” எனக்கூறி, விரைவாக அவரிடம் விடை பெற்று மிக்க மகிழ்ச்சியால் ஆசையோடும் அவரது தேன் பொருந்திய மென்மையான தாமரை போன்ற பாதங்களை வணங்கிச் சென்று தம் வீட்டை வந்தடைந்தார்.

76 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3712 அன்பு மிக்க பெருங்கற்பின் அணங்கு திருவெண்
காட்டம்மை
முன்பு வந்து சிறுத்தொண்டர் வரவு நோக்கி
முன்னின்றே
இன்பம் பெருக மலர்ந்தமுகங் கண்டு பாத மிசை
இறைஞ்சிப்
பின்பு கணவர் முகநோக்கிப் பெருகுந் தவத்தோர்
செயல் வினவ.

3713 வள்ள லாரும் மனையாரை நோக்கி வந்த
மாதவர்தாம்
உள்ளம் மகிழ அமுதுசெய இசைந்தார் குடிக்கோர்
சிறுவனுமாய்க்
கொள்ளும் பிராயம் ஐந்துளனாய் உறுப்பிற்
குறைபாடின்றித்தாய்
பிள்ளை பிடிக்க உவந்துபிதா அரிந்து சமைக்கப்
பெறின் என்றார்.

3714 அரிய கற்பின் மனைவியார் அவரை நோக்கி உரை
செய்வார்
பெரிய பயிர வத்தொண்டர் அமுது செய்யப்
பெறுவதற்கிங்கு
உரிய வகையால் அமுதமைப்போம் ஒருவ னாகி
ஒருகுடிக்கு
வருமச் சிறுவன் தனைப்பெறுமா நெவ்வாறு என்று
வணங்குதலும்.

3715 மனைவி யார்தம் முகநோக்கி மற்றித் திறத்து
மைந்தர் தமை
நினைவு நிரம்ப நிதிகொடுத்தால் தருவா ருளரே
நேர்நின்று
தனையன் தன்னைத் தந்தையாய் அரிவார்
இல்லைத் தாழாமே
எனைஇங் குய்ய நீபயந்தான் தன்னை
அழைப்போ மியாம் என்றார்.

3712. அன்புமிக்க பெருங்கற்பையுடைய பெண்ணான திருவெண்காட்டு அம்மையார் வீட்டின் முன் வாயிலில் வந்து, சிறுத் தொண்டரின் வரவை எதிர் நோக்கி முன் நின்று, இன்பம் மிக மலர்ந்திருந்த அவரது முகத்தைப் பார்த்து, அவருடைய திருவடிகளில் வணங்கிப் பின்பு தம் கணவரான அவரை முகம் நோக்கித் துறவியைப் பற்றி வினவினார்,

3713. வள்ளல் தன்மையுடைய சிறுத் தொண்டரும் மனைவியான திருவெண்காட்டு அம்மையாரைப் பார்த்து, “வந்திருந்த துறவியார், ஒரு குடும்பத்துக்கு ஒரு மகனாக ஐந்து வயது உள்ளவனாய் உறுப்புகளில் குறைவு ஒன்றும் இல்லாதவனாகிய மைந்தனைத் தாய் பிடிக்கத் தந்தை மகிழ்வுடன் அரிந்து அமுது சமைக்கப் பெற்றால், உள்ளம் மகிழும்படி உணவு உண்டருள இசைந்துள்ளார்!” என்று இயம்பினார்.

3714. அரிய கற்பையுடைய மனைவியார், அங்ஙனம் சிறுத் தொண்டர் உரைக்க, அவரைப் பார்த்து, அந்த அம்மையார் உரைப்பாராய் “பெருமையுடைய வயிரவத் தொண்டர் உணவு உண்ணப் பெறுவதற்கு இங்கு உரிய வகையினால் அமுது அமைப்போமானால் ஒரு குடும்பத்துக்கு ஒரு மகனாகி வரும் அந்தச் சிறுவனை நாம் பெறுவது எங்ஙனம்?” எனக் கூறி வணங்கவும்.

3715. அதைக் கேட்ட சிறுத் தொண்டர், மனைவியாரின் முகத்தைப் பார்த்து, “இத்தகைய தன்மை உடைய அவ்வவர் எண்ணம் நிரம்பும் அளவு நிதியம் அளித்தால் கொடுப்பவரும் இருப்பார். ஆனால், நேரே எதிரில் நின்று தம் மைந்தனைத் தந்தையும் தாயும் அரிபவர் இவ்வுலகத்தில் இல்லை! எனவே, இனியும் காலம் தாழ்த்தாது இங்கு என்னை உய்யச் செய்வதற்கு நீ பெற்ற மகனை நாம் இதன் பொருட்டு அழைப்போம்!” என வுரைத்தார்.

78 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3716 என்று கணவர் கூறுதலும் அதனுக் கிசைந் தெம்
பிரான் தொண்டர்
இன்று தாழா தழுதுசெய்யப் பெற்றிங் கவர்தம்
மலர்ந்தமுகம்
நன்று காண்ப தென நயந்து நம்மைக் காக்க
வருமணியைச்
சென்று பள்ளி யினிற் கொண்டு வாரும் என்றார்
திருவனையார்.

3717 காதல் மனையார் தாங்கூறக் கணவ னாருங்
காதலனை
ஏதம் அகலப் பெற்றபே றெல்லாம் எய்தி
னார்போல
நாதர் தமக்கங் கமுதாக்க நறுமென் குதலை
மொழிப்புதல்வன்
ஓத அணைந்த பள்ளியினில் உடன்கொண்
டெய்தக் கடிதகன்றார்.

3718 பள்ளி யினிற்சென் றெய்துதலும் பாதச் சதங்கை
மணியொலிப்பப்
பிள்ளை ஓடி வந்தெதிரே தழுவ எடுத்துப் பியலின்
மேல்
கொள்ள அணைத்துக் கொண்டுமீண் டில்லம்
புகுதக் குலமாதர்
வள்ள லார்தம் முன்சென்று மைந்தன் தன்னை
எதிர்வாங்கி.

3719 குஞ்சி திருத்தி முகந்துடைத்துக் கொட்டை அரை
ஞாண் துகள் நீக்கி
மஞ்சள் அழிந்த அதற்கிரங்கி மையுங் கண்ணின்
மருங்கொதுக்கிப்
பஞ்சி அஞ்சம் மெல்லடியார் பரிந்து திருமஞ்
சனமாட்டி
எஞ்சல் இல்லாக் கோலஞ் செய்தெடுத்துக் கணவர்
கைகொடுத்தார்.

42. சிறுத்தொண்ட நாயனார் புராணம் □ 79

3716. என்று கணவர் உரைக்கவும், அதற்கு அந்த அம்மையாரும் சம்மதித்து, “எம் இறைவரின் தொண்டர் இன்று காலத் தாழ்வின்றி உணவு உண்ணப் பெற்று இங்கு அவருடைய மகிழ்ச்சி பொலியும் திருமுகத்தை நாம் காண்பது செய்யத்தக்க கடமையாகும்!” என விரும்பி, இலக்குமியைப் போன்ற திருவெண்காட்டு நங்கையார் கணவரைப் பார்த்து “நம்மைக் காக்க வரும் மணி போன்ற மகனைப் பள்ளியில் போய் அழைத்துக் கொண்டு வாருங்கள்!” என்று உரைத்தார்.

3717. அன்பையுடைய மனைவியார் மேற் கூறியபடி உரைக்க, கணவனாரான சிறுத் தொண்டரும், குற்றம் நீங்கப் பெற்ற எல்லாப் பேறும் அப்போதே பெற்று விட்ட வரைப் போல் மகிழ்ந்து, இறைவருக்கு அங்குத் திருஅமுதாக ஆக்குவதற்கு, நல்ல மென்மையான மழலை மொழி பயிலும் மைந்தர் கல்வி பயிலச் சேர்ந்துள்ள பள்ளியினின்றும் உடன் கூட அழைத்து வருவதற்கு விரைவாய்ப் போனார்.

3718. சிறுத் தொண்டர் பள்ளியை அடையவும், காலில் அணிந்த சதங்கை மணிகள் ஒலிக்கப் பிள்ளை அவர் எதிரே ஓடி வந்து தழுவிக்கொள்ள, அவரை எடுத்துத் தோள் மீது வைத்துப் பொருந்தும்படி அணைத்துக் கொண்டு மீண்டு வந்து தம் இல்லத்துக்குள் புகுந்திடவும், நற்குலத் தில் தோன்றிய திருவெண்காட்டு நங்கையார், வள்ளலார் சிறுத் தொண்டரின் முன் போய் அம் மைந்தனை எதிரில் தாம் வாங்கிக் கொண்டு,

3719. அம்மைந்தனின் தலைமயிரைத் தாம் திருத்தி முகத்தைத் துடைத்துக் கடுக்கனிலும் அரைஞானிலும் படிந்த தூசியைப் போக்கி, அணிந்த கலவைச் சாந்து அழிந்ததற்கு வருந்திக், கண்ணில் அணிந்த மையினையும் கண்ணில் படாமல் ஒழுங்காகப் பக்கத்தில் நிற்குமாறு ஒதுக்கிப், பஞ்சம் அஞ்சத்தக்க மென்மையுடைய அடியையுடைய அம்மையார், அன்புடன் எடுத்து நீராட்டிக், குறையாதகோலத்தைச் செய்து, கணவரான சிறுத்தொண்டரின் கையிலே அம்மைந்தனை அளித்தார்.

80 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3720 அச்சம் எய்திக் கறியமுதாம் என்னும் அதனால்
அரும் புதல்வன்
உச்சி மோவார் மார்பின்கண் அணைத்தே
முத்தந் தாழுண்ணார்
பொச்சம் இல்லாத் திருத்தொண்டர் புனிதர்
தமக்குக்கறி அமைக்க
மெச்ச மனத்தால் அடுக்களையின் மேவார் வேறு
கொண்டணைவார்.
- 3721 ஒன்று மனத்தார் இருவர்களும் உலகர் அறியார்
எனமறைவில்
சென்று புக்குப் பிள்ளைதனைப் பெற்ற தாயார்
செழுங்கலங்கள்
நன்று கழுவிக்க கொடுசெல்ல நல்ல மகனை
எடுத்துலகை
வென்ற தாதை யார்தலையைப் பிடிக்க விரைந்து
மொய்த்தாயர்.
- 3722 இனிய மழலைக் கிண்கிணிக்கால் இரண்டும்
மடியின் புடைஇடுக்கிக்
கனிவாய் மைந்தன் கையிரண்டும் கையாற் பிடிக்கக்
காதலனும்
நனிநீடுவகை யுறுகின்றார் என்று மகிழ்ந்து நகை
செய்யத்
தனிமா மகனைத் தாதையார் கருவி கொண்டு
தலையரிவார்.
- 3723 பொருவில் பெருமைப் புத்திரன் மெய்த்தன்மை
அளித்தான் எனப்பொலிந்து
மருவு மகிழ்ச்சி எய்தஅவர் மனைவி யாருங்
கணவனாற்
அருமை உயிரை எனக்களித்தான் என்று மிகவும்
அகமலர
இருவர் மனமும் பேருவகை எய்தி அரிய வினை
செய்தார்.

3720. திருத்தொண்டர்க்கு ஆக்கும் அமுதுக்கு உதவும் பண்டம் என்பதால் அச்சம் கொண்டு அரிய மைந்தனை உச்சிமோவார்; மார்பில் அணைத்து முத்தம் தாரார்; குற்றம் இல்லாத திருத்தொண்டராம் நாயனார் புனிதரான அடியவருக்குக் கறியை ஆக்குதற்கு விரும்பும் உள்ளத்தால், சமையல் அறையில் மேவாராகி வேறு தனியிடத்திலே கொண்டு செல்பவராய்.

3721. ஒன்றுபட்ட உள்ளம் கொண்ட அந்த இருவரும் உலகத்தவர் இதன் உண்மை இயல்பை அறிய மரட்டார் என்று நினைத்து மறைவான இடத்தை எய்திப்பிள்ளையைப் பெற்ற தாயார் திருவெண்காட்டு நங்கையார் செழுமையான கொள்கலங்களை நன்றாய்க் கழுவி எடுத்துக் கொண்டு செல்ல, நல்ல மைந்தனாரை எடுத்து உலகியலை முற்றும் வென்ற தந்தையரான நாயனார் தலையைப் பிடித்துக் கொள்ள மெய்த் தாயாரான அம்மையார் விரைந்து,

3722. இனிய மழலை ஒலி தரும் கிண்கிணி அணிந்த கால்கள் இரண்டையும் மடியின் இடையே இடுக்கிக் கொண்டு கொவ்வைக் கனியைப் போன்ற வாயையுடைய மகனின் கைகள் இரண்டையும் கையால் பிடித்துக் கொள்ள, மைந்தனும் தம் பெற்றோர் மிகவும் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றார்கள் என்று மகிழ்ந்து நகைக்க, ஒப்பில்லாத பெருமையுடைய மகனாரைத் தந்தையான சிறுத்தொண்டர் வான் கருவியால் தலையை அரியலானார்.

3723. தந்தையார் 'ஒப்பில்லாத மகன் மெய்யாம் தன்மையைஎனக்கு அளித்தான்' என்று விளங்கிப்பொருந்திய மகிழ்ச்சியுடைய, அவருடைய மனைவியாரான அம்மையாரும் "கணவனாரின் அரியலுயிரை எனக்கு இம்மைந்தன் அளித்தான்!" என்று மிகவும் மனம் மலர்ந்து மகிழ், இங்ஙனம் இருவரும் உள்ளம் பெரிய மகிழ்ச்சி பொருந்தி அரிய செயலைச் செய்தனர்.

82 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3724 அறுத்த தலையிற் இறைச்சிதரு வழங்கு காகா
தெனக் கழித்து
மறைத்து நீக்கச் சந்தனத்தார் கையிற் கொடுத்து
மற்றைஉறுப்பு
இறைச்சி எவ்வாங் கொத்தி அறுத் தெலும்பு
முளைத் திறந்திட்டுக்
கறிக்கு வேண்டும் பலகாயம் அரைத்துக் கூட்டிக்
கடிதமைப்பார்.

3725 மட்டு விரிபூங் குழல் மடவார் அடுப்பில் ஏற்றி
மன மகிழ்ந்தே
அட்ட கறியின் பதம்அறிந்தங் கிழிச்சி வேறோர்
அருங்கலத்துப்
பட்ட நறையால் தானித்துப் பலவும் மற்றுங்
கறிசமைத்துச்
சட்ட விரைந்து போனகமும் சமைத்துக் கணவர்
தமக்குரைத்தார்.

3726 உடைய நாதர் அமுதுசெய உரைத்த படியே
அமைத் தவதற்
கடையும் இன்பம் முன்னையிலும் ஆர்வம் பெருகிக்
களிகூர
விடையில் வருவார் தொண்டர்தாம் விரைந்து
சென்று மென்மலரின்
புடைவண் டறையும் ஆத்தியின்சீழ் இருந்த
புனிதர் முன்சென்றார்.

3727 அண்ணல் திருமுன்பு அணைந்திறைஞ்சி அன்பர்
மொழிவார் அடியேன்பால்
நண்ணி நீரிங் கமுதுசெய வேண்டும் என்று நான்
பரிவு
பண்ணி னேனாய்ப் பசித்தருளத் தாழ்த்த
தெனினும் பணிசமைத்தேன்
எண்ணம் வாய்ப்ப எழுந்தருள வேண்டும் என்றங்
கெடுத்துரைப்பார்.

42. சிறுத்தொண்ட நாயனார் புராணம் □ 83

8724. அறுத்து எடுத்த தலையின் இறைச்சி உணவுக்கு ஆகாது எனக் கழித்து, அதை மறைத்து ஒதுக்கும் பொருட்டுச் சந்தனத் தாதியார் என்ற மங்கையின் கையிலே அளித்து, மற்ற உறுப்புக்களின் இறைச்சி எல்லாவற்றையும் கொத்தியும் அறுத்தும் எலும்பினுள்ளே உள்ள மூளைப் பகுதியைத் திறந்து எடுத்து இட்டும் கறியாக்குதற்கு வேண்டும் பலலகையான காய வகைகளை அமைத்துக் கூட்டியும் விரைவில் அமுது சமைப்பாராய்.

3725. மணம் கமழும் கூந்தலையுடைய அம்மையார் அவற்றை ஒரு பாத்திரத்தில் வைத்து அடுப்பிலே ஏற்றி, உள்ளம் மகிழ்ந்து சமைத்த கறியைப் பக்குவம் அறிந்து அடுப்பினின்றும் இறக்கி வைத்து, வேறு ஒரு பாத்திரத்தில் உரிய பண்டங்களால் தாளித்து, மேலும் பலகறிகளையும் சமைத்து, நன்றாகச் சோற்றையும் விரைவில் சமைத்து, தாம் சமைத்து முடித்ததைத் தம் கணவனார்க்கு உரைத்தார்.

3726. ஆளுடைய இறைவர் திருவமுது செய்வதற்குச் சொன்னபடியே அமைத்தற்குப் பெற்ற மகிழ்ச்சி முன் இருந்ததை விட மிக்க ஆசை மேலும் மேலும் பெருகி ஆனந்தம் அடைந்து, காளைமீது வருபவருமான சிவபெருமானின் தொண்டரான சிறுத் தொண்டர் விரைந்து போய் மென்மையான பூக்களின் பக்கங்களில் வண்டுகள் ஒலித்தற்கு இடமான திருவாத்தியின் கீழே வீற்றிருந்தருளிய தூயவரான வயிரவரிடம் சென்றார்.

3727. இறைவரின் திருமுன்பு சேர்ந்து வணங்கி அன்பரான சிறுத் தொண்டர் சொல்லத் தொடங்கி, “அடியேனிடத்து எழுந்தருளித் தாங்கள் அமுது செய்தருள வேண்டும் என்று அன்பு செய்து விரும்பி வேண்டினேன். வேண்டிட அதன் பொருட்டுத் தாங்கள் காலம் தாழ்க்க இதுவரை காத்திருக்க வேண்டி வந்தது. என்றாலும், தங்கள் ஆணையின்படி சமைத்துள்ளேன்! அடியவனான என் விருப்பப்படி எழுந்தருள வேண்டும்” என்று சொல்லி, மேலும் கூறுபவராய்.

84 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3728 இறையுந் தாழா தெழுந்தருளி அமுது செய்யும்
என்றிறைஞ்சக்
கறையும் கண்டத் தினில்மறைத்துக் கண்ணும்
நுதலிற் காட்டாதார்
நிறையும் பெருமைச் சிறுத்தொண்டர் போதும்
என்ன நிதிஇரண்டும்
குறைவன் ஒருவன் பெற்று உவந்தாற் போலக்
கொண்டு மனை புதந்தார்.

3729 வந்து புதந்து திருமனையில் மனைவி யார்தாம்
மாதவனர
முந்த எதிர்சென் றடிவணங்கி முழுதும் அழகு
செய்தமனைச்
சந்த மலர்மா லைகள்முத்தின் தாமம் நாற்றித்
தவிசடுத்த
கந்தமலர்ஆ சனங்காட்டிக் கமழ்நீர்க் கரகம்
எடுத்தேந்த.

3730 தூய நீரால் சிறுத்தொண்டர் சோதியார்தம்
கழல்விளக்கி
ஆய புனிதப் புனல்தங்கள் தலைமேல் ஆரத்
தெளித்தின்பம்
மேய இல்லம் எம்மருங்கும் வீசிவிரைமென் மலர்
சாந்தம்
ஏயுந் தூப தீபங்கள் முதற்பூ சனைசெய்
திறைஞ்சுவார்.

* 4. சிறுத்தொண்ட ந. யனார் புராணம் □ 85

3728. “இனிச் சற்றும் காலம் தாழ்த்தாது தாங்கள் எழுந்தருளி உணவு உண்டருளல் வேண்டும்!” எனக் கூறி வணங்க, கழுத்தில் உள்ள நஞ்சினை மறைத்தும், நெற்றியில் உள்ள கண்ணை மறைத்தும் வந்தவரான இறைவர், “நிறைந்த பெருமையுடைய சிறுத்தொண்டரே! செல் வீராக!” என்று அருள, வறியவன் ஒருவன் சங்கநிதி பதும நிதி என்ற இரண்டையும் பெற்று மகிழ்ந்தாற் போல, உடன் அழைத்துக் கொண்டு தம் இல்லத்துக்குள் புகுந்தார்.

3729. அங்ஙனம் வந்து புகுந்து தம் இல்லத்தில், மனைவியார் தாம் வயிரவ அடியாரை முன்பு வந்து எதிர் கொண்டு போய்த் திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கி, முற்றும் அழகுபடுத்திய அந்த இல்லத்தில் மணம் கமழும் மலர்மாலை களும் முத்தால் இயன்ற மாலைகளும் தொங்க வைத்து, மணமுடைய மலர் மாலைகள் பரப்பிய இருக்கையான ஆசனத்தை அமைத்துக் காட்டி அமரும்படி செய்து, மண முடைய நீர் நிறைந்த கரகத்தை எடுத்து ஏந்தி நின்று நீரை வார்க்க,

3730. அங்ஙனம் மனைவியார் வார்த்த தூய்மையான நீரால் சிறுத்தொண்டர் இறைவரின் திருவடிகளை விளக்கி, அங்ஙனம் விளக்குவதால் பெற்ற தூய நீரைத் தலைமீது நிறையத் தெளித்துக் கொண்டு, இன்பம் பொருந்திய மனையின் எப்பாகத்திலும் வீசி இறைத்து, மணமுடைய மெல்லிய மலர்களால் அருச்சித்துச் சந்தனக் கலவை சாத்திப் பொருந்தியவாறு தூபதீபம் காட்டி, இவை முதலான பூசை விதிகளை எல்லாம் செய்து வணங்கலானார்.

86 [1] திருத்தொண்டர் புராணம்

3731 பனுவெண் டிங்கள் சடைவிரித்த பயில்பூங் குஞ்சிப்
பயிரவராம்
புனிதர் தம்மைப் போனகமும் கறியும் படைக்கும்
படிபொற்பின்
வனிதை யாருங் கணவரும் முன் வணங்கிக் கேட்ப
மற்றவர்தாம்
இனிய அன்ன குடன்கறிகள் எல்லாம் ஒக்கப்
படைக்க என.

3732 பரிசு விளங்கப் பரிகலமும் திருத்திப் பாவா டையில்
ஏற்றித்
தெரியும் வண்ணஞ் செஞ்சாலிச் செழும்போ னக
மும் கறியமுதும்
வரிசை யினில்முன் படைத்தெடுத்து மன்னும்
பரிகலக்கான் மேல்
விரிவெண் துகிலின் மிசைவைக்க விமலர் பார்த்தங்
கருள் செய்வார்.

3733 சொன்ன முறையிற் படுத்தபுகத் தொடர்ந்த உறுப்
பெல்லாங்கொண்டு
மன்னு சுவையிற் கறியாக்கி மாண அமைத்தீரே
என்ன அன்னம் அனையார் தலையிறைச்சி
அமுதுக்காகா தெனக்கழித்தோம்
என்ன அதுவுங்கூட நாம்உண்ப தென்பார் இடர்
தீர்ப்பார்.

3734 சிந்தை கலங்கிச் சிறுத்தொண்டர் மனையா
ரோடுந் திகைத் தயரச்
சந்த னத்தார் எனுந்தாதி யார்தாம் அந்தத்தலை
யிறைச்சி
வந்த தொண்டர் அமுதுசெயும்பொழுது நினைக்க
வரும்என்றே
முந்த அமைத்தேன் கறிஅமுது என்றெடுத்துக்
கொடுக்க முகமலர்ந்தார்.

42. சிறுத்தொண்ட நாயனார் புராணம் □ 87

3731. குளிர்ந்த பிறைச்சந்திரன் குடிய சடையை
 விரித்த, பூச்குடிய தலைமயிரை உடைய வயிரவராம்
 தூய பெருமானைச் சோற்றையும் கறிவகைகளையும் பரி
 மாறும் வகையை அழகிய மாதராரும் கணவனாரும் வணங்கி
 'இன்னவாறு என்று அருள் செய்ய வேண்டும்' என்று
 வேண்ட, அவர் தாம் "இனிய சோறுடன் கறிவகைகளையும்
 ஒருசேரப் பரிமாறுவீராக!" என்று சொல்ல

3732. பண்பு விளங்குமாறு உண் கலத்தை விளக்கி
 அதனைப் பாவாடையில் மேல் வைத்து, அமுது வகைகள்
 வெவ்வேறாக நன்கு தெரியும்படி நெல்லரிசியான செழும்
 சோற்றையும் கறிவகைகளையும் வரிசையாய் முன்னே
 வைத்து, அந்தப் பரிகலத்தை எடுத்து நிலையான முக்காலி
 யின்மேல் விரித்த வெண்மையான ஆடைமீது வைக்க, குற்றம்
 அற்றவரான இறைவர் பார்த்து, அப்போது கூறலானார்.

3733. "யாம் கூறிய முறையிலே படுத்த பசுவின்
 தொடர்ந்த உறுப்புகள் எல்லாவற்றையும் கொண்டு
 பொருந்தும் சுவை பெறச் சிறப்பாய்ச் சமைத்தீரோ?" என்று
 வினவினார். வினவ, அன்னப்பறவை போன்ற அம்மையார்,
 "தலை இறைச்சி உண்பதற்கு ஆகாது! என்று நினைத்து
 அதனை நீக்கினோம்," எனக் கூறினார். அடியார்களின்
 துன்பத்தையெல்லாம் நீக்குபவரான இறைவர் "அதனையும்
 யாம் உண்போம்!" எனக் கூறினார்.

3734. உள்ளம் கலங்கிச் சிறுத்தொண்டர் மனைவி
 யாருடன் மனம் கலங்க, சந்தனத்தார் என்ற தாதியார்,
 "அந்தந் தலையின் இறைச்சியானது அருள் செய்ய வந்த
 திருத்தொண்டர் உணவு உண்ணும் பொழுது நினைக்க
 நேரிடும் என்று எண்ணியே எச்சரிக்கையாய் முன்னமே
 அதனைக் கறியமுதாக அமைத்துள்ளேன்!" எனக் கூறி
 எடுத்துக் கொடுக்கப் பார்த்து அவர்கள் முகம் மலர்ந்தனர்.

88 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3735 வாங்கி மகிழ்ந்து படைத்ததற்பின் வணங்குஞ்
சிறுத்தொண்டரை நோக்கி
ஈங்கு நமக்குத் தனியுண்ண ஒண்ணாதீசன்
அடியார்இப்
பாங்கு நின்றார் தமைக்கொணர்வீர் என்று பரமர்
பணித்தருள
ஏங்கிக் கெட்டேன் அஃது செய்ய இடையூ
றிதுவோ எனநினைவார்.

3736 அகத்தின் புறத்துப் போய்அருளால் எங்குங்
காணார் அழிந்தணைந்து
முகத்தில் வாட்டம் மிகப்பெருகப் பணிந்து
முதல்வர்க் குரைசெய்வார்
இகத்தும் பரத்தும் இனியாரைக் காணேன்
யானுந் திருநீறு
சகத்தில் இடுவார் தமைக்கண்டே இடுவேன் என்று
என்று தாழ்ந்திறைஞ்சு.

3737 உம்மைப் போல நீறிட்டார் உளரோ உண்பீர்
நீர் என்று
செம்மைக் கற்பில் திருவெண்காட் டம்மை
தம்மைக் கலந்திருத்தி
வெம்மை இறைச்சி சோறி தனில் மீட்டுப்
படையும் எனப்படைத்தார்
தம்மை ஊட்டவேண்டி அவர் உண்ணப் புகலுந்
தடுத்தருளி.

3738 ஆறுதிங்கள் ஒழிந்துண்போம் உண்ணும் அளவுந்
தரியாது
சோறு நாளும் உண்பீர்முன் உண்பதென் நம்முடன்
துய்ப்ப
மாறின் மகவு பெற்றீரேல் மைந்தன் தன்னை
அழையும் என
ஈறும் முதலும் இல்லாதார்க்கு இப்போதுதவான்
அவன் என்றார்.

3735. சந்தனத்தார் தந்த தலை இறைச்சியைப் பெற்று மகிழ்ந்து பரிமாறிய பின்பு, வணங்கி நின்ற தொண்டரைப் பார்த்து, “இப்போது தனித்து உண்ண எமக்கு இயலாது. சிவனடியார் எவரேனும் இப்பக்கத்தில் இருக்கக் கூடியவரை அழைத்து வருவீராக!” என்று வயிரவர் ஆணையிட, (சிறுத்தொண்டர்) மனம் வருந்திக் கெட்டேன் இவர் உணவு உண்பதற்கு இதுவோ இடைபூறாய் வருவது?” என நினைவாராதி.

3736. இல்லத்தின் வெளியே போய்த் தேடியும், இறைவன் திருவருட் செயலால் எங்கும் அடியவரைக் காணாமல் முகத்தில் மிகவும் வாட்டம் கொண்டு திரும்பி வந்து முதல்வருக்குச் சொல்வராய், “இகத்தினும் பரத்தினும் இனியவரான சிவனடியார்களைத் தேடியும் காணேன். நான் அறியேனாயினும் உலகத்தில் திருந்று இடுவார்களைப் பார்த்து நானும் திருநீற்றை இடுவேன்!” எனத் தாழ்ந்து வணங்கினார்,

3737. அதைக் கேட்ட வயிரவர் உம்மைப் போல் திருநீற்றைச் சிறப்பாய் இட்ட அடியாரும் உள்ளனரா? நீவிரே, என்னுடன் இருந்து உண்பீராக!” என்று சொல்லி, செம்மை பொருந்திய கற்பையுடைய திருவெண்காட்டு நங்கையை நோக்கிப் பரிகலம் திருத்தி விரும்பத்தக்க இறைச்சியும் சோறும் ஆகிய இவற்றின் மற்றப் பகுதியை இவர்க்கும் பரிமாறுவீராக!” என்று இறைவர் ஆணையிட, அவரும் அவ்வாறே பரிமாறினர். தம்மை உண்பிக்க வேண்டி அவர் விரைந்து உண்ணத் தொடங்கவும் அப்போது தடுத்தருளி.

3738. “ஆறு மாத காலம் கழிய நாம் ஒரு முறை உண்போம். நீவிர் ஒவ்வொரு நாளும் உண்பீர்! அங்ஙனம் இருந்தும் நாம் உண்பதற்கு முன் நீவிர் உண்ணப் புகுந்த தற்குக் காரணம் யாது? நம்முடன் இருந்து உண்பதற்கு ஒப்பிற்வாத மகனைப் பெற்றீரானால் அவனையும் இப்போது அழையும!” என்று வயிரவர் கூற. அங்ஙனம் கூறிய அந்தமும் ஆதியும் இல்லாத இறைவர்க்குச் சிறுத்தொண்டர் “அவர் இப்போது இங்கு உதவமாட்டான்!” என்று விடை உரைத்தார்.

90 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3739 நாமிங் குண்ப தவன் வந்தால் நாடி அழையும்
என நம்பர்
தாமங் கருளிச் செயத்தரியார் தலைவர் அமுது
செய்தருள
யாமிங் கென்செய் தாலாகும் என்பார்விரைவுற்
றெழுந்தருளால்
பூமென் குழலார் தம்மோடும் புறம் போய்
அழைக்கப் புகும்பொழுது.

3740 வையம் நிழெஞ் சிறுத்தொண்டர் மைந்தா வரு
வாய் என அழைத்தார்
தைய லாரும் தலைவர்பணி தலைநிற்பாராய்த்
தாம்அழைப்பார்
செய்யமணியே சீ ரளா வாராய் சிலனார் அடியார்
யாம்
உய்யும் வகையால் உடனுண்ண அழைக்கின்றார்
என்றோலமிட.

3741 பரமர் அருளால் பள்ளியினின் றோடி வருவான்
போல் வந்த
தரமில் வனப்பின் தனிப்புதல்வன் தன்னை
எடுத்துத் தழுவித்தங்
கரமுன் அணைத்துக் கணவனார் கையிற்
கொடுப்பக் களிகூர்ந்தார்
புரமுன் றெரித்தார் திருத்தொண்டர் உண்ணப்
பெற்றோம் எனும்பொலிவால்.

3742 வந்தமகனைக் கடிதிற்கொண் டமுது செய்விப்
பான் வந்தார்
முந்தவேஅப் பயிரவராம் முதல்வர் அங்கண்
மறைந்தருளச்
சிந்தைக் கலங்கிக் காணாது திகைத்தார் வீழ்ந்தார்
தெருமந்தர்
வேந்த இறைச்சிக் கறியமுதும் கலத்திற் காணார்
வெருவுற்றார்.

42. சிறுத்தொண்ட நாயனார் புராணம் □ 91

3739. “அவன் இங்கு வரின் நாம் உண்ண முடியும். ஆதலால் வருகையை நாடி அழையும்!” என்று இறைவர் அருளினார். சிறுத்தொண்டர் அதைத் தவிர்க்க இயலாதவராகித் தலைவரான இவ்வடியார் உணவு உண்டருள இங்கு நாம் என்ன செய்தால் முடியும்?” என்று ஏங்குவார். விரைவாய் எழுந்து இறைவரின் அருள் ஆணை வழியிலே நின்று, பூ முடித்த மெல்லிய மலர்களைச் சூடிய கூந்தலையுடைய அம்மையாருடனே, வீட்டின் வெளியே போய், மகனை ‘வா!’ என அழைக்கத் தொடங்கும் போது,

3740. உலகத்தில் என்றும் நிலை பெறும் புகழையுடைய சிறுத்தொண்டர் ‘மகனே! வா!’ எனக் கூவி அழைத்தார். தலைவரின் ஆணையின்படி அதனானத் தலையால் தாங்கி ஒழுகுவாராய், அம்மையார் தாமும் அழைக்கின்றவராய் “சிவந்த மணியே! சீராளா! சிவனடியார் நாம் உய்யும்படி உடன் உண்பதற்கு அழைக்கின்றார். வா!” என்று அழைத்து ஒலமிட்டார்.

3741. அச்சமயத்தில் இறைவர் அருளால் அழைக்கும் ஒலிகேட்டுப் பள்ளிக் கூடத்தினின்றும் ஓடி வருபவரைப் போல எதிரே ஓடிவந்த ஒப்பில்லாத அழகுடன் விளங்கிய ஒப்பில்லாத மகனாரை அம்மையார் எடுத்துத் தழுவிக்கொண்டு தம் கையால் முன்பு அணைத்துக் கணவனின் கையில் தர. ‘முப்புரங்களையும் எரித்த இறைவனின் தொண்டர் உணவு உண்ணப் பெறும் பேற்றைப் பெற்றோம்’ என்று மகிழ்ச்சியுடன் விளங்கினார்.

3742. அங்ஙனம் வந்த மகனை அழைத்துக் கொண்டு இறைவரை உண்ணச் செய்யும் பொருட்டு விரைந்து வந்தார். அதற்கு முன்பே அந்த உயிரவராக வந்த முதல்வர் அங்கு நின்று மறைந்தருளினார். அவரைக் காணாமல் உள்ளம் கலங்கித் திசைப்பயுடந்தார்; விழுந்தார்; உள்ளம் அழலப் பெற்றார்; வெந்த இறைச்சிக் கறியாயும் பரிகலத்தில் காணாதவராய்த் திடுக்கிட்டார்.

92 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3743 செய்ய மேனிக் கருங்கஞ்சிச் செழுங்கஞ் சுகத்துப்
பயிரவர்யாம்
உய்யஅமுது செய்யாதே ஒளித்ததெங்கே எனத்தேடி
மையல்கொண்டு புறத்தணைய மறைந்த அவர்
தாம் மலைபயந்த
தைய லோடுஞ் சரவணத்துத் தனய ரோடுந் தாம்
அணைவார்.
- 3744 தனிவெள் விடைமேல் நெடுவிசும்பில் தலைவர்
பூதகணநாதர்
முனிவர் அமரர் விஞ்சையர்கள் முதலா யுள்ளோர்
போற்றிசைப்ப
இனிய கறியும் திருவமுதும் அமைத்தார் காண
எழுந்தருளிப்
பனிவெண் டிங்கள் முடிதுளங்கப் பரந்த கருணை
நோக்களித்தார்.
- 3745 அன்பின் வென்ற தொண்டரவர்க்கு அமைந்த
மனைவி யார்மைந்தர்
முன்பு தோன்றும் பெருவாழ்வை முழுதுங் கண்டு
பரவசமாய்
என்பும் மனமும் கரைந்துருக விழுந்தார்
எழுந்தார் ஏத்தினார்.
பின்பு பரமர் தகுதியினாற் பெரியோ ரவருக்
கருள்புரிவார்.
- 3746 கொன்றை வேணி யார்தாமும் பாகங் கொண்ட
குலக் கொடியும்
வென்றி நெடுவேல் மைந்தருந்தம் விரைப்பூங்
கமலச் சேவடிக்கீழ்
நின்ற தொண்டர் மனைவியார் நீடு மகனார்
தாடியார்
என்றும் பிரியா தேயிறைஞ்சி இருக்க உடன்கொண்
டேகினார்.

42. சிறுத்தொண்ட நாயனார் புராணம் □ 93

3743. 'சிவந்த மேனியும் கரிய முடியும் செழிய போர்வையும் கொண்ட வயிரவர் நாம் உய்யும்படி உணவு உண்ணாமல் எங்கே ஒளித்தார்?' என்று தேடியவராகி, மயங்கி வெளியே வர, மறைந்தருளிய அவ்வயிரவர் தாமே, மலை மகளாரான உமையம்மையாருடனும் சரவணப் பொங்கையில் வளர்ந்த திருமகனாரான முருகப் பெருமா னோடும் அணைவாராகி.

3744. இறைவர் சிவபூதக் கணத்தலைவரும் முனி வரும் தேவரும் வித்தியாதாரும் முதலாய் உள்ளவர் துதி செய்ய, இனிய கறியையும் உணவையும் அமைத்த அவர்கள் காணும்படி, நீண்ட வான வெளியில் ஒப்பில்லாத வெண்மை யான காணையின் மீது வெளிப்பட்டு எழுந்தருளிக் குளிர்ந்த வெண்மையான சந்திரனைச் சூடிய திருமுடி அசையப் பரந்த அருள் நோக்கத்தை அருளினார்.

3745. அன்பின் உறைப்பினால் பாச உலகியலை வென்ற சிறுத்தொண்டரும் அவருக்கேற்ப அமைந்த அம் மனைவியாரும் மைந்தரும் தம் முன்பு வெளிப்பட்டுத் தோன்றிய பெருவாழ்வான சிவபெருமானின் காட்சியை முற்றும் கண்டு தம் வயமிழந்து, அக்காட்சியில் வயமாய் நின்று, எலும்பும் உள்ளமும் கரைந்து உருக விழுந்தனர்; எழுந்தனர்; துதித்தனர். அதன் பின்பு இறைவர் அவர்களுக் கேற்றபடி உள்ள தகுதியால் பெரியோரான அவர்களுக்கு அருள் செய்வாராய்.

3746. கொன்றை மலரைச் சூடிய சடையை உடைய சிவபெருமானும் அவரது ஒரு பாகத்தை இடமாகக் கொண்ட உமையம்மையாரும்வெற்றி பொருந்திய நீண்ட வேல் ஏந்திய மைந்தரான முருகப் பெருமானும் தம் மண முடைய தாமரை மலர் போன்ற சேஷிகளின் கீழ் வீழ்ந்து எழுந்து உதித்து நின்ற சிறுத்தொண்டரையும் திருவெண் காட்டு நங்கையாரையும் மகனாரான சீராளதேவரையும் சந்தைத் தாதியாரையும் நித்தியமாய் என்றும் தம்மைப் பிரியாமல் வணங்கியிருக்கும்படி, தம் சிவலோகத்துள் தம்முடைய அழைத்துச் சென்றனர்.

94 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3747 ஆறு முடிமேல் அணிந்தவருக் கடியார் என்று கறி
யமுதா
ஊறி லாத தனிப்புதல்வன் தன்னை அரிந்தங் கழு
தூட்டப்
பெறு பெற்றார் சேவடிகள் தலைமேற்கொண்டு
பிறையீர்கள்
வேறு கழறிற் றறிவார்தம் பெருமை தொழுது
விளம்புவாம்.

சிறுத்தொண்ட நாயனார் புராணம் முற்றிற்று

43. கழறிற்றறிவார் நாயனார் புராணம்

3748 மாவீற் றிருந்த பெருஞ்சிறப்பின் மன்னுந்
தொன்மை மலைநாட்டுப்
பாவீற் றிருந்த பல்புகழார் பயிலும் இயல்பிற்
பழம்பதிதான்
சேவீற் றிருந்தார் திருவஞ்சைக் களமும் நிலவிச்
சேரர்குலக்
கோவீற் றிருந்த முறைபுரியும் குலக்கோ மூதூர்
கொடுங்கோளார்.

3749 காலை எழும்பல் கலையினொலி களிற்றுக் கன்று
வடிக்கு மொலி
சோலை எழுமென் சுரும்பினொலி துரகச்
செருக்காற் சுவடுமொலி
பாலை விபஞ்சி பயிலுமொலி பாட லாடல்
முழவினொலி
வேலை யொலியை விழுங்கிழ்வி விளங்கி யோங்கும்
வியப்பினதால்.

3747. கங்கையாற்றைச் சடையில் அணிந்த இறை
வர்க்கு அடியவர் என்று கறியமுதாகத் தம் களங்கம் அற்ற
சிறந்த மகனாரை அறிந்து, அங்கு அமுது ஊட்ட வரும் ஆப்
பெருந் பேற்றைப் பெற்றவரான சிறுத்தொண்ட
நாயனாரின் தம் திருவடிகளை எம் தலையின் மீது தாங்கிக்
கொண்டு வணங்கி அத்துணையால், மற்ற உயிர்கள் எல்லாம்
வெவ்வேறாகப் பேசும் மொழிகளை எல்லாம் அறியும்
தன்மையினால் 'கழறிற்றறிவார்' என்ற பெயரைப் பெறும்
நாயனாரின் பெருமையைக் கூறுவோம்.

சிறுத் தொண்ட நாயனார் புராணம்
முற்றுப் பெற்றது

43. கழறிற்றறிவார் நாயனார் புராணம்

“தார் கொண்ட கொடைக் கழறிற்றறிவார்க்கும்
அடியேன்”
(திருத் தொண்டத் தொகை-6.)

3748. இலக்குமி வீற்றிருக்கும் பெருஞ் சிறப்பினுள்
நிலையான பழைமையுடைய மலை நாட்டில் பழந்தமிழ்ப்
பாட்டுகளில் விளங்கிய பல வகையான புகழையுடைய சேர
மரபினரும் குடிகளும் தொன்று தொட்டுப் பயின்று
வருகின்ற தன்மையுடைய பழைய பதியாவது, காளையூர்தி
யிலே எழுந்தருளும் சிவபெருமானின் திருவஞ்சைக் களத்தில்
நிலவப் பெற்றுச் சேர மரபின் மன்னர்கள் அரசு கட்டில்
ஏறி வழி வழி ஆட்சி செய்து வரும் பெரிய தலைநகரமானது
'கொடுங்கோளுர்' ஆகும்.

3749. அந்த நகரமானது, காலையில் ஒதப்படுகின்ற
வேதம் முதலான கலைகளின் ஒலியும், யானைக் கன்றுகளின்
பிளிறும் ஒலியும், பூஞ்சோலைகளினின்றும் எழும் வண்டுகள்
பண்பாடும் ஒலியும், பாலை விபஞ்சி யாழ் பயிலும் ஒலியும்,
பாடல் ஆடல்வாக்கு ஏற்ப இசைக்கப்படும் முழவு என்ற
வாத்தியத்தின் ஒலியும், அங்குக் கடலின் ஒலியையும் கீழ்ப்
படுத்தி மேல் எழுந்து விளங்கும் வியப்பை யுடையது.

96 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3750 மிக்க செல்வம் மனைகள்தொறும் விளையும்
 இன்பம் விளங்குவன
 பக்க நெழுங்கு ஈரல்தொறும் பயில்சட் டறங்கள்
 பல்குவன
 தக்க அணிகொள் மடங்கள் தொறும் சைவ
 மேன்மை சாற்றுவன
 தொக்க வளங் கொள் இடங்கள் தொறும் அடங்க
 நிதியம் துவன்றுவன.

3751 வேத நெறியின் முறைபிறழா மிக்க ஒழுக்கந்
 தலை நின்ற
 சாதி நான்கு நிலைதழைக்குந் தன்மைத் தாதித்
 தடமதிக்குழ்
 குத வகுள சரளநிறை துதையுஞ் சோலை
 வளநகர்தான்
 கோதை அரசர் மகோதைஎனக் குலவு பெயரும்
 உடைத்துலகில்.

3752 முருகு விரியும் மலர்ச்சோலை முது ரதன்கண்
 முறை மரபின்
 அருகி அழியும் சலிநீக்கி அறங்கொள் சைவத்
 திறந்தழைப்பத்
 திருகு கிளவெங் களியானைச் சேரர் குலமும்
 உலகுஞ் செய்
 பெருகு தவத்தால் அரனருளால் பிறந்தார்
 பெருமாக் கோதையார்.

43. கழறிற்றறிவார் நாயனார் புராணம் □ 97

3750. அந்த நகரத்தில் செல்வம் மிக்க வீடுகள் தோறும் விரும்பும் இல்லற இன்பம் பொருந்தி விளங்கும் இல்லங்களின் பக்கங்களில் நெருங்கிய சாலைகள் தோறும் செய்யப்படும் நல்ல அறங்கள் பெருகும். தக்க அன்பர் வாழும் திருமடங்கள் தோறும் சைவ சமயத்தின் உண்மைப் பொருள் கள் கூறப்படும் தொகுதியாய்ச் சேர்ந்த வளங்களைத் தம்மிடம் கொண்ட இடங்கள் தோறும் நிறைந்த செல்வங்கள் விளங்கும்.

(சட்டறங்கள் — நல்ல அறங்கள்)

3751. வேதங்களில் விதித்துச் சொல்லப்பட்ட நெறியின் முறைகளினின்றும் வழுவாத மிக்க நல்லொழுக்கத்தில் சிறந்த நான்கு சாதிகளும் தம் தம் நிலைகளில் தழைத்து விளங்கும் தன்மையுடைய தாய், பெரிய மதில் சூழ்ந்த மாமரம், மகிழ மரம், சரளமரம் முதலியவற்றின் வரிசை நெருங்கிய சோலைகள் சூழ்ந்த வளமையுடையது. அந்த நகரானது உலகத்தில் 'கோதை' என்று அழைக்கப் படுகின்ற சேர மன்னர் ஆளும் தலைநகரான 'மகோதை' என்ற பெயரையுடையது.

(சரளம்—நீண்ட இலைகளையுடைய தேவதாரு மரம்—கோதை—சேர மன்னர்க்கு மறுபெயர்.)

3752. மணம் கமழும் பூக்களையுடைய சோலைகள் சூழ்ந்த பழைமையான அந்த நகரத்தில், சிறுத்து அழிவு செய்யும் கலியை மரபு வழி வரும் ஒழுக்கத்தினால் நீக்கி, அறத்தை நாட்டும் சைவத்திறம் தழைத்து ஒங்கும்படி, மாறுபட்ட சினம் மிக்க யானைப் படையையுடைய சேரர் குலமும் உலகமும் செய்த பெரிய தவத்தால் சிவனருளால் 'பெருமாக் கோதையார்' என்பவர் தோன்றியருளினார்.

98 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3753 திருமா நகரந் திருஅவதா ரஞ்செய் விழவின்
 வரும்பினால்
 வருமா களிகூர் நெய்யாடல் எடுப்ப வான மலர்
 மாரி
 தருமா விசம்பின் மிகநெருங்கத் தழங்கும் ஒலிமங்
 கலந்தழைப்பப்
 பெருமா நிலத்தில் எவ்வுயிரும் பெருகு மகிழ்ச்சி
 பிறங்கினவால்.
- 3754 மண்மேற் சைவ நெறிவாழ வளர்ந்து முன்னை வழி
 அன்பாற்
 கண்மேல் விளங்கு நெற்றியினார். கழலே பேணுங்
 கருத்தினராய்
 உண்மே வியஅன் பினராகி உரிமை அரசர்
 தொழில் புரியார்
 தெண்ணீர் முடியார் திருவஞ்சைக் களத்தில்
 திருத்தொண் டேபுரிவார்.
- 3755 உலகின் இயல்பும் அரசியல்பும் உறுதியல்ல
 எனஉணர்வார்
 புலரி எழுந்து புனல்முழ்கிப் புனித வெண்ணீற்
 றினும்முழ்கி
 நிலவு திருநந் தனவனத்து நீடும் பணிகள் பல
 செய்து
 மலரு முகையும் கொணர்ந்துதிரு மாலைசாத்த
 மகிழ்ந்தமைத்து.
- 3756 திருமஞ் சனமும் கொணர்ந்துதிரு வலகும் இட்டுத்
 திருமெழுக்கு
 வரும்அன் புடன்இன் புறச்சாத்தி மற்றும் உள்ள
 திருப்பணிகள்
 பெருமை பிறங்கச் செய்தமைத்துப் பேணும்
 விருப்பில் திருப்பாட்டும்
 ஒருமை நெறியின் உணர்வுவர ஒதிப் பணிந்தே
 ஒழுகுநாள்

43. கழறிற்றறிவார் நாயனார் புராணம் □ 99

3753. செல்வம் நிறைந்த அந்தப் பெரிய நகரத்தில் உள்ளவர் பெருமாக்கோதையார் அவதாரம் செய்த விழா வின் சிறப்பினால் வரும் பெருமகிழ்ச்சி மிக்கு நெய்யாடல் விழாவைக் கொண்டாட, சுற்பக மலர் மழை பொழியும் வானத்தில் மிக நெருங்க, ஒலிக்கும் மங்கல ஒலிகள் ஓங்கி முழங்க, பெரிய இந்த வலகத்தில் உயிர்கள் எல்லாம் மேன் மேலும் பெருகும் மகிழ்ச்சி அடைந்து விளங்கின.

3754. இம் மண்ணுலகத்தில் சைவ நெறி வாழ வளர்ந்து, முன் செய்த தவத்தின் வழியே தொடர்ந்து வந்த அன்பினால், மேல் கண் விளங்கும் நெற்றியையுடைய சிவபெருமானின் திருவடிகளையே பேணும் சருத்தை உடைய வராகி, உள்ளத்தில் பொருந்திய அன்பு கொண்டவராய்த் தம் உரிமையான அரசாட்சித் தொழிலைச் செய்யாது. தெளிந்த கங்கை நீரைத் தரித்த சடையை உடைய இறைவரின் 'திருவஞ்சைக் களத்தில்' திருத் தொண்டைச் செய்து வந்தார்.

3755. "உலகத்தின் வாழ்வும் அரச வாழ்வும் நிலையில்லாதவை' என்று உணர்ந்து, வைகறையில் எழுந்து நீரில் முழுகிக் குளித்துத் தூய்மை தரும் வெண்ணீற்றில் குளித்து, நிலை பெற்ற நந்தவனத்திலே நீடும் திருப்பணிகள் பலவற்றையும் ஆற்றி, மலர்களையும் அரும்புகளையும் கொணர்ந்து மாலைகளைச் சாத்துவதற்கு மகிழ்ச்சியுடனே தொடுத்து,

3756. திருமஞ்சன நீரும் கொண்டு வந்து திருவலகும் இட்டுத் திருமெழுக்கும் ஏற்படும் அன்புடனும் இன்பம் பொருந்தச் சாத்தி, மேலும் உள்ள திருப்பணிகளையும் பெருமை விளங்கச் செய்து அமைத்து, போற்றும் விருப்பத்தினால் ஒன்றித்துச் செல்லும் ஒழுக்கத்தின் உணர்வு வரத் திருப்பாடல்களையும் பாடிப் பணிந்து, இவ்வாறு ஒழுகி வருகின்ற நாளில்,

'100 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3757 நீரின் மலிந்த கடலகழி நெடுமால் வரையின்
கொடி மதில்குழ்
சீரின் மலிந்த திருநகர மதனிற் செங்கோற்
பொறையனெனும்
காரின் மலிந்த கொடைநிழல்மேற் கவிக்குங்
கொற்றக் குடைநிழற்கீழ்த்
தாரின் மலிந்த புயத்தரசன் தரணி நீத்துத்
தவஞ்சார்ந்தான்

3758 வந்த மரபின் அரசளிப்பான் வனஞ்சார் தவத்தின்
மருவியபின்
சிந்தை மதிதூல் தேரமைச்சர் சிலநாள் ஆய்ந்து
தெளிந்தநெறி
முந்தை மரபில் முதல்வர்திருத் தொண்டு முயல்
வார் முதற்றாக
இந்து முடியார் திருவஞ்சைக் களத்தில் அவர்பால்
எய்தினார்.

3759 எய்தி அவர்தம் எதிரிறைஞ்சி இருந்தண் சாரல்
மலை நாட்டுச்
செய்தி முறைமை யால்உரிமைச் செங்கோல்
அரசு புரிவதற்கு
மைதிர் நெறியின் முடிகுடி அருளும் மரபால்
வந்ததெனப்
பொய்தீர் வாய்மை மந்திரிகள் போற்றிப் புகன்ற
பொழுதின்கண்.

43. கழறிற்றறிவார் நாயனார் புராணம் □ 101

3757. நீரால் நிறைந்த கடலைப் போன்ற அகழியும் நீண்ட பெரிய மலை போன்ற கொடியுடைய மதிலும் சூழ்ந்த சிறப்புமிக்க அந்த நகரத்தில், மேகத்தைவிட மிக்க கொடை நிழல் மேலேயும் அதன் கீழே கவிக்கும் வெண் கொற்றக் குடையின் நிழலுமாய் அவற்றின் கீழே இருந்து, 'செங்கோல் பொறையன்' என்ற பெயரைக் கொண்ட மாலையணிந்த தோள்களையுடைய சேர மன்னன், இவ் வுலகத்தை ஆள்கின்ற செயலை விடுத்துத் தவநெறிச் சாரத் தவ ஒழுக்கத்தை மேற் கொண்டான்.

3758. பரம்பரையாய்த் தொடர்ந்து வந்த மன்னர் மரபில் ஆட்சி செய்பவனான மன்னன் முன் சொன்ன வண்ணம் தவ வனத்தில் சாரும் தவநெறியை அடைந்த பின்னர், சிந்தை செய்யும் கூர்த்த அறிவுடையவராய்த் தாய உரிமை அறிவதற்கு உரிய நூல்களை ஆராயும் அமைச்சர்கள் சில நாட்கள் ஆராய்ந்து தெளிந்த துணிபாவது, முந்தை மரபினால் சிவபெருமானுக்குத் தொண்டு செய்பவரான பெருமாக்கோதையாரிடம் அம் முதன்மை பெற்று நின்றதால் பிறை சூடிய முடியையுடைய இறைவரின் திருவஞ்சகக் களத்தில் அவரிடம் சென்று அடைந்தனர்.

3759. பொய்யைத் தீர்க்கும் வாய்மையுடைய அமைச்சர்கள் திருவஞ்சகக் களத்தில் சேர்ந்து பெருமாக்கோதையார் திருமுன்பு வணங்கிப் "பெரிய குளிர்ந்த சாரலையுடைய மலைநாட்டின் மன்னர் மரபு வழி வழி வரும் முறைமையினால் உரிமைச் செங்கோல் அரசு செலுத்துதற்குக் குற்றம் இல்லாத வழியினால் முடிசூடும் தாய மரபால் தங்களிடம் வந்தது!" என்று துதித்துக் கூறினர். அப்போது,

102 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 8760 இன்பம் பெருகுந் திருத்தொண்டுக் கிடையு
றாக இவர்மொழிந்தார்.
அன்புநிலைமை வழுவாமை அரசுபுரக்க அருளுண்
டேல்
என்பும் அரவம் புனைந்தாரை டுடைபெற்
றறிவேன் எனப்புக்கு
முல்பு தொழுது விண்ணம்பஞ் செய்தார் முதல்வர்
அருளினால்.
- 3761 மேவும் உரிமை அரசளித்தே விரும்பு காதல் வழி
பாடும்
யாவும் யாரும் கழறினவும் அறியும் உணர்வும்
ஈறில்லாத்
தாவில் விறலும் தண்டாத கொடையும் படை
வாகன முதலாம்
காவல் மன்னர்க் குரியனவும் எல்லாங் கைவந்
துறப்பெற்றார்.
- 8762 ஆன அருள்கொண் டஞ்சலிசெய் திறைஞ்சிப்
புடம்போந் தரசளித்தல்
ஊனம் ஆகுந் திருத்தொண்டுக் கெனினும்
உடையான் அருளாலே
மேன்மை மகுடந் தாங்குதற்கு வேண்டும்
அமைச்சர்க் குடன்படலும்
மான அமைச்சர் தாள் பணிந்தவ் வினைமேற்
கொண்டு மகிழ்ந்தெழுந்தார்.
- 3763 உரிமை நாளில் ஓரைநலன் எய்த மிக்க உபகரணம்
பெருமை சிறக்க வேண்டுவன எல்லாம் பிறங்க
மங்கலஞ் செய்து
இருமை உலகுக் கொருமைமுடி கவித்தார் எல்லா
உயிரும் மகிழ்
தரும நிலைமை அறிந்துபுவி தாங்குங் கழறிற்
றறிவார்தாம்

3760. “மேன்மேலும் இன்பம் பெருகுவதற்குக் காரணமான திருத் தொண்டிலே நான் முயல்வதற்கு இடையூறாக இந்த அமைச்சர் உரைத்தனர். சிவன் அன்பினின்றும் வழுவாத நிலைமையினால் அரசு செய்வதற்குத் திருவருள் கிட்டு மாயின், எலும்பும் பாம்பும் அணிந்த இறைவரைக் காலம் பார்த்து அவரின் திருவுள்ளத்தை அறிவேன்!” என்று எண்ணிக் கோயிலுள் புகுந்து, திருமுன்பு வணங்கி, வேண்டிக் கொண்டார். அப்போது இறைவரின் திருவருளினால்,

3761. பொருந்தும் உரிமையுடைய ஆட்சியை மேற்கொண்டவாறே தாம் விரும்பிய அன்பு விளையும் சிவபெருமானின் வழிபாடும், அஃறிணை உயர்திணை என்ற இரண்டு வகையுயிர்களும் கூறுவனவற்றையெல்லாம் அறியும் உணர்வும், அளவில்லாத ஒப்பில்லாத வெற்றியும், தடையற்ற ஈகையும், படை ஊர்தி முதலாக நாடு கர்வல் செய்யும் மன்னர்க்கு உரிய அங்கங்களும் என்னும் இலையெல்லாம் தம்மைச் சேர்ந்து பொருந்தும்படி அருள் பெற்றார்.

3762. இத்தகையவற்றைப் பெறலான இறையருளைக் கைக்கொண்டு கும்பிட்டு வணங்கிக், கோயிலினின்றும் புறப்பட்டு வெளியே வந்து, ‘ஆட்சி செய்தல் சிவத் தொண்டுக்கு இடையூறுசெய்வதே ஆயினும், இறைவரின் திருவருள் பெற்றதால் மேன்மையுடைய அரச முடியைத் தாங்குதற்கு விண்ணப்பித்து உன்ற அமைச்சர்களுக்குத் தம் சம்மதத்தைக் கூறினார். கூறவும், பெருமையுடைய அந்த அமைச்சர்கள் நாயனாரின் திருவடியில் வணங்கி, அதற்கு வேண்டிய செயல்களை மேற் கொண்டு மகிழ்வுடன் சென்றனர்.

3763. முடிசூட்டுதற்குரிய நாளின் ஓரையின் நலமும் பொருந்த, மிக்க உபகரணங்களையெல்லாம் சிறப்புடன் அமையுமாறு வேண்டிய எல்லாப் பொருள்களையும் விளங்க அமைத்து மங்கலமான சடங்குகளைச் செய்து, உயர்திணை அஃறிணை ஆகிய எல்லா வுயிர்களும் மகிழ்வதற்குக் காரணமான அறநீதியின் தன்மையை அறிந்து; உலகை ஆளும் கழறிற்றநிவார், இம்மை வீடுபேறு என்னும் இரண்டு உலகுக்கும் பொருந்திய ஒரேமுடியை அணிந்து கொண்டார்.

104 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3764 தம்பி ராணார்கோ யில்வலங் கொண்டு திழுந்
தாழ்ந்தெழுந்து
கும்ப யானை மேல்கொண்டு கொற்றக் குடையுஞ்
சாமரையும்
நம்பும் உரிமை யவர்தாங்க நலங்கொள் நகர்கூழ்
வலங் கொள்வார்
மொய்ப்பில் உவரின் பொதிசுமந்தோர் வண்ணான்
முன்னே வரக்கண்டார்.
- 3765 மழையிற் கரைந்தங் குவர்ஊறி மேனி வெளுத்த
வடிவினால்
உழையிற் பொலிந்த திருக்கரத்தார் அடியார்
வேடம் என்றுணர்ந்தே
இழையிற் சிறந்த ஓடை நுதல் யானைக் கழுத்தின்
நின்றிழிந்து
விழைவிற் பெருகுங் காதலினால் விரைந்து
சென்று கைதொழுதார்.
- 3766 சேரர் பெருமான் தொழக்கண்டு சிந்தை கலங்கி
முன் வணங்கி
யாரென் றடியே னைக்கொண்ட தடியேன்
அடிவண்ணான் என்னச்
சேரர் பிரானும் அடிச்சேரன் அடியேன் என்று
திருநீற்றின்
வார வேடம் நினைப்பித்தீர் வருந்தா தேகும்
எனமொழிந்தார்.
- 3767 மன்னர்பெருமான் திருத்தொண்டு கண்டுமதிநீ
டமைச்சரெலா
சென்னி மிசைஅஞ் சலிசெய்து போற்றச் சினமால்
களிறேறி
மின்னு மணிப்பூண் கொடுமாட வீதிமுதூர்
வலங்கொண்டு
பொன்னின் மணிமா ளிகைவாயில் புக்கார்
புனைமங் கலம்பொலிய.

3764. இறைவரின் திருக்கோயிலைவலம்வந்து நிலமுற வணங்கி எழுந்து, மத்தகத்தையுடைய யானை மேற் கொண்டு வெண்கொற்றக் குடையையும் சாமரையையும் நம்பும் உரிமையுடைய பரிவாரங்கள் தாங்கி ஏற்றபடி ஏவல் செய்ய, தம் நகரத்தை வலம் வருபவரான நாயனார். தோளில் உவர்மண் மூட்டையைச் சுமந்து கொண்டு ஒரு வண்ணான் வருவதைப் பார்த்தார்.

3765. மழையால் அவ்வண்ணான் சுமந்த உவர்மண் கரைந்து ஊறியதால் மேனி வெளுத்து இருந்த வடிவத்தால் 'மானைக் கையில் உடைப சிவபெருமானின் அடியவர் திருக்கோலம் இது' என்னும் உணர்ச்சி பெற்றே, அணிகளில் சிறந்த பட்டத்தை அணிந்த யானையின் கழுத்தினின்றும் இறங்கி ஆசையால் பெருகும்காதலுடன் விரைவாய்ச் சென்று அவ்வண்ணானைக் கைக்கூப்பி வணங்கினார்.

3766. முன் சொன்னவண்ணம் சேரர் பெருமான் கைதொழக் கொண்டு, அவ்வண்ணான், உள்ளம் கலங்கிக் முன்னே வணங்கி, தாங்கள் என்னை யார் என்று எண்ணிப் கொண்டு இவ்வாறு செய்தருளினீர்! அடியேன் தங்களின் அடிபணியாளனான வண்ணான் ஆவேன்!'' என (இயம்பினான்) இயம்ப, அப்போது சேரர் பெருமானும் ''அடியேன், அடிச் சேரன்'' எனக் கூறிப் பின், ''நீவிர் நீறு பூசிய அடியார் அல்லாது போயினும் திருநீறு அணிந்த இனிய அன்புக்கு இருப்பிடமான சைவக் கோலத்தை அடியேனுக்கு நினைவூட்டினீர். எனவே, வருந்தாது செல்லுவீராக!'' என்றார்.

3767. மன்னரின் திருத்தொண்டைப் பார்த்து அறிவுடைய அமைச்சர் எல்லாரும் தலைமீது கைகூப்பி வணங்கித் துதிக்க, சினம் கொண்ட பெரிய யானையின் மேல் ஏறி ஒளிவீசும் மணிகளால் ஆன கொடிகள் கட்டிய மாளிகைகள் நிறைந்த தெருக்களையுடைய பழைய நகரத்தை வலமாக வந்து புனையப்பட்ட மங்கலம் விளங்க, பொன் பூண்ட மணிகளையுடைய மாளிகையின் வாயிலில் புகுந்தார்.

- 3768 யானை மிசைநின் றிழிந்தருளி இலங்கும்
மணிமண்ட பத்தின்கண்
மேன்மை அரியாசனத்தேறி விளங்குங்கொற்றக்
குடைநிழற்றப்
பானல் விழியார் சாமரைமுன் பணிமாறப்பன்
மலர்தூவி
மான அரசர் போற்றிட வீற் றிருந்தார் மன்னர்
பெருமானார்.
- 3769 உலகு புரக்குங் கொடைவளவர் உரிமைச் செழியர்
உடன்கூட
நிலவுபெருமுகக் கோக்களாய் நீதி மனுநூல்
நெறிநடத்தி
அலகில் அரசர் திறைகொணர அகத்தும் புறத்தும்
பகையறுத்து
மலருந் திருநீற் றொளிவளர மறைகள் வளர
மண்ணளிப்பார்.
- 3770 நீடும் உரிமைப் பேரரசால் நிகழும் பயனும் நிறை
தவழும்
தேடும் பொருளும் பெருந்துணையும் தில்லைத்
திருச் சிற் றம்பலத்துள்
ஆடுங் கழுவே எனத்தெளிந்த அறிவால் எடுத்த
திருப்பாதம்
கூடும் அன்பில் அர்ச்சனைமேற் கொண்டார்
சேரர் குலப்பெருமாள்.
- 3771 வாசத் திருமஞ் சனம்பள்ளித் தாமஞ் சாந்தம்
மணித் தூபம்
தேசிற் பெருகுஞ் செழுந்தீபம் முதலா யினவும்
திருவழுதும்
ஈசர்க்கேற்ற பரிசினால் அருச்சித் தருள எந்நாளும்
பூசைக் கமர்ந்த பெருங்கூத்தர் பொற்பார்
சிலம்பின் ஒலி அளித்தார்.

43. கழறிற்றறிவார் நாயனார் புராணம் □ 107

3768. தாம் யானையின் மேலிருந்து இறங்கி. விளங்கும் மணிகளையுடைய மண்டபத்தில் மேன்மை பெற்ற அரியணையின் மீது ஏறியமர்ந்து, விளங்கும் கொற்றக்குடை நிழல் செய்ய, குவளை போன்ற விழியையுடைய நங்கையர் சாமரையை வீச, பல பூக்களைத் தூவிப் பெருமையுடைய மன்னர் துதிக்க, மன்னர்க்கு மன்னரான நாயனார் வீற்றிருந்தார்.

3769. உலகத்தைக் காக்கின்ற கொடையையுடைய சோழ மன்னரும் உரிமையுடைய பாண்டிய மன்னரும் என்ற இவருடனே கூடநிலவும் மூவேந்தர்களாகி, நீதியை மனுநூல் வழியே நடைபெறுமாறு செய்து, அளவில்லாத மன்னர்கள் திறை கொணர்ந்து செலுத்த, உள்ளும் புறமும் பகையை அறுத்து நீக்கி, விளங்கும் திருநீற்று நெறி வளரவும் மறைகள் வளரவும் மண்ணுலகத்தைக் காப்பவராய் ஆனார்.

3770. நீடும் உரிமையுடைய பேரரசு செலுத்துவதால் நிகழும் பயனும் நிறைந்த தவமும்தேடி அடையும் பொருளும் பெருந்துணையுமாக உள்ளது தில்லையில் திருச்சிற்றம் பலத்தில் ஆடுகின்ற பொற்பாதமே ஆகும் என்று தெளிந்த அறிவால் மேலே தூக்கிய அந்தத் திருவடியையே பெருகும் அன்பினால் அருச்சிக்கும் செயலைச் சேரர் குல மன்னர் மேற்கொண்டார்.

3771. மணம் கொண்ட திருமஞ்சன நீரும், திருப் பள்ளித்தாமமும், சாந்தமும், அழகிய தூபமும், ஒளியுடைய தீபங்களும் முதலான உபசாரங்களும் திருவமுதும் அமைத்து, இறைவர்க்குத் தகுதியாய் விதிக்கப்பட்ட தன்மையால் அருச்சனை செய்தருள, ஒவ்வொருநாளும் பூசைக்கு விரும்பி எழுந்தருளிய பெருங் கூத்தரான இறைவர் அழகான சிலம் பின் ஒலியை அந்நாயனார் கேட்கும்படி அளித்தருளினார்.

108 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3772 நம்பர் தாளின் வழிபாட்டால் நானும் இன்புற்
றமர்கின்றார்
இம்பர் உலகில் இரவலர்க்கும் வறியோர் எவர்க்கும்
ஈகையினால்
செம்பொன் மழையாம் எனப்பொழிந்து
திருந்துவென்றி யுடன்பொருந்தி
உம்பர் போற்றத் தம் பெருமாற் குரிய வேள்வி
பலசெய்தார்.

3773 இன்ன வண்ணம் இவரொழுக எழில்கொள்
பாண்டி நன்னாட்டு
மன்னும் மதுரைத் திருவால வாயில் இறைவர்
வரும் அன்பால்
பன்னும் இசைப்பா டலிற்பரவும் பாண னார்பத்
திரனார்க்கு
நன்மை நீடு பெருஞ்செல்வம் நல்க வேண்டி
அருள் புரிவார்.

3774 இரவு கணவில் எழுந்தருளி என்பால் அன்பால்
எப்பொழுதும்
பரவு சேரன் தனக்குனக்குப் பைம்பொற் காணம்
பட்டாடை
விரவு கதிர்செய் நவமணிப்பூண் வேண்டிற்
றெல்லாங் குறைவின்றித்
தரநம் ஓலை தருகின்றோம் தாழா தேகி வரு
கென்று.

3775 அதிர்கழல் உதியர் வேந்தற் கருள்செய்த
பெருமையாலே
எதிரிச்செல் வத்துக் கேற்ற இருநிதி கொடுக்க
என்று
மதிமலி புரிசை என்னும் வாசகம் வரைந்த
வாய்மைக்
கதிரொளி விரிந்த தோட்டுத் திருமுகங்
கொடுத்தார் காண.

3772. இறைவரின் அடிகளில் செய்யும் வழிபாட்டால் நாள்தோறும் இன்பம் அடைந்து, எழுந்தருளியிருப்பவரான நாயனார், இவ்வுலகத்தில் தம்மிடம் வந்து இரந்தவர் கூடுக்கும் வறியவர்களுக்கும் எல்லாருக்கும் வேண்டியவாறே கொடுக்கின்ற தன்மையினால் செம்பொன்னை மழைபோல் பொழிந்து திருந்தும் வெற்றியுடன் கூடித் தேவர் போற்றத் தும் இறைவர்க்குரிய வேள்விகள் பலவற்றையும் ஆற்றினார்.

3773. இவ்வாறு இவர் ஒழுக, அழகுடைய பாண்டிய நாட்டில் நிலைபெற்ற மதுரையில் திருவாலவாய்க் கோயிலில் வீற்றிருக்கும் இறைவரான சிலபெருமான், மேல் மிகுகின்ற அன்பால் சொல்கின்ற இசைப்பாட்டுகளால் துதிக்கும் 'பாணரான பத்திரனார்க்கு' நன்மை பொருந்திய பெருஞ்செல்வம் தர விரும்பி அருள் செய்ய,

(பாணபத்திரர் இறைவரைப் புகழ்ந்து பாடும் ஓர் அடியார்.)

3774. இரவில் அந்தப் பாணபத்திரரின் கனவில் எழுந்தருளி, "நம்மிடம் எப்போதும் பரவும் தன்மையுடைய சேரமன்னனுக்குப் பசுமையான பொன்னும்காசும் பட்டாடையும் ஒளிக்கதிரையுடைய மணிகள் பதித்த அணிகளும் இன்னும் வேண்டிய எல்லாவற்றையும், குறைவில்லாமல் உனக்குத் தருமாறு, நம் ஓலையைக் கொடுக்கின்றோம்! காலம் தாழ்க் காமல் அவனிடம் சென்று வருக!" என்று,

3775. 'ஒலிக்கும் கழலை அணிந்த சேரமானுக்கு அருள் செய்த பெருமையால் ஒப்பில்லாத செல்வத்துக்கு ஏற்றவாறு பெருஞ் செல்வத்தைக் 'கொடுக்க' என்று, அவன் காணும்படி, 'மதிமலி புரிசை' எனத் தொடங்கும் வாய்மை பொருந்திய வாசகத்தை எழுதிய கதிர்ஒளி விரிந்த ஏட்டில் எழுதப்பட்ட ஓலையை இறைவர் தந்தருளினார். சோம ஈந்தரப் பெருமான் பாணபத்திரருக்காகச் சேரமானுக்கு எழுதிய ஓலையின் தொடக்கம் 'மதிமலிபுரிசை' என்பதாகும்.

110 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3776 சங்கப் புலவர் திருமுகத்தைத் தலைமேற்
கொண்டு பத்திரனார்
அங்கப் பொழுதே புறப்பட்டு மலைநா டணைய வந்
தெய்தித்
துங்கப் புரிசைக் கொடுங்கோளார் கன்னிற்புகுந்து
துன்னு கொடி
மங்குல் தொடக்கும் மாளிகைமுன் வந்து மன்னர்க்
கறிவித்தார்.
- 3777 கேட்ட பொழுதே கைதலைமேற் கொண்டு
கிளர்ந்த பேரன்பால்
நாட்டம் பொழிநீர் வழிந்திழிய எழுந்து நடுக்கம்
மிக எய்தி
ஓட்டத் தம்பொன் மாளிகையின் புறத்தில்
உருகுஞ் சிந்தையுடன்
பாட்டின் தலைமைப் பாணனார் பாதம் பலகால்
பணிகின்றனார்.
- 3778 அடியேன் பொருளாத் திருமுகங்கொண்ட டணைந்த
தென்ன அவர்தாமும்
கொடிசேர் விடையார் திருமுகங் கைக் கொடுத்து
வணங்கக் கொற்றவனார்
முடிமேற் கொண்டு கூத்தாடி மொழியுங் குழறிப்
பொழிகண்ணீர்
பொடியார் மார்பிற் பரந்துவிழப் புவிமேற் பலகால்
வீழ்ந்தெழுந்தார்.
- 3779 பரிவிற் போற்றித் திருமுகத்தைப் பலகால் தொழுது
படிஎடுக்க
உரிய வகையால் எடுத்தோதி உம்பர் பெருமான்
அருள்போற்று
விரிபொற் சுடர்மா ளிகைபுக்கு மேவும் உரிமைச்
சுற்றமெலாம்
பெரிது விரைவிற் கொடு போந்து பேணும்
அமைச்சர்க் கருள்செய்வார்.

3776. பாணபத்திரர் சங்கப் புலவரின் தலைவரான சோமசுந்தரக்கடவுள் அளித்த ஓலையைத் தலைமீது தாங்கிக் கொண்டு, அங்கிருந்து அப்போதே புறப்பட்டுப் போய், மலை நாட்டைச் சேர வந்து, உயர்ந்த மதிலையுடைய 'கொடுங்கோளூரில்' புகுந்து, நெருங்கிய கொடிகள் மேகங்களைத்தொடுமாறு உயர்ந்துள்ள அரண்மனை மாளிகையின் முன்பு வந்து, தம் வருகையைச் சேரமான் நாயனார்க்கு அறிவித்தார்.

3777. அதைக் கேட்ட அப்போதே, கைகளைத் தலைமீது கை கூப்பிக், கிளர்ந்த பேரன்பினால், கண்களினின்றும் வடிகின்ற கண்ணீர் கீழே வர, எழுந்து, மிகவும் நடுக்கம் கொண்டு, ஓட விட்ட அழகிய பொன் பூண்ட மாளிகையின் வெளியே வந்து, உருகும் உள்ளத்துடன் பாட்டின் தலைவரான பாணபத்திரரின் திருவடிகளைப் பல முறையும் வணங்கலானார்.

3778. "அடியேனையும் ஒரு பொருளாகக் கொண்டு திருமுகத்தைக் கொண்டு இங்கு அணந்தது என்னே!" என்று சொல்ல, அந்தப் பாணபத்திரரும் கொடியில் காளையையுடைய சிவபெருமானின் திருமுகத்தை அவரது கையில் தந்து (வணங்கினார்). வணங்கவும், மன்னரும் திருமுகத்தைப் பெற்று, அதைத் தம் முடிமீது கொண்டு, ஆனந்தக் கூத்தாடிச், சொல் தடுமாறிக், கண்களினின்றும் பொழியும் ஆனந்தக் கண்ணீர் பெருகித் திருநீறு பூசிய மார்பில் வார்ந்து பரவி விழ, நிலத்தில் பல முறையும் வீழ்ந்து எழுந்து வணங்கினார்.

3779. சேரமான் பெருமாள் நாயனார் அன்பினால் போற்றித் திருமுகத்தைப் பல முறையும் வணங்கி, அதன் சுருளை நீக்கி எடுப்பதற்குரிய வகையினால் எடுத்து, விரித்துப் படித்து, இறைவரின் திருவருளைத் துதித்து, ஒளி வீசும் பொன் மாளிகையுள் புகுந்து, தம் உரிமைச் சுற்றத்தார் எல்லாரையும் விரைவில் கொண்டு சார்ந்து காக்கும் அமைச்சர்க்கு அருள் செய்வாராய்.

112 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3780 நங்கள் குலமா ளிகையிதனுள் நலத்தின் மிக்க
நிதிக் குவையாய்ப்
பொங்கி நிறைந்த பலவேறு வகையிற் பொலிந்த
பண்டாரம்
அங்கண் ஒன்றும் ஒழியாமை அடையக் கொண்டு
புறப்பட்டுத்
தங்கும் பொதிசெய் தாளின்மேற் சமைய ஏற்றிக்
கொணரும் என.

3781 சேரர் பெருமான் அருள்செய்யத் திருந்து மதிதூல்
மந்திரிகள்
சாரு மணிமா ளிகையுள்ளால் தனங்க ளெல்லாம்
நிறைந்தபெருஞ்
சீர்கொள் நிதியம் எண்ணிறந்த எல்லாம்
பொதிசெய் தாளின்மேல்
பாரில் நெருங்க மிசை ஏற்றிக் கொண்டு வந்து
பணிந்தார்கள்.

3782 பரந்த நிதியின் பரப்பெல்லாம் பாண னார்பத்
திரனார்க்குத்
நிரந்த தனங்கள் வெவ்வேறு நிரைத்துக் காட்டி
மற்றிவையும்
உரந்தங் கியவெங் கரிபரிகள் முதலாம் உயிருள்
ளனதனமும்
புரந்த அரசும் கொள்ளும் என மொழிந்தார்
பொறையர் புரவலனார்.

3783 பாண னார்பத் திரனாரும் பைம்பொன் மௌலிச்
சேரலனார்
காணக் கொடுத்த நிதியல்லாங் கண்டு மகிழ்வுற்
றதிகயித்துப்
பேண எனக்கு மேண்டுவன அடியேன் கொள்ளப்
பிஞ்ஞகனார்
ஆணை அரசும் அரசுறுப்புங் கைக்கொண்டருளும்
என இறைஞ்சு.

3780. “நமது இந்த அரச மாளிகையினுள் நன்மையுடைய செல்வக் குவியல்களாய் மேன்மேல் வளர்ந்து நிறைந்த பல வேறு வகைகளில் விளங்கிய களஞ்சியத்துள், அங்கு ஒன்றும் மிஞ்சி இராதபடி எடுத்துத், தக்கவாறு மூட்டையாய் அமைத்துக் கட்டி, ஆள்களின் மீது அமையுமாறு எடுத்துக் கொண்டு வாருங்கள்!” என்று,

3781. சேரமான் இவ்வாறு உரைத்தருள, திருந்திய அறிவும் நூலறிவும் கொண்ட அமைச்சர்கள், அழகிய மாளிகையுள் உள்ள செல்வங்கள் எல்லாவற்றாலும் நிறைந்த பெருஞ்சிறப்புடைய அளவில்லாத நிதியங்களை எல்லாம் மூட்டையாகக் கட்டி, ஆளின் மேல் நிலம் நெருங்க ஏற்றிக் கொண்டு தம் மன்னரிடம் வந்து வணங்கினர்.

3782. சேரர் பெருமான், வெவ்வேறு வகையாய்ப் பெருகிய செல்வப் பரப்பையெல்லாம் பாணபத்திரர்க்கு வரிசையான நிதியங்களை அவ்வரிசைப் பெறக் காட்டி; “இவற்றையும், மற்றும் வன்மை பொருந்திய கொடிய யானைகள் முதலான உயிர் உள்ள செல்வங்களையும், அடியேன் காவல் செய்யும் ஆட்சியினையும் கைக் கொள்ளுங்கள்!” என்று உரைத்தார்.

3783. பாணபத்திரரும், பசுமையான பொன்முடி குடிய சேரமானும் முன் சொன்னவாறு தாம் காணும்படி காட்டித் தந்த நிதிகள் எல்லாவற்றையும் பார்த்து மகிழ்ந்து வியந்து, “எனக்குப் பேணுதற்கு வேண்டியவற்றை யான் பெற்றுக் கொள்ள, அரசாட்சியும் அதற்குரிய அங்கங்களும் என்ற இவற்றை ஸீங்களே கைக் கொள்ளுங்கள்! இஃது ஆணை!” எனக் கூறி (வணங்கினார்) வணங்க.

114 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3784 இறைவர் ஆணை மறுப்பதனாக் கஞ்சி இலசந்தார்
 இகல் வேந்தர்
 நிறையும் நிதியின் பரப்பெல்லாம் நிலத்தை நெளிய
 உடன்கொண்டே
 உறைமும் மதத்துக் களிற்றுபரி உள்ளிட் டன
 வேண்டு டுவகொண்டோர்
 பிறை வெண் கோட்டுக் களிற்றுமேல் கொண்டு
 போந்தார் பெரும்பாணர்.
- 3785 பண்பு பெருகும் பெருமானும் பாண னார்பத்
 திரனார்பின்
 கண்கள் பொழிந்த காதல் நீர் வழியக் கையால்
 தொழுதணைய
 நண்பு சிறக்கும் அவர்தம்மை நகரின் புறத்து
 விடைகொண்டு
 திண்பொற் புரிசைத் திருமதுரை புக்கார் திருந்தும்
 இசைப்பாணர்.
- 3786 வான வரம்பர் குலம்பெருக்கும் மன்ன னாரும்
 மறித்தேகிக்
 கூனல் இளவெண் பிறைக்கண்ணி முடியார்
 அடிமை கொண்டருளும்
 பான்மை அருளின் பெருமையினை நினைந்து
 பலகால் பணிந்தேத்தி
 மேன்மை விளங்கு மாளிகைமண் டபத்துள் அரசு
 வீற்றிருந்தார்.
- 3787 அளவில் பெருமை அகிலயோ னிகளும் கழறிற்
 றறிந்த வற்றின்
 உளமன் னியமெய் யுறுதுயரம் ஒன்றும் ஒழியா
 வகை அகற்றிக்
 களவு கொலைகள் முதலான கடிந்து கழறிற்
 றறிவார் தாம்
 வளவர் பெருமா னுடன்செழியர் மகிழுங் கலப்பில்
 வைகுநாள்.

43. கழறிற்றறிவார் நாயனார் புராணம் □ 115

3784. வன்மையுடைய மன்னரான சேரர் இறைவரின் ஆணையை மறுப்பதற்கு அஞ்சி, அதற்கு இசைந்து நின்றார். நிறைவான செல்வங்களின் பெருக்கங்களையெல்லாம் நிலம் நெறியுட்படி உடனே கொண்டு, துளிக்கின்ற மூன்று மதங்களையுடைய யானையும் குதிரை உள்ளிட்டவற்றுள்ளும் வேண்டுவனவற்றைக் கைக் கொண்டு, பாணபத்திரர், தாம் ஒரு வெண்டையான பிறை போன்ற கொம்பையுடைய யானையின் மீது ஏறிச் சென்றார்.

3785. சிவனடித்திறத்தின் பண்புப் பெருக ஒழுகும் சேரமான் பெருமானும், பாணபத்திரர் பின்னே கண்கள் பொழிந்த ஆனந்தக் கண்ணீர் முகம் எல்லாம் வடிந்து மார்பினும் வழியக், கைகளைக் கூப்பித் தொழுத வண்ணமே வர, நட்பில் சிறந்த அவரிடம், நகரின் புறத்தில் விடை பெற்றுக் கொண்டு, திருந்தும் இசையுடைய பாணபத்திரர் திண்மையான பொன் மதில் சூழ்ந்த மதுரை நகரத்தின் உள்ளே புகுந்தார்.

3786. சேரர் குலத்தை விளங்கச் செய்யும் மன்னரான நாயனாரும் திரும்பிப் போய், வளைந்த இளைய பிறையான கண்ணியை முடித்த சிவபெருமான், அடியவர்களை ஆட்கொண்டருளும் திறத்தின் அருட்பெருமையை நினைந்து நினைந்து பல முறையும் வணங்கித் துதித்து, மேன்மையுடன் விளங்கும் தம் மாளிகையின் கொலு மண்டபத்தினுள் அரசு வீற்றிருந்தார்.

3787. அளவில்லாத பெருமையையுடைய எல்லா யோனிகளில் தோன்றிய உயிர்களும் பேசுவனவற்றையெல்லாம் அறிந்து அவற்றின் உள்ளத்தில் உள்ள துன்பங்கள் ஒன்றும் இல்லாத வண்ணம் நீக்கிக் களவும் கொலைகளும் முதலான தீமைகளை விலக்கி, கழறிற்று அறிவாரான இந்த நாயனார் சோழமன்னருடன் பாண்டிய மன்னரும் கூடி மகிழ்கின்ற கூட்டத்துடன் கூடி வாழ்ந்தவந்தார். அங்ஙனம் வாழும் நாளில்,

116 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3788 வானக் கங்கை நதிபொதிந்த மல்கு சடையார்
வழிபாட்டுத்
தூநற் சிறப்பின் அர்ச்சனையாம் தொண்டு
புரிவார் தமக்கொரு நாள்
தேனக் கலந்த கொன்றையினார் ஆடற் சிலம்பின்
ஒலிமுன் போல்
மானப் பூசை முடிவின் கட்டேளா தொழிய மதி
மயங்கி.
- 3789 பூசை கடிது முடித்து அடியேன் என்னோ பிழைத்
தது எனப்பொருமி
ஆசை உடம்பால் மற்றினிவே றடையும் இன்பம்
யாதென்று
தேசின் விளங்கும் உடைவாளை உருவித் திருமார்
பினில்நாட்ட
ஈசர் விரைந்து திருச்சிலம்பின் ஓசை மிகவும்
இசைப்பித்தார்.
- 3790 ஆடற் சிலம்பின் ஒலிகேளா உடைவாள் அகற்றி
அங்கைமலர்
கூடத் தலைமேற் குவித்தருளிக் கொண்டு
விழுந்து தொழுதெழுந்து
நீடப் பரவி மொழிகின்றார் நெடுமால் பிரமன்
அருமறைமுன்
தேடற் கரியாய் திருவருள் முன்செய்யா தொழிந்த
தென் என்றார்.
- 3791 என்ற பொழுதில் இறைவர் தாம் எதிர்நின்
றருளா தெழும் ஒளியால்
மன்றி னிடைநம் கூத்தாடல் வந்து வணங்கி
வன்றொண்டன்
ஒன்றும் உணர்வால் நமைப் போற்றி உரைசேர்
பதிகம் பாடுதலால்
நின்று கேட்டு வரத்தாழ்த்தோம் என்றார் அவரை
நினைப்பிப்பார்.

3788. வானக் கங்கையாறு பொருந்திய சடையை யுடைய இறைவரின் வழிபாடான தூய நல்ல சிறந்த பூசனையான திருத்தொண்டு செய்து வருபவரான அந்நாயனாருக்கு ஒருநாளில், தேன் சிந்துமாறு மலர்ந்த கொன்றை மாலையைச் சூடிய சிவபெருமானின் ஆடல் சிலம்பு ஒலியானது, பெருமையுடைய பூசையின் முடிவில் முன் போன்று கேளாது ஒழிய, அறிந்து மயங்கி.

3789. பூசையை விரைந்து முடித்து, “அடியேன் என்ன பிழை செய்தேனோ?” என்று துதித்து அழுது, “ஆசை கொண்டு தாங்கும் இந்த வுடம்பினால் இனி அடையும் இன்பம் வேறு யாது?” எனத் துணிந்து, ஒளியுடன் விளங்கும் உடை வானை எடுத்துத் தம் மார்பிலே பாய்ச்ச, இறைவர் மிக்க விரைவுடன் திருச்சிலம்பின் ஒலியை அதிகமாக ஒலிக்கும்படி செய்தார்.

3790. திருக்கூத்தின் சிலம்பு ஒலியைக் கேட்டு உடை வானை அகற்றிப் போக்கி, அழகிய கைம் மலர்களைச் சேரத் தலை மீது குவித்து நிலத்தில் விழுந்து தொழுது எழுந்து நெடிது துதித்து “நெடிய திருமாலும் நான்முகனும் அரிய மறைகளும் முன்பு தேடுதற்கு அரியவரே! முன்னம் எனக்குத் திருவருள் செய்யாது ஒழிந்த காரணம் யாது?” என வினவனார்.

3791. இங்ஙனம் சேரமான் பெருமாள் வினவியபோது இறைவர் தாம் நேரே தம் வடிவைக் காணக் காட்டியருளாமல் வானத்தில் எழும் அசரீரியான ஒலியினால், “அம்பலத்தில் நம் ஆனந்தக் கூத்தை வன்றொண்டன் — சுந்தரன் — வணங்கி நம்மிடம் ஒன்றிய உணர்வால், நம்மைத் துதித்து வணங்கி உரை சேரும் பதிகத்தைப் பாடிட, அதனை நின்று கேட்டதால், இங்கு வருவதற்குக் காலம் தாழ்த்தினோம்!,” என்று சொல்லும் இதன் மூலம் அவரை இவருக்கு நினைவூட்டுவராய்க் கூறி அருள் செய்தார்.

118 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3792 என்னே அடியார்க் கிவர் அருளுங் கருணை இருந்த
வாறென்று
பொன்னேர் சடையார் திருநடஞ்செய் புலியூர்ப்
பொன்னம்பலம் இறைஞ்சித்
தன்னேரில்லா வன்றொண்டர் தமையுங் காண்
பாள் எனவிருப்பி
நன்னீர் நாட்டுச் செலநயந்தார் நாமச் சேரர்
கோமானார்.
- 3793 பொன்னார் மௌலிச் சேரலனார் போற்றும்
அமைச்சர்க் கஃதியம்பி
நன்னாட்கொண்டு பெரும்பயணம் எழுக என்று
நலஞ்சாற்ற
மின்னார் அயில்வேற் குலமறவர் வென்றி நிலவுஞ்
சிலைவீரா
அந்நாட் டுள்ளார் அடைய நிரந்தனைந்தார்
வஞ்சி அகல்நகர்வாய்.
- 3794 இட்ட நன்னாள் ஓரையினில் இறைவர் திருவஞ்
சைக்களத்து
மட்டு விரிபூங் கொன்றையினார் தம்மை வலங்
கொண்டிறைஞ்சிப் போய்ப்
பட்ட நுதல்வெங் களியானைப் பிடர்மேற்
கொண்டு பனிமதியம்
தொட்ட கொடிமா ளிகை மூதூர் கடந்தார்
உதியா தோன்றலார்.
- 3795 யானை அணிகள் பரந்துவழி எங்கும் நிரந்து
செல்லுவன
மான மலைநாட் டினில் மலிந்த மலைகளுடன்
போதுவபோன்ற
சேனை வீரர் புடைபரந்து செல்வ தங்கண் மலை
சூழ்ந்த
காணம் அடைய உடன்படர்வ போலுங் காட்சி
மேவினதால்.

43. கழறிற்றறிவார் நாயனார் புராணம் □ 119

3792. “இவ்விறைவர் அடியார்க்கு அருளும் திறம் இருந்தவாறெனவே!” என்று துதித்துப், “பொன் போன்ற சடையையுடைய கூத்தப் பெருமான் கூத்திடுகின்ற பெரும்பற்றப் புலியூரில் போய்ப் பொன்னம்பலத்தை வணங்கித் தமக்கு எவருட ஓப்பில்லாதவரான ஆரூரையும் கண்டு வணங்குவேன்!” என்று விருப்பம் கொண்டு, நல்ல நீர்நாடு எனப்படும் சோழநாட்டிற்கு எழுந்தருளப் பெருமையுடைய சேரமான் உள்ளம் கொண்டார்.

3793. பொன் முடியைச் சூடிய சேரமான் போற்றும் அமைச்சர்க்குத் தம் விருப்பத்தைச் சொல்லி, “நல்ல நாளை மேற்கொண்டு பயணம் புறப்படச் செய்க” என்று ஆணையினைவிட, ஒளியுடைய கூர்மையான வேலை ஏந்திய வீரர்களும் வெற்றியுடைய வில் வீரர்களும், மற்றும் அந்த நாட்டில் உள்ளவர்களும் நெருங்க வஞ்சியின் அக நகரத்திலே கூடினர்.

3794. குறிப்பிட்ட நல்ல நாளில் நல்ல வேளையில் தம் இறைவரின் திருவஞ்சைக் களத்தில் வீற்றிருக்கின்ற மணங்கமழும் கொன்றை மலர்களைச் சூடிய பெருமானாரை வலமாகச் சுற்றி வணங்கிக் சென்று, பட்டத்தை அணிந்த நெற்றியையுடைய யானையின் பிடரியில் ஏற்க, குளிர்ந்த சந்திரனைத் தீண்டும் கொடிகளையுடைய மாளிகைகள் நிறைந்த பழைய ஊரான கொடுங்கோளுரைச், சேரமான் கடந்து போனார்.

3795. யானைகளின் அணிகள் பரவி வழியங்கும் செல்பவை, பெரிய மலைநாட்டில் மனித பாருளாடிய மலைகள் தம் மன்னருடனே செல்வன போல் விளங்கின. படைவீரர்கள் பக்கங்களில் பரந்து செல்லும் நிலை, அந்த நாட்டில் அம்மலைகளைச் சூழ்ந்த காடுகள் எல்லாம் உடன் செல்வன போன்ற காட்சியை அளித்தது.

120 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3796 புரளித் திரள்கள் ஆயோகப் பொலிவின் அசைவிற்
போதுவன
அரவச் சேனைக் கடல்தரங்கம் மடுத்து மேன்மேல்
"அடர்வனபோல்
விரலிப் பரந்து சென்றனவால் மிசையும் அவலும்
ஒன்றாக
நிரலிப் பரந்த நெடுஞ்சேனை நேமி நெளியச்
சென்றனவால்.

3797 அந்நாட் டெல்லை கடந்தணைய அமைச்சர்க்
கெல்லாம் விடையருளி
மின்னார் மணிப்பூண் மன்னவனார் வேண்டுவாரை
உடன்கொண்டு
கொன்னார் அயில்வேல் மறவர் பயில் கொங்கர்
நாடுகடந்தருளிப்
பொன்னாட்டவரும் அணைந்தாடும் பொன்னி நீர்
நாட்டிடைப் போவார்.

3798 சென்ற திசையிற் சிவனடியார் சிறப்பி னோடும்
எதிர்கொள்ளக்
குன்றுங் கானும் உடைக்குறும்பர் இடங்கள்
தோறும் குறைமறுப்பத்
துன்று முரம்பும் கான்யாறும் துறுகற் சுரமும்
பலகடந்து
வென்றி விடையார் இடம்பலவும் மேவிப் பணிந்து
செல்கின்றார்.

3799 பொருடல் பொன்னித் திருநதியின் கரைவந்
தெய்திப் புனிதநீர்
மருவுந் தீர்த்தம் மகிழ்ந்தாடி மருங்கு வடபாற்
கரைஏறித்
திருவிற் பொலியுந் திருப்புலியூர்ச் செம்பொன்
மன்றுள் நடம்போற்ற
உருகு மனத்தி னுடன்சென்றார் ஒழியா அன்பின்
வழிவந்தார்.

3796. குதிரையணிகள் கரையில் சேரும் விளக்கம் போல் அசைவுடன் செல்பவை ஒலிக்கும் படையான கடலின் அலைகள் மேல் மேல் வந்து தாக்குவனபோல். பொருந்திப் பரந்து சென்றன. மேடும் பள்ளமும் ஒன்றாய் அங்ஙனம் நிரல்படப் பரவிய பெரும்படை பூமி நெளியுமாறு சென்றது.

3797. அந்த மலை நாட்டின் எல்லை கடந்து செல்ல, தம் அமைச்சர்களுக்கெல்லாம் விடைதந்தருளி, ஒளியுடைய மணிகளையுடைய சேரர் பெருமான் தம்பயணத்தின் உதவும் பரிவாரங்களை மட்டும் உடன் அழைத்துக் கொண்டு, அச்ச மூட்டும் கூர்மையான வேல் ஏந்திய மறவர்கள் வாழும் கொங்கு நாட்டைக் கடந்து போய், தேவர் உலகத்தவரும் வந்து படிந்து ஆடும் காவிரியின் வளத்தையுடைய சோழ நாட்டில் செல்லலானார்.

3798. தாம் சென்ற திக்கில் சிவனடியார்கள் எல்லாம் எதிர் கொண்டு வரவேற்க, குன்றுகளையும் காடுகளையும் தம் இடமாகக் கொண்டு ஆள்கின்ற குறுநில மன்னர்கள் அவர் அவர் இடங்களில் தமக்கு வேண்டும் பொருள்களைத் தந்து உபசரிக்க, பருக்கைகள் நெருங்கிய பாலை நிலங்களும் காட்டாறுகளும் துன்பம் தரும் கற்கள் பொருந்திய வழிகளும் என்னும் இவை பலவற்றையும் கடந்து போய், வெற்றி பொருந்திய காளையையுடைய இறைவர் வெளிப்பட எழுந்தருளிய இடங்கள் பலவற்றையும் போய் வணங்கிச் சேரமான் செல்லலானார்.

3799. ஒப்பில்லாத காவிரி ஆற்றின் தென் கரையில் வந்து பக்கத்தில் வடக்குக் கரையில் ஏறித் தூய நீர் பொருந்திய அந்நீரில் மகிழ்ந்து நீராடி, நீங்காத அன்பின் வழிவந்த அந்நாயனார், பெரும் பற்றப் புலியூரில் பொன்னம் பலத்தில் ஆடும் திருக்கூத்தைப் போற்றும் பொருட்டு உருகும் உள்ளத்துடன் சென்றார்.

122 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3800 வந்து தில்லை மூதாரின் எல்லை வணங்கி
மகிழ்ச்சியினால்
அந்த ணாளர் தொண்டர்குழாம் அண்ணந்த
போதில் எதிர் வணங்கிச்
சந்த விரைப்பூந் திருவீதி இறைஞ்சித் தலைபேற்
கரம் முகிழ்ப்பச்
சிந்தை மகிழ எழுநிலைக்கோ புரத்தை அண்ணந்
தார் சேரலானார்.

3801 நிலவும் பெருமை எழுநிலைக் கோபுரத்தின்
முன்னர் நிலத்திரைஞ்சி
மலருங் கண்ணீர்த் துளிததும்பப் புகுந்து மணிமா
ளிகைவலங்கொண்டு
உலகு விளக்குத் திருப்பேரம் பலத்தை வணங்கி
உள்ளணைந்தார்
அலகில் அண்டம் அளித்தவர்நின் நாடுந் திருச்சிற
றம்பலமுன்

3802 அளவில் இன்பப் பெருங்கூத்தர் ஆட எடுத்த
கழல் காட்ட
உளமும் புலனும் ஒருவழிச்சென் றுருகப்போற்றி
உய்கின்றார்
களனில் விடம்வைத் தளித்தஅமு தன்றி மன்றில்
கழல் வைத்து
வளருந் திருக்கூத் தமுதுவகுக்களித்த கருணை
வழுத்தினார்.

3803 ஆரா ஆசை ஆனந்தக் கடலுள் திளைத்தே
அமர்ந்தருளால்
சீரார் வண்ணப் பொன் வண்ணத் திருவந்தாதி
திருப்படிக்கீழ்ப்
பாரா தரிக்க எடுத்தேத்திப் பணிந்தார் பாவ
மழைபாழியும்
காரால் நிகர்க்க அரியகொடைக் கையார் புழறிந்
றறிவார்தாம்.

43. கழறிற்றறிவார் நாயனார் புராணம் □ 123

3800. அங்ஙனம் வந்து தில்லையாம் பழைய பதியின் எல்லையைச் சேர்ந்து அதை வணங்கி மடும்ச்சியால் எதிர் கொள்ளும் பொருட்டுத் தில்லைவாழ் அந்தணர்களும் திருத் தொண்டர் கூட்டங்களும் வந்து சேர்ந்த போதில், அவர்களைத் தாம் எதிர் வணங்கி, நகரத்துள் புகுந்து, அழகிய மணமுடைய மலர்களால் அழகுபடுத்தப்பட்ட திருவீதியை வணங்கித், தலையின் மீது கைகள் கூட மனம் மகிழ், எழு நிலைக் கோபுரத்தைச் சேரமான் அடைந்தார்.

3801. பொருந்திய பெருமையுடைய எழுநிலைக் கோபுரத்தை முதலில் நிலத்தில் விழுந்து வணங்கி, மலர்கின்ற கண்களின் நீர்த்துளிகள் பெருக, உள்ளே புகுந்து, மாளிகையை வலமாகச் சுற்றிவந்து, உலகத்தை விளக்கம் செய்கின்ற பேரம்பலத்தை வணங்கி, அளவில்லாத அண்டங்களை எல்லாம், அளித்த கூத்திரான் நின்று அற்புதக் கூத்தாடுகின்ற சிற்றம்பலத்தின் முன் சேரமான் உள்ளே அணைந்தார்.

3802. அளவில்லாத இன்பம் அளிக்கின்ற பெருங் கூத்தர் ஆடுவதற்குத் தூக்கிய பொற்பாதத்தைக் காட்டியருள, உள்ளமும் புலன்களும் ஒன்றாய்க் கூடி உருகத் துதித்து, உய்தி பெறுகின்றவராய், கழுத்தில் நஞ்சை வைத்துத் தேவர்களுக்கு அளித்துக் காத்த அமுதமே அன்றித் திருவாட்பலத்தில் வைத்து வளர்கின்ற கூத்தான அமுதத்தை நாயனார் போற்றினார்.

3803. நிறைவு பெறாத ஆன் மிகுதியால் ஆனந்தமான கடலுள் முழுகி அதில் விரும்பியிருந்து இறைவர் திருவருளால் பருவம் தவறாது வேண்டிய மழையைப் பொழியும் மேகத்தாலும் ஒப்பாகாத கையுடைய கழறிற்றறிவார் சிறப்பு நிறைந்த வண்ணத்துதையுடைய டபான் வண்ணத்து அந்தாதியினைத் திருப்படியின் கீழ் உலகம் அன்புடன் ஏத்தி இன்பம் அடையுமாறு பாடித் துதித்துப் பரவினார்.

(‘பொன் வண்ணம்’ என்ற தொடக்கம் கொண்ட அந்தாதி பொன் வண்ணத் தந்தாதி)

124 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 8804 தம்பி ரானார்க் கெதிர் நின்று தமிழ்ச்சொன்
மாலை கேட்பிக்க
உம்பர் வாழ நடமாடும் ஒருவர் அதற்குப்
பரிசிலெனச்
செம்பொன் மணிமன் றினிலெடுத்த செய்ய பாதத்
திருச்சிலம்பின்
இம்பர் நீட எழுந்தஒலி தாமும் எதிரே கேட்பித்
தார்.
- 8805 ஆடற் சிலம்பின் ஒலிகேட்பார் அளவில் இன்ப
ஆனந்தம்
கூடப்பெற்ற பெரும்பேற்றின் கொள்கை வாய்ப்பக்
கும்பிடுவார்
நீடப் பணியுங் காலமெலாம் நின்று தொழுது
புறம்போந்து
மாடத் திருமா ளிகைவீதி வணங்கிப் புறத்து
வைகினார்.
- 3806 பரவுந் தில்லை வட்டத்துப் பயில்வார் பைம்
பொன் அம்பலத்துள்
அரவும் புனலும் சடையாட ஆடுவ ர்கூத்
தாராமை
விரவுங் காதல் மிக்கோங்க வேதம் படியுந் திருப்
படிக்கீழ்
இரவும் பகலும் பணிந்தேத்தி இன்பஞ் சிறக்கும்
அந்நாளில்.
- 3807 ஆடும் பெருமான் பாடல்கேட் டருளித் தாழ்த்த
படி தமக்குக்
கூடும் பரிசாற் முன்பருளிச் செய்த நாவலூர்க்
கோவை
நீடும் பெருங்கா தலிற்காண நிறைந்த நினைவு
நிரம்ப மால்
தேடும் பாதர் அருளினா றருவாரூர்மேற் செல
எழுந்தார்

43 . கழறிற்றறிவார் நாயனார் புராணம் □ 125

3804. தம் இறைவரான கூத்தப் பெருமானுக்கு முன் நின்று செந்தமிழின் சொல்மாலையான அந்தாதியைச் சேரமான் கேட்பிக்க, வானவரும் வாழும்படி கூத்தாடுகின்ற இறைவர் அந்தப் பாட்டுக்கு ஏற்ற பரிசிலாகச், செம் பொன்னால் ஆன அழகிய அம்பலத்துள் எடுத்தருளிய செம்மை தருவதான திருவடியின் சிலம்பினின்றும் இந்த வலகத்தவர் வாழ எழுந்த ஒலியைத் தாமும் அவருக்கு எதிரே கேட்கும் படி செய்தார்.

3805 முன் சொன்ன வண்ணம் இறைவர் ஆடும் சிலம்பின் ஒலியைக் கேட்ட சேரமான். அளவில்லாத இன்பம் மிக்க ஆனந்தம் சேரப் பெற்ற பெரும் பேற்றின் கொள்கை வாய்ப்ப, வணங்குவாராகி, நெடிது பணியும் காலங்களில் எல்லாம் நின்று தொழுது பின்பு வெளியே வந்து, மாடங் களையுடைய மாளிகை வீதியை வணங்கிச் சென்று அதன் வெளியே தங்கினார்.

3806. எல்லாரும் துதிக்கின்ற தில்லை வட்டத்தில் தங்குபவரான சேரமான் பசுமையான பொன்னால் ஆன அம்பலத்துள் பாம்பும் கங்கையும் சடையுள் தாங்கி ஆடும் இறைவரின் கூத்தை ஆராமையால் பொருந்தும் பெருவிருப்பம் மிக்கு மேலும் மேலும் எழ, வேதங்கள் போற்றிப் பணியும் திருக்களிற்றுப்படியின் கீழே இரவும் பகலும் பணிந்துதுதித்து அதனால் மிக்க இன்பம் பெருகப் பெற்ற அந்நாளில்.

3807. ஆடுகின்ற கூத்தப் பெருமான், 'பாட்டைக் கேட்டபடியால் சிலம் பொலியைக் கேட்பிக்கச் செய்யத் தாழ்த்தோம்' என்று தமக்கு அவரது நட்புக் கூடும் இயல்பினால் முன் நாளில் அருளிச் செய்து, நினைவூட்டிய நாவலூர் மன்னரான சுந்தரரை, நீண்ட விருப்பினால் காண வேண்டும் என்ற உள்ளத்துள் எழுந்த நினைவின் மிகுதியால், சேரமான் திருமால் தேடும் திருவடியையுடைய இறைவரின் திருவருள் பெற்றுத் திருவாரூரை நோக்கிச் செல்வதற்குப் புறப்பட்டார்.

126 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3808 அறிவின் எல்லை யாயதிருத் தில்லை அமர்ந்
திறைஞ்சிப்
பிறிவிவாத திருவடியைப் பெருகும் உள்ளத்
திறிற் பெற்றுச்
செறியும் ஞான போனகர் வந்தருளும் புகலிசென்
றிறைஞ்சி
மறிசேர் கரத்தார் கோயில்பல வணங்கி மகிழ்ந்து
வழிக்கொளஷார்.

3809 வழியிற் குழியிற் செழுவயலின் மதகின் மலர்வா
விகளின் மடுச்
சுழியிற் றரளந் திரைசொரியுந் துறைநீர்ப்
பொன்னி கடந்தேறி
விழியிற் றிகழுங் திருநுதலார் விரும்பும் இடங்கள்
இறைஞ்சியுக்க
கழிவிற் பெருவெள் ளமுங் கொள்ளாக் கழனி
ஆருரர் கண்ணுற்றார்.

3810 நம்பி தாமும் அந்நாட்போய் நாகைக் காரோணம்
பாடி
அம்பொன் மணிப்பூண் நவமணிகள் ஆடை
சாந்தம் அடற்பரிமா
பைம்பொற் சுரிகை முதலான பெற்று மற்றும்
பலபதியில்
தம்பி ராணைப் பணிந்தேத்தித் திருவா ரூரிற்
சார்ந்திருந்தார்.

3811 வந்து சேரர் பெருமானார் மன்னுந் திருவா
ரெய்த
அந்தணாளை பெருமானும் அரசர் பெருமான்
வரப்பெற்றுச்
சிந்தை மகிழ எதிர்கொண்டு சென்று கிடைத்தார்
சேரலானார்
சந்த விரைத்தார் வன்றொண்டர் முன்பு
விருப்பினுடன் தாழ்ந்தார்.

3808. ஞான முடியான எல்லை எனப்படுகின்ற தில்லையின் எல்லையை விரும்பி வணங்கி, என்றும் பிரியாத மேலும் மேலும் பெருகும் அன்பை உள்ளத்தில் கொண்டு, நிறைந்த ஞானமுடைய ஆளுடைய பிள்ளையாரான ஞான சம்பந்தர் தோன்றியருளிய இடமான சீகாழிப் பதியைச் சென்று வணங்கி, மாணையுடைய கையையுடைய சிவபெருமானின் கோயில்கள் பவவற்றையும் வணங்கி மகிழ்ந்து வழிச் செல்பவராய்.

3809. வழியிலும் குழியிலும் செழுமையான வயல்களிலும் மலர்கள் பொருந்திய நீர்நிலைகளிலும் மடுக்களின் சுழியிலும் முத்துக்களை அலைகள் ஒதுக்குகின்ற துறைகளையுடைய நீர் நிரம்பிய காவிரியாற்றைக் கடந்து தென்கரை ஏறி, விழியுடன் கூடிய தெற்றியையுடைய சிவபெருமான் விருப்பி வீற்றிருக்கின்ற தலங்களை வணங்கிப் போய் ஊழி முடியில் வரும் பெரிய வெள்ளத்தாலும் கொள்ளிப் படாத அழிவின்றியுள்ள வயல்கள் சூழ்ந்த திருவாரூரைக் கண்டார்.

3810. நம்பியாரூரரும் அந்நாளில் 'திருநாகைக்காரோணத்தில்' போய்த்திருப்பதிகம் பாடி, அழகிய பொன்னாலும் மணிகளாலும் ஆன அணி வகைகளையும் நவ மணிகளையும், ஆடை, சாந்து, வலிய குதிரைகள், பசும் பொன்னால் ஆன சுரிகை முதலானவற்றையும் இறைவர் தர, தாம் பெற்று, மேலும் பல பதிகளில் இறைவரை வணங்கி, மீண்டு திருவாரூரில் சேர்ந்து தங்கியிருந்தார்,

3811. சேரமான் வந்து நிலைபெற்ற திருவாரூரைச் சேர, அந்தணரின் தலைவரான நம்பியாரூரர் மன்னர் தலைவரான சேரமான் வரும் பேறு பெற்று உள்ளம் மகிழ எதிர் கொண்டு அவரை அணுகினார். சேரமானும் அழகிய மணமுடைய மாலை சூடிய சுந்தரர் முன்பு விருப்புடனே தாழ்ந்து வணங்கினார்.

128 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3812 முன்பு பணிந்த பெருமானைத் தாமும் பணிந்து
முகந்தெடுத்தே
அன்பு பெருகத் தழுவவிரைந் தவரும் ஆர்வத்
தொடுத்தழுவ
இன்ப வெள்ளத் திடைநீந்தி ஏற மாட்டா
தலைவார் போல்
என்பும் உருக உயிர்ஒன்றி உடம்பும் ஒன்றாம்
என இசைந்தார்

3813 ஆன நிலைமை கண்டதிருத் தொண்டர் அளவில்
மகிழ்வெய்த
மானச் சேரர் பெருமனார் தாமும் வன்தொண்
டருங்கலந்த.
பான்மை நண்பால் சேரமான் தோழர் என்று
பார்பரவும்
மேன்மை நாமம் முனைப்பாடி வேந்தர்க்காகி
விளங்கியதால்.

3814 ஒருவர் ஒருவரிட்கலந்த உணர்வால் இன்ப மொழி
யுரைத்து
மருவ இனியார் பால்செய்வ தென்னாம் என்னும்
மகிழ்ச்சியினால்
பருவமழைச் செங்கைபற்றிக் கொண்டு பரமர்
தாள்பணியத்
தெருவு நீங்கிக் கோயினனுட் புகுந்தார் சேர
மான்தோழர்.

3815 சென்று தேவா சிரியணமுன் இறைஞ்சித் திருமா
ளிகை வலங்கொண்டு
ஒன்றும் உள்ளத் தொடும்புகுவார் உடைய நம்பி
முன்னாக
நின்று தொழுது கண்ணருவி வீழ நிலத்தின்
மிசைவீழ்ந்தே
என்று இனிய தம்பெருமான் பாதம் இறைஞ்சி
ஏத்தினார்.

3812. தமக்கு முன்னர்த் தம்மை வணங்கிய சேர
மானை நம்பியாரூரர் தாமும் வணங்கி அவரை அணைந்து
எடுத்து அன்பு பெருகத் தழுவிக்கொள்ள இன்பமான வெள்
ளத்துள் முழுக்கி கரையேற மாட்டாது அலைபவரைப்
போல் ஒன்றாக உள்ளே கலக்க, அது போல் புறத்தும்
இரண்டு உடல்களும் ஒன்றாயின எனக் கூறும்படியாக,

3813. இங்ஙனமான அவ்விருவரின் தன்மையைக்
கண்டதிருத்தொண்டர்கள் அளவற்ற மகிழ்ச்சியை அடையப்
பெருமையுடைய தோழர் பெருமானான சேரமான் வன்
றொண்டரான நம்பியாரூரரும் ஒருவருள் ஒருவர் கலந்த
பான்மையால் போந்த நட்பின் காரணமாய்ச் 'சேரமான்
தோழர்' என்னும் உலகு புகழும் மேன்மை பெருந்திய திரு
'நாமம்' முனைப்பாடி நாட்டின் மன்னரான நம்பிக்கு
உலகத்தில் வழங்கலாயிற்று.

3814. ஒருவருள் ஒருவர் கூடிய உணர்ச்சியால் இன்பம்
தரும் மகிழ்வான சொற்களைக் கூறிக் கொண்டு பொருந்திப்
பயிலுந்தோறும் இனிமை தருவாராகி இருவரையும் கூட்டி
வைத்த இறைவர் பால்-மேல் நாம் செய்யக் கூடிய கைம்மாறு
என்னே என்று உள்ளத்தில் உண்டான மகிழ்ச்சியால்
நம்பியாரூரர், சேரமானின் பருவகால மழைபோன்ற
கொடைத் தன்மை கொண்ட செங்கையைப் பற்றிக்
கொண்டு, இறைவரின் திருவடிகளைப் பணிவதற்கு
நினைத்து வீதியை நீக்கிக் கோயிக்குள் புகுந்தார்.

3815. அங்ஙனம் சென்று திருமுன்றினுள் முதலில்
உள்ள தேவாசிரிய மண்டபத்தைத் தொழுது, பின் இறை
வரின் திருமாளிகையை வலமாகச் சுற்றி வந்து, ஒன்றுபட்ட
மனத்துடனும் உள்ளே புகுபவரான சேரமான், ஆரூரர்
முன்னே நின்று வழிபடத், தாம் அவர் பின்னே நின்று
வணங்கிக் கண்ணீர் அருவிபோல விழத் தாம் நிலத்தில்
விழுந்து என்றும் இனிய தம் பெருமானாரான புற்றிடம்
கொண்ட இறைவரின் திருவடிகளை வணங்கித் துதித்தார்

130 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3816 தேவர் முனிவர் வந்திறைஞ்சந் தெய்வப் பெருமாள்
கழல் வணங்கி
மூவர் தமக்கு முதலாகு மவரைத் திருமும் மணிக்
கோவை
நாவ லூரர் தம்முன்பு நன்மை விளங்கக் கேட்பித்
தார்
தாவில் பெருமைச் சேரலானார் தம்பி ரானார்
தாங்கொண்டார்.
- 3817 அங்கண் அருள்பெற் றெழுவாரைக் கொண்டு
புறம்போந்தாரூரர்
நங்கை பரவை யார்திருமா ளிகையில் நண்ண
நன்னுதலார்
பொங்கு விளக்கும் நிறைகுடமும் பூமாலைகளும்
புகை அகிலும்
எங்கும் மடவார் எடுத்தேந்த அணைந்து தாழும்
எதிர் கொண்டார்.
- 3818 சோதி மணிமா ளிகையின்கண் சுடரும் பசும்பொற்
காலமளி
மீது பெருமாள் தமைஇருத்தி நம்பி மேவி யுட
னிருப்பக்
கோதில் குணத்துப் பரவையார் கொழுந
னார்க்குந் தோழர்க்கும்.
நீதி வழுவா ஒழுக்கத்து நிறைபூசனைகள் முறை
யளித்தார்.
- 3819 தாண்டும் புரவிச் சேரர்குலப் பெருமாள் தமக்குத்
திருவமுது
தூண்டு சோதி விளக்கனையார் அமைக்கத்
துணைவர் சொல்லுதலும்
வேண்டு பரிசு வெவ்வேறு விதத்துக் கறியும்
போனகமும்
ஈண்டச் சமைப்பித் துடன் வந்தார்க்கெல்லாம்
இயல்பின் விருந்தமைத்தார்.

43. கழறிற்றறிவார் நாயனார் புராணம் □ 131

3816. தேவரும் முனிவரும் வந்து வணங்குகின்ற தெய்வப்பெருமானான தியாகேசரின் திருவடிகளை வணங்கிக் கெடுத்தல் இல்லாத சேரமான் மூவர்க்கும் முதல்வரான அப் பெருமானை நாவலுர் நம்பியின் திருமுன்பு வைத்து 'மும் மணிக் கோவை' பாடி, நன்மை விளங்குமாறு கேட்பித்தார். அதைத் தம் இறைவரும் ஏற்றுக் கொண்டாருள் செய்தார்.

(சேரமான் பாடியது 'திருவாரூர் மும்மணிக் கோவை' என்ற நூல் இந்நூல் அகப்பொருள் துறைகள் அமைந்து தியாகேசரின் பெருமையைப் புகழ்வது.)

3817. சுந்தரர் அங்கு இறைவரின் திருவருளைப் பெற்று எழுந்த கழறிற்றறிவாரை உடன் அழைத்துக் கொண்டு வெளியே வந்து பரவையாரின் மாளிகையில் சேர்ந்திட, ஒளிமிகும் விளக்குகளையும் நிறை குடங்களையும் பூமாலைகளையும் எங்கும் மங்கையர் ஏந்தி வர, (அப்பரவையார்) மாளிகையின் வாயிலில் வந்து தாமும் எதிர் கொண்டு வரவேற்றார்.

3818. ஒளிரும் மணிகள் பொருந்திய மாளிகையுள் புகுந்து விளங்கும் பசும் பொன்னால் ஆன கால்களையுடைய இருக்கை மீது சேரமானை அமரச் செய்து, நம்பியும் பொருந்தியுடன் இருக்க, குற்றம் இல்லாத குணத்தையுடைய பரவையார், தம் கணவரான நம்பியாரூரர்க்கும் அவருடைய நண்பரான சேரமானுக்கும் நூல்களில் விதித்த நீதியினின்றும் வழுவாத ஒழுக்கத்தில் நின்று பூசையை முறைப்படி அசைத்தார்.

3819. தாவிச் செல்லும் குதிரைப் படையையுடைய சேரமான் பெருமாளுக்குத் தூண்டு சோதி விளக்கைப் போன்ற பரவையாரைத் திருவழுது அமைக்கும்படி துணை வரான நம்பியாரூரர் கூறவும், அவர் விரும்பும் தன்மையினால், வெவ்வேறான பல விதக் கறிகளும், போனகமும் விரைவில் சமைக்கச் செய்து, அவருடன் வந்த வர்க்கெல்லாம் விருந்தை அமைத்தவர்.

182 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3820 அரசர்க் கமைத்த சிறப்பினுமேல் அடியார்க்
கேற்கும் படியாக
விரளிப் பெருகும் அன்பினுடன் விரும்பும் அமுது
சமைத்ததற்பின்
புரசைக் களிற்றுச் சேரலனார் புடைகுழந்தவரோ
டமுதுசெயப்
பரவைப் பிறந்த திருவனைய பரவையார்வந்
தறிவித்தார்.

3821 சேரர் பெருமான் எழுந்தருளி அமுது செய்யச்
செய்தவத்தால்
தாரின் மலிபூங் குழல்மடவாய் தாழா தமுது
செய்வி எனப்
பாரின் மலிசீர் வன்றொண்டர் அருளிச் செய்யப்
பரிகலங்கள்
ஏரின் விளங்கத் திருத்திக்கால் இரண்டிற் படியர்
ஏற்றுதலும்.

3822 ஆண்ட நம்பி பெருமானை உடனே அமுது செய்
தருள
வேண்டும் என்ன ஆங்கவரும் விரைந்து வணங்கி
வெருவுறலும்
நீண்ட தடக்கை பிடித்தருளி மீண்டும் நேரே
குறைகொள்ள
ஈண்ட அமுது செய்வதனுக் கிசைந்தார் பொறை
யர்க் கிறையவனார்.

43. கழறிற்றறிவார் நாயனார் புராணம் □ 133

3820. மன்னர் என்ற தன்மைக்குத் தக்கவாறு அமைத்ததை விடச் சிறப்பின் மேலாய் அடியார் என்ற தன்மைக்கு ஏற்குமாறு பொருந்திப் பெருகும் அன்புடன் விரும்புகின்ற அமுதைச் சமைத்த பின்னர்க் கழுத்துக் கயிற்றை அணிந்த யானைகளையுடைய சேரமான் தம் முடன் வந்தவருடன் உணவு உண்ணப் பாற்கடலில் தோன்றிய இலக்குமியைப் போன்ற பரவையார் வந்து நம்பி யாருரர்க்கு அறிவித்தார்.

3821. “மலர் மாலை சூடிய குழலையுடைய பரவையே! முன் செய்த தவப்பயனாய்ச் சேரமான், இங்கு எழுந்தருளித் திருவமுது செய்யுமாறு பெற்றதால், காலம் தாழ்த்தாது உணவு செய்விப்பாயாக!” என்று உலகில் நிறைந்த சிறப்புடைய சுந்தரர் கூறினார். அழகுடன் விளங்கும் தம் திருக்கரத்தால் இரண்டு படியாய்ப் பரிகலங்களை ஏற்றுதலும்,

(சுந்தரர் ஓரிடத்திலும், சேரமான் மற்றோரிடத்தும் உண்ண இலைகளைப் பரவையார் இட்டார் என்பதை ‘இரண்டு படியாய்’ என்றார். இருவரும் வெவ்வேறு சாதி யினர் என்பது காரணம்.)

3822. சுந்தரர் சேரமானைத் தம்முடன் அமர்ந்து உணவு உண்ண வேண்டும் என்று சொல்ல, அங்கு அவரும் விரைவாகப் பணிந்து அஞ்சித் திடுக்கிடவும், நீண்ட பெரிய கைகளைப் பிடித்துக் கொண்டு நம்பியாருரர் மீண்டும் வேண்டிக் கொள்ளவும், அவருடன் ஒன்றாய் அமர்ந்து உணவு உண்ணச் சேரமான் இசைந்தார்.

134 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3823 ஓக்க அமுது செய்தருள உயர்ந்த தவத்துப் பரவை
யார்
மிக்க விருப்பால் அமுதுசெய்வித் தருளி மேவும்
பரிசனங்கள்
தக்க வகையால் அறுசுவையுந் தாம்வேண்டியவா
றினிதருந்தத்
தொக்க மகிழ்ச்சி களிசிறப்பத் தூய விருந்தின்
கடன்முடித்தார்.

3824 பனிநீர் விரவு சந்தனத்தின் பசுங்கர்ப் பூர
விரைக் கலவை
வனிதை யவர்கள் சமைத்தெடுப்பக் கொடுத்து
மகிழ்மான் மதச்சாந்தும்
புனித நறும்பூ மாலைகளும் போற்றிக் கொடுத்துப்
பொற்கொடியார்
இனிய பஞ்ச வாசமுடன் அடைக்காய் அமுதும்
ஏந்தினார்.

3825 ஆய சிறப்பிற் பூசனைகள் அளித்த எல்லாம்
அமர்ந்தருளித்
தூய நீறு தங்கள்திரு முடியில் வாங்கித் தொழு
தணிந்து
மேய விருப்பி னுடனிருப்பக் கழறிற் றறிவார்
மெய்த்தொண்டின்
சேய நேர்மை அடைந்தாராய் நம்பி செம்பொற்
கழல் பணிந்தார்.

3826 மலைநாட் டரசர் பெருமானார் வணங்க வணங்கி
எதிர் தழுவிக்க
கலைநாட் பெருகு மதிமுகத்துப் பரவை யார்தங்
கணவனார்
சிலைநாட் டியவெல் கொடியாரைச் சேரத் தந்தார்
எனக்கங்கை
அலைநாட் கொன்றை முடிச்சடையார் அருளே
போற்றி யுடனமர்ந்தார்

43. கழறிற்றறிவார் நாயனார் புராணம் □ 135

3823. உடன் ஒன்றாய் அமர்ந்து உணவு கொள்ளச் சேரமான் சம்மதிக்க, நம்பியாருரரும் சேரமானும் ஒக்க உடன் இருந்து உணவு உண்ண, உயர்வான தவத்தையுடைய பரவையார், மிக்க விருப்பத்தினால் உண்ணச் செய்து, பொருந்திய பரிசனங்கள் தக்க வகையினால் ஆறு வகைப் பட்ட உணவைத் தாம் தாம் வேண்டியவாறே இனிதாக உண்ணவும் கூடிய மிக்க மகிழ்ச்சி சிறக்க, தூய்மையான விருந்து அளிக்கும் கடமையை இனிது ஆற்றி முடித்தார்.

3824. பனி நீருடன் கலந்த சந்தனத்துடன் பச்சைக் கற்பூரம் சேர்ந்த மணக்கலவைக் குழம்பை, உரிய பெண்கள் அரைத்துச் சேர்த்து தர, அதைக் கொடுத்து, மகிழ்வு தரும் கத்தூரிச் சாந்தையும் தூய்மையான மலர்களையும் தந்து பொன் கொடி போன்ற பரவையார் இனிய பஞ்சவாசத் துடன் வெற்றிலை பாக்கையும் ஏந்தினார்.

3825. அத்தகைய சிறப்பில் செய்யப்பட்ட பூசனைகளை எல்லாம் விரும்பி ஏற்றுக் கொண்டு, தூய்மை செய்யும் திருநீற்றை வாங்கி வணங்கித் தம் திருமுடியில் அணிந்து, பொருந்திய விருப்பத்தினோடு உடன் இருக்கப் பெற்றமையால் கழறிற்றறிவார், உண்மையான திருத் தொண்டின் செம்மை தரும் தன்மையை உள்ளபடியே பெற்றவராய் சுந்தரரின் திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கினார்.

3826. மலை நாட்டு மன்னர் பெருமானான சேரமான் வணங்க, தாமும் எதிர் வணங்கித் தழுவித் கொண்டு, கலைகள் நிறையப் பெற்ற முழுமதிபோன்ற முகத்தையுடைய பரவையாரின் கணவரான நம்பியாருர், 'விற்குறியைப் பொறித்த வெற்றியுடைய சேரமாணச் சேருமாறு உந்தார்!' என்று, கங்கையாறு அலையும் புதுப் பூங்கொன்றை மலர் குடிய சடையுடைய இறைவரின் திருவருளைத் துதித்து, உடனமர்ந்தருளினார்.

136 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3827 செல்வத் திருவா ருர்மேவுஞ் செம்பொற் புற்றில்
இனிதமர்ந்த
வில்வெற் புடையார் கழல்வணங்கி வீதி விடங்கப்
பெருமானை
மல்லற் பவனி சேவித்து வாழ்ந்து நாளும்
மனமகிழ்ந்து
சொல்வித் தகர்தாம் இருவர்களுந் தொடர்ந்த காத
லுடன்சிறந்தார்.

3828 இவ்வா றொழுகு நாளின்கண் இலங்கு மணிப்பூண்
வன்றொண்டர்
மைவாழ் களத்து மறையவனார் மருவும் இடங்கள்
பலவணங்கிச்
செய்வார் கன்னித் தமிழ்நாட்டுத் திருமா மதுரை
முதலான
மொய்வார் சடையார் மூதூர்கள் இறைஞ்ச
முறைமை யால்நினைந்தார்.

3829 சேரர் பிரானும் ஆரூரர் தம்மைப் பிரியாச்
சிறப்பாலும்
வாரம் பெருகத் தமக்கன்று மதுரை ஆல
வாயமர்ந்த
வீரர் அளித்த திருமுகத்தால் விருப்பும் அன்பின்
வணங்குதற்குச்
சார எழுந்த குறிப்பாலும் தாமும் உடனே செலத்
துணிந்தார்.

3830 இருவர் திருவுள் ளமும்இசைந்த பொழுதில்
எழுந்து திருவாரூர்
ஒருவர் மலர்த்தாள் புக்கிறைஞ்சி உடன்பாட்
டருளால் போந்தருளி
மருவும் உரிமைப் பெருஞ்சுற்றம் வரம்பில் பணிகள்
வாகனங்கள்
பொருவில் பண்டா ரங் கொண்டு போது வார்கள்
உடன்போத.

3827. செல்வம் நிறைந்த திருவாரூரில் உள்ள செம் பொன் புற்றை இடம் கொண்டு இனிது விரும்பி வீற்றிருக்கும் வில்லாக மேரு மலையையுடைய பெருமானின் திருவடிகளை வணங்கியும், வீதி விடங்கப் பெருமானான தியாகேசரை வன்மையுடைய விழாவில் சேவித்தும், பெரு வாழ்வு பெற்றவராய், நாள்தோறும் மனம் மகிழ்ந்து, யாவரும் எடுத்துச் சொல்லும் பேரறிவாளர்களான இரு பெரு மக்களும் தொடர்ந்து வந்த பெரு விருப்பத்துடன் வீற்றிருந்தனர்.

3828. இங்ஙனம் இன்பத்தில் மூழ்கி இருவரும் ஒழுகி வந்தனர். அந்நாளில் விளங்கும் மணிப் பூண்களை அணிந்த வன் றொண்டர் நஞ்சுடைய கண்டத்தையுடைய வேதிய ரான இறைவர் வீற்றிருக்கும் இடங்கள் பலவற்றையும் வணங்கிச் சென்று, வயல்கள் நிறைந்த 'கன்னி நாடு' எனவும் 'தமிழ் நாடு' எனவும் கூறப்படும் பாண்டிய நாட்டில் மாமதுரை முதலாக நீண்ட நெருங்கிய சடையுடைய இறைவரின் பல ஊர்களையும் வணங்குவதற்குத் திருவருள் முறையால் நினைந்தார்.

3829. சேரமானும் சுந்தரரைப் பிரியாது உடன் இருப்பதை விரும்பிய சிறப்புடைய எண்ணத்தாலும் அன்பு பெருகுமாறு அன்று தமக்கு மதுரைத் திருவாலவாயில் விரும்பி எழுந்தருளிய வீரரான சோம சுந்தரப் பெருமான் அளித்த திருமுகத்தைப் பற்றி விரும்பிய அன்பால் போய் அவரை வணங்குவதற்கு உள்ளத்தில் எழுந்த குறிப்பினாலும் தாமும் அவருடன் செல்வதற்குத் துணிவு கொண்டார்.

3830. இருவருடைய உள்ளங்களும் இசைந்த போது, மாளிகையினின்றும் புறப்பட்டு எழுந்து, திருவாரூரில் புற்றிடம் கொண்ட இறைவரின் மலர் போன்ற பொற் பாதங்களைப் பூங்கோயிலுள் புகுந்து வணங்கி, அவரது உடன்பட்ட திருவருளைப் பெற்றுப் புறம்போந்து, உடனே வரப்பெறும் உரிமையுடைய பெருஞ் சுற்றங்களும் எல்லையில்லாத அணிகளையும் ஊர்திகளையும் ஒப்பில்லாத சேம நிதிகளையும் கொண்டு செல்பவர்களும் தம்முடன் வர.

138 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

8831 சேவித் தணையும் பரிசனங்கள் குழத் திருவா
 ரூரிறைஞ்சிக்
 காவிற் பயிலும் புறம்பணையைக் கடந்து போந்து
 கீழ்வேளூர்
 மேவிப் பரமர் கழல்வணங்கிப் போந்து வேலைக்
 கழிக்கானல்
 பூவிற் றிகழும் பொழில்நாகை புகுந்து காரோ
 ணம் டணிந்தார்.

8832 திருக்கா ரோணச் சிவக்கொழுந்தைச் சென்று
 பணிந்து சிந்தையினை
 உருக்கார் வச்செந் தமிழ்மாலை சாத்திச் சில
 நாள் உறைந்துபோய்ப்
 பெருக்கா றுலவு சடைமுடியார் இடங்கள் பலவும்
 பணிந்தேத்தி
 அருட்கா ரணர்தம் திருமறைக்கா டணைந்தார்
 சேரர் ஆரூரர்.

8833 முந்நீர் வலங்கொள் மறைக்காட்டு முதல்வர்
 கோயில் சென்றிறைஞ்சிச்
 செந்நீர் வாய்மைத் திருநாவுக் கரசும் புகலிச்
 சிவக்கன்றும்
 அந்நேர் திறக்க அடைக்க எனப் பாடுந் திருவா
 யிலைஅணைந்து
 நன்னீர் பொழியும் விழியினராய் நாயன் மாரை
 நினைந்திறைஞ்சி.

43. கழறிற்றறிவார் நாயனார் புராணம் □ '139

3831. தம்மை வழிபட்டுத் தம்முடன் வரும் பரிவாரங்கள் சூழ அத்திருவாறூரை வணங்கிச் சோலைகள் மிக்க புறம்பணையைக் கடந்து போய், 'திருக்கீழ்வேள் ஊரைச்' சேர்ந்து, அங்கு இறைவரின் திருவடிகளை வணங்கி, மேலே சென்று, கடல்கழிக் கானல் சூழ்ந்து மலர்கள் நிறைந்து விளங்கும் சோலைகளையுடைய நாகப்பட்டினத்துக்குச் சென்று திருக்காரோணத்தை வணங்கினார்.

3832. 'திருநாகைக்காரோணத்தில் வீற்றிருப்பவரே!' என்ற முடியுடைய அன்பர்களின் சிந்தையை உருக்குகின்ற ஆர்வத்தினால் பரந்த, செந்தமிழ் மாலையான திருப் பதிகத்தை அருளிச் செய்து சாத்திச், சில நாட்கள் அங்குத் தங்கியிருந்து, மேல் சென்று, பெருகும் கங்கை பொருந்து வதற்கு இடமான சடையையுடைய பெருமானார் வீற்றிருக்கும் பதிகள் பலவற்றையும் வணங்கித் துதித்துப் போய் அருளுடைய மூலமுதல்வரான இறைவரின் திருமறைக் காட்டைச் சேரமானும் சுந்தரரும் அடைந்தனர்.

3833 கடலானது சூழ்ந்து வலம் வரும் திருமறைக் காட்டில் வீற்றிருக்கின்ற திருக்கோயிலைச் சென்று வணங்கிச் செம்மையான இயல்புடைய வாய்மை பொருந்திய திருநாவுக்கரசரும் சீர்காழிப்பதியில் தோன்றியுள்ள சிவக் கன்றான திருஞானசம்பந்தரும் நேர்முகமாய்த் 'திறக்க' 'அடைக்க' என்று பாடப் பெற்ற வாயிலை அடைந்து அருள் கண்ணீர் வழியும் விழிகளையுடையவர்களாகி அந்நாயன் மாரையும் தியானித்து வணங்க.

140 C திருத்தொண்டர் புராணம்

3834 நிறைந்த மறைகள் அர்ச்சித்த நீடு மறைக்காட்
டருமணியை
இறைஞ்சி வீழ்ந்து பணிந்தெழுந்து போற்றி
யாழைப் பழித்து என்னும்
அறைந்த பதிகத் தமிழ் மாலை நம்பி சாத்த
அருடச்சரர்
சிறந்த அந்தா தியற் சிறப்பித் தனவே யோதித்
திளைத்தெழுந்தார்.

3835 எழுந்து பணிந்து புறத்தெய்தி இருவர்
பெருந்தொண்டருஞ் சிலநாள்
செழுந்தண் பழனப் பதியதனுள் அமர்ந்து
தென்பால் திரைக்கடல்நஞ்
சழுந்து மிடற்றார் அகத்தி யான் பள்ளி இறைஞ்சி
அவீர்மதியக்
கொழுந்து வளர் செஞ் சடைக்குழகர் கோடிக்
கோயில் குறுகினார்.

3836 கோடிக் குழகர் கோயில் அயல் குடிகள் ஒன்றும்
புறத்தெங்கும்
நாடிக் காணா துள்புக்கு நம்பர் பாதந் தொழு
துள்ளம்
வாடிக் கடிதாய்க் கடற்காற்று என்றெடுத்து
மலர்க்கண் ணீர்வாரப்
பாடிக் காடு காள்புணர்ந்த பரிசும் பதிகத்
திடைவைத்தார்.

43. கழறிற்றறிவார் நாயனார் புராணம் □ 141

3834. நிறைவைக் கொண்ட மறைகள் அருச்சனை செய்த நீடிய திருமறைக் காட்டில் வீற்றிருக்கின்ற அருமணி போன்றவரான இறைவரைப் பணிந்து நிலம் பொருந்த விழுந்து வணங்கி, எழுந்து துதித்து, 'யாழைப் பழித்து' எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகத்தை நம்பியாரூரர் பாடிச் சாத்த, அருள் பொருந்திய சேரர் பெருமான் தாம் பாடிய சிறப்புடைய பொன்வண்ணத் தந்தாதியில் இறைவரைச் சிறப்பித்துப் பாடினவற்றை ஒதி இன்புற்றனர். ('யாழைப் பழித்து' என்னும் தொடக்கம் உடைய பதிகத்தைச் சுந்தரர் பாடினார்.)

3835. மேற் சொன்னவண்ணம் திருமுன்பு நின்றும் திளைத்தெழுந்து வணங்கி வெளியில் வந்து, இரண்டு பேரும் சில நாட்கள் செழுமையான குளிர்த வயல்கள் சூழ்ந்த அத்தலத்தில் விரும்பி வீற்றிருந்து, அங்கு இருந்தவாறே, அதன் தெற்கில் உள்ள அலை பொருந்திய கடல் நஞ்சை உட்கொண்ட கழுத்தினையுடைய இறைவரின், 'திருவகத்தியான் பள்ளியை'ப் போய் வணங்கிக் கலைகள் வளரும் பிறைச் சந்திரனைச் சூடிய சடையுடைய குழகரின் திருக்கோடிக் கோயிலைச் சேர்ந்தனர்.

(தலத்தின் யெயர் திருவகத்தியான் பள்ளி.)

3836. கோடி குழகரின் கோயிலின் அயலிலும் வெளியிலும் எங்குத் தேடியும் ஒரு குடியும் காணாது கோயிலுள் புகுந்து, இறைவரின் திருவடியைத் தொழுது உள்ளம் வாட்டம் கொண்டு, மலர் போன்ற கண்களில் நீர் வர, 'கடிதாய்க் காற்று' எனத் தொடங்கிப் பதிகம் பாடித் துர்க்கையுடன் இறைவர் வீற்றிருக்கின்ற தன்மையையும் அந்தப் பதிகத்துள் வைத்துப் போற்றினார்.

(கோடிக்கோயில், தென் நாட்டின் கோடியில் உள்ளதால் கோடிக்கோயில் எனப்பட்டது. அக்கோயிலின் இறைவர் குழகர்.) இங்குச் சுந்தரர் பாடியது 'கடிதாய்' எனத் தொடங்கும் பதிகம்.)

'142' □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3837 அங்கு வைகிப் பணிந்தருளாற் போவார்
அகன்சோ ணாட்டரனார்
தங்கும் இடங்கள் வணங்கிப் போய்ப் பாண்டி நாடு
தனைச்சார்ந்து
திங்கள் முடியார் திருப்பத்தூர் இறைஞ்சிப்
போந்து சேண்விளங்கும்
மங்குல் தவழும் மணிமாட மதுரை மூதூர்
வந்தணைந்தார்.

3838 சேரமான் தோழரும்அச் சேரர்பிரானும்
பணிப்பூண்
ஆரமார் பரைமதுரை ஆலவா யினில்வணங்க
வாரமா வந்தணைய வழுதியார் மனக்காதல்
சூரமா நகர்கோடித் தெதிர்கொண்டு கொடுபுக்கார்.

3839 தென்னவர்கோன் மகளாரைத் திருவேட்டு
முன்னரே
தொன்மதுரை நகரின்கண் இனிதிருந்த சோழனார்
அன்னவர்கள் உடன்கூட அணையஅவ ருங்கூடி
மன்னுதிரு வாலவாய் மணிக்கோயில் வந்தணைந்
தார்.

3840 திருவால வாயமர்ந்த செஞ்சடையார்
கோயில்வலம்
வருவார்முன் வீழ்ந்திறைஞ்சி வன்றொண்டர் வழித்
தொண்டு
தருவாரைப் போற்றிசைத்துத் தாழ்ந்தெழுந்து
வாழ்ந்ததமிழ்ப்
பெருவாய்மை மலர்புனைந்து பெருமகிழ்ச்சி
பிறங்கினார்.

43. கழறிற்றறிவார் நாயனார் புராணம் □ '143

3837. அத்திருமறைக் காட்டில் தங்கி வணங்கி விடை பெற்றுச் செல்பவராய்ச் சோழ நாட்டில் சிவபெருமான் விளங்க வீற்றிருக்கும் தலங்களை வணங்கிச் சென்று, பாண்டிய நாட்டைச் சேர்ந்து, பிறைச் சந்திரனைச் சூடிய முடியையுடைய இறைவரின் திருப்புத்தூரினை வணங்கிச் சென்று, வானில் விளங்கும் முகில்கள் தவழ்கின்ற அழகான மாடங்கள் நிறைந்த மதுரை என்ற பழைய பதியில் வந்து சேர்ந்தனர்.

3838. சேரமான் தோழரான நம்பியாரூரரும் சேரமானும், பாம்பை அணியாய் அணிந்த மார்பினரான சிவபெருமானை மதுரைத் திருவாலவாயில் வணங்கும் பொருட்டு அன்புடன் வந்து சேர, பாண்டிய மன்னர் மன விருப்பம் மிக மாநகரத்தை அணி செய்து, எதிர்கொண்டு வரவேற்று அழைத்துக் கொண்டு நகரத்துக்குள் புகுந்தனர்.

3839. பாண்டியனின் மகளாரை மணந்து முன்னமே பழைமையுடைய மதுரை நகரத்தில் வந்து இனிதாக இருந்த சோழ மன்னரும் அவர்களுடன் கூடச் சேர, அவர்களும் ஒருங்கு சேர்ந்து நிலைபெற்ற திருவாலவாய் என்ற அழகான கோயிலை வந்து அடைந்தனர்.

3840 நம்பியாரூரர் திருவாலவாயில் அமர்ந்த இறைவரின் திருக்கோயிலை வலமாய் வருவாராய், முன்பு விழுந்து வணங்கி, வழிவழியாய்த் தொண்டைச் செய்யும் பேற்றைத் தந்தருளவாரான இறைவரைத் துதித்து நிலம் உற விழுந்துதொழுது, வாழ்வடைந்த பெருவாய்மையை யுடைய தமிழ்ப்பாமாலை பாடிப் பெருமகிழ்ச்சியில் விளங்கினார்.

144 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3841 படியேறு புகழ்ச்சேரர் பெருமானும் பார்மிசை வீழ்ந்து
 அடியேனைப் பொருளாக அளித்ததிரு முகக்கருணை
 முடிவேதென் றறிந்திலேன் எனமொழிகள் தடுமாறக்
 கடியேறு கொன்றையார் முன்பரவிக் களிகூர்ந்தார்.

3842 செம்பியனா ருடன்செழியர் தாம்பணிந்து சேரருடன்
 நம்பியுமுன் புறத்தணைய நண்ணியபே ருவகையால்
 உட்பர்பிரான் கோயிலினின் றுடன் கொடுபோய் இருவர்க்கும்
 பைம்பொன் மணிமாளிகையில் குறைவறுத்தார் பஞ்சவனார்.

3843 உளமகிழக் கும்பிட்டங் குறையுநாள் உதியருடன்
 கிளரொளிப்பூண் வன்றொண்டர் தாமிருந்து இடங்கெழுமி
 வளவனார் மீனவனார் வளம்பெருக மற்றவரோடு
 அளவளா வியவிருப்பால் அமர்ந்துகலந் தினிதிருந்தார்.

3844 அந்நாளில் மதுரைநகர் மருங்கரனார் அமர்பதிகள்
 பொன்னாரம் அணிமார்பில் புரவலர்மு வரும்போதச்
 செந்நாவின் முனைப்பாடித் திருநாடர் சென்றிறைஞ்சிச்
 சொனமாலை கஞஞ்சாத்தித் தொழ்த்திருப்பூ வணத்தனைந்தார்.

43. கழறி நிறறிவார் நாயனார் புராணம் □ 145

3841. உலகம் ஏற்றம் அடையும் புகழையுடைய
சேரமானும் திருமுன்பு நிலத்தில் விழுந்து, “அடியேனையும்
ஒரு பொருட்படுத்தித் திருமுகத்தைத் தந்தருளிய அருட்
பெருக்கின் எல்லையை அளவிட அறியேன்!” என்று கூறித்
துதித்து, சொற்கள் எழ மாட்டாமல், நாத்தமுதமுக்க,
மணம் விரிந்த கொன்றை மலர் அணிந்த சிவபெருமான்
திரு முன்பு துதித்து மகிழ்ந்தார்.

3842. சோழருடன் பாண்டியரும் இறைவரை
வணங்கி, சேரருடன் சுந்தரரும் கோயில் வெளிப்பக்கத்தை
அடைய, பொருந்திய மிக்க களிப்பால் தேவ தேவரின்
கோயிலினின்றும் தம்முடனே அழைத்துக் கொண்டு
சென்று, பாண்டியர் இருபெரு மக்களுக்கும் அழகிய பொன்
பூண்ட தம் மானிகையில் குறைவில்லாது வேண்டியவாறு
உபசாரம் செய்தனர்.

3843. உள்ளம் மகிழ சிவபெருமானை வணங்கி,
அத்தலத்தில் தங்கிய நாட்களில், சேரமானுடன் சுந்தரர்
தாம் தங்கியிருந்த இடத்தை அடைந்து, சோழரும்
பாண்டியரும் வளம் பெருகும்படி சார்ந்து அவர்களுடன்
உரையாடிக் கலந்த விருப்பத்தால் அமர்ந்து கூடி இனிதாய்
இருந்தனர்.

3844. அந்த நாட்களில் மதுரைப்பதியின் பக்கத்தில்
இறைவர் விளங்க எழுந்திருக்கும் தலங்களை, பொன்
னாரங்ளும் மணிகளும் பூண்ட மார்பையுடைய முடி
மணினர்கள் மூவரும் உடன் வர, செம்மை விளங்கும் நாவை
யுடைய திருமுனைப் பாடித் திருநாட்டின் தலைவரான
நம்பிகள் போய் வணங்கி, திருப்பதிகங்களைப் பாடி,
வணங்குவதற்கு எழுந்து திருப்புவணத்தை அடைந்தார்.

3845 நீடுதிருப் பூவணத்துக் கணித்தாக நேர்செல்ல
 மாடுவருந் திருத்தொண்டர் மன்னியஅப்
 பதிகாட்டத்
 தேடுமறைக் கரியாரைத் திருவுடையார்
 என்றெடுத்துப்
 பாடிசையிற் பூவணம் தோ என்று
 பணிந்தணைவார்.

3846 சென்றுதிருப் பூவணத்துத் தேவர்பிரான்
 மகிழ்கோயில்
 முன்றில்வலங் கொண்டிறைவர் முன்வீழ்ந்து பணிந்
 தெழுந்து
 நின்றுபர விப்பாடி நேர்நீங்கி யுடன்பணிந்த
 வென்றிமுடி வேந்தருடன் போந்தங்கண் மேவினார்.

3847 அப்பதியி லமர்ந்திறைஞ்சிச் சிலநாளி லாரூரர்
 முப்பெருவேந் தர்களோடு முதன்மதுரை நகரெய்தி
 மெய்ப்பரிவில் திருவால வாயுடையார்
 விரைமலர்த்தாள்
 எப்பொழுதும் பணிந்தேத்தி இன்புற்றங்
 கமர்கின்றார்.

3848 செஞ்சுடையார் திருவாப்ப னூர்திருவே
 டகம்முதலாம்
 நஞ்சணியுங் கண்டரவர் நயந்தபதி நண்ணியே
 எஞ்சலிலாக் காதலினால் இனிதிறைஞ்சி
 மீண்டணைந்து
 மஞ்சனையும் மதில்மதுரை மாநகரில்
 மகிழ்ந்திருந்தார்.

3845. நிலைத்த திருப்பூவணம் என்ற தலத்துக்கு அண்மையில் நேரே செல்லும்போது, பக்கத்தே வரும் தொண்டர்கள், நிலை பெற்ற அந்தப் பதியைக் காட்ட, தேடும் மறைகளுக்கும் எட்டுதற்கு அரிய இறைவரைத் 'திருவுடையார்' எனத் தொடங்கிப், பாடும் இசை பொருந்திய திருப்பதிகத்தில் 'பூவணம் ஈதோ?' என்று போற்றி வணங்கிச் சேர்வாராகி,

('திருவுடையார்' என்பது பதிகத் தொடக்கம்.)

3846. போய்த் திருப்பூவணத்தில் வானவர் தலை வரான இறைவர் மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கும் கோயிலின் திருமுற்றத்தை வலமாக வந்து, இறைவரின் திருமுன்பு நிலமுற விழுந்து வணங்கி, எழுந்து நின்று துதித்துப் பாடி அங்கிருந்து நீங்கி, தம்முடன் வந்த வெற்றியுடைய முடி மன்னர் மூவருடனே கூடிப் போய்ச் சுந்தரர் அந்தத் தலத்தில் தங்கினார்.

3847. 'திருப்பூவணம்' என்ற அந்தத் தலத்தில் விரும்பித் தங்கியிருந்து இறைவரை வணங்கியிருந்து பின் சில நாட்களில் நம்பியாரூரர் பெருவேந்தர் மூவருடனே முதன்மையுடைய மதுரையைச் சேர்ந்து உண்மை கூர்ந்த பேரன்பால் ஆலவாயுடைய இறைவனின் மணம் கமழும் மலர் போன்ற திருவடிகளை எப்போதும் வணங்கித் துதித்து, இன்பம் எய்தி, அங்கு விரும்பி எழுந்தருளியிருந்தார்.

3848. சிவந்த சடையையுடைய இறைவரின் 'திரு ஆப்பனூர்', 'திருவேடகம்' முதலாக நஞ்சை உண்டாகமுத்தையுடைய சிவபெருமான் விரும்பி வீற்றிருக்கும் பதிகளில் போய்க் குறைவற்ற பெருவிருப்புடன் இனிதாக வணங்கி மீண்டும் முகில் தோயும் மதியையுடைய மதுரை நகரில் சேர்ந்து மகிழ்ந்திருந்தார்.

148 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3849 பரமர்திருப் பரங்குன்றில் சென்றுபார்த் திபரோடும்
 புரமெரித்தார் கோயில்வலங் கொண்டுபுகுந்
 துள்ளிறைஞ்சிச்
 சிரமலிமா லைச்சடையார் திருவடிகீழ் ஆட்
 செய்யும்
 அருமைநினைந்து அஞ்சதும் என் றாருரர்
 பாடுவார்.

3850 கோத்திட்டை என்றெடுத்துக் கோதில்திருப்பதிக
 இசை
 மூர்த்தியார் தமைவணங்கி முக்கோக்களுடன்
 முன்பே
 ஏத்தியவண் டமிழ்மாலை இன்னிசை பாடிப்பரவிச்
 சாத்தினார் சங்கரனார் தங்குதிருப் பரங்குன்றில்.

3851 இறைவர்திருத் தொண்டுபுரி அருமையின் இரு
 நிலத்து
 முறைபரியும் முதல்வேந்தர் மூவர்களுங் கேட்டஞ்சி
 மறை முந்நூல்
 மணிமார்பின் வன்றொண்டர் தமைப்பணிந்தார்
 நிறைதவத்தோர் அப்பாலும் நிருத்தர்பதி தொழ
 நினைந்தார்.

3852 அந்நாட்டுத் திருப்பதிகள் பலவும் அணைந்
 திறைஞ்சமலை
 நன்னாட்டு வேந்தருடன் நம்பிதாம் எழுந்தருள
 மின்னாட்டும் பன்மணிப்பூண் வேந்தர் இருவரும்
 மீள்வார்
 தென்னாட்டு வேண்டுவன செய்தமைப்பார் தமை
 விடுத்தார்.

48. கழறிற்றறிவார் நாயனார் புராணம் □ 149

3849. மூவேந்தருடனே சிவபெருமானின் திருப்பரங்குன்றத்தை அடைந்து, திரிபுரம் எரித்த பெருமானின் கோயிலை வலமாக வந்து உள்ளே புகுந்து வணங்கி, வெண்தலைகள் மலிந்த மாலையினை அணிந்த, சடையையுடைய வரின் திருவடியின் கீழே ஆட்செய்யும், அவருடைய அருமையை எண்ணி அஞ்சும் என்ற கருத்துடன் ஆரூரர் பாடுவாராய்.

3850. 'கோத்திட்டையும்' எனத் தொடங்கிக் குற்றம் இல்லாத திருப்பதிக இசையினால் இறைவரை வணங்கி, மூவேந்தரின் முன்பு, வளப்பம் மிக்க தமிழ் மாலையை இனிய இசையால் பாடித் துதித்துச் சங்கரர் தங்கியிருக்கும் திருப்பரங்குன்றத்தில் இறைவர்க்கு ஆரூரர் சாத்தினார்.

(‘கோத்திட்டை’ என்பது பதிகத்தின் தொடக்கம். பாடியவர், சுந்தரர். கோத்திட்டை—திருப்பரங்குன்றம்.)

3851. சிவபெருமானின் திருத் தொண்டு செய்யும் அருமைப்பாட்டை இந்தப் பெரிய உலகில் ஆளும் முதல் முடி மன்னரான மன்னர் மூவரும் கேட்டுத் தாமும் அஞ்சி, மறைகளில் விதித்த முந்நூல் அணிந்த அழகிய மார்பையுடைய சுந்தரரை வணங்கினர். நிறைந்த தவத்தையுடைய சுந்தரர் அப்பாலும் இருக்கின்ற இறைவரின் பதிகளையும் போய் வணங்குதற்கு எண்ணினார்.

3852. அந்த நாட்டில் அருகில் உள்ள பதிகள் பலவற்றையும் போய் வணங்க நன்மையுடைய மலைநாட்டு மன்னரான சேரமானுடனே சுந்தரர் எழுந்தருள, ஒளி விளங்கும் பல மணிகள் இழைத்த அணிகளை அணிந்த சோழ பாண்டியராகிய இருபெருவேந்தரும் மதுரைக்கு மீண்டிட, தென் நாட்டில் அவர்களுக்கு வேண்டுவனவற்றைச் செய்தமைத்தற்குரிய பரிவாரங்களை உடன் செல்ல ஏவி அனுப்பினர்.

150 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3385 இருபெருவேந்தரும் இயல்பின் மீண்டதற்
பின் எழுந்தருளும்
பொருவருஞ்சீர் வன்றொண்டர் புகழ்ச்சேர
ருடன் புனிதர்
மருவியதா னம்பலவும் பணிந்துபோய் மலைச்சாரல்
குருமணிகள் வெயிலெறிக்குங்குற்றாலஞ் சென்
றடைந்தார்.

3854 குற்றாலத் தினிதமர்ந்த கூத்தர் குரை கழல்
வணங்கிச்
சொற்றாம மலர்புனைந்து குறும்பலாத் தொழுதிப்
பால்
முற்றாவெண் மதிமுடியார் பதிபணிந்துமுவெயில்கள்
சொற்றார்மண் னியசெல் வத் திருநெல்வேலியை
அணைந்தார்.

3855 நெல்வேலி நற்றழகர் தமை ப்பணிந்து பாடிநிகழ்
பல்வேறு பதிபிறரும் பணித் தன்பால் வந்தணைந்
தார்
வில்வேட ராய்வென்றி விச யனெதிர் பன்றிப்பின்
செல்வேத முதல்வரமர் திருவிரா மேச்சரத்து.

3856 மன்னுமிரா மேச்சரத்து மாமணியை முன் வணங்கிப்
பன்னுமிமிழ்த் தொடைசாத்திப் பயில்கின்றார்
பாம்பணிந்த
சென்னியர்மா தோட்ட த்துத் திருக்கேதீச்
சரஞ்சார்ந்த
சொன்மலர்மா லைகள்சாத்தித் தூரத்தே
தொழுதமர்ந்தார்.

43 . கழறிற்றறிவார் நாயனார் புராணம் □ 151

3853. முன் சொன்ன வண்ணம் சோழ பாண்டியரான இரு பெரு மன்னர்களும் மீண்டு சென்றனர். பின்பு, எழுந்தருளிச் செல்கின்ற சுந்தரர், புகழையுடைய சேரமானுடனே இறைவர் வெளிப்படப் பொருந்திய தலங்கள் பலவற்றையும் வணங்கிச் சென்று, மலையின் சாரலில் நிறமுடைய மணிகள் கதிரவன் போல் ஒளி வீசும் திருக்குற்றாலத்தைப் போய்ச் சேர்ந்தனர்.

3854. திருக்குற்றாலத்தில் இனிதாய் எழுந்தருளியுள்ள கூத்தரின் ஒலிக்கும் கழலை அணிந்த திருவடிகளை வணங்கிச் சொல் மலர் மாலை புனைந்து துதித்துத் 'திருக்குறும்பலா' என்னும் கோயிலின் இறைவரை வணங்கி, இப்பக்கத்தில் முதிராத வெண்மையான பிறைச்சந்திரனைச் சூடிய இறைவரின் தலங்களை வணங்கிச் சென்று. திரிபுரங்களையும் அழித்த பெருமான் நிலைபற எழுந்தருளிய செல்வத் திருநெல் வேலியைப் போயடைந்தார்.

3855. திருநெல்வேலியில் வீற்றிருக்கின்ற திருநீற்று அழகரான இறைவரை வணங்கிப் பாடி, அப்பக்கம் உள்ள பல்வேறு பதிகளையும் பிறவற்றையும் பணிந்து போய், வில்லை ஏந்திய வேடர் உருவுடன் வெற்றியினையுடைய அருச்சுனனுக்கு முன், பன்றியின் பின்னே சென்ற மறை முதல்வரான இறைவர் விரும்பி வீற்றிருக்கின்ற இராமேச்சரத்தில் அன்புடன் வந்து சேர்ந்தார்.

3856. நிலைபெற்ற இராமேச்சரத்தில் எழுந்தருளிய பெரிய சிந்தாமணி போன்ற இறைவரை முன் வணங்கித் துதிக்கும் தமிழ்மாலையான திருப்பதிகத்தைப் பாடிச் சாத்தி, பாம்புகளை அணிந்த முடியையுடைய இறைவர் வீற்றிருக்கின்ற ஈழநாட்டில் உள்ள மாதோட்டத்துத் திருக்கேதீச்சரத்தைச் சிந்தித்துப் பொன் மலர் மாலைகளான திருப்பதிகத்தைப் பாடிச் சாத்திக், கடல் இடையில் உள்ளதால், தொலைவில் அங்கு நின்றபடியே தொழுது தங்கியிருந்தார்.

(திருக்கேதீச்சரம் பற்றிய பாடல் 'நத்தார்' எனத் தொடங்கும் பதிகமாகும். மாதோட்டம்—ஊர்ப்பெயர். கேதீச்சரம்—கோயிலின் பெயர்.)

152 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3857 திருவிரா மேச்சரத்துச் செழும்பவளச்
சுடர்க்கொழுந்தைப்
பிரிவினால் தொழுதகன்று பரமர்ப்பதி பிறபணிந்து
பெருவிமா னத்திமையோர் வணங்குபெருந்
திருச்சுழியல்
மருவினார் வன்றொண்டர் மலைவேந்த ருடனகூட

3858 திருச்சுழிய லிடங்கொண்ட செம்பொன்மலைச்
சிலையாரைக்
கருச்சுழியில் வீழாமெக் காப்பாரைக் கடல்
விடத்தின்
இருட்சுழியு மிடற்றாரை இறைஞ்சிஎதிர்
இதழிமலர்ப்
பருச்சுழியத் துடன்ஊனாய் உயிர் எனும்பா
மலர்புனைந்தார்.

3859 அங்கணரைப் பணிந்துறையும் ஆருரர்க் கவ்லூரில்
கங்குலிடைக் கனவின்கட் காளையாந் திருவடிவால்
செங்கையினிற் பொற்செண்டுந் திருமுடியிற்
சுழியமுடன்
எங்குமிலாத் திருவேடம் என்புருக முன்காட்டி.

3860 காணப்பேர் யாம்இருப்ப தெனக்கழறிக்
கங்கையெனும்
வானப்பே ராறுவவும் மாமுடியார் தாமகல
ஞானப்பே ராளர் உணர்ந் ததிசயிதது நாகமுடன்
ஏனப்பே ரெயிறணிந்தார் அருளிருந்த பரிசென்பார்.

3957. திரு இராமேச்சரத்தில் சிவந்தபவளம் போன்ற சுடர்க் கொழுந்தான இறைவரை வணங்கித் தொழுது போய், இறைவரின் பதிகள் பலவற்றையும் பணிந்து சென்று, வன்தொண்டர் மலைநாட்டு மன்னரான சேரமானுடனே கூடப் பெரிய வானூர்திகளில் வந்து தேவர் வணங்கும் பெரிய 'திருச்சுழியலை' வந்து அடைந்தார்.

3858. திருச்சுழியலில் இடம் கொண்டு வீற்றிருக்கின்ற செம்பொன்மலையையே வில்லாய் ஏந்தியவரைக்கருப்பமான சுழியலில் விழாமல் காப்பவரைக் கடலில் எழுந்த நஞ்சின் கருமையுடையவரைத் திருமுன்பு விழுந்து வணங்கிக் கொன்றை மலர் மாலையால் ஆன பருத்த சுழியத்துடன் கூட 'ஊனாய் உயிர் புகலாய்' எனத் தொடங்கும் சொல் மாலையைச் சூட்டினார்.

('ஊனாய்' என்பது திருச்சுழியலில் சுந்தரர் பாடிய பதிகத்தின் தொடக்கம்)

3859. இறைவரைத் தொழுது தங்கியிருந்த நம்பியாருரர்க்கு அந்த ஊரில் இரவில் கனவில் வெளிப்பட்டுக் காணையான வடிவத்துடன் தோன்றிச், சிவந்த கையிலே பொற்செண்டும், முடியில் சுழியமும் என்னும் இவற்றுடன் எங்கும் காண முடியாத திருக்கோலத்தை எலும்பும் உருகும் படிமுன்னே காட்டி,

3960. 'யாம் இருப்பது காணப்பேர்' என்று கூறி, வானத்தில்கங்கை என்ற பேராறு தங்குதற்கு இடமான பெருமுடியையுடைய பெருமான் மறைந்தருள, ஞானத்தின் பேராட்சியையுடைய நம்பியாருரர் விழித்து உணர்ந்து, அதிசயம் கொண்டு, 'பாம்புடன் பன்றியின் கொம்பையும் அணிந்த இறைவரின் திருவருள் என்னிடம் இருந்த தன்மை தான் என்னே!' என்றார்.

'154 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3861 கண்டருளும் படிசூழிற் றறிவார்க்கு
மொழிந்தருளிப்
புண்டரிகப் புனற்சூழியற் புனிதர்கழல்
வணங்கிப்போய்
அண்டர்பிரான் திருக்கானப் பேரணைவார் ஆரூர்
தொண்டரடித் தொழலும் எனுஞ் சொற்பதிகத்
தொடைபுனைவார்.

3862 காளையார் தமைக்கண்டு தொழப்பெறுவ
தென்றென்று
தாளையநா னும்பரவத் தருவார்பால் சார்கின்றார்
ஆளை நீ ளிடைக்காண அஞ்சியநீர் நாய்அயலே
வாளையாய் நுழைப்பழன முனைப்பாடி வளநாடர்.

3863 மன்னுதிருக் கானப்பேர் வளப்பதியில் வந்தெய்திச்
சென்னிவளர் மதியணிந்தார் செழுங்கோயில்
வலங்கொண்டு
முன்னிறைஞ்சி உள்ளணைந்து முதல்வர்சே
வடிதாழ்ந்து
பன்னுசெழுந் தமிழ்மாலை பாடினார் பரவினார்.

3864 ஆராத காதலுடன் அப்பதியிற் பணிந்தேத்திச்
சீராருந் திருத்தொண்டர் சிலநாளங் கமர்ந்தருளிக்
காராரு மலர்ச்சோலைக் கானப்பேர்
கடந்தணைந்தார்
போராணேற் றார்கயிலைப் பொருட்பர்திருப்
புனவாயில்.

43. கழறிற்றறிவார் நாயனார் புராணம். □ 155

3861. தாம் கண்ட தன்மையையும் சிவபெருமானின் அருளின் தன்மையையும் சேரமானுக்கு எடுத்துக் கூறித் தாமரை மலர்களையுடைய நீர்நிலைகளையுடைய திருச் சுழியலில் இறைவரை வணங்கி, விடை பெற்றுச் சென்று தேவர் தலைவரான இறைவரின் 'திருக்கானப் பேர்' என்ற பதியை அடைபவரான நம்பி ஆரூரர் 'தொண்டரடித் தொழலும்' எனத் தொடங்கும் பதிகத் தமிழ் மாலையைப் பாடலானார்.

('கானப் பேர்' என்பது தற்காலத்தில் 'காளையார் கோயில்' என வழங்குகின்றது.)

3862. 'காளையாரான இறைவரைக் கண்டு வணங்குவது என்றோ?' எனப் பாடி, மனிதரைத் தொலைவில் காண அஞ்சிய நீர்நாயின் பக்கத்தில் வாளை மீன்கள் பாயும் நுழை சேற்றையுடைய வயல் சூழ்ந்த திருமுனைப் பாடி நாட்டின் தலைவரான நம்பி ஆரூரர், திருவடிகளை நாளும் பரவும்படி தரும் பரமரிடத்துச் சேரலானார்.

3863. நிலைபெற்ற 'கானப் பேர்' என்னும் வளம் பதியினை வந்து அடைந்து, தலையில், வளர்கின்ற பிறைச் சந்திரனைச் சூடிய இறைவரின் கோயிலை வலமாக வந்து அதன் முன்பு வணங்கி, உள்ளே புகுந்து அணைந்து முதல்வனாரின் சேவடிகளில் விழுந்து வணங்கிப் பன்னும் செழுந்தமிழ்மாலையைப் பாடி வணங்கினார்.

(கானப் பேரில் சுந்தரர் பாடியது 'தொண்டரடித் தொழலும்' எனத் தொடங்கும் பதிகம்.)

3864. நிறைவுபெறாத பக்தியுடன் அந்தப் பதியில் வணங்கித் துதித்துச் சிறந்த தொண்டர்களான நம்பி யாரூரரும் சேரமானும் அங்குச் சில நாட்கள் விரும்பித் தங்கியிருந்து, மேகங்கள் தங்குவதற்கு இடமான மலர்ச் சோலைகள் சூழ்ந்த திருக்கானப் பேர் என்ற பதியைக் கடந்துபோய்ப் போரில் வல்ல காளையையுடையவரும் கயிலை மலையை உடையவருமான இறைவரின் 'திருப்புன வாயிலை'ப் போய் அடைந்தார்கள்.

156 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3865 புனவாயிற் பதிஅமர்ந்த புனிதர் ஆலயம்புக்கு
மனஆர்வ முறச் சித்த நீநினைஎன் னொடுஎன்றே
வினவான தமிழ்பாடி வீழ்ந்திறைஞ்சி அப்பதியில்
செயானை உரித்தணிந்தார் திருப்பாதந்
தொழுதிருந்தார்

3866 திருப்புனவா யிற்பதியில் அமர்ந்தசிவ னார்மகிழும்
விருப்புடைய கோயில்பல பணிந்தருளால்
மேவினார்
பொருப்பினொடு கானகன்று புனற்பொன்னி
நாடணைந்து
பருப்பதவார் சிலையார்தம் பாம்பணிமா
நகர்தன்னில்

3867 பாதாளிச் சரமிறைஞ்சி அதன்மருங்கு பலபதியும்
வேதாதி நாதர்கழல் வணங்கிமிகு விரைவினுடன்
குதாருந் துணைமுலையார் மணிவாய்க்குத்
தோற்றிரவு
சேதாம்பல் வாய்திறக்குந் திருவாரூர்
வந்தணைந்தார்

3868 திருநாவ லூர்வேந்தர் சேரர்குல வேந்தருடன்
வருவாரைத் திருவாரூர் வாழ்வார்கள்
எதிர்கொள்ளத்
தருகாத லுடன்வணங்கித் தம்பெருமான்
கோயிலினுள்
பெருகார்வத் தொடுவிரும்பும் பெரும்பேறு
பெறப்புகுந்தார்

3865. திருப்புனவாயில் என்ற பதியில் விரும்பி வீற்றிருக்கும் இறைவரின் திருக்கோயிலுள் புகுந்து உள்ளத்துள் பெருவிருப்பம் கொள்ளச் 'சித்த நீ நினை என்னோடு' எனத் தொடங்கும் வினா அமைந்த செந்தமிழ்ப் பதிகத்தைப் பாடி நிலமுற விழுந்து வணங்கி, மத யானையை உரித்து அணிந்துகொண்ட இறைவரின் திருவடிகளை வணங்கி அப்பதியில் தங்கியிருந்தனர்.

(திருப்புனவாயிலில் சுந்தரர் பாடியது 'சித்த நீ நினை', எனத் தொடங்கும் பதிகம்.)

3866. திருப்புனவாயில் என்ற பதியிலே அமர்ந்திருக்கும் சிவபெருமான் மகிழ்ந்தருளும் விருப்புடைய கோயில்கள் பலவற்றையும் வணங்கி, அருள் விடைபெற்றுக் குன்றுகளும் காடுகளும் கடந்து நீங்கி, நீர் வளம் உடைய காவிரி நாட்டை அடைந்து, மலையான நீண்ட வில்லையுடைய இறைவரின் 'திருப்பாம்பணி' என்று வழங்கும் நகரத்தில் சேரமானுடன் நம்பியாரூரரும் போய் அடைந்தனர்.

3867. 'திருப்பாதாளிச்சரத்தில்' இறைவரை வணங்கிச் சென்று அதன் பக்கத்தில் உள்ள பல தலங்களிலும் மறைகளுக்கெல்லாம் ஆதியாரான சிவபெருமானின் திருவடியை வணங்கிச் சென்று மாங்கனி போன்ற இரண்டு கொங்கைகளையுடைய மங்கையரின் அழகிய வாயினுக்குத் தோற்ற தால் பகலில் வாய் திறக்க ஆற்றாது இரவு நேரத்தில் செவ்வாம்பல் மலர்கள் வாய் திறப்பதற்கு இடமான திருவாரூரில் மிக்க விரைவாக வந்து அடைந்தார்.

3868. திருநாவலூர்த் தலைவரான நம்பியாரூரர் சேரர்களின் குல மன்னருடன் வர, திருவாரூரில் வாழ்பவர்கள் எதிர்கொள்ள, மிக்க விருப்பத்துடனே வணங்கித், தம் இறைவரின் திருக்கோயிலுக்குள் பெருகும் விருப்புடனே வணங்கும் பெரும் பாக்கியத்தைப் பெறும் பொருட்டுப் போய்ப் புகுந்தனர்.

158 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3869 வாசமலர்க் கொன்றையார் மகிழ்கோயில் வலங்
கொண்டு
நேசமுற முன்னிறைஞ்சி நெடும்பொழுதெ
லாம்பரவி
ஏசறவால் திருப்பதிகம் எடுத்தேத்தி எழுந் தருளால்
பாசவினைத் தொடக்கறுப்பார் பயில்கோயில்
பணிந்தனைவார்.
- 3870 பரவையார் மானிகையில் பரிசனங்கள் முன்னெய்த
விரவுபேர லங்கார விழுச்செல்வம் மிகப்பெருக
வரவெதிர் கொண் டடிவணங்க வன்றொண்டர்
மலைநாட்டுப்
புரவலனா ரையுங்கொண்டு பொன்னணிமா
ளிகைபுகுந்தார்.
- 3871 பரவியே பரவையார் பரிவுடனே பணிந்தேத்தி
விரவியேபா னகங்கறிகள் விதம்பலவா கச்சமைத்துப்
பரிகலமும் பாவாடை பகல்விளக்கும்
உடனமைத்துத்
திருவமுது செய்வித்தார் திருந்தியதேன்
மொழியினார்.
- 3872 மங்கலமாம் பூசனைகள் பரவையார் செயமகிழ்ந்து
தங்கிதுணி தமர்கின்றார் தம்பிரான் கோயிலினுட்
பொங்கு பெருங் காலமெலாம் புக்கிறைஞ்சிப்
புறத்தனைந்து
நங்கள்பிரான் அருள்மறவா நல்விளையாட்
டினைநயந்தார்.

3869. மணம் பொருந்திய கொன்றைமலர் குடிய இறைவர் மகிழும் கோயிலை வலமாக வந்து, அன்பு பொருந்தத் திருமுன்பு வணங்கிப், பெரிய வழிபாட்டுக் காலங்களில் எல்லாம் துதித்து, நீண்ட காலம் பிரிந்திருந்த வருத்தத்தால் திருப்பதிகத்தை எடுத்துப் பாடித் துதித்து நீங்கி, அருள் விடைபெற்று, வெளியே வந்து, பாசவினைப் பற்றுக்களை அறுப்பவரான இறைவர் வீற்றிருக்கின்ற கோயிலைப் பணிந்து வெளியே சென்றார்.

3870. பரவையாரின் மாளிகையில் பரிவாரங்கள் முன் சென்று சேர்ந்தனராகப், பொருந்தும் பெரிய அலங்கார வகைகளான தூய மங்கலங்கள் மிகுதியும் செய்து, பரவையார் எதிரே வந்து வரவேற்று அடிகளை வணங்க, நம்பியாரூரர் மலை நாட்டரசனான சேரமானையும் உடன் அழைத்துக்கொண்டு பொன் அணியுடைய அழகிய மாளிகை யுள் புகுந்தார்.

3871. பரவையார் அவர்கள் உள்ளே வந்தவுடன் உபசார மொழிகளைக் கூறிப் பரவி, அன்புடன் பணிந்து, துதித்துப் பொருந்திய திருவமுதும் கறிகளும் பலப்பல வகையாய்ச் சமைக்கச் செய்து திருத்தம் பெற்ற தேன் போன்ற சொல்லையுடையவராகி, உண்ணும் பரிகலமும் அதன் கீழ் இடும் திருப்பாவாடையும் பகல் விளக்கும் உடனே ஒழுங்குபட அமைத்து, அவ்விருவருக்கும் பரிவாரங்களுக்கும் திருவமுது செய்வித்தார்.

(பரிகலம் — உண் கலம்; இலை. புகல் விளக்கு — உப சாரத்துக்காகப் பகலில் வைக்கப்படும் விளக்கு. பாவாடை — பரவிய ஆடை. ஆடைமீது உண்கலம் வைத்தல் மரபு.)

3872. இறைவரின் திருவடிகளில் பரவையார் செய்யும் வழிபாட்டால் நான்தோறும் இன்பம் அடைந்து தங்கியிருப் பவரான நாயனார் இவ்வுலகத்தில், தம்மிடம் வந்து இரந்த வர்களுக்கும் வறியவர்களுக்கும் எல்லாருக்கும் வேண்டிய வண்ணமே அளக்கின்ற வகையால் செம்பொன்னை மழை போல் பொழிந்து திருந்தும் வெற்றியுடன் கூடி, வானவர் போற்றத் தம் இறைவருக்குரிய வேள்விகள் பலவற்றையும் செய்தார்.

160 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3873 நிலைச்செண்டும் பரிச்செண்டும் வீசிமிக மகிழ்
வெய்தி
விலக்கரும்போர்த் தகர்ப்பாய்ச்சல் கண்டருளி
வென்றிபெற
மலைக்குநெடு முட்கணைக்கால் வாரணப்போர்
மகிழ்ந்தருளி
அலைக்குமறப் பலபுள்ளின் அமர்விரும்பி
அமர்கின்றார்.
- 3874 விரவு காதல் மீச்சூர மேவு நாட்கள் பலசெல்லக்
கரவில் ஈகைக் கேரளனார் தங்கள் கடல்குழ்
மலைநாட்டுப்
பரவை யார்தங் கொழுநனார் தம்மைப் பணிந்து
கொண்டணவான்
இரவும் பகலும் தொழுதிருக்க இசைந்தார் அவரும்
எழுந்தருள்.
- 3875 நங்கை பரவை யாருள்ளத் திசைவால் நம்பி எழுத்
தருளத்
திங்கள் முடியார் திருவருளைப் பரவிச் சேர மான்
பெருமாள்
எங்கு முள்ள அடியாருக் கேற்ற பூசை செய்தருளிப்
பொங்கு முயற்சி இருவரும்போய்ப் புக்கார் புனிதர்
பூங்கோயில்.
- 3876 தம்பி ராணைத் தொழுதருளாற் போந்து தொண்டர்
சார்ந்தணைய
நம்பி யாரு ரருஞ்சேரர் நன்னாட் டரச னாராய
பைம்பொன் மணிநீள் முடிக்கழறிற் றறிவார்
தாமும் பயணமுடன்
செம்பொன் நீடு மதிலாருர் தொழுது மேல்பாற்
செல்கின்றார்.

43. கழறிற்றறிவார் நாயனார் புராணம் □ 161

3873. நிலைச் செண்டு வீசதலும் (நின்றபடியே பந்து போன்றதை வீசி விளையாடுதலும்) பரிக் கொண்டு வீசதலும் (குதிரை மீது அமர்ந்து இடம் வலமாக வீசிச் செண்டை விளையாடுதலும்) விலக்குவதற்கு அரிய போர் செய்கின்ற ஆட்டுக்கடாக்களைப் பாய்ச்சலைப் பார்த்தும் வெற்றிபெறும் பொருட்டுப் போரிடும் நீண்ட முள்ளையுடைய கணைக்கால் கோழிகளின் போரைக் கண்டு மகிழ்ந்தும், அவ்வாறே போரிடும் வலிய பல பறவைகளின் போரை விரும்பியும் அங்குத் தங்கியிருப்பவராய்.

(செண்டு — பந்தைப் போன்றது)

3874. மிக்க பெருவிருப்பம் மேலும் அதிகரிக்க இவ்வாறு தங்கும் நாள்கள் பல கழியக், கரத்தல் இல்லாத கொடைத் தன்மையையுடைய சேரமான், கடல் சூழ்ந்த தங்கள் மலைநாட்டில் பரவையாரின் கணவனாரான நம்பியாரூரரை வணங்கி உடன் அழைத்துக்கொண்டு செல்லுதற் பொருட்டு, இரவும் பகலும் வேண்ட, அவரும் அதற்கு உடன்பட்டார்.

3875. பரவையம்மையாரின் உளமார்ந்த சம்மதத்தை பெற்று நம்பியாரூரர் புறப்பட்டாராக, பிறைச் சந்திரனை அணிந்த இறைவரின் திருவருளை இவ்வாறு பெற்றதன் பொருட்டுத் துதித்துச் சேரமான் பெருமாள் அத்தலத்தில் ஈங்கெங்கும் உள்ள சிவனடியார்களுக்குத் தக்கவாறு பூசைகள் செய்து மேல் எழுகின்ற முயற்சியினால் இருபெரு மக்களும் இறைவரின் பூங்கோயிலுக்குள் சென்றனர்.

3876. தம் இறைவரைத் தொழுது அருள் விடை பெற்று, வெளியே வந்து, தொண்டர்கள் உடன் சேர்ந்து அணைய, நம்பியாரூரரும் சேர நன்னாட்டின் மன்னரான பசும்பொன் முடி சூடிய சேரமான் பெருமாள் நாயனாரும் பயணமாய்ப் புறப்பட்டுச் சென்று செம்பொன் அணிந்த நீடிய மதில் சூழ்ந்த திருவாரூரினை வணங்கி, மேற்குத் திக்குச் செல்லலானார்கள்.

162 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3877 பொன்பரப்பி மணிவரன்றிப் புனல்பரக்குங்
காவேரித்
தென்கரைபோய்ச் சிவன்மகிழ்ந்த கோயில்பல
சென்றி நறைஞ்சி
மின்பரப்புஞ் சடைஅண்ணல் விரும்புதிருக்
கண்டியூர்
அன்புருக்குஞ் சிந்தையுடன் பணிந்துபுறத்
தணைந்தார்கள்.

3878 வடகரையில் திருவையா நெதிர்தோன்ற
மலர்க்கரங்கள்
உடலுருக உள்ளுருக உச்சியின்மேற் குவித்தருளிக்
கடல்பரந்த தெனப்பெருங் காவிரியைக் கடந்தேறித்
தொடர்வுடையதிருவடியைத் தொழுவதற்கு
நினைவுற்றார்

3879 ஐயா றதனைக் கண்டுதொழு தருளா றார்
தமைநோக்கிச்
செய்யாள் பிரியாச் சேரமான் பெருமாள் அருளிச்
செய்கின்றார்
மையார் கண்டார் மருவுதிரு வையாறிறைஞ்ச
மணமுருகி
நையா நின்ற திவ்வாறு கடந்து பணிவோம் நாம்
என்ன.

3880 ஆறு பெருகி இருகரையும் பொருது விசும்பிஸ்
எழுவதுபோல்
வேறு நாவாய் ஓடங்கள் மீது செல்லா வகை
மிகைப்ப
நீறு விளங்குந் திருமேனி நிருத்தர் பாதாம்
பணிந்தன்பின்
ஆறுநெறியாச் செவ்வரியார்தரியாது அழைத்துப்
பாடுவார்.

43. கழறிற்றறிவார் நாயனார் புராணம் □ 163

3877. பொன்னைக் கொழித்துப் பரப்பியும்
மணிகளை வாரிக் கொழித்தும், நீர் பரவிச் செல்லும்
காவேரி ஆற்றின் தென்கரை வழியே போய்ச் சிவபெருமான்
மகிழ்ந்து எழுந்தருளியிருக்கும் கோயில்கள் பலவற்றிலும்
வணங்கி, மின் போன்ற ஒளி வீசுகின்ற சடையையுடைய
இறைவர் விருப்புடன் வீற்றிருக்கின்ற 'திருக்கண்டியூரை'
அன்பால் உருக்கப்படும் மனத்துடன் போய்ப் பணிந்து
வெளியே வந்தனர்.

3878. வடக்குக் கரையில் திருவையாறானது எதிரே
தோன்றவும், உடலும் உள்ளமும் உருக, மலர் போன்ற
கைகளைத் தலைமீது குவித்துக் கடல் பெருகி வந்தது
என்னுமாறு பெருகி வரும் காவேரி ஆற்றைக் கடந்து,
வடக்குக் கரையில் ஏறிச் சென்று, இடையறாத தொடர்பு
பூண்ட இறைவரின் திருவடியை வணங்குவதற்கு எண்ணம்
கொண்டனர்.

3879. இலக்குமி நீங்காத இயல்புடைய சேரமான்
பெருமாள் நாயனார், திருவையாற்றை வணங்கி, அருளை
யுடைய நம்பியாரூரரைப் பார்த்து, அருள் செய்பவராய்,
"நஞ்சுண்ட கழுத்தினை உடைய இறைவர் வீற்றிருக்கின்ற
திருவையாற்றைப் போய்ப் பணிய உள்ளம் உருகிட
லாயிற்று. நாம் இந்த ஆற்றைக் கடந்து செல்வோம்!"
எனக் கூற,

3880. காவிரி ஆறு பெருக்கெடுத்து இரண்டு கரை
களையும் அலைத்து வானத்தில் எழுவதைப் போல் வேறு
மரக் கலங்களாவது ஓடங்களாவது மேல் செல்லாதபடி
மிகுத்துச் செல்லத் திருநீறு விளங்கும் மேனியையுடைய
இறைவரின் திருவடிகளைப் பணிந்து, அன்பின் ஆற்றின்
வழியாகச் செல்லும் உரிமை கொண்ட நம்பியாரூரர்,
பொறுக்க இயலாது இறைவரை விளித்துப் பாடத்
தொடங்கி,

164 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3881 பரவும் பரிசொன்று எடுத்தருளிப் பாடுந் திருப்
பாட்டின் முடிவில்
அரவம் புனைவார்தன்ம ஐயாறுடைய அடிகளோ
என்று
விரவும் வேட்கை யுடனழைத்து விளங்கும்
பெருமைத் திருப்பதிக-
நிரவும் இசையில் வன்றொண்டர் நின்று தொழுது
பாடுதலும்.
- 3882 மன்றில் நிறைந்து நடமாட வல்லார் தொல்லை
ஐயாற்றில்
கன்று தடையுண் டெதிரழைக்கக் கதறிக் கனைக்கும்
புனிற்றாப்போல்
ஒன்றும் உணர்வால் சராசரங்கள் எல்லாங்கேட்க
ஒலம் என
நின்று மொழிந்தார் பொன்னிமா நதியும் நீங்கி
நெறிகாட்ட.
- 3883 விண்ணின் முட்டும் பெருக்காறு மேல்பாற் பணிக்கு
வெற்பென்ன
நண்ணி நிற்கக் கீழ்பால்நீர் வடிந்த நடுவு
நல்லவழிப்
பண்ணிக் குளிர்ந்த மணற்பரப்பக் கண்டதொண்டர்
பயில்மாரி
கண்ணிற் பொழிந்து மயிர்ப்புளகம் கலக்கக்
கைஅஞ் சலி குவித்தார்.
- 3884 நம்பி பாதஞ் சேரமான் பெருமாள் பணிய
நாவலூர்ச்
செம்பொன்முந்நூல் மணிமார்பர் சேரர் பெருமாள்
எதிர் வணங்கி
உம்பர் நாதர் உமக்களித்த தன்றோ என்ன
உடன்மகிழ்ந்து
தம்பி ரானைப் போற்றிசைத்துத் தடங்காவேரி
நடுவணைந்தார்.

43. கழறிற்றறிவார் நாடினார் புராணம் □ 165

3881. 'பரவும் பரிசு' எனத் தொடங்கி, பாடும் பாட்டுகள் ஒவ்வொன்றின் இறுதியிலும் பாம்பை அணியும் இறைவரை "ஐயாறுடைய அடிகளே" என்று பொருந்திய ஆசையுடன் அழைத்து விளக்கம் கொண்ட பெருமையுடைய திருப்பதிகத்தை நிரவும் பண்ணிசையுமைய வன்தொண்டப் பெருந்தகையார் நின்று தொழுது பாடவும்,

3882. அம்பலத்துள் நிறைந்து திருக்கூத்து ஆடவில் வல்ல இறைவர் தன் கன்று தடைப்பட்டு எதிர் கூப்பிடக் கேட்டுத் தான் கதறிக் கனைக்கும் புளிற்றுப் பசுவைப் போல் ஒன்றுபட்ட உணர்வால் சராசரங்கள் எல்லாம் கேட்கும்படி 'ஓலம்' என்று நின்று மொழிந்தார். அப்போது அக்காவிரியாறும் தொடர்ச்சி நீங்கி (வழி காட்டியது) வழி காட்ட,

3883. வானத்தை முட்டும் பெருக்கெடுத்த காவிரியாறு மேல் பக்கத்தில் பளிங்கு மலை போல் தாங்கி நிற்க, கீழ்ப்பக்கத்தில் நீர் வடிந்த இடையில் நல்ல வழியினை உண்டாக்கிக் குளிர்த் த மணலைப் பரப்பக் கண்ட தொண்டர்கள், மிக்க மழைபோல் கண்ணீர் பொழிந்து திருமேனி மயிர்ப்புளகம் கொள்ளக் கைகளைத் தலைமீது குவித்து வணங்கினர்.

'பரவும்' எனத் தொடங்கும் பதிகம் திருவையாற்றில் சுந்தரர் பாடியது)

3884. நம்பியாரூரின் திருவடியைச் சேரமாண் பெருமாள் வணங்க, நாவலூரில் வந்தருளிய செம்பொன் போன்ற விளக்கம் கொண்ட முத்தூல் அணிந்த அழகிய மார்பையுடைய நம்பியாரூரரும் சேரமாண் பெருமானை எதிர் வணங்கி, 'இது தேவ தேவர் உமக்கு அளித்த திருவருள் அன்றோ?' எனக் கூற, இருவரும் கூடி மகிழ்ந்து, இறைவரைத் துதித்துப் பரவிப் பெரிய காவிரியின் நடுவே சென்றனர்.

3885 செஞ்சொற் றமிழ்நா வலர்கோனும் சேரர்பிரானும்
தம்பெருமான்
எஞ்ச வில்லா நிறையாற்றின் இடையே அளித்த
மணல்வழியில்
தஞ்ச முடைய பரிசனமும் தாமும் ஏறித்
தலைசென்று
பஞ்ச நதிவா ணரைப்பணிந்து விழுந்தார்
எழுந்தார் பரவினார்.

3886 அங்கண் அரனார் கருணையினை ஆற்றா தாற்றித்
திளைத்திறைஞ்சித்
தங்கள் பெருமான் திருவருளால் தாழ்ந்து மீண்டுந்
சடம்பொன்னிப்
பொங்கு நதியின் முன்வந்தபடியே நடுவு
போந்தேறத்
துங்க வரைபோல் நின்றநீர்துரந்து தொடரப்
பெருகியதால்.

3887 ஆய செயலின் அதிசயத்தைக் கண்டக் கரையில்
ஐயாறு
மேய பெருமான் அருள்போற்றி வீழ்ந்து தாழ்ந்து
மேல்பாற்போய்த்
தூய மதிவாழ் சடையார்தம் பதிகள் பிறவுந்
தொழுதேத்திச்
சேயகொங்க நாடணைந்தார் திருவாரூர்
சேரருடன்.

3888 கொங்கு நாடு கடந்துபோய்க் குலவு மலைநாட்
டெல்லையுற
நங்கள் பெருமான் தோழனார் நம்பி தம்பி
ரான் தோழர்
அங்கண் உடனே அணையஎழுந் தருளா நின்றார்
எனும் வீருப்பால்
எங்கும் அந்நாட் டுள்ளவர்கள் எல்லாம்
எதிர்கொண் டின்புறுவார்.

43. கழறிற்றறிவாரி நாயனாரி புராணம் □ '167

3885. செம்மையுடைய சொல் பொருந்திய தமிழ் நாவலர் பெருமானும் சேரமானும் தம் இறைவர் குறைவில்லாமல் நிறையப் பெருகிய ஆற்றின் நடுவில் அளித்தருளிய மணல் வழியில் தம் பரிவாரங்களும் தாமும் ஏறிப் போய்த் திருவையாற்று இறைவரைப் பணிந்து நிலத்தில் விழுந்தனர்; எழுந்தனர்; துதித்தனர்.

3886. அருள் நோக்கமுடைய இறைவரின் திருவருளை நிறைவு பெறாத வகையில் அமைதிப் படுத்திக் கொண்டு அதில் முழுகி வணங்கித் தம் பெருமானின் திருமுன்பு வணங்கி, அங்கு நின்றும் மீண்டு வந்து, பெரிய காவிரியாற்றின் முன் வந்த வழியே நடுவுள் சென்று கரையேறப், பெரிய மலை போன்று நின்ற நீர் விரைந்து தொடர்ந்து முன்போல் பெருகி ஓடியது,

3887. இத்தகைய அருள் செயலின் அதிசயத்தைக் கண்டு அந்தக் கரையினின்று திருவையாற்றில் பொருந்திய இறைவரின் திருவருளைத் துதித்து நிலமுற விழுந்து வணங்கி எழுந்து, மேற்குத் திக்குச் சென்று, தூய பிறைச் சந்திரன் வாழ்வதற்கு இடமான சடையையுடைய இறைவரின் பிற தலங்கள் பலவற்றையும் வணங்கித் துதித்துப் போய்ச் செம்மையுடைய கொங்கர்களின் நாட்டை, நம்பியாரூரர் சேரமானுடன் போய்ச் சேர்ந்தார்.

3888. கொங்கர் நாட்டைக் கடந்து போய் விளங்கும் மலை நாட்டின் எல்லையைச் சேர 'நம் சேரர் பெருமானின் தோழரான நம்பியாரூரரான தம்பிரான் தோழர், அங்கு ஒருசேர அணைவதற்குப் புறப்பட்டு வருகின்றார்' என்ற விருப்பத்தினால் அந்நாட்டில் எங்கும் உள்ளவர் எல்லாரும், அவர்களை வரவேற்று எதிர்கொண்டு இன்பம் அடைய லானார்.

168 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3889 பதிக னெங்கும் தோரணங்கள் பாங்க ரெங்கும்
பூவனங்கள்
வதிகளெங்கும் குளிர்ந்தார் மனைக னெங்கும்
அகிற்புகைக்கார்
நதிக னெங்கும் மலர்ப்பிறங்கல் ஞாங்கரெங்கும்
ஒங்குவன
நதிக னெங்கும் முழவினொலி நிலங்களெங்கும்
பொலஞ்சுடர்ப்பூ.

3890 திசைகள் தோறும் வரும்பெருமை அமைச்சர்
சேனைப் பெருவெள்ளம்
குசைகொள் வாசி நிரைவெள்ளம் கும்பயானை
அணைவெள்ளம்
மிசைகொள் பண்ணும் பிடிவெள்ளம் மேவுஞ்
சோற்று வெள்ளங்கண்டு
அசைவில் இன்பப் பெருவெள்ளந் தமர்ந்து
கொடுங்கோளுரைணந்தார்.

3891 கொடுங்கோ ஞரின் உதில்வாய் அணிகோ டித்துமறு
கிலுடுத்
தொடுங்கோ புரங்கள் மாளிகைகள் குளி குளிர்சா
வைகள் தெற்றி
நெடுங்கோ நகர்கள் ஆடரங்கு நிரந்த மணித்தா
மங்குமுகு
விடுங்கோ தைப்பூந் தாமங்கள் நிரைத்து வெவ்வே
றுலங்கரிதது.

3892 நகர மாந்தர் எதிர்கொள்ள நண்ணி எண்ணில்
அரங்கு தொறும்
மகரக் குழைமா தர்கள்பாடி ஆட மணிவீ தியில்
அணைவார்
சிகர நெடுமா ளிகைஅணையார் சென்றுதிரு
வஞ்சைக்களத்து
திகரில் தொண்டர் தமைக்கொண்டு புகுந்தார்
உதியர் நெடுந்தகையார்.

3889. அந்நகரத்தில் எங்கும் தோரணங்களும் பக்கங்களில் எங்கும் பூவனங்களாக ஆக்கிய அணிகளும், வழிகளில் எங்கும் குளிர்ந்த பந்தல்களும் வீடுகளில் எங்கும் மேகம் போல் எழும் அகில் புகையும், ஆறுகளில் எங்கும் அவற்றால் ஒதுக்கப்படும் மணி பொன் முதலியனவாய் ஒங்குவனவான நிதியங்களும், எங்கும் முழுவின் ஒளிகளும் நிலம் எங்கும் ஒளி கொண்ட பொன் பூமழையும் (என இவ்வாறு அலங்கரிக்க)

3890. இவ்வாறு எல்லாத் திக்குகளிலும் வரும் பெருமைகளையும், அமைச்சர்களும் படைகளும் கூடிய பெருவெள்ளத்தையும் பிடரி மயிரையுடைய குதிரை அணி வகுத்த வெள்ளத்தையும் மத்தகத்தையுடைய யானைப் படையின் வெள்ளத்தையும், மேற்கொண்டருளும் அலங்காரத்தையுடைய பெண் யானைகளின் வெள்ளத்தையும், விரும்பும் சோற்றுப் பெருக்கங்களான வெள்ளத்தையும் பார்த்துக் கெடாத இன்பமாகிய வெள்ளத்தில் முழுகிக் கொடுங்கோளுரை நம்பியாரூரரும் சேரமான் பெருமானும் அடைந்தனர்.

3891. அக் கொடுங்கோளூரில் மதில் வாயிலை அணிகளால் அலங்காரம் செய்து வீதிகளில் விண்மீன்களை அளாவ உயர்ந்த கோபுரங்கள், மாளிகைகள், நிலா முற்றங்கள், குளிர் சாலைகள், திண்ணைகள், நீண்ட அரச நகர்கள், ஆடரங்குகள் என்னும் இவற்றை மணிமாலைகள் கமுகு, தொங்க விட்ட பூமாலைகள் முதலானவற்றால் வரிசைப்பட வெவ்வேறு விதமாய்த் தனித்தனி அலங்காரம் செய்து,

3892. நகரத்து மக்கள் எதிர்கொள்ள வந்து சேர்ந்து, அளவற்ற ஆடரங்குகள் தோறும் மகரக் குழையணிந்த பெண்கள் பாடி ஆட, அழகான வீதியில் சேர்வாராய், தம் திகரங்களையுடைய பெரிய மாளிகையில் சேராது, மேலே போய்த் திருவஞ்சைக் களத்தில் ஒப்பில்லாத திருத்தொண்டரான நம்பியாரூரரை உடன் அழைத்துக் கொண்டு, சேரமான் பெருமான் புகுந்தார்.

'170 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

↵

3893 இறைவர் கோயில் மணிமுனையில் வலங்கொண்
 டிறைஞ்சி எதிர்புக்கு
 நிறையங் காத லுடன்வீழ்ந்து பணிந்து நேர்நின்
 றாரூரர்
 முறையில் விளம்புந் திருப்பதிகம் முடிப்பது கங்கை
 என்றெடுத்துப்
 பிறைகொள் முடியார் தமைப்பாடிப் பரவிப்
 பெருமா ளுடன்தொழுதார்.

3894 தொழுது திளைத்துப் புறம்போந்து தோன்றப்
 பண்ணும் பிடிமேற்பார்
 முழுதும் ஏத்த நம்பியைமுன் பேற்றிப் பின்பு
 தாமேறிப்
 பழுதில் மணிச்சா மரைவீசிப் பைம் பொன்
 மணிமா ளிகையில் வரும்
 பொழுது மறுகில் இருபுடையும் மிடைந்தார்
 வாழ்த்திப் புகல்கின்றார்.

3895 நல்ல தோழர் நம்பெருமாள் தமக்கு நம்பிஇவர்
 என்பார்
 எல்லை இல்லாத் தவமுன்பென் செய்தோம்
 இவரைத்தொழ் என்பார்
 செல்வம் இனியென் பெறுவதுநஞ் சிலம்பு நாட்டுக்
 கெனஉரைப்பார்
 சொல்லுந் தரமோ பெருமாள்செய் தொழிலைப்
 பாரீர் எனத் தொழுவார்.

3896 பூவும் பொரியும் பொாற்றுகளும் பொழிந்து
 பணிவார் பொருவில்இவர்
 மேவும் பொன்னித் திருநாடே புவிக்குத் திலதம்
 எனவியப்பார்
 பாவுந் துதிகள் எம்மருங்கும் பயில வந்து
 மாளிகையின்
 மாவுங் களிறும் நெருங்குமணி வாயில் புகுந்து
 மருங்கிழிந்தார்.

3893. சிவபெருமானின் கோயிலின் மணி முன்றிலை வலமாகச் சூழ்ந்து வந்து வணங்கி, எதிரே சென்ற, நிறையும் பெரு விருப்புடன் நிலத்தில் விழுந்து வணங்கி எழுந்து, திருமுன்பு நேர் நின்று, நம்பியாருரார், முறைமையாய்த் துதிக்கின்ற திருப்பதிகத்தை 'முடிப்பது கங்கை' எனத் தொடங்கி, பிறைச் சந்திரன் சூடிய முடியாரான இறைவரைப் பாடித் துதித்துச் சேரமான் பெருமானுடனே வணங்கினார்.

(சுந்தரர் பாடியது 'முடிப்பது கங்கை' எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகம்.)

3894. வணங்கி இன்பம் அடைந்து, வெளியே வந்து, சேரமான் பெருமாள் உலா விளங்க, அலங்காரம் செய்யப் பெற்ற பிடியின் மேல், உலகம் எல்லாம் போற்றும்படி நம்பியாருரை முன்பு ஏற்றிப் பின்பு தாமும் ஏறிக் குற்றம் அற்ற அழகிய சாமரைகளை வீசிப் பசும் பொன்னால் அணி செய்யப்பட்ட மணி மாளிகையின் கண் வரும் போது, தெருவின் இரு பக்கமும் நெருங்கிய மக்கள் இந்த வுலாக் கண்டு வாழ்த்திச் சொல்லலாயினர்.

3895. அம் மக்களுள் சிலர், "நம் மன்னரான பெருமானுக்கு இவர் நல்ல தோழர்!" என்பர். சிலர், "இவரைக் கண்டு தொழுவதற்கு நாம் அளவற்ற தவம் முன்பு என்ன செய்தோம்!" என்பர். சிலர், "நம் மலை நாட்டுக்கு இனிப் பெற வேண்டிய வேறு செல்வம் என்ன உள்ளது?" என்பர். சிலர், "சொல்லும் அளவில் அடங்குமோ நம் பெருமாள் செய்யும் தொழில்! அதனைப் பாரீர்!" என்பர்.

3896. சிலர் பூவையும் பொரியையும் பொன் தூளையும் கலந்து வீசி வணங்குவர். "தங்கட்கு ஒப்பில்லாத இவர் பொருந்திய காவிரித் திருநாடே உலகுக்குத் திலகம்போன்று விளங்குவதாகும்" என்று சிலர் வியந்து உரைப்பர். இங்ஙனம் துதிக்கும் துதிகள் எப் பக்கத்திலும் மிக, வந்து சேர்ந்து, திருமாளிகையின் முன் குதிரைகளும் யானைகளும் நெருங்கும் மணி வாயிலுள் புகுந்து, பக்கத்தில் சுந்தரரும் சேரமானும் இறங்கினர்.

172 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3897 கழறிற் றறியுந் திருவடியுங் கலைநா வலர்தம்
பெருமானாம்
முழவிற் பொலியுந் திருநெடுந்தோள் முனைவர்
தம்மை உடன்கொண்டு
விழவிற் பொலியும் மாளிகையில் விளங்கு சிங்கா
சனத்தின் மிசை
நிழல்திக் கொளிரும் பூணாரை இருத்தித் தாமும்
நேர்நின்று.

3898 செம்பொற் கரக வாசநீர் தேவி மார்கள்
எடுத்தேந்த
அம்பொற் பாதந் தாம்விளக்கி அருளப் புகலும்
ஆரூர்
தம்பொற்றாளை வாங்கிஇது தகாதென் றருளத்
தரணியில் வீழ்ந்து
எம்பெற் றிமையால் செய்தனஇங் கெல்லாம்
இசைய வேண்டும் என.

3899 பெருமாள் வேண்ட எதிர்மறுக்க மாட்டார் அன்பிற்
பெருந்தகையார்
திருமா நெடுந்தோள் உதியர்பிரான் செய்த
எல்லாங் கண்டிருந்தார்
அருமா னங்கொள் பூசனைகள் அடைவே எல்லாம்
அளித்ததற்பின்
ஒருமா மதிவெண் குடைவேந்த ருடனே அமுது
செய்துவந்தார்.

900 சேர ருடனே திருவமுது செய்த பின்பு கைகோட்டி
ஆரம் நறுமென் கலவைமான் மதச்சாந் தாடை
அணி மணிப்பூண்
ஈர விரைமென் மலர்ப்பணிகள் இளைய முதலா
யினவருக்கம்
சார எடுத்து வன்றொண்டர்ச் சாத்தி மிக்க
தமக்காக்கி.

43. கழறிற்றறிவார் நாயனார் புராணம் □ 173

3897. கழறிற்றறிவாரான சேரமான் பெருமானும், கலைகளில் வல்ல நாவலரின் பெருமானாம் முழவைப் போன்று விளங்கும் பெருந் தோள்களையுடைய நம்பி ஆரூரை அழைத்துக் கொண்டு சென்று, திருவிழாச் சிறப்புடைய மாளிகையுள் விளங்கும் அரியணையின் மீது திக்குகளில் எல்லாம் ஒளி வீசும் அணிகளை அணிந்த ஆரூரை அமர்ந்திருக்கச் செய்து தாமும் அவன் முன்னே நேர் நின்று.

3898. செம் பொன் கரகத்தில் மணமுடைய நல்ல நீரைத் தம் தேவிமார்கள் எடுத்து ஏந்தி வார்க்கத் தாம் அழகிய பொற் பாதங்களைத் தாமே விளக்கத் தொடங்கிய போது, நம்பியாரூரர் தம் அடிகளை உள் வாங்கி இழுத்துக் கொண்டு “இது செய்தல் தகாது” என்று அருளிச் செய்ய, நிலத்தில் விழுந்து வணங்கி, “எம் அன்பின் தகுதிக்கு ஏற்றவாறு செய்யும் வழிபாடுகள் எல்லாவற்றையும் மறுக்காமல் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்” என்று சொல்லி வேண்டினார்.

3899. சேரமான் இவ்வாறு வேண்டிக் கொள்ள அதனை எதிர் மொழி சொல்லி மறுக்க இயலாது அன்பால் பெருந்தகுதியுடையவரான நம்பியாரூரர், திருப் பொருந்திய பெரிய தோள்களையுடைய சேரமான் பெருமாள் செய்த வற்றை எல்லாம் கண்டு இருந்தனர். அரிய பெரிய பூசைகள் எல்லாவற்றையும் முறைப்படி அவர் செய்த பின்பு, ஒப்பற்ற முழுமதியைப் போன்ற வெண் குடையையுடைய சேர மன்னருடன் அமர்ந்து ஆரூரர் திருவமுது செய்து மகிழ்ந்திருந்தார்.

3900. சேர மன்னருடன் உடன் அமர்ந்து உணவு உண்டாப்பின்பு, ஆரங்களும் மணமுடைய சந்தனம் கலந்த கத்தூரிச் சாந்தும், ஆடையும், அணியும், மணிப் பூண்களும் குளிர்ந்த மணக்கும் மலர் மாலைகளும் என்ற இவை முதலான வருக்கங்களைத் தம் தம் கையை வளைத்துச் சாரும்படி எடுத்து வன் தொண்டர்க்குச் சாத்தியும் மிஞ்சிய வற்றைத் தமக்குப் பயன்படுத்தியும்.

174 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3901 பாடல் ஆடல் இன்னியங்கள் பயிறல் முதலாம்
பண்ணையினில்
நீடும் இனிய விநோதங்கள் நெருங்கு காலந்
தொறுநிகழ்
மாடு விரைப்பூந் தருமணஞ்செய் ஆராமங்கள்
வைகுவித்துக்
கூடமுனைப்பா டியர்கோவைக் கொண்டு
மகிழ்ந்தார் கோதையார்.

3902 செண்டாடுந் தொழில் மகிழ்வுஞ் சிறுசோற்றுப்
பெருஞ் சிறப்பும்
வண்டாடு மலர்வாவி மருவியநீர் விளையாட்டும்
தண்டாமும் மதகும்பத் தடமலைப்போர்
சலமற்போர்
கண்டாரா விருப்பெய்தக் காவலனார்
காதல்செய்தாள்

3903 நாவலர்தம் பெருயானும் திருவாரூர் நகரானும்
தேவர்பிரான் கழலொருநாள் மிகநினைந்து
சிந்தையரா
ஆவியை ஆ ருராணை மறுக்கலுமா மே என்னும்
மேவியசொற் றிருப்பதிகம் பாடியே வெருவுற்றார்

3904 திருவாரூர் தனைநினைந்து சென்றுதொழு
வேன்என்னு
மருஆர்வத் தொண்டருடன் வழிக்கொண்டு
செல்பெழுதி
ஒருவாநன் புள்ளருக உடனெழுந்து கைதொழு,
பெருவான வரம்பனார் பிரிவாற்றார் பின்செல்வார்

3901. பாடலும் ஆடலும் இனிய இசைக் கருவிகள் இசைத்தல் முதலான மகளிர் விளையாட்டில் நீடும் இனிய விநோத நிகழ்ச்சிகளும் காலங்கள் தோறும் நிகழ்த்தியும், பக்கங்களில் மணமுடைய மலர்களால் மரங்கள் மணம் வீசும் சோலைகளில் அமர்வித்தும், தம்முடன் திருமுனைப் பாடி நாட்டின் தலைவர் பெருமானான நம்பியாரூரரையும் கொண்டு, 'பெருமாக் கோதையார்' என்னும் சேரமான் மகிழ்ந்திருந்தார்.

3902. பந்தாடுகின்ற தொழிலின் நிகழ்ச்சியும் சிறு சோறு உண்ணும் பெருஞ்சிறப்பும், வண்டுகள் தங்குவதற்கு இடமான பூக்கள் நிறைந்த பொய்கைகளில் பொருந்திய நீரில் விளையாடுதலும் குறைவற்ற மும் மதங்களையும் மத்தகத்யும் உடைய பெரிய மலை போன்ற யானையினது போரும், சினத்துடன் போர் செய்யும் மற்போரும் என்ற இவற்றைக் காணும்படி செய்து, நிறைவுறாத பெரிய விருப்பம் பொருந்தும்படி சேரமான் நம்பியாரூரர்க்கு மகிழ்வை ஏற்படுத்தினார். ஏற்படுத்திய நாளில்.

3903. நாவலர் பெருமானான நம்பி ஆரூர் திருவாரூரை ஆட்கொண்ட வானவர் தலைவரான இறைவரின் திருவடிகளை ஒருநாள் மிகவும் நினைவிற் கொண்ட உள்ளத்தவராய் என் உயிர் போன்றவரைத் திருவாரூர் இறைவரை 'மறக்கலும்' ஆமே என்ற கருத்தும் முடிபும் கொண்ட திருப் பதிகத்தைப் பாடி அச்சம் கொண்டார்.

(திருவாரூரை எண்ணித் திருவஞ்சைக் களத்தில் சுந்திரர் பாடியது, 'பொன்னும் மெய்ப் பொருளும்' என்ற தொடக்கமும் 'ஆரூரானை மறக்கலு மாமே' என்ற இறுதியும் உடைய பதிகம்.)

3904. திருவாரூரை நினைந்து கொண்டு 'அங்குப் போய்த் தொழுவேன்!' என்று மனத்தில் எண்ணி மேற்கொண்டு, பேரன்புடைய தொண்டர்களுடன் புறப்பட்டுச் செல்ல எழுந்தபோது, பெரிய சேரமான் பெருமாள் நாயனார், நீங்காத நட்பினால் உள்ளம் உள் உருக அவருடன் எழுந்து, கை கூப்பி வணங்கிப் பிரிவாற்றாமல் அவரது பின் செல்லலானார்.

176 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3905 வன்றொண்டர் முன்னெய்தி மனமழிந்த
உணர்வினராய்
இன்றுமது பிரிவாற்றேன் என்செய்கேன் யான்
என்ன
ஒன்றுநீர் வருந்தாதே உமதுபதி யின்கணிருந்து
அன்றினார் முனைமுருக்கி அரசாளும்
எனமொழிந்தார்.

3906 ஆருரர் மொழிந்தருள அதுகேட்ட அருட்சேரர்
பாரோடு விசும்பாட்சி எனக்கு உமது பாதமலர்
தேருகும் நெடுவீதித் திருவாரூர்க் கெழுந்தருள
நேருகும் மனக்காதல் நீக்கவும்அஞ் சுவன்என்றார்.

3907 மன்னவனார் அதுமொழிய வன்றொண்டர்
எதிர்மொழிவார்
என்னுயிருக் கின்னுயிராம் எழிலாரூர்ப் பெருமானை
வன்நெஞ்சக் கள்வனேன் மறந்திரேன்
மதியணிந்தார்.
இன்னருளால் அரசளிப்பீர் நீர்இருப்பீர்
எனஇறைஞ்சு.

3908 மற்றவரும் பணிந்திசைந்தே மந்திரிகள்
தமைஅழைத்துப்
பொற்புநிறை தொன்னகரில் இற்றைக்கு முன்புகுந்த
நற்பெரும்பண் டாரதா னாவருக்க மானவெலாம்
பற்பலராம் ஆளின்மிசை ஏற்றிவரப் பண்ணும்என.

43. கழறிற்றறிவார் நாயனார் புராணம் □ 177

3905. வன் தொண்டரின் முன் போய், உள்ளம் அழிந்த உணர்ச்சியினை உடையவராய், “இன்று உம் பிரிவைத் தாங்க மாட்டாதவன் ஆனேன்! நான் என்ன செய்வேன்!” எனக் கூறினார், “நீர் ஒரு சிறிதும் வருந்தாமல் உம் நகரத்தில் இருந்து கொண்டு பகைவரைப் போரில் அழித்து ஆட்சி செலுத்துவீராக!” என்று சுந்தரர் உரைத்தார்.

3906. நம்பியாரூரர் முன் சொன்னவண்ணம் கூறிய, அதைக் கேட்ட அருளையுடைய சேரமான் “எனக்கு இவ்வுலகத்துடன் விண்ணுலகத்தின் அரசாட்சியுமாவது தங்களின் திருவடி மலர்களே ஆகும். ஆனால் தேர் ஓடும் நீண்ட வீதியையுடைய திருவாரூர்க்குத் தாங்கள் எழுந்தருளுவதற்குக் கொண்டெழுந்த உள்ளத்துப் பக்தியை விலக்கவும் யான் அஞ்சுவேன்!” என்றார்.

3907. அதைக் கேட்டபின்பு நம்பியாரூரர் மறுமொழியைச் சொல்லத் தொடங்கி, “என் உயிருக்கும் இனிய உயிரான அழகிய திருவாரூர் இறைவரை வன்மையான நெஞ்சுடைய நான் மறந்து இங்குத் தங்கியிருக்கமாட்டேன்! பிறைச் சந்திரனைச் சூடிய இறைவரின் இன்னருளின் துணையால் அரசை ஆள்வீர்! இங்கே நீவிர் இருப்பீராக!” என்று வணங்கினார்.

3908. அதைக் கேட்டபின்பு சேரமாளும் வணங்கி அதற்கு இசைந்து தம் அமைச்சரை அழைத்து, அழகு நிறைந்த பழைய இந்த நகரத்தில் இன்றுவரை சேர்ந்த நல்ல பெரிய நிதியம் பல வகைகளாக உள்ளவற்றையெல்லாம் பற்பல வகையாகும் ஆள்களின் மேல் ஏற்றிக்கொண்டு வரும்படி செய்யுங்கள் என்று ஆணையிட,

3909 ஆங்கவரும் அன்றுவரை ஆயமா கியதனங்கள்
ஒங்கியபொன் நவமணிகள் ஒளிர்மணிப்பூண் துகில்
வருக்கம்
ஞாங்கர்நிறை வீரையுறுப்பு வருக்கமுதல் நலஞ்
சிறப்பத்
தாங்குபொதி வினைஞர்மேல் தலமலியக்
கொண்டணைந்தார்.

3910 மற்றவற்றின் பரப்பெல்லாம் வன்றொண்டர்
பரிசனத்தின்
முற்படவே செலவிட்டு முனைப்பாடித் திருநாடார்
பொற்பதங்கள் பணிந்தவரைத் தொழுதெடுத்துப்
புனைஅலங்கல்
வெற்புயர்தோ னுறத்தழுவி விடைஅளித்தார்
வன்றொண்டர்.

3911 ஆரூர் அவர்தமக்கு விடைஅருளி அங்கன்று
காருரு மலைநாடு கடந்தருளிகி கற்கரமும்
நீருருங் கான்யாறும் நெடுங்கானும் பலகழியச்
சீருருந் திருமுருகன் பூண்டிவழிச் செல்கின்றார்.

3912 திருமுருகன் பூண்டிஅயற் செல்கின்ற போழ்தின்கண்
பொருவிடையார் நம்பிக்குத் தாமேபொன்
கொடுப்பதலால்
ஒருவரிகொடுப் பக்கொள்ள ஒண்ணாமைக்
கதுவாங்கிப்
பெருகருளால் தாங்கொடுக்கப் பெறுவதற்கோ
அதுஅறியோம்.

43. கழறிற்றறி வார் நாயனார் புராணம் [179

3909. அவர் ஆணையிட்ட வண்ணமே அந்த அமைச்சர்களும் அன்றுவரை சேர்ந்துள்ள ஆயமாகக் கூடிய நிதியங்களும் விலையுயர்ந்த பொன்னும் நவ மணிகளும் ஒளி வீசும் மணிகள் கொண்ட பூண்களும் ஆடைவகைகளும் பக்கங்களில் செறிந்த மணப் பொருள்களின் வகைகளும் என்னும் இவை முதலானவற்றை நனைமயால் சிறந்து விளங்கும்படி தாங்கும் மூடைகளாய் அமைத்து அதற்குரிய ஆண்களின் மீது ஏற்றி நிலம் நிறையக் கொண்டு வந்து சேர்த்தனர்.

(ஆயம் — மன்னர்க்குரிய பகுதிப் பொருள் முதலியன கூட்டம் எனவும் சொல்லலாம்.)

3910. அந்தச் செல்வங்களின் பரவிய மூடைகள் எல்லாவற்றையும் வன்தொண்டர் தம்பரிவாரங்களின் மூலம் முன்னே செல்லுமாறு விடுத்துத், தம் பொன்னடிகளை வணங்கிய சேரமான் பெருமானைத். திருமுனைப் பாடி நாட்டவரான வன்தொண்டர் தாமும் எந்ர் வணக்கம் செய்து முகந்தெடுத்து அணிந்த மாலையையுடைய மலை போல் உயர்ந்த தோள்களைப் பொருந்தத் தழுவிக்கொண்ட பின்பு விடையளித்தார்.

3911. நம்பி ஆரூரர் சேரமான் பெருமானுக்கு விடை தந்தருளி, அந்தநகரத்தினின்றும் நீங்கிச் சென்று, முகில்கள் தவழும் மலைகளையுடைய அந்த நாட்டைக் கடந்து கற் கரங்களும் நீர் பெருகும் நாட்டு ஆறுகளும் நீண்ட காடுகளும் பலபின் படச் சென்று சிறப்புடைய திருமுருகன் பூண்டிக்குச் செல்கின்ற வழியில் செல்லத் தொடங்கினார்.

3912. திருமுருகன் பூண்டியின் பக்கத்தில் செல்லும் போதில், போர் செய்யும் காளையையுடைய சிவபெருமான், நம்பி ஆரூரர்க்குத் தாமே பொன் தந்ததல்லாது, வேறு எவர் ஒருவரும் கொடுக்க அதனைக் கொள்ளவாகாது என்ற தன்மையைக் காட்டுவதற்கு அதைத் தாம் வாங்கிக்கொண்டு பெருகும் திருவருளினால், தாமே கொடுப்பதற்கும் அவர் பெறவதற்குமாக வரும் நிலை கூடுவதற்காகவோ அதை அறியோம்!

3913 வென்றிமிகு பூதங்கள் வேடர்வடி வாய்ச்சென்று
வன்றொண்டர் பண்டாரம் கவரஅருள் வைத்தருள்
அன்றினார் புரமெரித்தார் அருளால்வேட

டுவப்படையாய்ச்
சென்றவர்தாம் வரும்வழியில் இருபாலுஞ்
செயிர்த்தெழுந்து.

3914 வில்வாங்கி அலகம்பு விசைநாணிற் சந்தித்துக்
கொல்வோம்இங் கிட்டுப்போம் எனக்கோபத்தாற்
குத்தி
எல்லையில்பண் டாரமெலாங் கவர்ந்துகொள
இரிந்தோடி
அல்லலுடன் பறியுண்டார் ஆருரர்
மருங்கணைந்தார்.

3915 ஆருரர் தம்பால்அவ் வேடுவர்சென் றணையாதே
நீருருஞ் செஞ்சடையார் அருளினால் நீங்கஅவர்
சேருராம் திருமுருகன் பூண்டியினிற் சென்றெய்திப்
போருகு மழவிடையார் கோயிலைநா டிப்புக்கார்.

3916 அங்கணர்தங் கோயிலினை அஞ்சலிகூப்
பித்தொழுது
மங்குலுற நீண்டதிரு வாயிலினை வந்திறைஞ்சிப்
பொங்குவிருப் புடன்புக்கு வலங்கொண்டு புனிதநதி
தங்கள்முடிக் கணிந்தவர்தந் திருமுன்பு
சென்றணைந்தார்.

43. கழறிற்றறிவார் நாயனார் புராணம் □ '181

3913. வெற்றி மிக்க பூதகணங்கள் வேடர் வடிவாய்ச் சென்று சுந்தரர் கொணரும் நிதியங்களைக் கவர்ந்து கொள்ளும்படி திருவருள் வைத்தருளவே, பகைத்தவரின் திரிபுரங்களையும் எரித்த இறைவரின் திருவருளால், அந்தப் பூதங்கள் வேடர் படையாக உருக் கொண்டு சென்று, அந்நாவலுரர் வரும் வழியில் இரண்டு பக்கமும் சினந்து எழுந்து,

3914. வில்லை வளைத்து, அலகுடைய அம்புகளை விரைவாய்ச் செலுத்தும் நாணில் பூட்டி, "இம் மூடைகளை இங்கு இட்டுச் செல்லுங்கள்! இல்லையெனில் உங்களைக் கொல்வோம்!" என்று சினத்தால் குத்தி, அளவற்ற செல்வங்களையெல்லாம் கவர்ந்து கொள்ளப், பறிக்கப்பட்டவர்களாகிய சுமையாட்கள் சிதறி ஓடி நம்பியாருரின் பக்கம் சேர்ந்தனர்.

3915. அந்த வேடர்கள் சுந்தரிடம் செல்லாது நீரைத் தரித்த சிவந்த சடையையுடைய சிவபெருமானின் திருவருளால் நீங்கிச் செல்ல, அவர்கள் சேர்ந்த ஊரான திருமுருகன் பூண்டியில் போய் அடைந்து, போரில் வல்ல இளமையுடைய காளையை உடையவரான இறைவரின் கோயிலை நாடிச் சென்று ஆருரர் அடைந்தார்.

8916. சிவபெருமானின் கோயிலைக் கைகளை அஞ்சலியாய்க் குவித்து வணங்கி, மேகங்களைப் பொருந்தும்படி உயர்ந்த வாயிலைப் பணிந்து, பெருகும் விருப்பத்துடன் புகுந்து வலமாகச் சுற்றிவந்து, தூய்மையான கங்கையாற்றையும் பிறைச்சந்திரனையும் முடியில் அணிந்த இறைவரின் திருமுன்பு போய்ச் சேர்ந்தார்.

182 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3917 உருகியஅன் பொடுகைகள் குவித்துவிழுந் துமை
 மருவியதம் பெருமான்முன் வன்றொண்டர் பாகம்
 வெருவுறவே டுவர்பறிக்கும் வெஞ்சுரத்தில் எத்துக்
 அருகிருந்தீர் எனக் கொடுகு வெஞ்சிலை அஞ்
 சொற்பதிகம்.

3918 பாடியவர் பரவுதலும் பரம்பொருளாம் அவரருளால்
 வேடுவர்தாம் பறித்தபொரு ளவையெல்லாம்
 நீடுதிரு வாயிலின்முன் குவித்திடலும் நேரிறைஞ்சி
 ஆடுமவர் திருவருளால் அப்படியே கைக்கொண்டார்.

3919 கைக்கொண்டு கொடுபோம்அக் கைவினைஞர்
 மைக்கொண்டமிடற்றாரை வணங்கிப்போய்க்
 மெய்க்கொண்ட காதலினால் விரைந்தேகி
 செய்க்கொண்ட சாலியுஞ்சூழ் திருவாறார்
 சென்றனைந்தார்.

3920 நாவலர்மன் னவர்அருளால் விடைகொண்ட
 ஆவியின்ஒன் றாநண்பின் ஆருரர் தமைநினைந்து
 மாவலரு மலர்ச்சோலை மகோதையினில்
 பூவலயம் பொதுநீக்கி அரசரிமை புரிந்திருந்தார்.

43. கழறிற்றறிவார் நாயனார் புராணம் □ '183

3917. உள்ளம் உருகிய அன்புடன் கைகளைத் தலை மீது குவித்து, நிலத்தில் விழுந்து வணங்கி, உமையம்மையின் பாகம் பொருந்திய தம் இறைவனின் முன்பு, “அச்சம் பொருந்த வேடர்கள் வழிபறிக்கும் கொடியகாட்டில் எதற்கு இங்கு இருந்தீர்?” என்ற கருத்துடைய, “கொடுகு வெஞ்சிலை” எனத் தொடங்கும் அழகிய சொற்களை உடைய திருப்பதிகத்தைச் சுந்தரர் பாடியருளினார்.

(திருமுருகன் பூண்டியில் சுந்தரர் பாடியது ‘கொடுகு வெஞ்சிலை’ எனத் தொடங்கும் பதிகம்.)

3918. முன் சொன்ன வண்ணம் நம்பியாரூரர் பாடி வணங்கவும், பரம் பொருளான அவ்விறைவரின் அருளால் வேடுவர் பறித்துக் கொண்டு சென்ற பொருள்களை எல்லாம் வான் அளாவ நீடும் வாயிலின் முன் குவித்திடவும், அதைப் பார்த்து, நேர் வணங்கி, அருட்கூத்தாடும் இறைவரின் திருவருளால் அங்ஙனமே எடுத்துக் கொண்டார்.

3919. எடுத்துக் கொண்டு செல்கின்ற அந்தச் சுமை யாட்களைச் செல்லச் செய்து, நஞ்சையுண்டு விளங்கும் கண்டமுடைய இறைவரை வணங்கி விடை பெற்றுச் சென்று கொங்கு நாட்டை நீங்கிச் சென்று உண்மை நிலைபற்றி எழுந்த பெருவிருப்பத்துடன் விரைவாய்ப் போய் மென்கரும்பும் வயல்களில் நெருங்கிய செந்நெல்லும் சூழ்ந்து விளங்கும் திருவாரூரைப் போய் அடைந்தார்.

3920. நாவலர் தலைவரான நம்பியாரூரரின் திருவருளால் விடை பெற்றுக் கொண்ட மன்னரான ‘சேரமான்’ உயிரில் ஒன்றிய தன்மையுடைய நட்பையுடைய நம்பியாரூரரை இடைவிடாது எண்ணிய வண்ணமே, வண்டுகள் ஒலிப்பதற்கு இடமான மலர்களையுடைய சோலைகள் சூழ்ந்த ‘மகோதை’ நகரில் வீற்றிருந்து, மலை நாட்டின் அரசினை மற்றவர்க்கு உரியதாக அன்றித் தமக்கே உரிமையாகக் கொண்டு ஆண்டுவந்தார்.

184 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3921 இந்நிலைமை உதியர்பிரான் எம்பிரான்
வன்றொண்டர்
பொன்னிவள நாடகன்று மகோதையினில்
மேற்புகுந்து
மன்னுதிருக் கயிலையினில் மதவரைமேல்
எழுந்தருள்
முன்னர்வயப் பரிசுரைக்குந் திருத்தொழில்பின்
மொழிகின்றாம்.

3922 மலைமலிந்த திருநாட்டு மன்னவனார்
மாகடல்போல்
சிலைமலிந்த கொடித்தானைச் சேரலனார்
கழல்போற்றி
நிலைமலிந்த மணிமாட நீள்மறுகு நான்மறைகுழ்
கலைமலிந்த புகழ்க்காழிக் கணநாதர்
திறமுரைப்பாம்.

44. கணநாத நாயனார் புராணம்

3923 ஆழி மாநிலத் தகிலமீன் றளித்தவள் திறமுலை
அமுதுண்ட
வாழி ஞானசம் பந்தர்வந் தருளிய வனப்பின
தளப்பில்லா
ஊழி மாகடல் வெள்ளத்து மிதந்துல கினுக்கொரு
முதலாய
காழி மாநகர்த் திருமறை யவர்குலக் காவலர்
கணநாதர்.

3921. இந்நிலைமையில் ஆளும் சேரமான் பெருமாள், எம் தலைவரான வன்தொண்டப் பெருந்தகையார் சோழ வளநாட்டை நீங்கி மகோதை என்ற நகரத்தில் இனிமேல் வருங்காலத்துப் புதுந்து நிலையான திருக்கயிலையில் யானையின் மேல் ஏறி எழுந்தருள், அப்போது, அவர் முன் தம் கொற்றக் குதிரையைச் செலுத்தி அவருடனே தாமும் திருக்கயிலைச் சேரும் திருச் செயலைப் பின் சொல்வோம்.

3922. மலைகள்மிக்க செல்வமுடைய மலை நாட்டு மன்னவரான பெரிய கடல் போன்ற வில் எழுதிய கொடியைக் கொண்ட படைகளையுடைய சேரமன்னரின் திருவடிகளைத் துதித்து, நிலையினால் உயர்ந்த அழகிய மாடங்களையுடைய நீண்ட தெருக்கள் தோறும் பெரிய மறைகள் அவற்றை உட்கொண்ட கலைகளும் பயின்றொழுகும் திறம் மிக்க புகழையுடைய சீகாழியில் வாழ்ந்த 'கணநாத நாயனாரின்' இயல்பைக் கூறுவோம்.

கழறிற்றறிவார் நாயனார் புராணம்
முற்றிற்று.

44. கணநாத நாயனார் புராணம்

“கடற் காழிக் கணநாதன் அடியார்க்கும் அடியேன்”

(திருத்தொண்டத்தொகை—6)

3923. கடல் சூழ்ந்த பெரிய வலகத்தில் எல்லா வுயிர்களையும் ஈன்று காக்கின்ற உமையம்மையாரின் கொங்கைப் பாலை உண்டதால், வாழ்வு அளித்த திருஞான சம்பந்த நாயனார் வந்து அவதரித்த அழகிய பெருமையுடையதான, அளவில்லாது ஊழியில் பெருகிய பெருங்கடல் வெள்ளத்திலும் ஆழாமல் மிதந்து நின்று உலகம் மீள உளதாவதற்கு ஒரு முதலான சீகாழிப் பதியில் மறையவர்தலைவராய் விளங்கியவர் 'கணநாதர்'.

186 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3924 ஆய அன்பர்தாம் அணிமதிற் சண்பையின்
அமர் பெருந் திருத்தோணி
நாய னார்க்குநற் றிருப்பணியாயின
நானும்அன் பொடுசெய்து
மேய அத்திருத் தொண்டினில் விளங்குவார்
விரும்பிவந் தனைவார்க்குத்
தூய கைத்திருத் தொண்டினில் அவர்தமைத்
துறைதொறும் பயில்விப்பார்.

3925 நல்ல நந்தன வனப்பணி செய்பவர்
நறுந்துணர் மலர் கொய்வோர்
பல்ப ணித்தொடை புனைபவர் கொணர்திரு
மஞ்சனப் பணிக்குள்ளோர்
அல்லும் நண்பக லுந்திரு அலகிட்டுத்
திருமெழுக் கமைப்போர்கள்
எல்லை யில்விளக் கெரிப்பவர் திருமுறை
எழுதுவோர் வாசிப்போர்.

3926 இனைய பஃறிருப் பணிகளில் அணைந்தவர்க்
கேற்றஅத் திருத்தொண்டின்
வினைவி ளங்கிட வேண்டிய குறைஎலாம்
முடித்துமே விடச்செய்தே
அனைய அத்திறம்புரி தலில் தொண்டரை
ஆக்கிஅன் புறுவாய்மை
மனைய றம்புரிந் தடியவர்க் கின்புற
வழிபடுந் தொழில் மிக்கார்.

3924. அத்தகைய அன்பர் அழகிய மதில் சூழ்ந்த சீகாழிப் பதியில் விரும்பி எழுந்தருளிய திருத்தோணியப் பரின் நல்ல திருப்பணிகளை நாடோறும் செய்து, அவ்வாறு தொண்டைச் செய்யும் நிலைமையில் சிறப்பு விளங்குவாராய் விருப்புடன் வந்து சேர்கின்ற அன்பர் களுக்குத் தூய்மையுடைய கைத் தொண்டாகிய சரியை நிலைகளில் அவர்களை அவ்வத் துறைதோறும் பயிலச் செய்பவராய் (விளங்கினார்).

3925. நல்ல நந்தவனத்தில் பணி செய்பவரும், நல்ல கொத்துக்களில் மலர்ந்த மலர்களைக் கொய்பவரும், பல வகைப்பட்ட மலர்களை மாலைகளாகத் தொடுப்பவரும், போய்த் திருமஞ்சன நீரைக் கொணரும் பணிக்கு உரியவரும், இரவும் பகலும் திருவலகும் திருமெழுக்கும் அமைப்பவரும், அளவற்ற விளக்குகளை எரிப்பவரும், திருமுறைகளை எழுதுபவரும், அவற்றை வாசிப்பவரும்,

3926. இத்தகைய பற்பல பணிகளில் வேண்டி வந்து சேர்ந்த அன்பர்களுக்கு அவரவர்க்கேற்ற அவ்வத் திருத் தொண்டின் செயல்கள் விளங்கும்படியாக அவர் வேண்டிய குறைகளை எல்லாம் போக்கி நிறைவாக்கி முடித்துப் பொருந்துமாறு செய்து, அத்தகைய திறங்களைச் செய்த தால் தொண்டர்களைப் பெருகும்படி செய்து, அன்பு பொருந்திய வாய்மையுடைய இல்லறத்தை நடத்தி வாழ்ந்து சிவனடியார்களுக்கு இன்பம் பொருந்தும்படி வழிபடும் தொழிலில் சிறந்து விளங்கினார்.

188 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3927 இப்பெ ருஞ்சிறப் பெய்திய தொண்டர்தாம்
 ஏறுசீர் வளர்காழி
 மெய்ப்பெ ருந்திரு ஞானபோ எனக்கழல்
 மேவிய விருப்பாலே
 முப்பெ ரும்பொழு தருச்சனை வழிபாடு
 மூனும் அன் பொடுநாளும்
 ஒப்பில் காதல்கூர் உளங்களி சிறந்திட
 ஒழுகினார் வழுவாமல்.

3928 ஆன தொண்டினில் அமர்ந்தபே ரன்பரும்
 அகலிடத் தினிலென்றும்
 ஞான முண்டவர் புண்டரீ கக்கழல்
 அருச்சனை நலம்பெற்றுத்
 தூந றுங்கொன்றை முடியவர் சுடர்நெடுங்
 கயிலைமால் வரைஎய்தி
 மான நற்பெருங் கணங்கட்கு நாதராம்.
 வழித்தொண்டின் நிலைபெற்றார்.

3929 உலக முய்யநஞ் சுண்டவர் தொண்டினில் உறுதி
 மெய்யுணர்வெய்தி
 அலகில் தொண்டருக் கறிவளித் தவர்திறம்
 அவனியின் மிசையாக்கும்
 மலர்பெ ரும்புகழ்ப் புகலியில் வருங்கண நாதனார்
 கழல்வாழ்த்திக்
 குலவு நீற்றுவண் கூற்றுவ னார்திறங் கொள்கையின்
 மொழிகின்றாம்

கணநாத நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

3927. இத்தகைய பெருஞ்சிறப்பையுடைய அத் தொண்டர். அடியவரின் உள்ளங்களில் எப்போதும் ஏறும் சிறப்பு வளரும் சீர்காழியில் வந்த மெய்ப்பெருஞானம் உண்டவரான பிள்ளையாரின் திருவடியைப் பொருந்திய விருப்பினால், ஒவ்வொரு நாளிலும் மூன்று பெரும் பொழுதுகளிலும் அருச்சுனை வழிபாட்டைப் பெருகும் அன்புடன் ஒப்பில்லாத பக்தி மிகுவதான உள்ளத்தில் மகிழ்ச்சி மேலோங்கும்படி செய்து வழுவாது ஒழுகி வந்தார்.

3928. இத்தகையதான தொண்டில் விரும்பியிருந்த பேரன்பரான கணநாதரும் பரந்த மண் உலகத்தில் எந்நாளும் ஞானசம்பந்தரின் தாமரை போன்ற திருவடியை வழிபடுதலான நன்மையை அடைந்து அதன் பயனாய், தூய மணமுடைய கொன்றைப் பூக்களைச் சூடிய சடையுடையவரின் ஒளியுடைய நீண்ட திருக்கயிலை மலையை அடைந்து பெருமையுடைய நல்ல பெருஞ்சிவ கணங்களுக்கு நாதராகும் வழி வழி வரும் திருத்தொண்டிலே நிலைபெற்று நின்றார்.

3929. உலகத்து உயிர்கள் உய்யும் பொருட்டு நஞ்சையுண்ட கிவபெருமானின் தொண்டின் உண்மைத் திறத்தில் உறுதியான மெய்யுணர்ச்சி பொருந்தப் பெற்று, அளவில்லாத தொண்டர்களுக்கு அவ்வவர் தொண்டில் அறிவை அளித்து அவர் திறங்களை உலகிலே நிறுத்தும் விரிந்த பெரும் புகழையுடைய சீகாழியில் அவதரித்த கணநாதரின் திருவடிகளைத் துதித்து விளங்கும் திருநீற்றுச்சார்பு பூண்ட வன்மையுடைய கூற்றுவ நாயனாரின் இயல்பைக் கொள்கையின்படி சொல்லப் புகுகின்றோம்.

கணநாத நாயனார் புராணம்
முற்றுப் பெற்றது.

190 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

45. கூற்றுவ நாயனார் புராணம்

3930 துன்னார் முனைகள் தோள்வலியால் வென்று
குலப்படையார்தம்
நன்னா மந்தத் திருநாவில் நாளும் நளிலும்
நலமிக்கார்
பன்னாள் ஈசர் அடியார்தம் பாதம் பரவிப்
பணிந்தேத்தி
முன்னாகியநற் றிருத்தொண்டின் முயன்றார்
களந்தை முதல்வனார்.

3931 அருளின் வலியால் அரசொதுங்க அவனி எல்லாம்
அடிப்படுப்பார்
பொருளின் முடிவுங் காண்பரிய வகையால்
பொலிவித் திகல்கிறக்க
மருளுங் தளிறு பாய்புரவி மணித்தேர் படைஞர்
முதல்மாற்றார்
வெருளுங் கருவி நான்கு நிறை வீரச் செருக்கின்
மேலானார்.

3932 வென்றி மனையின் மீக்கூர வேந்தர் முளைகள்
பலமுருக்கிச்
சென்று தும்பைத் துறைமுடித்துஞ் செருவில்
வாகைத் திறங்கெழுமி
மன்றல்மாலை மிலைந்தவர்தம் வளநா டெல்லாங்
கவர்ந்துமுடி
ஒன்றும் அழிய அரசர்திருவெல்லாம் உடைய
ராயினார்.

45. கூற்றுவ நாயனார் புராணம் □ '191

45. கூற்றுவ நாயனார் புராணம்

‘ஆர் கொண்ட வேற்கூற்றன் களந்தைக் கோன்

அடியேன்’

(திருத் தொண்டத் தொகை-6.)

3930. களந்தைத் தலைவரான கூற்றுவனார் பகைவர் எதிர்த்து நின்ற போரில் தம் தோளின் வன்மையால் வெற்றி பெற்றுச் சூலப்படையை ஏந்திய சிவபெருமானின் நல்ல திருநாமத்தைத் தம் நாவால் நாஸ்தோறும் சொல்லும் நன்மையில் மிக்கவர். பல நாட்கள் இறைவர் அடியாரின் அடிகளைப் பணிந்து துதித்து முதன்மையான தொண்டில் முயன்றனர்.

(களந்தை—சோழநாட்டில் திருத் துறைப் பூண்டி அருகில் முள்ளியாற்றின் கரையில் உள்ளது.)

3931. சிவபெருமானின் திருவருள் துணையால் மன்னர்களும் அஞ்சி ஒதுங்கிக் கீழ்ப்படும்படி நிலம் முழுதும் தம் ஆட்சியின் கீழ் வரும்படி செய்து பொருள்களின் எல்லை யும் காண இயலாதபடி சேர்த்துப் போரில் வெற்றி பெறும் படியாக மருட்சி செய்யும் யானைகள், பாய்ந்து செல்லும் குதிரைகள், அழகிய தேர்கள், படைவீரர் என்ற இவை முதலிய பகைவர் அஞ்சி ஒதுங்கத்தக்க நால்வகைப் படைக் கருவிகளும் நிறைந்த வீரம் கொண்ட செருக்கால் மேம்பட்டார்.

3932. வெற்றி பெறும் செயலில் மேன்மேல் பெருக மன்னருடன் போரிடுகின்ற போர்கள் பலவற்றிலும் வெற்றி பெற்றுச் சென்று தும்பைப் பூவைச் சூடும் துறையின் போர்த் தொழிலை முடித்தும், அப்போர்களில் வெற்றி அடைந்த பின் வரகை மாலையின் வகையில் எழும் மணமுடைய மாலை சூடியும், அவ்வேந்தர்களின் வளநாடுகளை எல்லாம் கையகப்படுத்தியும், மன்னர்க்குரிய முடி ஒன்று தவிர அரசர்க்குரிய மற்றச் செல்வங்கள் எல்லாவற்றையும் அவர் உடையவர் ஆனார்.

'192 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3933 மல்லல் ஞாலம் புரக்கின்றார் மணிமா மவுலி
புனைவதற்குத்
தில்லை வாழந் தணர்தம்மை வேண்ட அவரும்
செம்பியர்தம்
தொல்லை நீடுங் குலமுதலோர்க் கன்றிச் சூட்டோம்
முடி என்று
நல்கா ராகிச் சேரலன்றன் மலைநாடணைய
நண்ணுவார்.

3934 ஒருமை உரிமைத் தில்லைவாழந் தணர்கள்
தம்மில் ஒருகுடியைப்
பெருமை முடியை அருமைபுரி காவல் பேணும்
படிஇருத்தி
இருமை மபுரந் தூயவர்தாஞ் சேரர் நாட்டில்
எய்தியபின்
வரும்ஐ யுறவால் மனந்தளர்ந்து மன்றுள் ஆடும்
கழல் பணிவார்.

3935 அற்றை நாவில் இரவின்கண்
அடியேன் தனக்கு முடியாகப்
பெற்ற பேறு மலர்ப்பாதம்
பெறவே வேண்டும் எனப்பரவும்
பற்று விடாது துயில்வோர்க்குக்
கனவில் பாத மலரளிக்க
உற்ற அருளால் அவைதாங்கி
உலகம் எல்லாந் தனிப்புரந்தார்.

45. கூற்றுவ நாயனார் புராணம் □ 193

3933. செழுமையான இவ்வுலகத்தைக் காக்கின்ற வராய் நவமணிகளையுடைய பெரிய முடியைச் சூட்டுவதற்காகத் தில்லை வாழ் அந்தணர்களை வேண்டினார். அவர்கள் 'சோழர்களின் தொன்று தொட்டு வரும் குல முதல்வர்க்கு அல்லாமல் மற்றவர்க்கு முடி சூட்ட மாட்டோம் என்று முடி சூட்டாராகிச் சேர மன்னரின் மலை நாட்டை அடைவாராயினர்.

(சோழ மன்னரின் முடி தில்லைப் பேரம்பலத்தில் தில்லை வாழ்ந்தணர்களின் வயத்தில் வைக்கப்பட்டிருந்தது. அதனால் அவர்களை முடி சூட்டுமாறு இவர் வேண்டினார்.)

3934. ஒருமையுடைய தில்லை வாழ் அந்தணர்கள் தங்களுக்குள் ஒரு குடியின் பெருமை கொண்ட அந்த மணி முடியை அருமையாய்க் காவல் செய்யும்படி வைத்து, இரு மரபும் தூயவரான அவர்கள், சேர நாட்டை அடைந்த பின்பு, கூற்றுவனார் செயல் பாட்டினால் உள்ளம் தளர்ந்து தில்லையம்பலத்தில் ஆடும் இறைவரின் திருவடியைப் பணிவாராய்.

3935. "அடியேனுக்குத் தங்கள் மலர் போன்ற அடிகளை மணி முடியாய்ப் பெற்ற பேறு அடியேன் பெற வேண்டும்," எனத் துதிக்கும் பற்றை விடாது துயில்கின்ற அவர்க்கு, அன்றைய இரவில்; கனவில், இறைவர் தம் அடிகளை முடியாய்ச் சூட்டியருளப் பொருந்திய திருவருளால் அவ்வடிகளையே மணி முடியாய்த் தாங்கிக் கொண்டு உலகம் எல்லாவற்றையும் தனியாட்சி செய்தார்.

194 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

8936 அம்பொன் நீடும் அம்பலத்துள்
ஆரா அமுதத் திருநடஞ்செய்
தம்பி ரானார் புவியில்மகிழ்
கோவில் எல்லாந் தனித்தனியே
இம்பர் ஞாலம் களிகூர
எய்தும் பெரும்பூசனை இயற்றி
உம்பர் மகிழ் அரசளித்தே
உமையாள கணவன் அடிசேர்ந்தார்.

8937 காதற் பெருமைத் தொண்டின்நிலைக்
கடல்குழ் வையங் காத்தளித்துக்
கோதங் ககல முயல்களந்தைக்
கூற்ற னார்தங் கழல் வணங்கி
நாத மறைதந் தளித்தாரை
நடைநூற் பாவில் நவின்றேத்தும்
போத மருவிப் பொய்யடிமை
இல்லாப் புலவர் செயல்புகல்வாம்.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் துதி

8938 தேனுங் குழலும் பிழைத்ததிரு
மொழியாள் புலவி தீர்க்கமதி
தானும் பணியும் பகைதீர்க்குஞ்
சடையார் தூது தருந்திருநான்
கனுங் குருந் தீர்த்தேவல்
கொள்வார் குலவு மலர்ப்பாதம்
யானும் பரவித் தீர்க்கின்றேன்
ஏழு பிறப்பின் முடங்குகன்.

கூற்ற வ நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

வார்கொண்ட வன முலையாள் சருக்கம் முற்றிற்று.

45. கூற்றுவ நாயனார் புராணம் □ 195

3936. அழகிய பொன்னால் ஆன அம்பலத்தில் ஆரா அமுதமான திருக்கூத்தைச் செய்யும் இறைவர், இந்த வலகத்தில் மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கின்ற கோயில்களில் எல்லாம் தனித் தனியாய் இந்த வலகத்து உயிர்கள் இன்பம் அடையுமாறு பொருந்தும் பெரிய பூசைகளைச் செய்வித்துத் தேவர் மகிழும்படி ஆட்சி செய்து உமைபாகரான சிவபெருமானின் திருவடியை அடைந்தார்.

3937. மிக்க விருப்பமுடைய பெருமையுடைய தொண்டின் நிலைத்த கடல் சூழ்ந்த உலகத்தைக் காத்து ஆட்சி செய்து குற்றம் நீங்குமாறு முயன்ற களந்தைக் கூற்றுவ நாயனாரின் திருவடியை வணங்கி, அத்துணையால் நாத வடிவான மறைகளைத் தந்து உலகைக் காக்கும் இறைவரை நடை நூலின் பாக்களால் கூறித் துதிக்கும் சிவபோதம் பொருந்திப் 'பொய்யடிமை இல்லாத புலவர்' என்ற திருக் கூட்டத்திற் சேர்ந்த அடியார்களின் செயலைச் சொல்லப் புகுகின்றோம்.

சுந்தர மூர்த்தி நாயனார் துதி

3938. தேனும் புல்லாங்குழலும் என்ற இவற்றை வென்ற இனிமை கொண்ட மொழியையுடைய பரவையாரின் ஊடலைத் தீர்க்கும் பொருட்டு மதியும் பாம்பும் பகை தீர்க்க வைப்பதற்கு இடமான உமையையுடைய பெருமான் தூது தந்த நாளில், கூனனது கூனையும் குருடனின் குருட்டுத் தன்மையையும் தீர்த்துப் பணிகொள்பவரான நம்பி ஆருரரின் விளக்கம் மிக்க பாதங்களை, யானும் துதித்து ஏழு வகைப்பட்ட பிறவிகளிலும் உட்பட்டு முடங்கிக் கிடக்கும் தன்மையான கூன் தன்மையையும் அவற்றுள் செலுத்தும் அறியாமையான குருட்டுத் தன்மையையும் போக்கிக் கொள்கின்றேன்.

கூற்றுவ நாயனார் புராணம்
முற்றுப் பெற்றது.

வார் கொண்ட வன முலையாள்
சருக் கம் முற்றுப் பெற்றது.

196 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

8. பொய்யடிமை யில்லாத
புலவர் சருக்கம்

46. பொய்யடிமை யில்லாத
புலவர் புராணம்

3939 செய்யுள் நிகழ் சொற்றொளியும் செவ்வியநூல்
பலநோக்கும்
மெய்யுணர்வின் பயன்இதுவே எனத் துணிந்து
விளங்கியொளிர்
மையணியுங் கண்டத்தார் மலரடிக்கே ஆளானார்
பொய்யடிமை யில்லாத புலவர் எனப் புகழ்
மிக்கார்.

3940 பொற்பமைந்த அரவாரும் புரிசடையார்
தமையல்லால்
சொற்பதங்கள் வாய்திறவாத் தொண்டுநெறித்
தலைநின்ற
பெற்றியினில் மெய்யடிமை யுடையாராம் பெரும்
புலவர்
மற்றவர்தம் பெருமையார் அறிந்துரைக்க
வல்லார்கள்.

8. பொய்யடிமை இல்லாத புலவர் சருக்கம்

46. பொய்யடிமை இல்லாத புலவர் புராணம்

3939. செய்யுள் சொற்களின் தெளிவும் செம்மை தரும் பயன் உடைய நூல்கள் பலவற்றை நோக்குதலையும் மெய்ம்மை உணர்கின்ற உணர்ச்சியின் பயனாவது இதுவே யாகும் எனத் துணிந்து, விளங்கி ஒளிவீசும் நஞ்சினை அணிந்த கழுத்தையுடைய இறைவரின் மலர் போன்ற திருவடிக்கு ஆளானவர்களே 'பொய்யடிமை இல்லாத புலவர்' என்ற புகழால் மிக்கவர்கள்.

3940. இவர்கள் அழகிய பாம்புகளை அணிந்த புரி சடையையுடைய இறைவரையே அல்லாமல் மற்றவரைப் பற்றிச் சொற் பொருள்களைச் சொல்லாத இயல்பில் திருத் தொண்டின் நெறியில் முத்தன்மை பெற்ற பண்பினால் மெய் யடிமை யுடையவராகும் பெரும் புலவர்களே ஆவார்கள். இவர்களின் பெருமையை அறிந்து உரைக்க வல்லவர் யார்? எவரும் இவர்!

198 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3941 ஆங்கவர்தம் அடியிணைகள் தலைமேற்கொண்
டவனிளலாம்
தாங்கியவெண் குடைவளவர் குலஞ்செய்த
தவமனையார்
ஓங்கிவளர் திருத்தொண்டின் உண்மையுணர் செயல்
புரிந்த
பூங்கழலார் புகழ்ச்சோழர் திருத்தொண்டு புகல்
கின்றாம்.
பொய்யடிமையில்லாத புலவர் புராணம் முற்றிற்று.

47. புகழ்ச்சோழ நாயனார் புராணம்

3942 குலகிரியின் கொடுமுடிமேல் கொடி வேங்கைக்
குறியெழுதி
நிலவு தரு மதிக்குடைக்கீழ் நெடுநிலங்காத் தினி
தளிக்கும்
மலர்புகழ் வண்டமிழ்ச்சோழர் வளநாட்டுமா
மூதூர்
உலகில்வளர் அணிக்கெல்லாம் உள்ளுறையூ ராம்
உறையூர்.

3943 அளவில்பெரும் புகழ்நகரம் அதனில்அணி மணி
விளக்கும்
இளவெயிலின் சுடர்ப்படவை இரவொழிய
எறிப்பனவாய்க்
கிளரொளிகேர் நெடுவானப் பேர்யாற்றுக் கொடி
கெழுவும்
வளரொளிமா ளிகைநிறைகள் மருங்குடைய
மறுகெல்லாம்.

3941. அத்தன்மை கொண்ட பொய் அடிமை இல்லாத புலவர்களின் திருவடிகளை எம் தலையின் மேல் சூட்டிக் கொண்டு வணங்கி, நிலவுலகம் முழுமையும் தாங்கி அரசளித்த வெண் கொற்றக் குடையையுடைய சோழரின் மரபு செய்த சுவப்பயனைப் போன்றவரும், மேலோங்கி வளர்கின்ற தொண்டின் உண்மைத் தன்மையினை உணர்ந்த செயலைச் செய்த கழலை அணிந்த வெற்றியை யுடையவரும் ஆகிய 'புகழ்ச் சோழ நாயனாரது' திருத் தொண்டைச் சொல்லப் புகுகின்றோம்.

பொய்யடிமை இல்லாத புலவர் புராணம்
முற்றுப் பெற்றது.

47. புகழ்ச் சோழ நாயனார் புராணம்

“பொழிற் கருவூர்த் துஞ்சிய புகழ்ச் சோழர்க்கு
அடியேன்”
(திருத்தொண்டத் தொகை — 7)

3942. இமயமலையின் உச்சியின் மேல் தம் வேங்கைப் புலிக் கொடியின் குறியைப் பொறித்து, வெண்மையான ஒளி வீசுகின்ற முழுமதி போன்ற வெண் கொற்றக் குடை நிழலின் கீழே நீண்ட நிலவுலகத்தைக் காத்து இன்பம் பெருக அரசை அளிக்கும் புகழையும் வன்மையையும் உடைய தமிழ் மன்னரான சோழர்களால் ஆளப்பட்ட வளநாட்டில், உலகில் வளர்ந்து ஓங்கும் அழகுகளுக்கெல்லாம் உள்ளுறை இதுவேயாகும் எனக் கூறத்தக்க உறையூர் என்பது பெரும் பழைய ஊராகும்.

3943. எல்லையில்லாத பெரும்புகழையுடைய அந் நகரத்தில் அழகிய மணிகளால் விளக்கம் பெறும் இளவெயில் போன்ற சுடர்களின் தொகுதி இரவுப்பொழுதை இல்லாமல் செய்யுமாறு ஒளி வீசுவனவாக, விளங்கும் ஒளியுடைய நீண்ட வானத்தில் உள்ள பெரிய கங்கையாற்றிலே கொடிகள் போன்று விளங்கும் ஒளியுடைய மாளிகை வரிசைகள் வீதிகளில் எல்லாம் உடையன.

- 3944 நாகதலத் தும்பிலத்தும் நானிலத்தும் நலஞ்சிறந்த
போகம் அனைத் தினுக்குறுப்பாம் பொருவிறந்த
வளத்தினவாய்
மாகநிறைந் திடமலிந்த வரம்பில்பல பெ ருள்
பிறங்கும்
ஆகரமொத் துளஅளவில் ஆவணவீ திக ளெல்லாம்.
- 3945 பார்நனைய மதம்பொழிந்து பனிவி சும்பு கொள
முழங்கும்
போர்முகவெங் கறையடியும் புடையினமென்
றடையவரும்
சோர்மழையின் விடுமதத் துச்சுடருநெடு மின்
னோடைக்
கார்முகிலும் பலதெரியா களிற்றுநிரைக்
களமெல்லாம்.
- 3946 படுமணியும் பரிச்செருக்கும் ஒலிகளரப் பயில்புரவி
நெடுநிரைமுன் புல்லுண்வாய் நீர்த்தரங்க நுரை
நிவப்ப
விடுசுடர்மெய் யுறையடுக்கல் முகில்படிய விளங்கு
தலால்
தொடுகடல்கள் அனையபல துரங்கசா லைகளெல்
லாம்.
- 3947 துளைக்கைஐரா வதக் களிற்றுந் துரங்கஅர சுந்திருவும்
விளைத்தஅமு தந்தருவும் விழுமணியுங் கொடு
போத
உளைத்தகடல் இவற்றொன்று பெறவேண்டி
உம்பருர்
வளைத்தது போன்றுள தங்கண்மதில் சூழ்ந்த
மலர்க்கிடங்கு.

47. புகழ்ச்சோழ நாயனார் புராணம் □ 201

3944. மேல் உலகமான விண் உலகத்திலும் கீழ் உலகமான பாதலத்திலும், மண் உலகத்திலும், நன்மையால் சிறந்த போகங்கள் அனைத்துக்கும் உறுப்பான ஒப்பற்ற வளங்களையுடையனவாய் வானம் அளாவக் குவிர்ந்த எல்லையற்ற பலவகைப்பட்ட பொருள் யாவும் கூடி விளங்கும் உறைவிடத்தைப் போல் அளவில்லாத கடை வீதிகள் எல்லாம் விளங்கின.

3945. தரை நனையும்படி மதநீரைப் பொழிந்து குளிர்ந்த வானம் இடம் கொள்ளும்படி முழங்குகின்ற போர்த் தொழில் வாய்ந்த கொடிய யானைகளும், அவை தம் பக்கத்தில் உள்ள இனம் என்று வந்து கூடும் பொழியும் மழையான மதத்தையும் மின்னலான பட்டத்தையும் உடைய தரிய மேகங்களும் யானைகள் வரிசை பெறக்கட்டும் யானைக் கூடங்களில் எங்கும் பலவாய் வேறு பிரித்தறியப் படாது விளங்கின.

3946. ஒலிக்கும் மணிகளும் குதிரைகளின் கனைப்பும் மிகவும் ஒலிக்க, விளக்கமுடைய குதிரைகளின் நீண்ட வரிசையில் புல்லை உண்ணும் அவற்றின் வாய் நீரில் வரும் நுரை அலை விளிம்பில் உள்ள நுரைபோல் விளங்கவும், சுடர்விடும் கவசங்கள் மலைமேல் மேகம் போல் படியவும் விளங்குதலால், பற்பல குதிரைச் சாலைகள் எல்லாம் தோண்டப்பட்ட தடல்களைப் போல் உள்ளன.

3947. துளையைக் கொண்ட துதிக்கையையுடைய ஐராவதம் என்னும் யானையும், உச்சைச் சிரவம் என்ற குதிரையும், இலக்குமியும், கடைந்த அமுதமும், கற்பக தருவும், சிந்தாமணியும் என்ற இவற்றை எல்லாம் தேவர்கள் எடுத்துக் கொண்டு போனமையால் வருந்திய பாற்கட லானது, இவற்றுள் ஒன்றையேனும் மீளப் பெறுவதை விரும்பித் தேவரின் உலகத்தை வளைத்தது போல் அங்கு மதினைச் சூழ்ந்த மலர்கள் நிறைந்த அகழிகள் விளங்கின.

202 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3948 காரேறுங் கோபுரங்கள் கதிரேறும் மலர்ச்சோலை
தேரேறும் அணிவிதி திசையேறும் வசையிலணி
வாரேறும் முலைமடவார் டருங்கேறும் மலர்க்
கணையொண்
பாரேறும் புகழ்உறந்தைப் பதியின்வளம் பகர்வரி
தால்.
- 3949 அந்நகரில் பாரளிக்குங் அடலரச ராகின்றார்
மன்னுதிருத் தில்லைநகர் மணிவிதி அணிவிளக்கும்
சென்னிநீ டனபாயன் திருக்குலத்து வழிமுதலோர்
பொன்னிறதிப் புரவலனார் புகழ்ச்சோழர் எனப்
பொலிவார்.
- 3950 ஒருகுடைக்கீழ் மண்மகளை உரிமையினில் மணம்
புணர்ந்து
பருவரைத்தோள் வென்றியினால் பார்மன்னர்
பணிகேட்பத்
திருமலர்த்தும் பேருலகுஞ் செங்கோலின் முறை
நிற்ப
அருமறைச்சை வந்தழைப்ப அரசளிக்கும் அந்நாளில்.
- 3951 பிறைவளருஞ் செஞ்சுடையார் பேணுசிவா
வயமெல்லாம்
நிறைபெரும்பூ சனைவிளங்க நீடுத்திருத்
தொண்டர் தமைக்
குறையிரந்து வேண்டுவன குறிப்பின்வழி
கொடுத்தருளி
முறைபுரிந்து திருநீற்று முதல்நெறியே பாலிப்பார்.

47. புகழ்ச்சோழ நாயனார் புராணம் □ 203

3948. மேகங்கள் பொருந்துகின்ற கோபுரங்களையும், குரிய சந்திர இரு கதிர்களும் ஏறும் மலர்கள் நிறைந்த பூஞ்சோலைகளையும், தேர்கள் உலவுகின்ற அழகான வீதிகளையும், எல்லாத் திக்குகளிலும் புகழ் பரந்து செல்கின்ற வசையற்ற அழகுகளையும் உடைமையால், கச்சு அணிந்த கொங்கைகளையுடைய பெண்களிடை ஏறும் மலர் அம்புகளின் செயல் பொருந்திய உலகம் முழுவதும் பரவுகின்ற புகழ் கொண்ட உறையூர் என்ற நகரத்தின் வளமையைச் சொல்வது அரிதாகும்.

3949. அந்நகரைத் தலை நகராய்க் கொண்டு உலகத்தைக் காவல் செய்யும் வன்மையுடைய அரசர் ஆனவர், நிலைபெற்ற திருத்தில்லையம்பதியில் அழகிய வீதிகளில் அழகு விளங்கும் பணிகள் செய்யும் சோழரான நீடு விளங்கும் 'அனபாயச் சோழரின்' திருக்குலத்தின் மரபு வழியிலே முதல்வராய் விளங்குபவர்; பொன்னியாறு வளம் செய்யும் சோழ நாட்டைக் காக்கும் மன்னரான 'புகழ்ச்சோழர்' என்னும் பெயராலே சிறந்து விளங்குபவர்.

3950. ஒரு குடையின் கீழ் குளிர் தூங்கும்படி பூமி தேவியைத் தமக்கே உரிமையாய் மணந்து, பருத்த மலை போன்ற தம் தோள் வெற்றியினால் உலகத்தின் பகை மன்னர் தம் ஏவலின் வழிநின்று நடக்கச் செல்வத்தால் செழிப்புப் பொருந்தும் பெரிய உலகம் முழுவதும் தம் செங்கோல் ஆணைப்படி ஒழுகவும், அரிய வைதிக சமயம் தழைத் தோங்கவும் அரசு செய்து வந்தார். அந்நாளில்,

3951. பிறைச்சந்திரன் வளர்வதற்கு இடமான சிவந்த சடையையுடைய சிவபெருமான் விரும்பி வீற்றிருக்கும் சிவன் கோயில்கள் எல்லாவற்றிலும் நிறைவான பெரும் பூசைகள் விளங்கச் செய்து, நீடும் தொண்டர்களைக் குறையிரந்து அடுத்து உபசரித்து அவர்களுக்கு வேண்டியவற்றைக் குறிப்பு அறிந்து தந்து, ஆட்சி செய்து, முதன்மை பெற்ற திருநீற்று நெறிபையே பாதுகாக்கலானார்.

204 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3952 அங்கண்ணினி துறையுநாள் அரசிறைஞ்ச வீற்றிருந்து
கொங்கரொடு குடபுலத்துக் கோமன்னர்
திறைகொணரத்
தங்குல மரபின் முதற் றனிநகராங் கருவூரில்
மங்கலநாள் அரசரிமைச் சுற்றமுடன்
வந்தணைந்தார்.

3953 வந்துமணி மதிற்கருவூர் மருங்கணைவார்
வானவர்க்கும்
இந்திரன்வந் தமரர்புரி எய்துவான் எனஎய்திச்
சிந்தைகளிகூர்ந்தரனார் மகிழ்திருவானிலைக்
கோயில்
முந்துறவந் தணைந்திறைஞ்சி மொய்யொளிமா
ளிகைபுகுந்தார்.

3954 மாளிகைமுன் அத்தாணி மண்டபத்தின்
மணிபுனைபொற்
கோளரிஆ சனத்திருந்து குடபுலமன்
னவர்கொணர்ந்த
ஒளிநெடுங் களிற்றின் அணி உலப்பில்பரி
துலைக்கனகம்
நீளிடெவில் விலகுமணி முதல்நிறையுந்
திறைகண்டார்.

3955 திறைகொணர்ந்த அரசர்க்குச் செயலுரிமைத்
தொழிலருளி
முறைபுரியுந் தனித்திகிரி முறைநில்லா
முரண்அரசர்
உறைஅரணம் உளவாகில் தெரிந்துரைப்பீர் என
உணர்வு
நிறைமதிநீ டமைச்சர்க்கு மொழிந்தருளி
நிகழுநாள்.

47. புகழ்ச்சோழ நாயனார் புராணம் □ 205

3952. அங்கு இனிமையுடன் இருக்கும் நாளில், மன்னர்கள் அடிவணங்க அரசு வீற்றிருந்து கொங்கு நாட்டவரும் மேற்குத் திணில் முதல்வர்களான சிற்றரசர்களும் திறை கொணர்ந்து செலுத்தும் பொருட்டுத் தம் குலத்துக்குரிய ஒப்பில்லாத பெருநகரமான கருவூரிலே மங்கல நாளில் அரசரிமைச் சுற்றமான அமைச்சர்கள் முதலானவருடன் வந்து அணைந்தார்.

3953. வந்து அழகான மதியையுடைய கருவூரின் பக்கத்தே சேர்ந்த புகழ்ச்சோழர், வானவர் சூழ இந்திரன் வந்து அமராபதியைச் சேர்வதைப் போல் சேர்ந்து, உள்ளம் மிகவும் களித்துச் சிவபெருமான் மகிழ்வுடன் வீற்றிருக்கும் திருவானிலைத் திருக்கோயிலை முன்னாக வணங்கி மொய்த்து விளங்கும் ஒளியுடைய மானிகையுள் புகுந்தார்

3954. அரண்மனையின் முன் அரசிருக்கை மண்டபத்தில் மணிகளால் இயற்றப்பட்ட பொன் அரியணையில் மீது வீற்றிருந்து, மேற்குத் திணு நாடுகளின் மன்னர் கொண்டு வந்து செலுத்திய வரிசையாய் நிறுத்தப்பட்ட பெரிய யானைக் கூட்டமும், அளவற்ற குதிரை அணிகளும், எடை நிறைவுடைய பொன் குவியலும், நெடுந் தொலைவில் ஒளி வீசும் மணிகளும் என்னும் இவை முதலான பொருள்கள் நிறைந்த திறைப் பொருள்களைப் பார்த்தருளினார்.

3955. திறையைக் கொணர்ந்த மன்னர்க்கு அவ்வவரும் தத்தம் அரசுகளைச் செலுத்தும் உரிமைத் தொழில் நிகழ்த்தி வரும்படி ஆணையிட்டருளி, நம் அரசாங்க முறை செலுத்தும் தனியாட்சியின் வழியில் அடங்கி நிற்காது மாறுபட்டவர் ஒதுங்கி நிற்கும் காவல் இடங்கள் உள்ளன என்றால் அவற்றை அறிந்து சொல்வீராக! என்று அரசியல் உணர்வுடைய மதியால் நீடிய அமைச்சர்க்குக் கட்டளையிட்டு இங்ஙனம் நிகழும் நாளில்.

206 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3956 சென்றுசிவ காமியார் கொணர் திருப்பள் ளித்தாமம்
அன்றுசித றுங்களிற்றை அறஎறிந்து பாசரையும்
கொன்றஎழி பத்தர்எதிர் என்னைங்கொன் றருளும் என
வென்றிவடிவாள் கொடுத்துத்திருத் தொண்டில்
மிகச்சிறந்தார்.
- 3957 விளங்குதிரு மதிக்குடைக்கீழ் வீற்றிருந்து பாரளிக்கும்
துளங்கொளிநீள் முடியார்க்குத் தொன்முறைமை
நெறிஅமைச்சர்
அளந்ததிறை முறைகொணர அரசன்உளன் ஒருவன் என
உளங்கொள்ளும் வகைஉரைப்ப உறுவியப்பால்
முறுவலிப்பார்.
- 3958 ஆங்கவன்யார் என்றருள அதிகன் அவன் அணித்தாக
ஒங்கெயில்கூழ் மலைஅரணத் துள்ளுறை வான்
எனஉரைப்ப
ஈங்குநுமக் கெதிர்நிற்கும் அரணு ளதோ
படைஎழுந்தப்
பாங்கரணந் துகளாகப் பற்றறுப்பீர்
எனப்பகர்ந்தார்.
- 3959 அடல்வளவர் ஆணையினால் அமைச்சர்களும் புறம்போந்து
கடலனைய நெடும்படையைக் கைகுவித்து மேற்செல்வார்
படர்வனமும் நெடுங்கிரியும் பயில்அரணும் பொடியாக
மிடலுடைநாற் கருவியுற வெஞ்சமரம்
மிகவிளைத்தார்.

3956. 'சிவகாமி ஆண்டார்' என்ற ஊடியவர் சென்று கொணர்ந்த திருப்பள்ளித் தாமத்தை அன்று அவர் கையில் பறித்துச் சிதறிய பட்டத்து யானையைக் கொண்டு வீழ்த்திப் பாகர்களுக்கும் கொன்ற 'எறிபத்தர்' எதிரே யானை செய்த இச்செயலுக்கு 'இவற்றால் போதாது: என்னையும் இதனால் கொன்றருளும்'" என்று இரந்து வெற்றியுடைய தம் வடிவானை நீட்டித் தொண்டின் திறத்திலே மிகச்சிறந்து விளங்கினார், (இப்புடல் இங்கு வந்ததன் காரணம் யாதோ? தெரியவில்லை.)

3957. விளங்கும் சந்திரன் போன்ற குடையின் கீழ் வீற்றிருந்து உலகத்தைக் காவல் செய்யும் விளங்கும் ஓளியுடைய முடியையுடைய அவ்வரசர்க்குப் பழைய முறைப்படி நீதி நெறி விளக்கும் அமைச்சர்கள்' "தங்களின் கட்டளைப் படி அளவுபடுத்திய திறைப் பொருளை முறைப்படி கொணர்ந்து செலுத்தாத மன்னன் ஒருவன் உள்ளான்!" என்று அவர் அறிய உரைத்தனர், மன்னர் மிக்க வியப்புடன் புன்முறுவல் கொண்டு,

3958. "அத்தகைய மன்னன் யார்? என்று வினவினர். அவன் அதிகன் என்பவன், ஓங்கும் மதில் சூழ்ந்த மலை அரணத்தின் உள்ளே இருப்பவன்" என்று அமைச்சர்கள் சொல்ல, "இங்கு உங்களுக்கு எதிராக நிலைத்து நிற்கும் அரணும் உள்ளதோ? படை தொடுத்துச் சென்று அந்தப் பாண்மையுடைய அரணைத் தூளாக்கி அவனது நாடுகாவலை அழிப்பீராக!" என்றார்.

3959. வண்மையுடைய சோழரின் ஆணைப்படி அமைச்சர்களும் வெளியே வந்து கடலைப் போன்ற பெரிய படைகளை அணிவகுத்து மேலே போர்க்குச் செல்பவர்களாய்ப் படர்ந்து நெருங்கிய காடுகளும் உயர்ந்த மலைகளும் பொருந்திய அரணங்களும் பொடியாகுமாறு வலிய நாற் பெரும் படைகளும் பொருந்த கொடிய போரை மிகவும் செய் தனர்.

208 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 3960 வளவனார் பெருஞ்சேனை வஞ்சிமலர் மிலைந்தேற
அளவில் அரணக்குறும்பில் அதிகர்கோன்
அடற்படையும்
உளநிறைவெஞ் சினந்திருசி உயர்காஞ்சி
மிலைந்தேறக்
கிளர் கடல்கள் இரண்டென்ன இருபடையும்
கிடைத்தனவால்.
- 3961 கயமொடு கயமெதிர் குத்தின
அயமுடன் அபமுனை முட்டின
வயவரும் வயவரு முற்றனர்
வியனமர் வியலிட மிக்கதே.
- 3962 மலையொடு மலைகள் மலைந்தென
அலைமத அருவி கொழிப்பொடு
சிலையினர் விசையின் மிசைத்தெறு
கொலைமத கரிகொலை யுற்றவே.
- 3963 குறை மாகுதம் ஒத்தெதிர்
ஏறு பாய்பரி வித்தகர்
வேறு வேறு தலைப்பெய்து
சேறி ஆவி செகுத்தனர்.
- 3964 மண்டு போரின் மலைப்பவர்
துண்ட மாயிட உற்றெதிர்
கண்டர் ஆவி கழித்தனர்
உண்ட சோறு கழிக்கவே.
- 3965 வீடினார் உட லிற்பொழி
நீடு வார்குரு திப்புனல்
ஓடும் யாறென ஒத்தது
கோடு போல்வ பிணக்குவை.

3960. சோழரின் பெரும்படைகள் வஞ்சி மலர் மாலை குடிப் போருக்குச் செல்ல, அளவில்லாத அரண்களையுடைய குறுநில மன்னனான அதிகனுடைய வலிய படையும் உள்ளம் நிறைந்த கொடிய சினத்தால் திருகப்பட்டு உயர்ந்த காஞ்சிப் பூச்சுடிப் போர்க்கு வர, ஒலிக்கும் பெருங்கடல்கள் இரண்டும் தம்முள் கிளர்ந்து எழுந்தது போல் இருதிறப் படைகளும் கிட்டின.

3961. யானைகளுடன் யானைகள் எதிர்த்துக் குத்தின. குதிரைகளுடன் குதிரைகள் எதிர்த்து முட்டின. வீரரும் வீரரும் எதிர்த்தனர். இங்ஙனம் போர்க்களத்தில் போர் மிக்கது.

3962. மலைகளுடனே மலைகள் எதிர்த்தாற் போல் அலைபோல் பாயும் மதமான அருவி நீர் ஆரவாரத்துடனே மேல் ஏறிய வில் வீரர்கள் செலுத்தும் வேகத்தைவிட மிக்கு அழிவு செய்யும் தன்மையுடைய கொலை செய்யும் யானை களும் கொலையுண்டன.

3963. சூறாவளியான காற்றைப்போல் எதிர் எதிராக ஏறுதலைக் கொண்டு பாய்கின்ற குதிரை வீரர்கள் வெவ்வேறாய் எதிர்த்துச் சினந்து ஒருவரை ஒருவர் கொன்றார்கள்.

3964. மிகுந்த போரில் எதிர்த்துப்போரைச்செய்பவர் துண்டாகுமாறு பொருந்தி எதிர்த்துத் துண்டம் செய்வர். தாம் எதிர் வீரர்களைக் கொல்ல, உண்ட சோற்றுக்கடனைக் கழிக்கப் போரில் போரிட்டுத் தாழும் பகைவர் செயலால் உயிர் விட்டனர்.

3965. வெட்டித்துண்டாக்கப்பட்டு இறந்தவரின் உடலினின்றும் பெருகும் இரத்தம் ஆற்றைப் போல் ஓடியது. இறந்தவீரர்களின் பிணக்குவியல் மலை போல் குவிந்தன.

- 3966 வானி லாவு கருங்கொடி
மேனி லாவு பருந்தினம்
ஏனை நீள்கழு கிண்குலம்
ஆன ஊனோ டெழுந்தவே.
- 3967 வரிவிற் கதைசக் கரமுற் கரம்வாள்
சுரிகைப் படைசத் திகழக் கடைவேல்
எரிமுத் தலைகப் பணமெற் பயில்கோல்
முரிவுற் றனதுற் றனமொய்க் களமே.
- 3968 வடிவே லதிகன் படைமா எவரைக்
கடிகுழ் அரணக் கணவாய் நிரவிக்
கொடிமா மதில்நீ டுகுறும் பொறையூர்
முடிநே ரியனார் படைமுற் றியதே.
- 3969 முற்றும் பொருசே னைமுனைத் தலையில்
கற்றிண் புரிசைப் பதிகட் டழியப்
பற்றுந் துறைநொச் சிபரிந் துடையச்
சுற்றும் படைவீ ரர்துணித் தனரே.
- 3970 மாறுற் றவிறற் படைவா எதிகன்
நூறுற் றபெரும் படைநூ ழில்படப்
பாறுற் றஎயிற் பதிபற் றறவிட்டு
ஏறுற் றனன்ஓ டிஇருஞ் சுரமே.
- 3971 அதிகன் படைபோர் பொருதற் றதலைப்
பெ.தியின் குவைஎன் னிலபோ யினபின்
நிதியின் குவைமங் கையர்நீள் பரிமா
எதிருங் கரிபற் றினர்என் னிலரே.

3966. வானத்தில் பறக்கின்ற கரிய காக்கைகளும் அவற்றின் மேல் திரியும் பருந்தின் கூட்டமும், மற்றும் நீண்ட கழுகுகளின் வகைகளும் பெரிய உணவான் மாமிசத்துண்டங்களுடன் மேல் எழுந்தன.

3967. போர்க்களத்தில் கட்டப்பட்ட வில், கதை, சக்கரம், முற்கரம், வாள், சரிகைப்படை, சத்தி, கழுக்கடை, வேல், எரித்தலை, கப்பணம், ஒளி மிக்க அம்பு என்னும் இவை ஒன்றுடன் ஒன்று தாக்கி முரிவுற்றன.

3968. தீட்டிய வேலை ஏந்திய அதிகனின் படைகள் மடியவும், முடிசூடிய மன்னரான புகழ்ச்சோழரின் படைகள் மலைக்காவல் சூழ்ந்த அரணத்துடன் கணவாய்களையும் இடித்துச் சமதரையாக்கிக் கொடிகளையுடைய மதினையுடைய குறிஞ்சி நிலத்து ஊரை வளைத்துக் கொண்டன.

3969. முற்றுகை செய்த புகழ்ச்சோழரின் படை செய்யும் போரின் முன்னே மலையான திண்மையுடைய மதில் சூழ்ந்த ஊரானது காவல் அழிவு அடையவே பற்றாக உடைய நொச்சித் துறையான மதில் காவலானது சிதைவு பட்டு உடைந்து அழியுமாறு அதனைச் சுற்றிய படை வீரர்கள் துண்டித்தனர்.

3970. பகை கொண்ட வலிய படையையுடைய வாள் ஏந்திய அதிகன் அழிந்து பட்ட பெரும் படைகள் குவியல் குவியலாய் ஆக்கப்பட்டதால், சிதறுண்ட மதில்களையுடைய தன் ஊரைப் பற்றியிருப்பதை விட்டுப் பெரிய காட்டுள் ஓடிப் போய் ஒளிந்து கொண்டான்.

3971. அதிகனின் படையிலே போர் செய்தலில் வெட்டுப்பட்ட வீரர்களின் தலைக் குவியல்களின் கூட்டம் எண்ணற்றவை அனுப்பப்பட்ட பின்பு, நிதிக் குவியல்களும் பெண்களும் பெரிய குதிரைகளும் போரில் சீறி எதிர்க்கும் யானைகளும்மாகிய இவற்றை அளவற்ற படைவீரர்கள் கைக் கொண்டனர்.

- 3972 அரண்முற் றிளறிந் தஅமைச் சர்கள்தாம்
இரணத் தொழில்விட் டெயிக்குழ் கருவூர்
முரணுற் றசிறப் பொடுமுன் னினர்நீள்
தரணித் தலைவன் கழல்சார் வுறவே.
- 3973 மன்னுங் கருவூர் நகர்வா யிலின்வாய்
முன்வந் தகருந் தலைமொய் குவைதான்
மின்னுஞ் சுடர்மா முடிவேல் வளவன்
தன்முன் புகொணர்ந் தனர்தா னையுளோர்.
- 3974 மன்னுக் குயிரா மெனும்மன் னவனார்
எண்ணிற் பெருகுந் தலையா வையினும்
நண்ணிக் கொணருந் தலையொன் றினடுக்
கண்ணுற்ற தொர்புன் சடைகண்டனரே.
- 3975 கண்டபொழு தேநடுங்கி மனங்கலங்கிக் கைதொழுது
கொண்டபெரும் பயத்துடனும் குறித்தெதிர்சென்
றது கொணர்ந்த
திண்டி றலோன் கைத்தலையில் சடைதெரியப்
பார்த்தருளிப்
புண்டரிகத் திருக்கண்ணீர் பொழிந்திழியப்
புரவலனாரா.
- 3976 முரசடைத்தின் படைகொடுபோய் முதலமைச்சர்
முனைமுருக்கி
உரைசிறக்கும் புகழ்வேன்று ஒன்றொழிய
ஒன்றாமல்
திரைசரித்த கடலுலகில் திருநீற்றின் நெறி
புரந்தியான்
அரசளித்த படிசால அழகி தென அழிந்தயர்வார்.

47. புகழ்ச்சோழ நாயனார் புராணம் □ 213

3972. அரணைமுற்றுகையிட்டு அழித்த அமைச்சர்கள் அந்தப் போர்த் தொழிலை விட்டு நீங்கி, பூமியின் பெருந்தலைவரான புகழ்ச் சோழரின் 'கழலைச் சேரும் பொருட்டுப் பகைவென்று கொண்ட சிறப்புடனே மதில் சூழ்ந்த கருவூர்ப் பதியை அடைந்தனர்.

3973. நிலைத்த கருவூர் நகரத்தின் வாயில் முன்னே கொணரப்பட்ட கருந்தலைகள் மிக்க குவியலைப் படையில் தொழில் செய்பவர் விளங்கும் ஒளியையுடைய பெருமுடி, சூடிய வேல் ஏந்திய புகழ்ச் சோழரின் முன் கொணர்ந்தனர்.

3974. மண் உலகத்துக்கு உயிர் போன்றவர் எனக் கூறத்தக்க அம்மன்னர் எண்ணால் பெருகிய அத்தலைகள் எல்லாவற்றுள்ளும், காணும் பொருட்டுச் சென்று கொண்டு வரும் தலைகள் நடுவில் ஒன்றிலே, கருதப்படுகின்ற ஒரு சிறிய சடையைக் கண்டார்.

3975. கண்டபோதே உடல் நடுக்கம் கொண்டு, உள்ளம் கலங்கிக், கைகூப்பித் தொழுது தம்மை மேற் கொண்டு எழுந்த பெரும் பயத்துடனே, அதுவே குறிப்பாக எதிரே சென்று, அதைத் தம்மிடம் எடுத்துக் கொணர்ந்த திண்மையுடைய வலிய வீரன் கைக்கொண்ட அத்தலையில் சடையானது நன்கு விளக்கித் தெரியப் பார்த்து, மன்னரான புகழ்ச் சோழர் தாமரை போன்ற தம் கண்களினின்றும் கண்ணீர் பெருகி வழிய நின்று.

3976. "முரசுகளையுடைய வன்மையான படைகளைக் கொண்டு சென்று முதன்மை பெற்ற அமைச்சர்கள் போரில் பகைவரை அழித்துப் பிறரால் உயர்வாகப் பேசப்படுகின்ற புகழ் கொண்ட வெற்றி பெற்றது தவிர, நன்மை பொருந்தாமல் அலைதவழும் கடலால் சூழப்பட்ட உலகத்தில் திருநீற்று நெறியை நான் பாதுகாத்து அரசு செய்தது நன்றாக உள்ளது!" என்று சொல்லி.

214 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3977 தார்தாங்கிக் கடன்முடித்த சடைதாங்குந் திருமுடி
யார்
நீர்தாங்குஞ் சடைப்பெருமான் நெறிதாங்கண்
டவரானார்
சீர்தாங்கும் இவர்வேணிச் சிரந்தாங்கி வரக்கண்டும்
பார்தாங்க இருந்தேனோ பழிதாங்கு வேன்
என்றார்.

3978 என்றருளிச் செய்தருளி இதற்கிசையும்
படினுணிவார்
நின்றநெறி அமைச்சர்க்கு நீள்நிலங்காத் தரசளித்து
மன்றில்நடம் புரிவார்தம் வழித்தொண்டின்
வழிநிற்ப
வென்றிமுடி எல்குமரன் தனைப்புனைவீர்
எனவிதித்தார்.

3979 அம்மாற்றங் கேட்டழியும் அமைச்சரையும் இடர
கற்றிக்
கைம்மாற்றுஞ் செயல்தாமே கடனாற்றுங்
கருத்துடையார்
செம்மார்க்கந் தலைநின்று செந்தீமுன் வளர்ப்
பித்துப்
பொய்ம்மாற்றுந் திருநீற்றுப் புனைகோலத் தினிற்
பொலிந்தார்.

3980 கண்டசடைச் சிரத்தினையோர் கனகமணிக்
கலத்தேந்திக்
கொண்டுதிரு முடித்தாங்கிக் குலவும்எரி வலங்
கொள்வார்
அண்டர்பிரான் திருநாமத் தஞ்செழுத்தும் எடுத்
தோதி
மண்டுதழற் பிழம்பினிடை மகிழ்ந்தருளி உள்
புக்கார்.

3977. போரில் உரிய மாலையைச் சூடி மன்னருக்கு உரிய கடமையைச் செய்து முடித்த சடையை யுடைய இவர், கங்கையைச் சூடிய சடையை யுடைய சிவ பெருமானின் திரு நெறியில் நின்றவர். சிறப்புடைய இவரது சடையைத் தாங்கி வரப் பார்த்தும் இப்பூமியைத் தாங்க இருந்தேனோ! பழியையே தாங்குவேன் ஆனேன்!" என்று உரைத்தார்.

3978. முன் சொன்னவண்ணம் கூறியருளி, "இதற்குத் தீர்வாகப் பொருந்தும் செயலைத் துணிந்தவராய்த் தம் ஆணை வழியிலும் நூல்தெறிவழியிலும் நின்ற அமைச்சர்க்கு, நீண்ட நிலவுலகத்தைக் காவல் செய்து, அம்பலத்துள் கூத்தை இயற்றும் இறைவரின் வழியே வரும் தொண்டின் வழி வழி நிற்கும்படி வெற்றி பொருந்தும் முடியினை என் மகனுக்குச் சூட்டுங்கள்," என ஆணையிட்டார்.

3979. அந்தச் சொல்லைக் கேட்டு மனம் கலங்கும் அமைச்சர்களையும் தக்கவற்றைக் கூறி தேற்றி, அவர்களின் துன்பத்தை நீக்கி, பழியை மாற்றும் செயலைத் தாமே வகுத்துச் செய்யும் கருத்தை உடையவராகிச் சிவனது நெறியிலே நிலைபெற்றுச் செந்தியை மூட்டி வளர்க்கச் செய்து, பொய்ந்நெறியை மாற்றவல்ல திருநீற்றினைப் புனைந்த கோலத்தில் சிறந்து விளங்கினார்.

3980. தாம் பார்த்த அந்தச் சடைத்தலையினை மணிகள் பதிக்கப்பட்ட பொற்கலத்தில் ஏந்திக் கொண்டு திருமுடியில் தாங்கி ஒளிரும் தீயை வலம் வருவாராகி, வானவர் தலைவரான சிவபெருமானின் திருப்பெயரான திருவைந்தெழுத்தையும் ஒதிக் கொண்டு, செறிந்து எழுகின்ற தீப்பிழம்பினுள் மகிழ்ச்சி கொண்டு உள்ளே புகுந்தருளினார்.

216 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3981 புக்கபொழு தலர்மாரி புவிநிறையப் பொதிந்திழிய
 மிக்கபெரு மங்கலதூ ரியம்விசம்பின் முழக்
 கெடுப்பச்
 செக்கர்நெடுஞ் சடைமுடியார் சிலம்பலம்பு
 சேவடியின்
 அக்கருணைத் திருநிழற்கீழ் ஆராமை அமர்ந்
 திருந்தார்

3982 முரசங்கொள் கடற்றாணை மூவேந்தர் தங்களின்
 டமுன்
 பிரசங்கொள் நறுந்தொடையல் புகழ்ச்சோழர்
 பெருமையினைப்
 பரசங்குற் றேவலினாற் அவர்பாதம் பணிந்தேத்தி
 நரசிங்க முனையர்திறம் நாமறிந்த படிஉரைப்பாம்.
 புகழ்ச்சோழர் நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

48. நரசிங்க முனையரைய நாயனார் புராணம்

3983 கோடாத நெறிவிளக்கும் குலமரபின் அரசளித்து
 மாடாக மணிகண்டர் திருநீறே மனங்கொள்வார்
 தேடாத பெருவளத்தில் சிறந்ததிரு முனைப்பாடி
 நாடானுங் காவலனார் நரசிங்க முனையரையர்.

48. சிங்க முனையரைய நாயனார் புராணம் □ 217

3981. இங்ஙனம் புகழ்ச் சோழர் தீயுள் புகுந்த போது* தெய்வப் பூமழை மண்ணுலகம் முழுவதும் நிறையப் பொழிந்தது. மிக்க பெரிய மங்கல வாத்த்தியங்கள் வானத்தில் முழங்கின. அந்திச் செவ்வானம் போன்ற நீண்ட சடையினை யுடைய சிவ பெருமானின் அந்தப் பெருங்கருணையான திருவடி நிழலில் நீங்காத நிலையில் அவர் அமர்ந்திருந்தார்.

3982. வெற்றி முரசங்கள் ஒலிக்கின்ற கடல் போன்ற படையையுடைய முடி மன்னர்கள் மூவருள்ளும் முதன்மையான தேன் பொருந்திய மணம் கொண்ட மாலை சூடிய புகழ்ச் சோழரின் பெருமையைப் போற்றும் குற்றேவல் செய்யும் வகையால், அவர்திருவடிகளை வணங்கித்துதித்து. அத்துணையாலே, நரசிங்க முனையரைய நாயனாரின் அடிமைப் பண்பை யாம் அறிந்த வகையினாலே இனி உரைப்போம்.

புகழ்ச் சோழ நாயனார் புராணம் முற்றிற்று

48. நரசிங்க முனையரைய நாயனார் புராணம்

“மெய்யடியான் நரசிங்க முனையரையர்க்கு அடியேன்”
(திருத்தொண்டத் தொகை — 7)

3983. செங்கோல் நீதியினின்றும் தவறாத நெறியில் விளங்கும் குறுநில மன்னர் மரபில் வந்து ஆண்டு, பெருஞ் செல்வமாகத் திருநிலகண்டரின் திருநீற்றையே மனத்தில் கொள்பவர். தேடிப் பெற வேண்டாது ஐயல்பில் பெருவளங்களில் சிறந்த திருமுனைப் பாடி நாட்டை ஆளும் மன்னர் ‘நரசிங்க முனையரையர்’ என்ற பெயர் கொண்டவர் ஆவார்.

218 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3984 இம்முனையர் பெருந்தகையார் இருந்தரசு புரந்து
போய்த்
தெம்முனைகள் பலகடந்து தீங்குநெறிப் பாங்கநல
மும்முனைநீள் இலைச்சூல முதற்படையார்
தொண்டுபுரி
அம்முனைவர் அடிஅடைவே அரும்பெரும்பேற்றை
அடைவார்.

3985 சினவிடையார் கோயில்தொறுந் திருச்செல்வம்
பெருக்குநெறி
யனஇடைஆர் உயிர்துறக்க வருமெனினும் அவை
காத்து
மனவிடைஆ மைத்தொடையல் அணிமாற்பர்
வழித்தொண்டு
கனவிடையா கிலும்வழுவாக் கடனாற்றிச் செல்
கின்றார்

3986 ஆறணிந்த சடைமுடியார்க் காதிரைநா டொறு
மேன்றும்
வேறுநிறை வழிபாடு விளங்கியபூ சனைமேவி
நீறணியும் தொண்டர்அணைந் தார்க்கெல்லாம்
நிகழ்பகம்பொன்
நூறுகுறை யாமல்அளித் தின்னமுது நுகர்வீப்பார்.

3987 ஆனசெயல் முறைபுரிவார் ஒருதிருவா திரைநாளில்
மேன்மைநெறித் தொண்டர்க்கு விளக்கியபொன்
னிடும்பொழுதில்
மானநிலை அழிதன்மை வருங்காமக் குறிமலர்ந்த
ஊனநிகழ் மேனியராய் ஒருவர்நீ றணிந்தணைந்
தார்.

48. நரசிங்க முனையரைய நாயனார் புராணம் □ 219

3984. இந்த முனையர் மரபின் பெருந்தகையினரான மன்னர், தம் நகரத்தில் இருந்து அரசளித்துப் பகைவரின் போர்கள் பலவற்றையும் வென்று தீமையான நெறிகளின் செயல்கள் யாவும் நீங்க மூன்று தலைகளையுடைய நீண்ட இலைவடிவான சூலமான முதன்மை பெற்ற படையை யுடைய இறைவரின் தொண்டைச் செய்கின்ற அந்த முதல் வர்களாகும் அடியவர்களின் திருவடிகளை அடைவதே அரும் பெரும் பேறு என அடைவாராய்.

3985. சினமுடைய காளையையுடைய இறைவரின் கோயில்கள் தோறும் திருச்செல்வங்களைப் பெருகச் செய்யும் நெறியில் அரிய வுயிரைவிட வந்தாலும் அந்நெறிகளைக் காவல் செய்து, பாசிமணி வடங்களினிடையே ஆமை வோட்டை அணிந்த மார்பையுடைய இறைவரின் வழித் தொண்டைக் கனவிலும் தவறாது கடமை மேற்கொண்டு செய்து வருபவராய் விளங்கினார்,

(மனவு மணி—பாசி; உருத்திராட்சமுமாம்)

3986. கங்கையாற்றை அணிந்த சடையுடைய முடியினரான இறைவர்க்குத் திருவாதிரை நாஸ்தோறும் நித்தியமாக வேறாக நிறைந்த வழிபாடு விளங்கிய பூசையைச் செய்து, திருநீறு அணிந்த தொண்டராய் அன்று வந்து சேர்ந்தவர்க்கெல்லாம் குறையாமல் நூறு பசும் பொன்னைத் தந்து இனிய திருவமுதம் ஊட்டுவாராகி விளங்கினார்.

3987. அத்தகைய செயலை மேற்கொண்டு முறையாய்ச் செய்பவரான நாயனார் திருவாதிரை நாளில், மேன்மை பொருந்திய சைவ நெறி அடியார்களுக்குப் பொன்னைக் கொடுக்கும் போது, மானநிலை அழியும் தன்மையுடைய காமக்குறிகள் தெரியும் குற்றம் பொருந்திய மேனியுடையவராய் ஒருவர் திருநீற்றை அணிந்து வந்து சேர்ந்தார்.

220 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3988 மற்றவர்தம் வடிவிருந்த படிகண்டு மருங்குள்ளார்
உற்றஇகழ்ச் சியராகி ஒதுங்குவார் தமைக் கண்டு
கொற்றவனார் எதிர்சென்று கைகுவித்துக்
கொடுபோந்தப்
பெற்றியினார் தமைம்கவு கொண்டாடிப்
பேணுவார்.

3989 சீலம்இவ ரேளனினும் திருநீறு சேர்ந்தாரை
ஞாலம் இகழ்ந் தருநரகம் நண்ணாமல் எண்ணுவார்
பாலணைந்தார் தமக்களித்த படிஇரட டிப் பொன்
கொடுத்து
மேலவரைத் தொழுதினிய மொழிவிளம்பி விடை
கொடுத்தார்.

3990 இவ்வகையே திருத்தொண்டின் அருமைநெறி
எந்நாளும்
செவ்வியஅன் பினிலாற்றித் திருந்தியசிந்
தையராகிப்
பைவளர்வாள் அரவணிந்தார் பாதமலர் நிழல்
சேர்ந்து
மெய்வகைய வழிஅன்பின் மீளாத நிலைபெற்றார்.

3991 விடநாகம் அணிந்தபிரான் மெய்த்தொண்டு
விளைந்தநிலை
உடனாகும் நரசிங்க முனையர்பிரான் கழலேத்தித்
தடநாக மதஞ்சொரியத் தனஞ்சொரியுங் கலஞ்
சேரும்
கடனாகை அதிபத்தர் கடனாகைக் கவினுரைப்
பாம்.

நரசிங்க முனையரைய நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

3988. அவ்வாறுவந்தவரின் வடிவம் இருந்தநிலையைப் பார்த்துப் பக்கத்தில் இருந்தவர்கள் இகழ்ச்சியோடும் அவரை அணுகாது அருவருத்து ஒதுங்கினர். அதைக் கண்டு, அரசர் அவர் எதிரே போய்க் கைகுவித்து வணங்கி அழைத்துக் கொண்டு வந்து அத்தன்மையுடைய அவரை மிகவும் பாராட்டி உபசரிக்கலானார்.

3989. உலகியல் நெறியான ஒழுக்கம் இல்லாதாவரா னாலும் திருநீற்றைச் சார்ந்த அடியவரை உலகத்தவர் இகழ்ந்து அதனால் கொடிய நரகத்தை அடையாமல் உய்ய வேண்டும் எனச் சிந்திப்பவராய், அங்கு வந்தவர்களுக்குக் கொடுத்ததைவிட இரண்டு மடங்காக இரு நூறு பொன்னைத் தந்து இன்சொற்களைக் கூறி உபசரித்து விடை தந்து அனுப்பினார்.

3990. இங்ஙனம் திருத்தொண்டின் அரிய நெறியை எந்நாளும் செம்மையான அன்பால் செயலாற்றியிருந்து திருத்தமான சிந்தனையுடையவராய் இருந்து, நச்சுப்பை வளரும் கொடிய பாம்பை அணிந்த இறைவரின் திருவடி நிழலை அடைந்து உண்மையான வழியில் வரும் அன்பினால் மீளா நிலையாம் வீடுபேற்றை அந்நாயனார் அடைந்தார்.

3991. நஞ்சையுடைய பாம்பை அணிந்த சிவபெருமானின் மெய்தன்மையுடைய தொண்டு வழுவாது விளைந்த நிலையில் உடனாக நிகழ்ந்த வாழ்வுடைய நரசிங்க முனையரையரின் கழல்களை வணங்கிப், பெரிய யானைகள் மதநீரைச் சொரியச் செல்வங்களைப் பொழியும் மரக்கலங்கள் சேரும் கடல் துறைமுகப்பட்டினமான நாகை நகர் வாழ் 'அதிபத்த நாயனாரின்' நியமமான தொண்டின் இயல்பைச் சொல்லப் புகுகின்றோம்.

நரசிங்க முனையரைய நாயனார் புராணம் முற்றும்

49. அதிபத்த நாயனார் புராணம்

- 3992 மன்னி நீடிய செங்கதி ரவன்வழி மரபின்
தொண்மை யாம்முதற் சோழர்தந் திருக்குலத்
துரிமைப்
பொன்னி நாடெனும் கற்பகப் பூங்கொடி
மலர்போல்
நன்மை சான்றது நாகப்பட்ட டினத்திரு நகரம்.
- 3993 தாம நித்திலக் கோவைகள் சரிந்திடச் சரிந்த
தேம லர்க்குழல் மாதர்பந் தாடுதெற் றிகள்கூழ்
காமர் பொற்சுடர் மாளிகைக் கருங்கடல் முகந்த
மாழு கிற்குலம் மலையென ஏறுவ மருங்கு,
- 3994 மபருமை யிற்செறி பேரெரலி பிறங்கலின் நிறைந்து
திரும கட்டுவாழ் சேர்விட மாதலில் யாவும்
தருத லின்கடல் தன்னினும் பெரிதெனத்
திரைபோல்
கரிப ரித்தொகை மணிதுகில் சொரிவதாங்
கலத்தால்.
- 3995 நீடு தொல்புகழ் நிலம்பதி னெட்டினும் நிறைந்த
பீடு தங்கிய பலபொருள் மாந்தர்கள் பெருகிக்
கோடி நீள்தனக் குடியுடன் குவலயங் காணும்
ஆடி மண்டலம் போல்வதவ் வணிகிளர் மூதூர்.

49. அதிபத்த நாயனார் புராணம்

“விரிதிரை ஆழ் கடல்நாகை அதிபத்தர்க்கு அடியேன்”
(திருத்தொண்டத் தொகை —7)

3992. நிலைபெற்று நீடி வருகின்ற கதிரவன் வழியில் வந்த மரபான பழமையுடைய முதன்மை பெற்ற சோழர் களின் குலத்திற்கு உரிமையுடைய காவிரிநாடு என்னும் கற்பகப் பூங்கொடியில் மலர்ந்த மலரைப் போன்று நாகப் பட்டினம் என்ற நகரம் நன்மையினால் மேன்மை உடையதாகும்.

3993. முத்து மாலைகளின் கோவை சரியத் தேன் பொருந்திய மலர்களைச் சூடிய சரிந்த கூந்தலையுடைய மங்கையர்கள் பந்தாடும் மேடைகளைக் கொண்ட விரும்பத் தக்க பொன் ஒளி மின்னும் மாளிகைகளை, ‘இவை மலை’ என்று மயங்கிக் கரிய கடல் நீரை உட்கொண்ட கரிய மேகக் கூட்டங்கள் பக்கத்தே மேல் ஏறும்.

3994. பெருமையால் மிக்கபெரிய ஓசை நிறைத்தாலும் நிறைந்த இலக்குமி வாழும் உறைவிடமாதலாலும், வேண்டும் பொருள்களை எல்லாம் அளித்தலாலும், கடலை விடப் பெரியது என்று சொல்லுமாறு விளங்கி, அலைபோல் யானைகள், குதிரைத் தொகைகள், மணிகள், ஆடைகள் என்ற இவை முதலான பொருள்களை மரக்கலங்களில் அந்த நகரம் கொணர்ந்து சொரியும்.

3995. பெரும் புகழையுடைய பதினெட்டு நிலங்களுள்ளும் நிறைந்த பெருமையுடைய பல பொருள்களைக் கொண்ட மக்களும் சேர்ந்து பெருகி வாழ்வதாலும் கோடியளவிலும் பெருகிய செல்வக்குடி மக்களுடன் விளங்குவதாலும் அந்த அழகுடைய பழைய நகரம், இவ்வுலகம் முழுவதும் தனக்குள் பிரதி பிம்பமாய் அடங்கக் காணப்படுகின்ற கண்ணாடி மண்டலம் போன்றதாகும்.

224 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

3996 அந்நெ ஓந்திரு நகர்மருங் கலைகடல் விளிம்பில்
பன்னெ ஓந்திரை நுரைதவழ் பாங்கரின் ஞாங்கர்
மன்னு தொன்மையின் வலைவளத் துணவினில்
மலிந்த
தன்மை வாழ்குடி மிடைந்தது தடநுளைப்பாடி.

3997 புயல ளப்பன எனவலை புறம்பணை குரம்பை
அயல ளப்பன மின்விலைப் பசும்பொன்னின்
அடுக்கல்
வியல ளக்கரில் விடுந்திமில் வாழ்நர்கள்
கொணர்ந்த
கயல ளப்பன பரத்தியர் கருநெடுங் கண்கள்.

3998 உணங்கல் மீன்கவர் உறுநசைக் குருகுடன்
அணைந்த
கணங்கொள் ஒதிமம் கருஞ்சினைப் புன்னையங்
கானல்
அணங்கு நுண்ணிடை நுளைச்சியர் அசைநடைக்
கழிந்து
மணங்கொள் கொம்பரின் மருங்குநின் றிழியல
மருளும்.

3999 வலைநெ ஓத்தொடர் வடம்புடை வலிப்பவ
ரொலியும்
விலைப கர்ந்துமீன் குவைகொடுப் பவர்விளி
யொலியும்
தலைசி றந்தவெள் வளைசொரி பவர்தழங்
கொலியும்
அலைநெ ஓங்கடல் அதிரொலிக் கெதிரொலி
அணைய.

3996. அந்தப் பெரிய நகரத்தின் பக்கத்தில் அலைகளையுடைய கடல் விளிம்பில் பல நீண்ட அலைகளின் நுரை வந்து தவழ்வதற்கு இடமான பக்கங்களை அடுத்து நிலையான பழைமையான வலைவீசி மீன் பிடிக்கும் தொழிலால் பெறும் வளமையுடைய மீன் உணவு பெருகிய இயல்பினால் வாழ்வு பெற்ற பரதவர் குடிகள் நெருங்கியுள்ளது பரதவர் சேரி.

3997. மேகங்களைப் பரப்பியதைப் போல் வலைகள் வெளியே உலர வைக்கப்பட்ட சிறிய குடிகளின் பக்கத்தில் மீன் விலைக்குக் கொள்வோர் கொணர்ந்த பசும் பொன்னின் குவியல்கள் அளவிடப்படுவன. பரந்த கடலில் செலுத்தும் மீன் படகுகளின் தொழிலால் வாழும் பரதவர் கொணர்ந்த கயல் மீன்களை (அக்கயல் மீன்களை அவரிடம் பெற்றுக் கொள்ளும்) பரத்தியரின் கருமையான நீண்ட கண்கள் அவை இவ்வளவு விலை பெறும் என்பதைக் காட்சியால் அளந்து விடுவன.

3998. உலர்தலையுடைய மீன்களைக் கவர்கின்ற ஆசையுடைய பறவைகளுடன் கூட வந்த கூட்டமான அன்னப் பறவைகள், வளைகின்ற நுட்பமான இடையையுடைய நுளைச்சியரின் அழகிய நடைக்குத் தோற்றுக் கரிய கொம்புகளையுடைய புண்ணைக் காட்டில் மணமுடைய அப் புண்ணைக் கொம்புகளில் பக்கத்தினின்றும் இறங்காமல் மருண்டிருக்கும்.

3999. வலைகளின் நீண்ட தொடர்களையுடைய வடங்களை இழுத்துச் செல்பவரின் ஒலியும், விலையை எடுத்துக் கூறி மீன் குவியலைக் கொடுப்பவர் வாங்குவோரை அழைக்கின்ற ஒலியும், மிகச் சிறந்த வெண்மையான சங்குகளைக் கொண்டு குவிப்பவர்களின் மிகுந்த ஒலியும், அணைகளையுடைய பெரிய கடலின் ஒலிக்கு எதிர் ஒலி போன்று விளங்குவன.

226 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 4000 அனைய தாகிய அந்நுளைப் பாடியில் அமர்ந்து
மனைவ ளம்பொலி நுளையர்தங் குலத்தினில்
வந்தார்
புனைஇ ளம்பிறை முடியவர் அடித்தொண்டு
புரியும்
வினைவி ளங்கிய அதிபத்தர் எனநிகழ் மேலோர்.
- 4001 ஆங்க வன்பர்தாம் நுளையர்தம் தலைவராய்
அவர்கள்
ஏங்கு தெண்டிரைக் கடலிடைப் பலபட வியக்கிப்
பாங்கு சூழ்வலை வளைத்துமீன் படுத்துமுன்
குவிக்கும்
ஒங்கு பல்குவை உலப்பில உடையராய் உயர்வார்.
- 4002 முட்டில் மீன்கொலைத் தொழில்வளத் தவர்வலை
முகந்து
பட்ட மீன்களில் ஒருதலை மீன்படு தோறும்
நட்ட மாடிய நம்பருக் கெனநளிர் முந்நீர்
விட்டு வந்தனர் விடாதஅன் புடனென்றும்
வீருப்பால்.
- 4003 வாகு சேர்வலை நாளொன்றில் மீனெரன்று வரினும்
ஏக நாயகர் தங்கழற் கெனவிடும் இயல்பால்
ஆகு நாள்களில் அநேகநாள் அடுத்தொரு மீனே
மேக நீர்படி வேலையிற் படவிட்டுவந்தார்.

49. அதிபத்த நாயனார் புராணம் □ 227

4000. அத்தகைய இயல்புடைய அந்த நுளைப் பாடியில் வாழ்ந்து இவ்வாழ்வின் வளங்களால் விளங்கும் நுளையரின் குலத்தில் தோன்றியவர், இளம் பிறைச் சந்திரனைச் சூடிய முடியையுடைய இறைவரின் அடித் தொண்டு செய்யும் செயலில் விளங்கிய 'அதிபத்தர்' என்று பெயர் பெற்ற மேன்மையை உடையவர்.

4001. அந்த அதிபத்தர் என்னும் நாயனார் நுளையரின் தலைவராகி அவர்கள் ஒலிக்கின்ற தெளிந்த அலையை யுடைய கடலில் பலவாறு தொழில் செய்து, பக்கங்களில் சூழும் வலைகளை வளைத்து வீசி மீன்களைப் பிடித்துக் கொண்டு வந்து முன் குவிக்கும் உயர்ந்த பலவகை மீன்களை அளவற்றவை உடையவராய் உயர்ந்தவராய் விளங்கினார்.

4002. குறையாத மீன்களைப் பிடித்து அக்கொலைத் தொழிலின் வளத்தையுடைய நுளையர், வலைகளினால் வாரி எடுப்பதால் அகப்பட்ட மீன்களில், ஒரு தலைமையான மீன் படுந்தோறும், இஃது ஐந்து தொழில் அருட்கூத்தாடுகின்ற ஐயருக்காகுக!'' என்று, இடையறாத அன்பினால், விருப்புடன், குளிர்ந்த கடலிடத்தில் நாடோறும் விட்டு வந்தார்.

4003. ஒழுங்கான வலையில் ஒரு நாளில் ஒரு மீனை வரினும், 'முழு முதல்வரான இறைவரின் திருவடிக்கு' என்று வீடுகின்ற இயல்பாகிய நாள்களில், பல நாட்கள் தொடர்ந்து ஒரு மீனை மேகம் படியும் கடலில் கிடைக்க அதனை, அவர், இறைவருக்காக!'' என்றே கடலில் விட்டு வந்தார்.

228 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

4004 மின்வி லைப்பெரு குணவீனில் மிகுபெருஞ்
செல்வம்
தான்ம றுத்தலின் உணவின்றி அருங்கிளை
சாம்பும்
பான்மை பற்றியும் வருந்திலர் பட்டமீன் ஒன்று
மான்ம றிக்கரத் தவர்கழற் செனவிட்டு மகிழ்ந்தார்.

4005 சால நாள்கள்இப் படிவரத் தாம்உண வயர்த்துக்
கோல மேனியுந் தளரவுந் தந்தொழில் குறையாச்
சீல மேதலை நின்றவர் தந்திறந் தெரிந்தே
ஆலம்உண்டவர்தொண்டர் அன்பெனும் அமுதுண்
பார்.

4006 ஆன நாளொன்றில் அவ்வொரு மீனும் அங்
கொழித்துத்
தூநி றப்பசுங் கனகநற் சுடர்நவ மணியால்
மீனு றுப்புற அமைத்துல கடங்கலும் விலையாம்
பான்மை அற்புதப் படியதொன் றிடுவலைப்
படுத்தார்.

4007 வாங்கு நீள்வலை அலைகடற் கரையில்வந் தேற
ஒங்கு செஞ்சுடர் உதித்தென உலகெலாம்
வியப்பத்
தாங்கு பேரொளி தழைத்திடக் காண்டலும்
எடுத்துப்
பாங்கு நின்றவர் மீனொன்று படுத்தனம் என்றார்.

4004. மீனை விற்பதனால் பெரும் உணவுப் பண்டங்களால் மிக்க பெருஞ்செல்வம் இவ்வாறு சுருங்கியதால், தம் அரிய உறவினர் உணவில்லாமல் பசியால் வருந்தும் தன்மை பற்றியும் அவர் வருந்தவில்லை. வலையில் அகப்பட்ட ஒரு மீனையும் மாண்கன்றைக் கையில் ஏந்திய இறைவரின் திருவடிக்கு என விட்டு மகிழ்ந்தார்.

4005. பல நாட்கள் இவ்வாறு நிகழ்ந்தது. நிகழ, தாம் உணவு மறந்து வாடித் தம் அழகிய திருமேனியும் தளர்ச்சியடைய, தம் தொண்டினின்றும் குறைவுபடாத அந்த ஒழுக்கத்தில் சலியாமல் ஒழுகியவரின் இயல்பை அறிந்து நஞ்சையுண்ட இறைவர் இத்தொண்டரின் அன்பு என்கின்ற அமுதத்தை உண்பாராய்.

4006. முன் சொன்னவண்ணம் ஆன நாள் ஒன்றில், அந்த ஒரு மீனும் அங்கு வலையில் அகப்படாது போகச் செய்து, தூய நிறமுடைய பசும் பொன்னாலும் ஒளியுடைய மணிகளாலும் மீன் உறுப்புகள் பொருந்தும்படி அமைத்து, உலகங்களை எல்லாம் விலை மதிக்கப்படும் தன்மையில் அற்புதத் தன்மை கொண்ட ஒரு மீன், வீசிய வலையில் அகப் படுமாறு இறைவர் செய்தனர்.

4007. மீனை இழுத்த நீண்ட வலையானது கடற்கரையில் வந்து ஏற. அதில் அகப்பட்ட மீன் கதிரவன் தோன்யறிதைப் போல் உலகம் எல்லாம் அதிசயிக்கும்படி அமைந்த பெரிய ஒளி வீசிக் காணப்படவும், அதனை எடுத்து அருகே நின்ற பரதவர்கள் “மீன் ஒன்றைப் பிடித்தோம்” என்று கூறினர்.

230 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

4008 என்று மற்றுளோர் இயம்பும் ஏறுசீர்த் தொண்டர்
பொன் திரட்சுடர் நவமணி பொலிந்துமீன்
உறுப்பால்
ஒன்றும் மற்றிது என்னை ஆளுடையவர்க் காகும்
சென்று பொற்கழல் சேர் கெனத் திரையொடுந்
திரித்தார்.

4009 அகில லோகமும் பொருள்முதற் றாமெனும் அளவில்
புகலும் அப்பெரும் பற்றினைப் புரையற எறிந்த
இகலில் மெய்த் திருத்தொண்டர்முன் இறைவர்தாம்
விடைமேல்
முகில்வி சும்பிடை அணைந்தனர் பொழிந்தனர்
முகைப்பூ

4010 பஞ்ச நாதமும் எழுந்தன அதிபத்தர் பணிந்தே
அஞ்ச லிக்கரஞ் சிரமிசை அணைத்து நின்றவரை
நஞ்ச வான்மணி மிடற்றவர் சிவலோகம்
நண்ணித்து
அஞ்சி றப்புடை அடியர்பாங் குறத்தலை
அளித்தார்.

4011 தம்ம றம்புரி மரபினில் தகும்பெருந் தொண்டு
மெய்ம்மை யேபுரி அதிபத்தர் விளங்குதாள்
வணங்கி
மும்மையாகிய புவனங்கள் முறைமையிற் போற்றும்
செம்மை நீதியார் கலிக்கம்பர் திருத்தொண்டு
பகர்வாம்.

அதிபத்த நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

4008, என்று மேற்கண்ட வண்ணம் பரதவர் உரைக் கவும். அதைக் கேட்ட மிகுின்ற சிறப்பையுடைய தொண்டரான அதிபத்தர் “பொன்னும் தொகுதியான கதிரையுடைய நவமணிகளும் விளங்கும் மீன் உறுப்புகளினால் பொருந்தும் வேறான இது என்னை ஆட்கொள்கின்ற இறைவருக்கே ஆகும்! அவரது பொற்கழலை இது சேர்வதாகும்!” என்று கடல் அலையில் எடுத்து வீசினார்.

4009. எல்லா வுலகங்களும் பொருளையே முதலாக வுடையது என்று கூறும் அந்தப் பெரிய வலிய பொன்னாசை என்னும் பெரும்பற்றைக் குற்றம் இல்லாது நீங்கிய ஒப்பில்லாத மெய்த்தொண்டர் முன்னே இறைவர், காணையூர்தியில் மேல் மேகம் தவழும் வானத்தில் எழுந்தருளினார். அப்போது தேவர்கள் கற்பகப் பூமழை சொரிந்தனர்.

4010. அப்போது ஐந்து வகைப்பட்ட தேவ வாத்தியங்களும் எழுந்து ஒலித்தன. நிலமுற விழுந்து வணங்கி எழுந்து குவித்த கைகளைத் தலைமேல் கொண்டு நின்ற அதிபத்தரைச் சிவலோகத்தைச் சேர்ந்து அழகிய சிறப்பையுடைய அடியார்களுடன் இருக்கும்படி நஞ்சுண்ட ஒளியுடைய கழுத்தையுடைய இறைவர் அருள் செய்தார்.

4011. கொலைத் தொழில் செய்யும் தம் மரபுக்கு ஏற்றபடி நின்றவாறே தகுதியான பெரிய தொண்டை உண்மையில் தவறாத அதிபத்த நாயனாரின் விளக்கம் செய்யும் திருவடியை வணங்கி, அதன் துணையால் உலகம் மூன்றும் முறையாகப்போற்றுகின்ற செம்மையுடைய நீதியையுடைய ‘கலிக்கம்ப நாயனாரின்’ தொண்டைப் புகழ்வோம்.

அதிபத்த நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

50. கலிக்கம்ப நாயனார் புராணம்

4012 உரிமை ஒழுக்கம் தலைநின்ற
 உயர்தொன் மரபில் நீடுமனைத்
 தரும நெறியால் வாழ்குடிகள்
 தழைத்து வளருந் தன்மையதாய்
 வருமஞ் சுறையும் மலர்ச்சோலை
 மருங்கு சூழ்ந்த வளம்புறவில்
 பெருமை யுலகு பெறவிளங்கும்
 மேல்பாற் பெண்ணா கடமூதூர்.

4013 மற்றப் பதியி னிடைவாழும்
 வணிகர் குலத்து வந்து தித்தார்
 கற்றைச் சடையார் கழற்காத
 லுடனே வளர்ந்த கருத்துடையார்
 அற்றைக் கன்று தூங்கானை
 மாடத்தமர்ந்தார் அடித்தொண்டு
 பற்றிப் பணிசெய் கலிக்கம்பர்
 என்பார் மற்றோர் பற்றில்லார்.

4014 ஆன அன்பர் தாமென்றும்
 அரனார் அன்பர்க் கழுதுசெய
 மேன்மை விளங்கு போனகழும்
 விரும்பு கறிநெய் தயிர் தீம்பால்
 தேனின்இனிய கனிகட்டி
 திருந்த அமுது செய்வித்தே
 ஏனை நிதியம் வேண்டுவன
 எல்லாம் இன்பமுற அளிப்பார்.

50 கலிக்கம்ப நாயனார் புராணம்

“கைதடிந்த வரிசிலையான் கலிக்கம்பன் (கலியன் கழற்
சத்தி வரிஞ்சையர்கோன்) அடியார்க்கும் அடியேன்”
(திருத்தொண்டத் தொகை 7)

4012. தமக்கு உரிமையான நல்லொழுக்கத்தில் சிறந்த
உயர்ந்த பழைமையான மரபில் நிலைபெறுகின்ற இவ்வற-
நெறியில் வாழ்கின்ற குடிகள் தழைத் தோங்கும் இயல்
புடையதாகி, வானில் வரும் மேகங்கள் தங்குவதற்கு இட-
மான பூஞ்சோலைகள் பக்கங்களில் சூழ்ந்த வளமுடைய
புறம்பணைகளுடன் உலகம் பெருமை பொருந்த விளங்-
குவது மேக்குத் திக்கில் உள்ள ‘பெண்ணா கடம்’ என்னும்
பழைய ஊர்.

4013. அந்தப் பதியில் வாழ்வு பெறுகின்ற வாணிகர்
குலத்தில் வந்து தோன்றியவர், கற்றையான சடையுடைய
சிவபெருமானின் திருவடிகளில் கொண்ட பெருவிருப்பம் தம்
உடலின் வளர்ச்சியுடனே வளர்கின்ற கருத்தை உடையவர்.
அவர் அந்தப் பதியில் ‘திருத்தூங்கானை’ மாடத்தில்
எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமானின் திருவடித் தொண்டு
பற்றிப் பணி செய்யும் ‘கலிக்கம்பர்’ எனக் கூறப்படுபவர்.
அவர் சிவனடிப்பற்று அன்றி வேறொருபற்றும் இல்லாதவர்.

4014. அத்தகைய அன்பர், என்றும் சிவனுடைய
அன்பர்களுக்கு அமுது செய்வதற்குரிய மேலான தன்மை
விளங்கும் திருவமுதுடன் விரும்பும் கறி வகைகளும் நெய்யும்
தயிரும் இனிய கட்டியாகக் காய்ச்சிய பாலும் தேனைவிட
இனிய பழங்களும் கரும்புக் கட்டியும் என்னும் இவை
முதலானவற்றைப் படைத்துத் திருந்தியவாறு அவர்களை
உண்ணும் படியாய்ச் செய்துவித்தே மேலும் வேண்டிய பிற
நிதியங்கள் எல்லாவற்றையும் இன்பம் பொருந்த அளிப்ப
வராய்.

234 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 4015 அன்ன வகையால் திருத்தொண்டு
புரியுநாளில் அங்கொருநாள்
மன்னு மனையில் அமுதுசெய
வந்த தொண்டர்தமை எல்லாம்
தொன்மை முறையே அமுதுசெயத்
தொடங்குவிப்பா அவர் தம்மை
முன்னர் அழைத்துத் திருவடிகள்
எல்லாம் விளக்க முயல்கின்றார்.
- 4016 திருந்து மனையார் மனையெல்லாந்
திசழ விளக்கிப் போனகமும்
பொருந்து சுவையிற் கறியமுதும்
புனிதத் தண்ணீ ருடன் மற்றும்
அருந்தும் இயல்பில் உள்ளனவும்
அமைத்துக் கரக நீரளிக்க
வீரும்பு சணவர் பெருந்தவர்தாள்
எல்லாம் விளக்கும் பொழுதின்கண்.
- 4017 முன்புதமக்குப்பணி செய்யுந்
தமராய் ஏவல் முனிந்து போய்
என்பும் அரவும் அணிந்தபிரான்
அடியாராகி அங்கெய்தும்
அன்ப ருடனே திருவேடந்
தாங்கி அணைந்தார் ஒருவர்தாம்
பின்பு வந்து தோன்றஅவர்
பாதம் விளக்கும் பெருந்தகையார்.
- 4018 கையால் அவர்தம் அடிபிடிக்கக்
காதல் மனையார் முன்பேவல்
செய்யா தகன்ற தம்போலும்
என்று தேரும் பொழுது மலர்
மோய்யார் வாசக் கரகநீர்
வார்க்க முட்ட முதற்றொண்டர்
மையார் கூந்தல் மனையாரைப்
புார்த்து மனைத்துட் கருதுவார்.

4015. அத்தகைய வகையினால் தொண்டு செய்து வருகின்ற நாள்களிலே ஒரு நாளில், நிலைபெற்ற தம் திருமணையில் அமுது செய்ய வந்த தொண்டர்களை எல்லாம் பழைய முறையிலே அமுது செய்யத் தொடங்குவிப்பாராகி, அவர்களை முன் அழைத்து அவர்களின் திருவடிகளை எல்லாம் விளக்க இந்நாயனார் முயல,

4016. மனைவியார் அந்த இல்லம் முழுதும் விளக்கம் பெற விளக்கித் திருவமுதும் பொருந்தும் அவைகளில் கறியமுதும் தாய்மையானநீரும் என்னும் இவற்றுடனே உண்கின்ற தன்மையில் உள்ளவான பிற பொருள்களையும் செம்மை பெற அமைத்துக், கரகத்தில் நீரை வார்க்க; விரும்பும் கணவர் இந்தத் துறவியரின் திருவடிகளையெல்லாம் விளக்கி வரும் போது,

4017. முன் நாட்களில் தமக்குத் தொண்டு செய்யும் சுற்றமாக இருந்து, பின் ஏவற்பணியை வெறுத்துச் சென்று, எலும்பையும் பாம்பையும் அணிந்த பெருமானின் அடியாராகி, அங்கு, வந்த அடியார்களுடனே சேர்ந்து வந்தவரான ஒருவர் பின்பு வந்து தோன்ற அவர் அடிகளை விளக்கும் பெருந்தகையாரான கலிக்கம்பர்,

4018. கைகளால் அவரின் அடிகளைப் பிடிக்க, 'முன்பு நம் ஏவலைச் செய்யாது விட்டுச் சென்ற சுற்றம் இவர் போலும்!' என்று அன்பு மனைவியார் நினைக்கும் போது, மலர்கின்ற மலர்களையுடைய, -கரகநீரை வார்க்கக் காலம் தாழ்க்கவே, முதன்மை பெற்ற திருத்தொண்டரான அவர் கரிய கூந்தலையுடைய மனைவியைப் பார்த்துத் தம் மனத்தில் எண்ணலானார்.

236 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

4019 வெறித்த கொன்றை முடியார்தம்
அடியார் இவர் முன் மேவுநிலை
குறித்து வெள்கி நீர்வாரா
தொழிந் தாள் என்று மனங்கொண்டு
மறித்து நோக்கார் வடி வாளை
வாங்கிக் கரகம் வாங்கிக்கை
தறித்துக் கரக நீரெடுத்துத்
தாமே அவர்தாள் விளக்கினார்.

4020 விளக்கி அமுது செய்வதற்கு
வேண்டு வனதா மேசெய்து
துளக்கில் சிந்தை யுடன்தொண்டர்
தம்மை அமுது செய்வித்தார்
அளப்பில் பெருமை யவர்பின்னும்
அடுத்த தொண்டின் வழிநின்று
களத்தில் நஞ்சம் அணிந்தவர்தாள்
நிழற்கீழ் அடியாருடன் கலந்தார்.

4021 ஓத மலிநீர் விடமுண்டார் அடியார் வேடம்
என்றுணரா
மாத ரார்கை தடிந்தகலிக் கம்பர் மலர்ச்சே
வடிவணங்கிப்
பூத நாதர் திருத்தொண்டு புரிந்து புவனங்
களிற்பொலிந்த
காத லன்பர் கலிநீதி யார்தம் பெருமை
கட்டுரைப்பாம்.

கலிக்கம்ப நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

50. கலிக்கம்ப நாயனார் புராணம் □ 237

4019. மணம் கமழும் கொன்றை மலரை அணிந்த முடியுடைய இறைவரின் அடியாரான இவர் முன் மேவும் நிலையைக் குறித்துத் திருவடியை விளக்க நீரை வார்க்காது வீட்டார் என்று மனத்தில் எண்ணி, மீண்டும் பார்க்காமல், கூர்மையான வாளை உருவி, அவர் கையில் பொருந்திய கரகத்தையும் பெற்றுக் கொண்டு, அவரது கையை வெட்டித் துண்டாக்கி, கரகத்தை எடுத்து நீர் வார்த்துத் தாமே அவருடைய கால்களை விளக்கினார்.

4020. அங்ஙனம் விளக்கிய பின்பு அவர் உணவு உண்ப தற்கு வேண்டிய மற்றச் செயல்களை எல்லாம் தாமேசெய்து, அசைவற்ற மன நிலையுடன் அத்தொண்டரை அமுது செய் வித்தார். அளவில்லாத பெருமையுடைய அவர் பின்பும் அடுத்த திருத்தொண்டின் வழியில் வருவது ஒழுகிக் கழுத்தில் நஞ்சையுடைய இறைவரின் திருவடி நிழற்கீழே அடியாருடன் கலந்து மீளா நெறியில் அமர்ந்தார்.

4021. குளிர்ந்த நிறைவான நீர் பொருந்திய கடலில் எழுந்த நஞ்சையுண்ட இறைவரின் அடியாரது திருக்கோலம் இஃது என்று உணராத மனைவியாரின் கையை வெட்டிய கலிக்கம்ப நாயனாரின் மலர் போன்ற அடிகளை வணங்கி, பூதங்களுக்குத் தலைவரான சிவபெருமானின் திருத்தொண்டு செய்து எல்லா உலகங்களிலும் விளங்கும் பெரு விருப்பம் உடைய அன்பரான 'கலிய நாயனாரின்' பெருமையை உரைப்போம்.

கலிக்கம்ப நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

238 ப திருத்தொண்டர் புராணம்

51. கலிய நாயனார் புராணம்

- 4022 பேருலகில் ஓங்குபுகழ்ப் பெருந்தொண்டை
நன்னாட்டு
நீருலவுஞ் சடைக்கற்றை நிருத்தர்திருப் பதியாகும்
காருலவு மலர்ச்சோலைக் கன்னிமதில் புடைகுழந்து
தேருலவு நெடுவீதி சிறந்ததிரு வொற்றியூர்.
- 4023 பீடுகெழும் பெருந்தெருவும் புத்தருடன் பீலிஅமணி
வேடமுடை யவர்பொருள்போல் ஆகாச
வெளிமறைக்கும்
ஆடுகொடி மணிநெடுமா ளிகைநிறைகள்
அலைகழுகின்
காடனைய கடல்படப்பை எனவிளக்குங்
கவின்காட்டும்.
- 4024 பன்னுதிருப் பதிகஇசைப் பாட்டோவா
மண்டபங்கள்
அன்னநடை மடவார்கள் ஆட்டோவா அணிஅரங்கு
பன்முறைதா ரியமுழங்கு விழவோவா பயில்வீதி
செந்நெல்அடி சிற்பிறங்கல் உணவோவா
திருமடங்கள்.

51. கலிய நாயனார் புராணம்

“(கைதடிந்த விரிசிலையான் கலிகம்பன்) கலியன் கழற்
சத்தி வரிஞ்சையர்கோன் அடியார்க்கும் அடியேன்”

(திருத்தொண்டத் தொகை—7)

4022. பெரிய இந்த வுலகத்தில் புகழினால் ஒங்கிய
பெருமை கொண்ட தொண்டை நாட்டில் கங்கையாறு
பொருந்திய சடைக் கற்றையையுடைய கூத்தப் பெருமான்
எழுந்தருளியுள்ள பதி, மேகங்கள் தவழ்வனவாகி மலர்கள்
நிறைந்த சோலை சூழ்ந்த மதில் பக்கம் எல்லாம், சூழ்ந்து
தேர் உலவுவதற்கு இடமான நீண்ட வீதிகளையுடைய
திருவொற்றியூர் என்ற பதியாகும்.

4023. பெருமையுடைய பெரிய வீதிகளும் பௌத்தர்
களுடனே மயிற்பீலியுடைய சமணக் கோலத்தவர்களும்
கூறும் பொருள் போல வான வெளியை இல்லை என்று
சொல்லும்படி மறைக்கும் ஆடும் கொடிகளையுடைய அழகிய
பெரிய மாளிகைகளின் வரிசைகள் அசைகின்ற கமுகுசோலை
களைப் போல் விளங்கின. நகரத்தை அடுத்த கடலானது
பயிர்களையுடைய தோட்டம் போல் விளங்கும் அழகைக்
காட்டும்.

4024. யாஹராலும் பல முறையும் ஒதப்படும் பதிகங்
களின் இசைப் பாட்டுக்களை மண்டபங்கள் நீங்காமல்
உடையனவாய் விளங்கின, மக்கள் பழகும் வீதிகள் பல,
முறையாக ஒலிக்கும் இயங்களின் ஒலியுடன் கூடிய விழாக்க
ளை உடையனவாய்த் தோன்றின. திருமடங்கள் செந்நெல்
அரிசியால் சமைக்கப்பட்டு மலைபோல் குவியல் ஆக்கிய
உணவுப் பெருக்கத்தினை நீங்காமல் உடையனவாய்
விளங்கின.

240 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

4025 கெழுமலர்மா தவிபுன்னை கிளைஞாழல் தளை
அவிமும்
கொழுமுகைய சன்பகங்கள் குளிர்செருந்தி
வளர்கைதை
முழுமனமே முந்நீரும் கமழமலர் முருகுயிர்க்கும்
செழுநிலவின் துகளனைய மணற்பரப்புந்
திருப்பரப்பு.

4026 எயிலணையும் முகில்முழக்கும் எறிதிரைவே
லையின் முழக்கும்
பயில்தருபல் வியமுழக்கும் முறைதெரியாப் பதி
யதனுள்
வெயிலணிபன் மணிமுதலாம் விழுப்பொருளா
வனவிளக்கும்
தயிலவினைத் தொழில்மரபில் சக்கரப்பா
டித்தெருவு.

4027 அக்குலத்தின் செய்தவத்தால் அவனிமிசை
அவதரித்தார்
மிக்கபெருஞ் செல்வத்து மீக்கூர விளங்கினார்
தக்கபுகழ்க் கலியனார் எனுநாமந் தலைநின்றார்
முக்கண்ணிறை வர்க்குரிமைத் திருத்தொண்டின்
நெறிமுயல்வார்.

4028 எல்லையிப்பல் கோடிதனத் திறைவராய்
இப்படித்தாம்
செல்வநெறிப் பயனறிந்து திருவொற்றி யூரமர்ந்த
கொல்லை மழ விடையார்தங் கோயிலின்உள்
ளும்புறம்பும்
அல்ல நெடும் பகலும்இடுந் திருவிளக்கின்
அணிவிளைத்தார்.

4025. நிறைந்த மலர்களையுடைய மாதவியும், புன்னையும், கிளைத்து வளரும் குங்கும மரங்களும் இதழ்கள் அலர்கின்ற செழுமையான முகைகளையுடைய சண்பக மரங்களும், குளிர்ந்த செருந்தியும், தாழையும் என்னும் இம்மரங்கள் கடல்நீரும் மணக்கத் தத்தம் மலர்களின் மணத்தைத் தரும். செழுமையான நிலவின் கதிர் தூளாக ஆனதைப் போல மணற் பரப்பின் பரந்த பரப்பு விளங்கும்.

4026. மதில்களைச் சேர்கின்ற மேகங்களின் ஒலியும், வீசும் அலைகளையுடைய கடலின் ஒலியும், பயிலப்படும் பல வாத்தியங்களின் ஓசையும் என்ற இவை கூடிப் பிரித்து அறிய இயலாதவாறு ஒலிக்கின்ற அந்த நகரத்தில் எண்ணெய் ஆட்டும் செக்குத் தொழிலையுடைய மரபினர் வாழ்கின்ற 'சக்கரபாடித் தெரு' என்பது, ஒளிவீசும் பல வகை மணிகள் முதலான தூய்மையான பொருள்கள் விளக்கும் தன்மையுடையது.

4027. அந்தக் குலமானது முன் செய்த தவத்தினால் உலகத்தில் தோன்றினார், மிக்க பெரிய சைவத்தில் மேலோங்க விளங்கினார். அவர் தகுதியான 'கலியனார்' என்னும் பெயர் கொண்டு சிறந்து நின்றார். மூன்று திருவிழிகளையுடைய சிவபெருமானுக்கு உரிமையான திருத் தொண்டு நெறியில் ஒழுகி வரலானார்.

4028. அவர் அளவில்லாத பல கோடி செல்வத்துக்குத் தலைவராகி இத்தன்மையான செல்வம் வந்த வழியின் பயனை அறிந்து திருவொற்றியூரில் விரும்பி வீற்றிருக்கின்ற இளங்காளையையுடைய இறைவரின் கோயிலின் உள்ளேயும் வெளியேயும் இரவிலும் பெரிய பகற்போதிலும் இடம் திருவிளக்குப் பணியினை மேற்கொண்டார்.

242 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

4029 எண்ணில்திரு விளக்குநெடு நாளெல்லாம் எரித்து
வரப்
புண்ணியமெய்த் தொண்டர்செயல் புலப்படுப்பார்
அருளாலே
உண்ணிறையும் பெருஞ்செல்வம் உயர்த்தும்
வினைச் செயல்ஒவ்
மண்ணில்அவர் இருவினைபோல் மாண்டதுமாட்
சிமைத்தாக.

4030 திருமலிசெல் வத்துழனி தேய்ந்தழிந்த பின்னை
யுந்தம்
பெருமைநிலைத் திருப்பணியில் பேராத பேராளர்
வருமரபில் உள்ளோர்பால் எண்ணெய்மா
றிக்கொணர்ந்து
தருமியல்பிற் கூவியினால் தமதுதிருப் பணிசெய்
வார்.

4031 வளமுடையார் பால்எண்ணெய் கொடுபோய்மா
றிக்கூலி
கொளமுயலுஞ் செய்கையும்மற் றவர்கொடா
மையின்மாறத்
தளருமன முடையவர் தாஞ்சக்கரஎந் திரம்புரியும்
களனில்வரும் பணிசெய்து பெறுங்கூலி காதலித்
தார்.

4032 செக்குநிறை எள்ளாட்டிப் பதமறிந்து திலதயிலம்
பக்கமெழ மிகவுழந்தும் பாண்டில்வரும் எரு
துய்த்தும்
தக்கதொழில் பெறுங்கூலி தாங்கொண்டு தாழாமை
மிக்கதிரு விளக்கிட்டார் வீழுத்தொண்டு விளக்
கிட்டார்.

4029. எண்ணற்ற திருவிளக்குகள் நீண்ட நாட்கள் முழுமையும் எரித்து வரவே, சிவ புண்ணியத்தின் உறைப் புடைய அம்மெய்த் தொண்டரின் செயலை உலகறியுமாறு செய்பவரான இறைவரின் திருவருளினால், உள்ளே நிறைந்து மீக்கூர்ந்த பெரிய செல்வமானது, மேலும் பெருக நிகழும் தொழில் செய்வது ஒழியவே, உலகில் அவரது இரு வினைகளும் மாண்டன போல் செல்வம் மாட்சிமையடையு மாறு நீங்கியது.

4030. திரு நிறைந்த தம் செல்வப் பெருக்கம் தேய்ந்து அழிந்த பின்பும், தம் பெருமைத் தன்மையின் நிலைத்த தொண்டினின்றும் மாறுபடாத தன்மையுடைய அவர், தாம் வரும் அந்த மரபில் செல்வம் உள்ளவரிடத்தில் எண்ணெய் பெற்று வந்து விற்றுத் தந்து, அதன் இயல்பால், அவர் அளிக்கும் கூலியைக் கொண்டு தம் திருத் தொண்டைச் செய்து வந்தார்.

4031. செல்வ வளம் உடையவரிடத்தில் எண்ணெய் பெற்று விற்றுத் தந்து, அதனால் பெறும் கூலியைக் கொள்ள முயலும் அச் செய்கையும், அவர்கள் எண்ணெய் கொடாமையினால் இல்லையாகியது. அதனால் தாம் ஆற்றும் பணிக்குத் தடை வருதலால், தளரும் மனம் உடைய அந்நாயனார் தாம் செக்கு ஆடும் இடத்தில் வரும் பணியைச் செய்து, அதனால் பெறும் கூலியைப் பெற விரும்பியவராய்.

4032. செக்கு நிறையும் அளவுப்படி எள் இட்டு ஆட்டிப் பதம் தெரிந்து எள்ளினின்றும் எண்ணெய் பக்கங் களில் எழுவதைக் கண்டு மிகவும் வருந்தி உழைத்தும், செக்கை வட்டமாய்ச் சுற்றி வரும் எருதுகளைச் செலுத்தியும், தக்கவாறு செய்யும் தொழிலால் பெறும் கூலியைத் தாம் கொண்டு தவறாமல் மிக்க விளக்குகளை எரித்தார்; அதனால் தூய திருத் தொண்டின் திறம் இது என உலகில் விளக்கினார்.

244 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

4033 அப்பணியால் வரும்பேறும் அவ்விளைஞர்
பலருளராய்
எப்பரிசுங் கிடையாத வகைமுட்ட இடருழந்தே
ஒப்பில்மனை விற்தெரிக்கும் உறுபொருளும்
மாண்டதற்பின்
செப்பருஞ்சீர் மனையாரை விற்பதற்குத் தேடுவார்.

4034 மனையிழந்து மனைவியார் தமைக்கொண்டு
வளநகரில்
தனமளிப்பார் தமைஎங்குங் கிடையாமல் தளர்
வெய்திச்
சினவிடையார் திருக்கோயில் திருவிளக்குப் பணி
முட்டக்
கனவினுமுன் பறியாதார் கையறவால் எய்தினார்.

4035 பணிகொள்ளும் படம்பக்க நாயகர்தம் கோயிலினுள்
அணிகொள்ளுந் திருவிளக்குப் பணிமற்றும்
அமையத்தில்
மணிவண்ணச் சுடர்விளக்கு மாளிய்யான் மாள்வன்
எனத்
துணிவுள்ளங் கொளநினைந்தவ் வினைமுடிக்கத்
தொடங்குவார்.

4036 திருவிளக்குத் திரிபுட்டங் ககல்பரப்பிச் செயல்
நிரம்ப
ஒருவியண்ணெய்க்கீடா உடல்உதிரங் கொடு
நிறைக்கக்
கருவியினால் மிடறரிய அக்கையைக் கண்ணுதலார்
பெருகுதிருக் கருணையுடன் நேர்வந்து பிடித்தருளி.

4033. அந்தத் தொழிலால் கிடைக்கும் கூலியும் அத் தொழில் செய்வோர் பலர் உள்ளதால் எவ்வகையாலும் கிடைக்காதவாறு தட்டுப்பட்டது. அதனால் மிகவும் துன்பப் பட்டு, ஒப்பில்லாத பெருமையுடைய தம் வீட்டை விற்று எரிக்கும் அப்பொருளும் தீர்ந்தது; தீர்ந்தபின் சொல்வதற்கரிய சிறப்பையுடைய தம் மனைவியாரை விற்றுப் பொருள் பெற்றுப் பணி செய்ய வழி தேடுபவராய்.

4034. உள்ளத்து மகிழ்ச்சியுடன் மனைவியாரைக் கொண்டு, வளம் வாய்ந்த அந்த நகரத்தில் பொருள்கொடுப்பவர் எங்கும் கிடைக்காததால் தளர்ச்சியடைந்து, சினமுடைய காளையையுடைய இறைவரின் கோயிலில் திருவிளக்கு இடும்பணி முட்டுதலை இதன் முன்பு கனவிலும் அறியாத நாயனார், வேறு செயலற்ற தன்மையினால் கோயிலில் வந்து சேர்ந்தார்.

4035. தம்மை ஆட்கொண்டு தம் பணியை ஏற்கும் 'படம் பக்க' நாதரின் கோயிலுள் அழகு நிறையும் விளக்குத் திருப்பணி செய்ய நின்ற அச்சமயத்தில் மணிபோன்ற சுடர்களையுடைய விளக்கு எரிக்கப் படாமல் நின்றுவிடுமாயின் நான் மாண்டு விடுவதே செய்யத்தக்கது என்ற துணிவை மனம் கொள்ளும்படி எண்ணி, அச்செயலை முடிக்கத் தொடங்குவாராகி.

4036. திருவிளக்குகளுக்கு எல்லாம் திரியை இட்டு அங்கு அகல்களை முறையாசப் பரப்பி; அச்செயல் நிரம்புமாறு கிட்டாது ஒழிந்த எண்ணெய்க்கு ஈடாய்த் தம் உடலில் நிறைந்த இரத்தத்தைக் கொண்டு நிறைக்கும்படி கருவி கொண்டு தம் கழுத்தை (அரிந்தார்.) அரியவே, அங்ஙனம் அவர் அரிகின்ற கையை, நெற்றிக் கண்ணையுடைய இறைவர் பெருகும் கருணையுடனே நேராய் வெளிப்பட்டு வந்து அச்செயல் செய்யவிடாமல் பற்றி,

246 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

4037 மற்றவர்தம் முன்னாக மழவிடைமேல் எழுந்தருள
உற்றவ றதுநீங்கி ஒளிவிளங்க உச்சியின்மேல்
பற்றியஅஞ் சலியினராய் நின்றவரைப் பரமர்தாம்
பொற்புடைய சிவபுரியில் பொலிந்திருக்க அருள்
புரிந்தார்.

4038 தேவர்பிரான் திருவிளக்குச் செயல்முட்ட
மிடறரிந்து
மேவரிய வினைமுடித்தார் கழல்வணங்கி வியனுலகில்
யாவரெனா தரனடியார் தமைஇகழ்ந்து பேசினரை
நாவரியுஞ் சத்தியார் திருத்தொண்டின் நலமுரைப்
பாம்.

கலிய நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

52. சத்தி நாயனார் புராணம்

4039 களமர் கட்ட கமலம் பொழிந்ததேன்
குளநிறைப்பது கோலொன்றி லெண்டிசை
அளவும் ஆணைச் சயத்தம்பம் நாட்டிய
வளவர் காவிரி நாட்டு வரிஞ்சையார்.

52. சத்தி நாயனார் புராணம் □ 247

4037. அவர்க்கு முன்பாக இளமையுடைய காளை யூர்தியின் மேல் எழுந்தருள், அரிதலால், உண்டான அந்தப் புண் வீங்கி, ஒளி பெற்று விளங்கியது. உச்சியின் மேல் பொருந்திய கைகளை அஞ்சலியாய்க் குவித்து நின்ற அக்கலிய நாயனார்க்குச் சிவபெருமான் அழகிய சிவலோகத்தில் விளங்க வீற்றிருக்கும்படி அருள் செய்தார்.

4038. வானவரின் தலைவரான சிவபெருமான் கோயிலில் எரிக்கும் திருவிளக்குப் பணி முட்டுப்பட்டதால் தம் கழுத்தை அரிந்து பொருந்துதற்குரிய வினையைச் செய்து முடித்த 'கலிய நாயனாரின்' திருவுடிகளை வணங்கி அவற்றின் துணையால், பரந்த வலகத்தில் யாரே யாயினும் சிவனடியார் தம்மை இகழ்ந்து பேசியவரை, நாக்கை அரியும் 'சத்தியார்' என்னும் நாயனாரின் தொண்டின் நன்மையான வரலாற்றை உரைப்போம்.

கலிய நாயனார் புராணம் முற்றும்

52. சத்தி நாயனார் புராணம்

“கை தடிந்த வரிசிலையான் கலிக்கம்பன் கலியன்)

கழற் சத்தி வரிஞ்சையர்கோன் அடியார்க்கும்

அடியேன்”

(திருத் தொண்டத் தொகை-7.)

4039. உழவர்கள் களை எனக் களைந்து எடுத்த தாமரை மலர்கள் சொரிந்த தேனானது குளத்தை நிறைக்க உள்ளது, ஒரே செங்கோல் வலிமையினால் எட்டுத் திக்குகளிலும் தம் வெற்றித் தூண்களை நாட்டி, அரசு செய்யும் சோழ மன்னரின் காவிரியாறு பாயும் நாட்டில் உள்ளது 'வரிஞ்சையர்' என்பதாகும்.

248 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 4040 வரிஞ்சை யூரினில் லாய்மைவே ளாண்குலம்
பெருஞ்சிறப்பும் பெறப்பிறப் பெய்தினார்
விரிஞ்சன் மால்முதல் விண்ணவர் எண்ணவும்
அருஞ்சி லம்பணி சேவடிக்காட்செய்வார்
- 4041 அத்தராகிய அங்கணர் அன்பரை
இத்த லத்தில் இகழ்ந்தியம் புமஉரை
வைத்த நாவை வலித்தரி சத்தியால்
சத்தியார் எனும் நாமமும் தாங்கினார்.
- 4042 திங்கு சொற்ற திருவிலர் நாவினை
வாங்க வாங்குதண் டாயத்தி னால்வலித்
தாங்க யிற்கத்தி யால்அரிந் தன்புடன்
ஓங்கு சீர்த்திருத் தொண்டி னுயர்ந்தனர்.
- 4043 அன்ன தாகிய ஆண்மைத் திருப்பணி
மன்னு பேருல கத்தில் வலியுடன்
பன்னெ டும்பெரு நாள்பரி வாற்செய்து
சென்னி ஆற்றினர் செந்நெறி ஆற்றினர்.
- 4044 ஐய மின்றி அரிய திருப்பணி
மெய்யி னாற்செய்த வீரத் திருத்தொண்டர்
வைய முய்ய மணிமன்று ளாடுவார்
செய்ய பாதத் திருநிழல் சேர்ந்தனர்.

4040. வரிஞ்சையூரிலே வாய்மைப் பண்பையுடைய வேளாளர் குலமானது பெரிய சிறப்பை அடையுமாறு அதனுள் வந்து தோன்றினார். நான்முகன் முதலான தேவர்களும் நினைப்பதற்கும் அரிய சிலம்பை அணிந்த சிவபெருமானின் திருவடிக்கு ஆட்செய்பவராய்,

4041. தலைவரான சிவபெருமானின் அடியவரை இந்த வுலகத்தில் இகழ்ந்து பேசும் சொல்லையுடைய நாவை வலிந்து அரியும் சக்தி வாய்ந்தவர் 'சத்தியார்' என்ற பெயரைக் கொண்டவர், அவர்.

4042. சிவனடியாரைத் தீங்கு சொல்லி இகழ்ந்த திரு இல்லாரின் நாவைத் துண்டித்தலுக்கு வளைந்த 'தண்டாயம்' என்ற கருவியால் இழுத்து அங்கேயே கூர்மையான கத்தியால் அரிந்து அன்புடன் ஒங்கும் சிறப்புகடைய தொண்டில் உயர்வுடையவராய் விளங்கினார்.

(தண்டாயம் — பற்றி இழுப்பதற்குரிய குறடு போன்ற கருவி)

4043. அத்தகைய ஆண்மையுடைய திருத்தொண்டின் நிலைபெற்ற பெரிய வுலகத்தில் வ்விமையுடன் பற்பல பெருங்காலம் அன்புடன் செய்து வந்து, தலையில் கங்கையாற்றைச் சூடிய இறைவரின் செம்மை நெறித் தொண்டினைச் செய்து வந்தார்.

4044. ஐயம் இல்லாமல் அரியதான தொண்டை மெய்யினால் செய்த வீரத் தன்மையுடைய தொண்டரான சத்தியார், உலகம் உய்யும் பொருட்டு அழகிய அம்பலத்தில் ஆடுபவரின் செம்மை தரும் பாதநிழலைச் சேர்ந்தார்.

250 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

4045 நாய னார்தொண் டரைநலங் கூறலார்
சாய நாவரி சத்தியார் தாள்பணிந்து
ஆய மாதவத்து ஐயடி கள்ளனுந்
தூய காடவர் தம்திறஞ் சொல்லுவாம்.

சத்தி நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

53. ஐயடிகள் காடவர்கோன் நாயனார் புராணம்

4046 வையநிகழ் பல்லவர்தங் குலமரபின் வழித்தோன்றி
வெய்யகலி யும்பகையும் மிகையொழியும் வகை
அடக்கிச்
செய்யசடை யார் சைவத் திருநெறியால்
அரசளிப்பார்
ஐயடிகள் நீதியால் அடிப்படுத்துஞ் செங்கோலார்.

4047 திருமலியும் புகழ்விளங்கச் சேணிலத்தில்
எவ்வுயிரும்
பெருமையுடன் இனிதமரப் பிறபுலங்கள்
அடிப்படுத்துத்
தருமநெறி தழைத்தோங்கத் தாரணிமேற்
சைவமுடன்
அருமறையின் துறைவிளங்க அரசளிக்கும்
அந்நாளில்.

35. ஐயடிகள் காடவர்கோன் நாயனார் □ 251

4045. சிவபெருமானின் தொண்டர்களை நன்மை சொல்லாதவர் வீழ, அவர்களின் நாவை அரியும் சத்தி நாயனாரின் திருவடிகளை வணங்கி, அவற்றின் துணையால், சிவநெறியான மாதவத்தையுடைய ஐயடிகள் என்னும் தூய 'காடவரின்' அடிமைத் திறத்தைச் சொல்வேவாம்.

சத்தி நாயனார் புராணம்
முற்றும்

53. ஐயடிகள் காடவர் கோன் நாயனார் புராணம்

“ஐயடிகள் காடவர்கோன் அடியார்க்கும் அடியேன்”

(திருத்தொண்டத் தொகை—7)

4046. உலகில் சிறந்து விளங்குகின்ற பல்லவரின் மரபிலே முறைமையாய்த் தோன்றிக் கொடிய வறுமையும் பகையும் அவற்றால் வரும் துன்பங்களும் நீங்கும்படி, சிவந்த சடையினை உடைய இறைவரின் சைவ நெறியின் வழியே நின்று ஆட்சி செய்பவராகி 'ஐயடிகள் காடவர் கோன்' என்னும் மன்னர் அரசு நீதி முறையிலே உலகம் எல்லாம் தம் அடியின் கீழ்க் தங்கும்படி செய்கின்ற செங்கோல் ஆணையை உடையவராக விளங்கினார்.

4047. அவர், செல்வம் மிதம் புகழ் விளங்கவும், விநிந்த இவ்வுலகத்தில் எல்லா வுயிர்களும் பெருமையுடன் இனிதாக வாழவும், நீதி முறை தழைத்திடவும், உலகில் சைவ நெறியுடனே அரிய வேத நெறியும் விளங்கவும், பகைவர் புலங்களை ஒடுக்கித் தம் கீழ்ப்படும்படி செய்து, ஆட்சி செய்து வந்தார். அந்நாளில்.

252 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

4048 மன்னவரும் பணிசெய்ய வடநூல்தென்
 றமிழ்முதலாம்
 பன்னுகலைப் பணிசெய்யப் பாரளிப்பார் அரசாட்சி
 இன்னல் என இஃழந்ததனை எழிற்குமரன்
 மேலிழிச்சி
 நன்மைநெறித் திருத்தொண்டு நயந்தளிப்பா
 ராயினார்.

4049 தொண்டுரிமை புரக்கின்றார் சூழ்வேலை
 உலகின்கண்
 அண்டர்பிரான் அமர்ந்தருளும் ஆலயங்க
 ளானளவாம்
 கண்டிறைஞ்சித் திருத்தொண்டின் கடனேற்ற
 பணிசெய்தே
 வண்டமிழின் மொழிவெண்பா ஓரொன்றா
 வழுத்துவார்.

4050 பெருத்தெழுதா தலில்வணங்கிப் பெரும்பற்றத் தண்
 புலியூர்த்
 திருச்சிற்றம் பலத்தாடல் புரிந்தருளஞ் செய்யசடை
 நிருத்தனார் திருக்கூத்து நேர்ந்திறைஞ்சி நெடுந்
 தகையார்
 விருப்பினுடன் செந்தமிழின் வெண்பாமென்
 மலர்புனைந்தார்.

4051 அவ்வகையால் அருள்பெற்றங் கமர்ந்துநில நாள்
 வைகி
 இவ்வுலகில் தம்பெருமான் கோயில்களெல்
 லாமெய்திச்
 செவ்வியஅன் பொடுபணிந்து திருப்பணிஏற்
 றனசெய்தே
 எவ்வுலகும் புகழ்ந்தேத்தும் இன்றமிழ்வெண்
 பாமொழிந்தார்.

53. ஐயடிகள் காடவர்கோன் நாயனார் □ 253

4048. பிற மன்னரும் ஏவல் செய்து ஒழுக, வட மொழியும் தென் தமிழ் மொழியும் இவை முதலாகச் சொல்லப்படுகின்ற கலைகள் தம் வயப்பட்டு நிற்கவும், உலகக் காவல் செய்பவரான அவர், 'உலகம் காக்கும் அரசாட்சி துன்பம் செய்வதாகும்' என்று இகழ்ந்து நீத்து, அதை அழகிய தம் மகன் மேலதாக வைத்து முடிசூட்டி, நல்ல சிவ நெறியிலே நின்று, திருத்தொண்டினைச் செய்ய விரும்பினார்.

4049. திருத் தொண்டின் உரிமைச் செயல்களை வழுவாமல் காத்து வரும் அந்நாயனார் கடல் சூழ்ந்த இவ்வுலகத்தில் தேவர் பெருமானான இறைவர் விரும்பி எழுந்தருளிய கோயில்கள் எல்லாவற்றையும் போய்க் கண்டு வணங்கி திருத்தொண்டுக்கேற்ற கடமையான பணிவிடைகள் எல்லாவற்றையும் செய்து ஒவ்வொரு பதியிலும் வளமையுடைய தமிழின் வெண்பா ஒவ்வொன்றால் துதிப்பாராய்,

4050. பெருகி எழுகின்ற பக்தியால் வணங்கிக் குளிர்ந்த பெரும்பற்றப் புலியூர்ச் சிற்றம்பலத்தில் ஆடல் இயற்றும் சிவந்த சடையுடைய கூத்தப் பெருமானின் கூத்தை நேர்பட்டு வணங்கிப் பெருந்தன்மையுடையவர் விருப்புடன் செந்தமிழ் இனிய வெண்பாவாகிய மென்மையான மலர்மாலையைப் பாடினார்.

4051. அவ்வகையில் அருளைப் பெற்று அந்தப் பதியில் அமர்ந்து, சில நாட்கள் தங்கி, இவ்வுலகத்தில் தம் பெருமானார் வீற்றிருக்கும் கோயில்கள் எல்லாவற்றிலும் போய் அடைந்து, செம்மையான அண்பினால் வணங்கி ஏற்றனவான திருப்பணிகளைச் செய்து எல்லா உலகங்களும் புகழ்ந்து ஏத்தும் இனிய தமிழ் வெண்பாக்களைப் பாடித் துதித்தார்.

(இவர் இயற்றிய நூல் 'கேசுத்திர வெண்பா' என்பதாகும். கேசுத்திரம் — பதி. ஒவ்வொரு பதிக்கும் சென்று அப்பதி பற்றியும் ஒரு வெண்பா இவரால் பாடப்பட்டதால் இப்பெயர் பெற்றது. இவை இருபத்து நான்கு வெண்பாக்களை உடையது. தில்லை, திருக்குடந்தை, ஐயாறு முதலிய இருபத்து நான்கு தலங்களைப் பற்றியது.)

254 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

4052 இந்நெறியால் அரண்டியார் இன்பமுற இசைந்தபணி
பன்னெடுநாள் ஆற்றியபின் பரமர்திரு வடிநிழற்கீழ்
மன்னுசிவ லோகத்து வழிஅன்பர் மருங்கணைந்தார்
கன்னிமதில் சூழநாஞ்சிக் காடவரை அடிகளாரா.

4053 பையரவ மணியாரம் அணிந்தார்க்குப் பாவணிந்தி
ஐயடிகள் காடவனார் அடியிணைத்தா
மரைவணங்கிக்
கையணிமாண் மழுவுடையார் கழல்பணிசிற
தலையுடைய
செய்தவத்துக் கணம்புல்லர் திருத்தொண்டு
விரித்துரைப்பாம்பு

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் துதி

4054 உளத்திலொரு துளக்கமிலைம உலகுய்ய இருண்ட
திருக்
களத்தமுது குன்றர்தரு கனகம்ஆற் றினிவிட்டு
வளத்தின்பலிந் தேழுவரும் வணங்குபெருந்
திருவாரூர்க்
குளத்திலேடுத் தார்வினையின் குழிவாய்நின்
றெனைஎடுத்தார்.

ஐயடிகள் காடவர்கோன் நாயனார் புராணம் முற்றிற்று

பொய்யடிமை இல்லாத புலவர் சருக்கம் முற்றிற்று.

53. ஐயடிகள் காடவர்கோன் நாயனார் □ 255

4052. வெல்லப்படாத மதிலையுடைய காஞ்சி நகரில் அரசியற்றிய ஐயடிகள் காடவர் கோன் இந்த நெறியினால் சிவனடியார்கள் இன்பம் அடையத் தமக்கு இயைந்த தொண்டுகளைப் பல நீண்ட காலமாகச் செய்திருந்த பின்னர், இறைவரின் திருவடியின் கீழ் சிவன் உலகத்தில் வழிவழி நிற்கின்ற அன்பர்களுடன் சேர்ந்தார்.

4053. நச்சுப் பையையுடைய பாம்பை மணிமாலை யாய் அணிந்த இறைவர்க்கு வெண்பா பாடிச் சாத்திய ஐயடிகள் காடவர் கோன் நாயனாரின் திருவடிகளை வணங்கி, அவற்றின் துணையால், கையில் அணிகொண்ட மழுவையுடைய, இறைவரின் திருவடியைப்பணியும் சிந்தனையுடைய, செய்தவம் உடைய 'கணம் புல்ல நாயனாரின்' திருத்தொண்டினை விரித்துச் சொல்வோம்.

சுந்தர மூர்த்தி நாயனார் துதி

4054. உலகம் உய்யும் பொருட்டு நஞ்சு உண்டதால் கருமையுடைய கழுத்தையுடைய திருமுதுகுன்றவாணர் அளித்த பொண்ணைத் திருமணி முத்தாற்றில் இட்டுப்பின், வளத்தினால் மிக்கு ஏழ் உலகங்களும் வணங்கும் பெரிய திருவாரூர்க் கமலாலயக் குளத்தில் எடுத்தவரான நம்பி யாரூர் வினையான பெருங்குழி வாயினின்று என்னை வெளியே எடுத்தார். ஆதலால், உள்ளத்தில் யாம் சிறிதும் நடுக்கம் இல்லோம்!

ஐயடிகள் காடவர் கோன் நாயனார்
புராணம் முற்றிற்று.

பொய்யடிமை இல்லாத, புலவர் சருக்கம்
முற்றிற்று.

256 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

9. கறைக் கண்டன் சருக்கம்

54. கணம்புல்ல நாயனார் புராணம்

4055 திருக்கிளர்ச்சீர் மாடங்கள் திருந்துபெருங் குடி
 'நெருங்கிப்
 பெருக்குவட வெள்ளாற்றுத் தென்கரைப்பால்
 பிறங்கு பொழில்
 வருக்கைநெடுஞ் சுளைபொழிதேன் மடுநிறைத்து
 வயல்விளைக்கும்
 இருக்குவே னூர்என்பது இவ்வுலகில் விளங்குபதி.

4056 அப்பதியில் குடிமுதல்வர்க் கதிபராய் அளவிறந்த
 எப்பொருளும் முடிவறியா எய்துபெருஞ் செல்வத்
 தார்
 ஒப்பில்பெருங் குணத்தினால் உலகின்மேம்பட
 நிகழ்ந்தார்
 மெய்ப்பொருளாவன ஈசர்கழல் என்னும் விருப்
 புடையார்;

54. கணம்புல்ல நாயனார் புராணம் □ 257

9. கறைக்கண்டன் சருக்கம்

54. கணம் புல்லநாயனார் புராணம்

‘கறைக்கண்டன் கழலடியே காப்புக்கொண் டிருந்த
கணம்புல்ல நம்பிக்கும் (காரிக்கும்) அடியேன்’

(திருத்தொண்டத் தொகை — 8.)

4055. செல்வம் பெருகும் சிறப்பையுடைய மாடங்
களில் எங்கும் திருத்தமுடைய பெருங்குடிகள் நெருங்கி,
வளம் வாய்ந்த வட வெள்ளாற்றின் தெற்குக்கரையில்
விளக்கமுடைய சோலைகளில் உள்ள பலாக் கனிகளினின்றும்
வடிந்த தேன் நீர்மடுவினை நிறைத்தலால், வயல்களை
விளையச் செய்யும் ‘இருக்கு வேளூர்’ என்ற பெயரைக்
கொண்ட பதி இவ்வுலகத்தில் விளங்கும் பதியாகும்.

(இருக்கு வேளூர் — இது இக்காலத்தில் ‘டேலூர்’
என்று வழங்குகின்றது.)

4056. அந்த நகரில் வாழும் குடித்தலைவர்க்கெல்லாம்
தலைவராய், அளவில்லாத எல்லாப் பொருளும் இவ்வளவு
என்று எல்லை காண இயலாதபடி பொருந்திய பெருஞ்
செல்வத்தை உடையவர்; ஒப்பில்லாத பெருங்குணத்தில்
உலகத்தில் மேன்மையுடன் வாழ்ந்தார். அவர் உண்மைப்
பொருளாவன இறைவரின் திருவடிகளே ஆகும் என்னும்
பேரன்பை உடையவர். அவர் பெயர், கணம்புல்ல நாயனார்
என்பதாகும்.

258 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 4057 தாவாத பெருஞ்செல்வம் தலைநின்ற பயன் இது
என்று
ஓவாத ஒளிவிளக்குச் சிவன்கோயி லுள்ளெரித்து
நாவாரப் பரவுவார நல்குரவு வந்தெய்தத்
தேவாதி தேவர்பிரான் திருத்தில்லை சென்றடைந்
தார்.
- 4058 தில்லைநகர் மணிமன்றுள் ஆடுகின்ற சேவடிகள்
அல்கியஅன் புடனிறைஞ்சி அமர்கின்றார்
புரமெரித்த
வில்லியார் திருப்புலிச் சரத்தின்கண் விளக்கெரிக்க
இல்லிடைஉள் ளனமாறி எரித்துவரும் அந்நாளில்.
- 4059 ஆயசெயல் மாண்டதற்பின் அயலவர்பால்
இரப்பஞ்சிக்
காயமுயற் சியில் அரிந்த கணப்புல்லுக் கொடுவந்து
மேயவிலைக் குக்கொடுத்து விலைப்பொருளால்
நெய்மாறித்
தூயதிருவிளக்கெரித்தார் துளக்கறுமெய்த்
தொண்டனார்.
- 4060 இவ்வகையால் திருந்துவிளக் கெரித்துவர
அங்கொருநாள்
மெய்வருந்தி அரிந்தெடுத்துக் கொடுவந்து விற்கும்
புல்
எவ்விடத்தும் விலைபோகா தொழியவும்இப்
பணியொழியார்
அவ்வரிபுல் வினைமாட்டி அணிவிளக்கா யிட
எரிப்பார்.

54. கணம் புல்ல நாயனார் புராணம் □ 259

4057. “கெடாத பெருஞ் செல்வத்தால் பெறும் சிறந்த பயன் இதுவே!” என்று இடைவிடாத ஒளிதரும் விளக்குகளைச் சிவபெருமான் கோயிலுக்குள் ஏற்றி எரித்து, நாவாரத் துதிப்பவரான இந்நாயனார், வறுமை வந்து அடையவே, அந்த வறுமையுடன் இங்கு இருத்தல் தகாது என்று எண்ணித் தேவர்களுக்கெல்லாம் தலைவரான சிவ பெருமான் வீற்றிருக்கின்ற தில்லையைப் போய்ச் சேர்ந்தார்.

4058. தில்லையம்பதியில் அழகிய அம்பலத்தில் ஆடும் சேவடிகளிடத்தில் பொருந்திய அன்புடன் வணங்கி, அங்கு விரும்பியிருப்பவரான நாயனார், மூன்று புரங்களையும் எரித்த வில்லை ஏந்திய இறைவரின் ‘திருப்புலீச்சரம்’ என்னும் கோயிலில் விளக்கு எரிக்கும் பணி செய்வதற்குத் தம் இல்லத்தில் உள்ள பொருள்களை விற்று எரித்து வந்தார். அந்நாளில்,

4059. அங்ஙனம் அந்தச் செய்கையும் செய்து முடித்த பின்பு, மற்றவரிடம் இரத்தல் தொழிலைச் செய்ய அஞ்சி, தம் உடலின் முயற்சியால் அரிந்த கணம் புல்லை அரிந்து எடுத்துக் கொண்டுவந்து கிடைத்த விலைக்கு விற்று, அதனால் கிடைத்த பொருளால் நெய் வாங்கி அசைவற்ற மெய்மையான தொண்டைச் செய்பவரான நாயனார் தூய விளக்கை ஏற்றி எரித்தார்.

(கணம் புல் — ஒருவகைப் புல்.)

4060. இவ்வாறு அந்நாயனார் விளக்கை எரித்து வர, அங்கு ஒருநாளில், உடல்வருந்தி அரிந்து எடுத்துக்கொண்டு வந்து விற்கின்ற புல் எங்கும் விலையாகாமல் போகக் கண்டும், விளக்குப் பணியைக் கைவிடாதவராய், அரிந்த அப்புல்லையே தீக்கொளுத்தி அழகிய விளக்கை எரிப்பவர் ஆனார்.

260 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

4061 முன்புதிரு விளக்கெரிக்கும் முறையாமங் குறை
யாமல்
மென்புல்லும் விளக்கெரிக்கப் போதாமை மெய்
யான
அன்புபுரி வார்அடுத்த விளக்குத்தம் திருமுடியை
என்பருக மடுத்தெரித்தார் இருவினையின் தொடக்
கெரித்தார்.

4062 தங்கள்பிரான் திருவுள்ளஞ் செய்துதலைத் திரு
விளக்குப்
பொங்கிய அன்புடன்கூறித்த பொருவில்திருத்
தொண்டருக்கு
மங்கலமாம் பெருங்கருணை வைத்தருளச் சிவ
லோகத்து
எங்கள்பிரான் கணம்புல்லர் இனிதிறைஞ்சி
அமர்ந்திருந்தார்.

4063 மூரியார் கலியுலகின் முடியிட்ட திருவிளக்குப்
பேரியா றணிந்தாருக் கெரித்தார்தங் கழல்பேணி
வேரியார் மலர்ச்சோலை விளங்குதிருக் கடலூரில்
காரியார் தாஞ்செய்த திருத்தொண்டு கட்டுரைப்
பாம்.
கணம்புல்ல நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

54. கணம்புல்ல நாயனார் புராணம் □ 261

4061. இறைவரின் திருமுன்பு விளக்கு எரிக்கும் முறைப்படி உள்ள யாமம் என்னும் கால அளவில் குறை யாமல் விளக்கை எரிப்பதற்கு அந்தப் புல் போதாமையால், மெய்ம்மை அன்பினால் திருத்தொண்டு செய்பவரான அந் நாயனார் அடுத்த விளக்காகத் தம் திருமுடியினையே எலும்பும் கரைந்து உருகுமாறு தீயை மூட்டி எரித்தார். அதனால் இரு வினைகளான தொடக்கை எரிப்பவர் ஆனார்.

4062. இப்பணியைத் தம் இறைவர் திருவுள்ளம் கொண்டு தலைத் திருவிளக்கை மிக்க அன்புடன் எரித்த ஒப்பில்லாத தொண்டர்க்கு மங்கலமான பெருங்கருணையினை வைத்தருளச், சிவலோகத்தில் எங்கள் பெருமானா ரான கணம் புல்ல நாயனார் சேர்ந்து இனிதாக வணங்கி வீற்றிருந்தார்.

4063. வன்மையுடைய கடல் சூழ்ந்த உலகத்தில் முடியையே திருமுன்பு இட்ட விளக்காகக் கங்கையான பெரிய ஆற்றை அணிந்த சிவனுக்கு எரித்த நாயனாரின் திருவடிகளைத் துதித்துத், தேன் பொருந்திய மலர்கள் நிறைந்த சோலைகள் சூழ்ந்து விளங்கும் 'திருக்கடலூரில்' தோன்றியருளிய 'காரிநாயனார்' செய்த திருத்தொண்டைச் சொல்வோம்.

கணம் புல்ல நாயனார் புராணம் முற்றும்

55. காரி நாயனார் புராணம்

4064 மறையாளர் திருக்கடலூர் வந்துதித்து வண்டமிழின்
 துறையான பயன்தெரிந்து சொல்விளங்கிப்
 பொருள்மறையக்
 குறையாத தமிழ்க்கோவை தம்பெயராற் குலவும்
 வகை
 முறையாலே தொகுத்தமைத்து மூவேந்தர் பாற்
 பயில்வார்.

4065 அங்கவர் தாம் மகிழும்வகை அடுத்தஉரை நய
 மாக்கிக்
 கொங்கலர்தார் மன்னவர்பால் பெற்றநிதிச் குவை
 கொண்டு
 வெங்கண் அராவொடு கிடந்து விளங்கும் இளம்
 பிறைசென்னிச்
 சங்கரனார் இனிதமருந் தானங்கள் பலசமைத்தார்.

4066 யாவர்க்கும் மனமுவக்கும் இன்பமொழிப்
 பயனியம்பித்
 தேவர்க்கு முதற்றேவர் சீரடியார் எல்லார்க்கும்
 தேவுற்ற இருநிதியம் மிகஅளித்து விடையவர்தம்
 காவுற்ற திருக்கயிலை மறவாத கருத்தினராய்.

55. காரி நாயனார் புராணம்

“(கறைக்கண்டன் கழலடியே காப்புக்கொண் டிருந்த கணம்புல்ல நம்பிக்கும்) காரிக்கும் அடியேன்”

(திருத்தொண்டத் தொகை —8.)

4064. வேதியர் மிக்கு வாழ்கின்ற திருக்கடலூரில் வந்து தோன்றி வளமையுடைய தமிழின் இனிய துறைகளில் ஆய பயனைத் தெரிந்து சொல்விளங்கி உட்கிடையான பொருளானது மறையுமாறு குறைவற்ற தமிழ்க் கோலையைத் தம் பெயரால் விளங்குமாறு முறைப்படத் தொகுத்து இயற்றியத் தமிழ் மூவேந்தரிடத்தும் போய்ப் நண்பராகி.

(சொல் விளங்கிப் பொருள் மறைய — சொற்கள் விளக்கமாகி உள்ளுறை பொருளான வீடுபேற்றின் நிலை வெளிப்படாதிருக்க.)

4065. அங்கு அந்த மூவேந்தர் மனம் மகிழுமாறு பொருளுக்கு ஏற்ற சொற்களை நயம் பெறச் செய்து மனம் பரவுகின்ற பூமாலை சூடிய மன்னரிடம் பெற்ற செல்வக் குவியலைக் கொண்டு, கொடிய கண்ணையுடைய பாம்புடனே கிடந்து விளங்கும் பிறைச்சந்திரனை அணிந்த தலையையுடைய சிவபெருமான் இனிதாய் வீற்றிருக்கும் கோயில்கள் பலவற்றை அமைத்தனர்.

4066. எல்லார்க்கும் மனம் மகிழும்படியான இன்பம் தரும் சொல்பயன்களையே கூறித் தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவரான சிவபெருமானின் சிறப்புடைய அடியார்கள் எல்லார்க்கும் பொருந்திய பெரும் பொருள்களை மிகவும் அளித்துக் காரணயூர்தியை யுடைய இறைவரின் சோலைகளையுடைய கயிலாயத்தை எப்போதும் மறவாத எண்ண முடையவராகி.

264 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

4067 ஏய்ந்தகடல்சீகுமூலகில் எங்குந்தம் இசைநிறுத்தி
ஆய்ந்தஉணர்வு இடையறா அன்பினராய் அணி
கங்கை
தோய்ந்தநெடுஞ் சடையார்தம் அருள்பெற்ற
தொடர்பினால்
வாய்ந்தமனம் போலுடம்பும் வடகயிலை
மலைசேர்ந்தார்.

068 வேரியார் மலர்க்கொன்றை வேணியார் அடிபேணும்
காரியார் கழல்வணங்கி அவரளித்த கருணையினால்
வாரியார் மதயானை வழுதியர்தம் மதிமரபில்
சீரியார் நெடுமாறர் திருத்தொண்டு செப்புவாம்.

காரி நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

56. நின்றசீர் நெடுமாற நாயனார் புராணம்

4069 தடுமாறும் நெறியதனைத் தவமென்று தம்முடலை
அடுமாறு செய்தொழுகும் அமண்வலையில்
அகப்பட்டு
வீடுமாறு தமிழ்விரகர் வீனைமாறங் கழலடைந்த
நெடுமாற னார்பெருமை உலகேழும் நிகழ்ந்ததால்.

56. நின்றசீர் நெடுமாற நாயனார் புராணம் □ 265

4067. பொருந்திய கடல் சூழ்ந்த உலகத்தில் எல்லா இடங்களிலும் தம் புகழினை நிலை நிறுத்தி ஆராய்ந்து தெளிந்த உணர்விலே இடைபறாத அன்பு உடையவராய் இருந்து, அழகிய கங்கையாறு பொருந்திய நீண்ட சடையை யுடைய இறைவரின் அருளைப் பெற்ற தொடர்பினால் பொருந்திய மனத்தால் சேர்ந்தது போலவே உடலாலும் வடகயிலை மலையைச் சேர்ந்தார்.

4068. தேனையுடைய மலர்க்கொன்றையை அணிந்த சடையையுடைய இறைவரின் திருவடியைப் பேணும் காரி நாயனாரின் அடிகளை வணங்கிக், கடல்போல் நிறைந்து வழியும் மதம் பொருந்திய யானைப் படையையுடைய பாண்டியர்களுக்குரிய சந்திர வமிசத்திலே தோன்றிய 'நின்றசீர் நெடுமாற நாயனாரின்' திருத்தொண்டினைக் கூறுவோம்.

காரி நாயனார் புராணம் முற்றும்

56. நின்றசீர் நெடுமாற நாயனார் புராணம்

'நிறைக் கொண்ட சிந்தையான் நெல்வேலி வென்ற
நின்றசீர் நெடுமாறன் அடியார்க்கும் அடியேன்'

(திருத்தொண்டர் தொகை —8)

—4069. தடுமாற்றத்தை உண்டாக்கும் குற்றமுடைய நெறியையே தவம் என்று கொண்டு தம் உடம்பை வருத்தும் செயல்களைச் செய்து தீ நெறி ஒழுகும் சமணரின் சூழ்ச்சிக்குள் அகப்பட்டு, அவ்வலையினின்றும் விடும்படி, தமிழ் வல்லுநரான திருஞானசம்பந்தரின் வினைமாற்றிப் பிறவி அறுக்கும் திருவடிகளை அடைந்த நெடுமாறனாரின் பெருமை ஏழ் உலகங்களிலும் நிறைந்து விளங்குவதாம்.

266 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 4070 அந்நாளில் ஆளுடைய பிள்ளையார் அருளாலே
தென்னாடு சிவம்பெருகச் செங்கோல் உய்த்
தறம் அளித்துச்
சொன்னாம நெறிபோற்றிச் சுரர்நகர்க்கோன்
தனைக்கொண்ட
பொன்னாரம் அணிமார்பிற் புரவலனார்
பொலிகின்றார்.
- 4071 ஆயஅர சனிப்பார்பால் அமர்வேண்டி வந்தேற்ற
சேய்புலத் தெவ்வரெதிர் நெல்வேலிச்
செருக்களத்துப்
பாயபடைக் கடல்முடும் பரிமாவின்
பெருவெள்ளம்
காயுமதக் களிற்றின் நிரை பரப்பிஅமர்
கடக்கின்றார்.
- 4072 எடுத்துடன்ற முனைஞாட்பின் இருபடையிற்
பொருபடைஞர்
படுத்தநெடுங் கரித்துணியும் பாய்மாவின்
அறுகுறையும்
அடுத்தமர்செய் வயவர்கருந் தலைமலையும்
அலைசெந்நீர்
மடுத்தகடல் மீளவுந்தாம் வடிவேல்வாங்
கிடப்பெருக.
- 4073 வயப்பரியின் களிப்பொலியும் மறவர்படைக்
கலஒலியும்
கயப்பொருப்பின் முழக்கொலியும் கலந்தெழு
பல்லியஒலியும்
வியக்குமுகக் கடைநாளின் மேகமுழக் கெனமீளச்
சயத்தொடர்வல் வியுமின்று தாம்விடுக்கும்
படிதயங்க.

4070. அந்தக் காலத்தில் ஆளுடைய பிள்ளையாரின் திருவருளால் பாண்டிய நாட்டின் சைவத்திறம் பெருக, செங்கோல் ஆட்சி செய்து அறநெறி வழுவாது காத்தும், எடுத்துச் சொல்லப்படுகின்ற சிவநாமமான திருவைந் தெழுத்தின் நெறியான சைவ நெறியைக் கீர்த்தும், இந்திர னிடத்துக் கொண்ட பொன்மாலை சூடிய அந்தப் பாண்டியர் விளங்குபவாராகி,

4071. அத்தகைய முறையில் அரசு செய்பவரிடத்தில் போரினை வேண்டி வந்து எதிர்த்த வடபுலத்துப் பகை வர்க்கு எதிரே திருநெல்வேலிப் போர்க்களத்தில் பரந்த படைக்கடலையும், வேகமாகச் செல்லும் குதிரைகளின் மிகுதியான வெள்ளத்தையும் சினந்து அழிக்கும் மதயானை களின் வரிசையையும் பரப்பிப் போரை வென்று கடப்பவ ராய்,

(இவர் திருநெல்வேலியுள் வடநாட்டுப் பகை மன்னனை வென்றார். அதுவே இங்குக் குறிக்கப்பட்டது.)

4072. படைதொடுத்துப் போரிட்ட போர்க்களத்தில் இரண்டு பக்கத்துப் படை வீரர்களும் வீழ்த்திய பெரிய யானைகளின் உடல் துண்டங்களும், குதிரைகளின் உடல் துண்டங்களும், எதிர்த்துப் போர் செய்யும் படை வீரர்களின் கரிய தலைமலையும் என்ற இவற்றினின்றும் வரும் குருதியின் பெருக்குக் கலக்கப் பெற்ற கடலானது முன் காலத்தில் உக்கிர குமார பாண்டியர் கடல் வற்ற வேல் வாங்கியதைப் போல் மீண்டும் இவர் வேல் வாங்கும்படி பெருகியது.

4073. வெற்றி பெற்ற குதிரைகளின் களிப்பால் உண்டாகும் ஒலியும், வீரர் ஆயுதங்களின் ஒலியும், யானை களான மலைகளின் பிளிற்று ஒலியும், பலரும் கூடி எழுந்து ஒலிக்கும் பல இடங்களின் ஒலியும், அதிசயிக்கும் ஊழின் முடிவு காலத்தில் பெருகும் மேகங்களின் ஒலியோ எனச் சிந்தித்து முன்பு போல் உக்கிரகுமாரர் விட்டது போல் வீரத் தொடர்பையுடைய விலங்கையும் திரும்பவும் இன்று தாம் விலக்கும் படி ஒலிக்க,

268 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 4074 தீயுமிழும் படைவழங்குஞ் செருக்களத்து
முருக்குமுடல்
தோயுநெடுங் குருதிமடுக் குளித்துநிணந்
துய்த்தாடிப்
போயபரு வம்பணிகொள் பூதங்க ளேயன்றிப்
பேயும்அரும் பணிசெய்ய உணவளித்த
தெனப்பிறங்க.
- 4075 இணையகடுஞ் சமர்விளைய இகலுழந்த
பறந்தலையில்
பனைநெடுங்கை மதயானைப் பஞ்சவனார்
படைக்குடைந்து
முணையழிந்த வடபுலத்து முதல்மன்னர்
படைசரியப்
புணையுநறுந் தொடைவாகை பூழியர்வேம்
புடன்புனைந்து.
- 4076 வளவர்பிரான் திருமகளார் மங்கையருக் கரசியார்
களபம ணிமுலைதிளைக்குந் தடமார்பிற்
கவுரியனார்
இளவளவெண் பிறைஅணிந்தார்க் கேற்றதிருத்
தொண்டெல்லாம்
அளவில்புகழ் பெறவிளக்கி அருள்பெருக அரசளித்
தார்.
- 4077 திரைசெய்கடல் உலகின்கண் திருநீற்றின்
நெறிவிளங்க
உரைசெய்ப்பெரும் புகழ்விளக்கி ஒங்குநெடு மாறனார்
அரசுரிமை நெடுங்காலம் அளித்திறைவர் அருளாலே
பரசுபெருஞ் சிவலோகத் தின்புற்றுப்
பணிந்திருந்தார்.

56. நின்றசீர் நெடுமாற நாயனார் புராணம் □ 269

4074. தீயை உமிழும் படைகளை வீசியும் எறிந்தும் போர் செய்யும் களத்தில் வெட்டுப்பட்ட உடல்கள் தோய்ந்து கிடக்கும் குருதி நிறைந்த மடுவில் குளித்து நிணங்களை உண்டு கூத்தாடி முன் நாளில் ஏவல் கொண்ட பூதங்களே அல்லாது பேயும் அரிய பணி செய்யும்படி அவற்றுக்கு உணவு அளித்ததாகும் எனக் கூறும்படி விளங்க,

4075. இத்தகைய கொடிய போர் மூளும்படி பொருத போர்க்களத்தில் பனைபோல் நீண்ட துதிக்கையையுடைய மதயானையையுடைய பாண்டியரின் படைகளுக்குத் தோற்றுப் போரில் அழித்த முதன்மையுடைய வடநாட்டு அரசரின் படைகள் சிதைந்து ஓடிப் போக, வெற்றித் துறையில் அணியும் மணமுடைய வாகை மாலையைப் பாண்டியர்க்குரிய வேம்பு மாலையுடனே அணிந்து,

4076. சோழ மன்னரின் மகளாரான மங்கையர்க்கரசி அம்மையாரின் கலவைச் சாந்து அணிந்த கொங்கைகள் மூழ்கப் பெற்ற அகன்ற மார்பையுடைய பாண்டியரான 'நின்றசீர் நெடுமாறனார்,' இளையபாம் பையும் வெண்மையான பிறையையும் சூடிய பெருமானுக்கு, ஏற்ற திருத் தொண்டுகளை எல்லாம் அளவில்லாத புகழ் பெறுமாறு செய்து சிவனருள் பெருகுமாறு ஆட்சி செய்தார்.

4077. அவைகளையுடைய கடல் சூழ்ந்த உலகில் திருநீற்று நெறியான சிவநெறி விளக்கம் பெறும்படி எடுத்துச் சொல்லப்படுகின்ற பெரிய புகழை விளங்க வைத்ததால், மேன்மையுடைய நின்றசீர் நெடுமாறனார் நீண்ட காலம் ஆட்சி செய்திருந்து, சிவபெருமானின் திருவருளால், எல்லா ராலும் துதிக்கப்படுகின்ற பெருமையுடைய சிவலோகத்தைச் சேர்ந்து இன்பம் பொருந்திப் பணிந்து அமர்ந்திருந்தார்.

270 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

4078 பொன்மதில்கூழ் புகலிகா வலர் அடிக்கீழ்ப்
 புனிதராந்
 தென்மதுரை மாறனார் செங்கமலக் கழல்வணங்கிப்
 பன்மணிகள் திரையோதம் பரப்புநெடுங்
 கடற்படப்பைத்
 தொன்மயிலை வாயிலார் திருத்தொண்டின்
 நிலைதொழுவாம்.

நின்றசீர் நெடுமாற நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

57. வாயிலார் நாயனார் புராணம்

4079 சொல்வி ளங்குசீர்த் தொண்டைநன் னாட்டிடை
 மல்லல் நீடிய வாய்மை வளம்பதி
 பல்பெ ருங்குடி நீடு பரம்பரைச்
 செல்வம் மல்கு திருமயி லாபுரி.

4080 நீடு வேவைதன் பால்நிதி வைத்திடத்
 தேடும் அப்பெருஞ் சேமவைப் பாடுமென
 ஆடு பூங்கொடி மாளிகை அப்பதி
 மாடு தள்ளு மரக்கலச் செப்பினால்

4078. பொன் மதில் சூழ்ந்த சீகாழித் தலைவரான திருஞானசம்பந்தரின் திருவடிச் சார்பால் தூயவரான தென் மதுரையில் ஆண்ட நெடுமாறனாரின் தாமரை மலர் போன்ற அடிகளை வணங்கி, பல மணிகளையும் அலைகளால் நீர் விளிம்பில் பரப்பும் நீளமான கடற்கரையிலே உள்ள பழைமையான மயிலாபுரியில் வாழ்ந்த 'வாயிலார் நாயனாரின்' திருத் தொண்டின் இயல்பைத் தொழுது துதித்துச் சொல்வோம்.

நின்றசீர் நெடுமாற நாயனார் புராணம் முற்றும்.

57. வாயிலார் நாயனார் புராணம்

“துறைக் கொண்ட செம்பவளம் இருள் அகற்றும்
சோதித்
தொன்மயிலை வாயிலார் அடியார்க்கும் அடியேன்”
(திருத்தொண்டர் தொகை—8.)

4079. நூல்களில் எடுத்துக் கூறப்படும் புகழ்ச் சொற்கள் விளங்கும் சிறப்புடைய தொண்டை நல்ல நாட்டிலே வளமை மிக்க வாய்மையால் சிறந்த வளமுடைய பதி, பல பெருங்குடிகளும் நீடும் வழிவழி தொடர்ந்து வரும் செல்வம் நிறைந்த மயிலாபுரியாகும்.

4080. ‘பெருங்கடல், தன்னிடம் உள்ள மணி முதலான நிதிகளைத் தேடிவைப்பதற்குரிய பண்டாரம் இதுவாகும்’ என்று கூறும்படி, ஆடும் கொடிகளையுடைய அந்த நகரத்தின் பக்கங்களில் எல்லாம் டீரக்கலங்களாகிய சிமிழினால் தள்ளும்,

272 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

4081 கலஞ்சொ ரிந்த கரிக்கருங் கன்றுமுத்து
அலம்பு முந்நீர் படிந்தணை மேகமும்
நவங்கொள் மேதிநன் னாகுந் தெரிக்கொணா
சிலம்பு தெண்டிறைக் கானலின் சேணெலாம்.

4082 தவள மாளிகைச் சாலை மருங்கிறைத்
துவள்ப தாகை நுழைந்தணை தூமதி
பவள வாய்மட வார்முகம் பார்த்தஞ்சி
உவள கஞ்சேர்ந் தொதுங்குவ தொக்குமால்.

4083 வீதி எங்கும் விழா அணிக் காணையர்
தூதி யங்குஞ் சுரும்பணி தோகையர்
ஒதி எங்கும் ஒழியா அணிநிதி
பூதி எங்கும் புனைமணி மாடங்கள்.

4084 மன்னு சீர்மயி வைத்திரு மாநகர்த்
தொன்மை நீடிய சூத்திரத் தொல்குல
நன்மை சான்ற நலம்பெறத் தோன்றினார்
தன்மை வாயிலார் என்னும் தபோதனர்.

4085 வாயி லாரென நீடிய மாக்குடித்
தூய மாமர பின்முதல் தோன்றியே
நாயனார்திருத் தொண்டின் நயப்புறு
மேய காதல் விருப்பின் விளங்குவார்.

4081. ஒலிக்கும் தெளிந்த அலைகளையுடைய கடற்
கரைக் கானலில் பரவிய நிலம் முற்றும், வேற்று நாடுகளி
லிருந்து கொணர்ந்த மரக்கலங்கள் இறக்கிய யானைக் கன்று
களும், முத்துக்களைக் கொழித்து ஒதுக்கும் கடலில் படிந்து
சேர்கின்ற மேகங்களும் செழிப்பான எருமைக்கன்றுகளும்
நிற ஒப்புமையினால் வெவ்வேறாகப் பிரித்து அறியக்கூடா
வாம்,

4082. வெண்மையான நிறமுடைய மாளிகைகளை
யுடைய சாலைகளின் பக்கங்களில் இறப்புகளில் அசையும்
கொடிகளின் வரிசையுள் நுழைந்து சேர்கின்ற தூய்மையான
வெண்மையான மதி, பவளம் போன்ற வாயையுடைய பெண்
களின் முகங்களைப் பார்த்து அஞ்சி மலறவிடத்தைச்
சேர்ந்து ஒதுங்குவது போல் விளங்கும்.

4083. தெருக்கள் எங்கும் திருவிழாக்களின் அலங்
காரங்கள். காளையரின் தூதாக இயங்குவன போல் உள்ள
வண்டுகள் பெண்களின் கூந்தல்களில் எங்கும் விளங்கும்.
சுண்ணச் சாந்து பூசி அலங்காரம் செய்யப்பட்ட மாடங்களில்
எங்கும் அழகிய நிதிகளும் துணிகளும் நீங்காமல் இருக்கும்.

4084. நிலைபெற்ற சிறப்பைக் கொண்ட மயிலாபுரி
என்னும் பெரு நகரத்தில் பழைமையால் நீண்ட சூத்திரர்
என்னும் வேளாளரின் பழங்குலமானது நன்மைகள் எல்லா
வற்றுள்ளும் சிறந்து நன்மை அடையுமாறு, உயர் தன்மை
யுடையவாயிலார் என்னும் பெயரையுடைய தவப்பேற்றினர்
வந்து தேர்ந்நினார்.

[சூத்திரன் - திப்ப நுட்பம் அமைந்த மந்திரத்தில்
வல்லவன்]

4085. அவர், வாயிலார் என்னும் பழைமையான
பெருங்குடியில் தூய்மையான பெரு மரபில் முதல்வராகத்
தோன்றித் தலைவரான சிவபெருமானின் தொண்டில்
அன்புடைய பெருவிருப்புடன் விளங்கலானார்.

(வாயிலார் என்பது குடிப்பெயர்)

274 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

4086 மறவாமை யான்அமைத்த மனக்கோயில் உள்
 ளிருத்தி
 உறவாதி தனையுணரும் ஒளிவிளக்குச் சுடரேற்றி
 இறவாத ஆனந்தம் எலுந்திருமஞ் சனம்ஆட்டி
 அறவாணர்க் கன்பென்னும் அமுதமைத்தர்ச்
 சனைசெய்வார்.

4087 அகமலர்ந்த அர்ச்சனையில் அண்ணலார் தமை
 நானும்
 நிகழவரும் அன்பினால் நிறைவழிபா டொழி
 யாமே
 திகழ நெடுநாட்செய்து சிவபெருமாண் அடிநிழற்
 கீழ்ப்
 புகலமைத்துத் தொழுதிருந்தார் புண்ணியமெய்த்
 தொண்டனார்.

4088 நீராருஞ் சூடயாரை நீடுமன ஆலயத்துள்
 ஆராத அன்பினால் அருச்சனைசெய் தடியவர்பால்
 பேராத நெறிபெற்ற பெருந்தகையார் தமைப்
 போற்றிச்
 சீராருந் திருநீரே முனைஅடுவார் திறமுரைப்பாம்.

வாயிலார் நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

57. வாயிலார் நாயனார் புராணம் □ 275

4086. இறைவரை, மறவாமையான கருவியால் அமைத்த மனமான கோயிலுள் எழுந்தருளச் செய்து நிலை பெறுமாறு இருத்தி, பொருந்தும்படி அப்பெருமானை உணரும் ஞானம் என்கின்ற ஒளிவிசும் சுடர் விளக்கை ஏற்றி, அழிவற்ற பேரானந்தமான நீரினால் திருமஞ்சனமாட்டி அறவாணர்க்கு அன்பு என்னும் அமுதை அமைத்துப் பூசிப்பவரானார்.

4087. உள்ளத்துள் விளங்கிய பூசையில் சிவபெருமானை நாள்தோறும் நிகழ வருகின்ற அன்பால் நிறையும் வழிபாட்டை இடையறாது விளங்குமாறு நெடு நாட்கள் செய்துசிவபெருமானின் திருவடியின் கீழ்ப், புகலாக அடைந்து புண்ணிய மெய்த் தொண்டரான வாயிலார் அமர்ந்திருந்தார்.

4088. கங்கை நீர் நிறைந்த சடையையுடைய சிவபெருமானைத் தம் நீடும் மனக் கோயிலில் நிறுவி மிகுந்த அன்புடன் பூசித்து, அடியவர்களுடன் இருந்து நீங்காத வீட்டு நெறியினைப் பெற்ற பெருந்தகையாரான வாயிலார் நாயனாரைத் துதித்து, அந்தத் துணையினால், சிறப்புடைய திருநீரூரில் வாழ்ந்த 'முனையடுவார்' நாயனாரின் இயல்பைக் கூறுவோம்.

வாயிலார் நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

276 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

58. முனையடுவார் நாயனார் புராணம்

4089 மாறு கடிந்து மண்டாத்த வளவர் பொன்னித்
திருநாட்டு
நாறு விரைப்பூஞ் சோலைகளின் நனைவாய்
திறந்து பொழிசெழுந்தேன்
ஆறு பெருதி வெள்ளமிடும் அள்ளல் வயலின்
மள்ளர் உழுஞ்
சேறுநறுவா சங்கமழுஞ் செல்வ நீடீர் திருநீடீர்.

4090 விளங்கும் வண்மை மிக்குள்ள வேளாண் தலைமைக்
குடிமுதல்வர்
களங்கொள் மிடற்றுக் கண்ணுதலார் கழலிற்
செறிந்த காதல்மிகும்
உளங்கொள் திருத்தொண் டுரிமையினில் உள்ளார்
நள்ளார் முனைஎறிந்த
வளங்கொ டிறைவர் அடியார்க்கு மாறா தளிக்கும்
வாய்மையார்.

4091 மாற்றார்க் கமரில் அழிந்துள்ளோர் வந்து தம்பால்
மாநிதியம்
ஆற்றும் பரிசு பேசினால் அதனை நடுவு நிலை
வைத்துக்
கூற்றும் ஒதுங்கும் ஆள்வியையால் கூவி ஏற்றுச்
சென்றெறிந்து
போற்றும் வென்றி கொண்டிசைந்த பொன்னுங்
கொண்டு மன்னுவார்.

58. முனையடுவார் நாயனார் புராணம்

அறைக்கொண்ட வேனம்பி முனையடுவார்க்கு

அடியேன்

(திருத்தொண்டத் தொகை—8.)

4089. பகையை வென்று உலகைக் காக்கும் சோழ மன்னரின் காவிரியாறு பாய்கின்ற நாட்டில், கமழும் மண முடைய சோலைகளின் மலர் அம்புகள் விரிந்து வடியும் தேனும், ஆற்றின் வழியே பெருக்கெடுத்து ஓடி அவ்வெள்ளத் தால் சேறான வயலுள் உழவர்கள் உழுகின்ற சேரும் மணம் வீசுகின்ற செல்வம் நீடியுள்ள ஊர் நீடே ஆகும்.

4090. விளக்கம் உடைய வள்ளன்மை கொண்ட வேளாளர் மரபில் தலைமையான குடியில் முதல்வராய் நஞ்சையுடைய கழுத்தையுடைய நெற்றிக் கண்ணரான சிவ பெருமானின் திருவடியில் செறிந்த பெருவிருப்பம் மிகவும் மனத்துள் கொண்ட திருத்தொண்டரிமை பூண்டவராய் நட்பில்லாதவரைப் போரில் வென்றதால் வரும் வளங்களான ஊதியத்தைக் கொண்டு இறைவரின் அடியார்க்கு மாறாமல் அளிக்கும் வாய்மையுடையவராய் விளங்கினார்.

4091. போரில் பகைவர்க்குத் தோற்றவர் வந்து பெருஞ்செல்வம் தந்து தமது துணையைக் கொள்ளுமாறு பேசின், அதனை நடுநிலையில்நின்று அறநெறியை ஆராய்ந்து இயமனும் அஞ்சி ஒதுங்கும் போர் முயற்சியால் கூலியை ஏற்றுப் போரை வென்று, யாவரும் போற்றும் வெற்றியைப் பெற்று இசைந்த கூலியான பொன்னைக் கொண்டு வாழ்வாரானார்.

- 4092 இன்ன வகையால் பெற்றநிதி எல்லாம் ஈசன்
அடியார்கள்
சொன்ன சொன்னபடிநிரம்பக் கொடுத்த தூய
தீபானகமும்
கன்னல் நறுநெய் கறிதயிர்பால் கனியுள்ளுறுத்த
கலந்தனித்து
மன்னும் அன்பின் நெறிபிறழா வழித்தொண்
டாற்றி வைகினார்.
- 4093 மற்றிந் நிலைமை பன்னெடுநாள் வையம் நிகழச்
செய்துவழி
உற்ற அன்பின் செந்நெறியால் உமையாள் கணவன்
திருவருளால்
பெற்ற சிவலோ கத்தமர்ந்து பிரியா உரிமை
மருவினார்
முற்ற உழந்த முனையடுவார் என்னும் நாமம்
முன்னுடையார்.
- 4094 யாவ ரெனினும் இகலெறிந்தே ஈசன் அடியார்
தமக் கின்பம்
மேவ அளிக்கும் முனையடுவார் விரைப்பூங் கமலக்
கழல் வணங்கித்
தேவர் பெருமான் சைவநெறி விளங்கச் செங்கோல்
முறைபுரியும்
காவல் பூண்ட கழற்சிங்கர் தொண்டின் நிலைமை
கட்டுரைப்பாம்.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் துதி

- 4095 செறியுண் டென்று திருத்தொண்டிற் சிந்தை
செல்லும் பயனுக்கும்
குறியுண் டொன்றா கிலுங்குறையொன் றில்லோம்
நிறையுங் கருணையினால்
வெறியுண் சோலைத் திருமுருகன் பூண்டி வேடர்
வழிபறிக்கப்
பறியுண் டவர் எம் பழவினைவேர் பறிப்பார்
என்னும் பற்றாலே.

முனையடுவார் நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

4092. இங்ஙனம் செல்வம் எல்லாவற்றையும் சிவனடியார்கள் சொன்னபடியே கொடுத்துத் தூய சர்க்கரை, நறுமண நெய், கறி, தயிர், பால், கனி, என்ற இவை எல்லாவற்றையும் கலந்து திருவமுது அளித்து நிலைபெறும் அன்பின் நெறியில் பிறழாத வழித்தொண்டைச் செய்து வந்தார்.

4093. இத்தகைய நிலைமையில் அவர் திருத்தொண்டைப்பல காலம் செய்து வழிவழி வந்த அன்பால் ஆன நல்ல நெறியால் உமை பாகரின் திருவருளால் அடைந்த சிவலோகத்தில் அமர்ந்து மீளாத உரிமையை அடைந்தார். வெற்றி பொருந்தப் போரைச் செய்த காரணத்தால் 'முனையடுவார்' என்ற திருப்பெயரை உடையவர் ஆனார்,

4094. எதிர்ப்பவர் எவரேயாயினும் போரில் வெற்றி கொண்ட அச்செல்வங்களை இறைவன் அடியார்க்கு அளித்த முனையடுவார் நாயனாரின் மணம் பொருந்திய தாமரை போன்ற திருவடிகளை வணங்கி, தேவர் தலைவரான சிவ பெருமான் சைவ நெறி விளங்கச் செங்கோல் முறை செய்யும் காவல் பூண்ட 'கழற்சிங்க நாயனார்' தொண்டின் நிலைமையைச் சொல்வோம்,

முனையடுவார் நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் துதி

4095. நிறைந்த அருட் பெருக்கினால் மணமுடைய சோலை சூழ்ந்த திருமுருகன் பூண்டியின் வழியிலே வேடுவரால் கவரப்பட்ட நம்பியாரூரர் எம் பழவினை மூலத்தை அடியுடன் பறித்து விடுவர் என்ற ஆதரவினால் செறிதல் உளதாகும் என்று திருத்தொண்டில் உள்ளம் சென்ற பயனுக்கும் ஒரு குறியுண்டு. அதுவன்றி ஒன்றாலும் குறைவு இல்லோம்.

280 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

59. கழற்சிங்க நாயனார் புராணம்

4096 படியிசை நிகழ்ந்த தொல்லைப் பல்லவர் குலத்து
வந்தார்
கடிமதில் மூன்றுஞ் செற்ற கங்கைவார் சடையார்
செய்ய
அடிமலர் அன்றி வேறொன் றறிவினிற் குறியா
நீர்மைக்
கொடிநெடுந் தானை மன்னர் கோக்கழற் சிங்கர்
என்பார்.

4097 காடவர் குரிசி லாராங் கழற்பெருஞ் சிங்க
னார்தாம்
ஆடக மேரு வில்லார் அருளினால் அமரிற் சென்று
கூடலர் முனைகள் சாய வடபுலங் கவர்ந்து
கொண்டு
நாடற நெறியில் வைக நன்னெறி வளர்க்கு
நாளில்.

4098 குவலயத்து அரனார்மேவுங் கோயில்கள்
பலவுஞ்சென்று
தவலரும் அன்பில்தாழ்ந்து தக்கமெய்த் தொண்டு
செய்வார்
சிவபுரி என்ன மன்னும் தென்திரு வாரூர் எய்திப்
பவமறுத் தாட்கொள் வார்தங் கோயிலுட்
பணியப் புக்காரி.

10. கடல் சூழ்ந்த சருக்கம்

59. கழற்சிங்க நாயனார் புராணம்

“கடல் சூழ்ந்த வுலகெலாம் காக்கின்ற பெருமான்
காடவர் கோன் கழற்சிங்கன் அடியார்க்கும் அடியேன்”

(இவர் மூன்றாம் நந்திவர்மனாக இருக்கலாம் என்பர்
ஆராய்ச்சியாளர்)

4096. உலகத்தில் விளங்கியபழைமையான பல்லவரின்
குலத்தில் உதித்தவர், காவல்பொருந்திய மதில்களையுடைய
மூன்று நகரங்களையும் எரித்த கங்கை பொருந்திய நீண்ட
சடையுடைய சிவபெருமானின் செம்மையான திருவடி-
களையே அல்லாது வேறொன்றையும் தம் அறிவில் பொரு-
ளாகக் குறியாத இயல்புடைய வெற்றிக் கொடியை ஏந்திய
நெடிய படைகளையுடைய மன்னரான ‘கோக்கழற் சிங்கர்’
எனப்படுவர்.

4097. காடவர் குலத்துப் பெரியவரான கழற்சிங்கர்
பொன்னால் ஆன மேருமலையை வில்லாக உடைய இறை-
வரின் திருவருளால் போரில் சென்று, பகைவர் போரில்
அழிய, வடபுலத்து நாடுகளைக் கைக் கொண்டு, நாடானது
நீதிநெறியிலே தங்குமாறு, நன்னெறியை வளர்த்து ஆட்சி
செய்கின்ற காலத்தில்.

(காடவர், சோழர்களில் ஒரு பிரிவினரான மரபு)

4098. இவ்வுலகத்தில் சிவபெருமான் பொருந்தி
விளங்கும் கோயில்கள் பலவும் சென்று பிறழாத அன்பினால்
வணங்கி உண்மையான தொண்டுகளை அவர் செய்வாராய்
‘சிவநகர்’ என்னும்படி நிலை பெற்ற தென் திருவாரூரை
அடைந்து பிறவியை அறுத்து அடிமை கொள்ளும் இறை-
வரின் கோயிலுக்குள் புகுந்தார்.

282 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

4099 அரசியல் ஆயத்தோடும் அங்கணர் கோயி
 லுள்ளால்
 முரசடைத் தாணை மன்னர் முதல்வரை வணங்கும்
 போதில்
 விரைசெறி மலர்மென் கூந்தல் உரிமைமெல்
 வியலார் தம்முள்
 உரைசிறந் துயர்ந்த பட்டத் தொருதனித் தேவி
 மேவி.

4100 கோயிலை வலங்கொண் டங்கண் டலவிய
 பெருமை எல்லாம்
 சாயல்மா மயிலே போல்வாள் தனித்தனி கண்டு
 வந்து
 தூயமென் பள்ளித் தாமம் தொடுக்குமண்டபத்தின்
 பாங்கர்
 மேயதோர் புதுப்பூ அங்கு விழுந்ததொன் றெடுத்து
 மோந்தாள்.

4101 புதுமலர் மோந்த போதிற் செருத்துணைப் புனிதத்
 தொண்டர்
 இதுமலர் திருமுற் றத்துள் எடுத்துமோந் தனளாம்
 என்று
 கதுமென ஒடிச் சென்று கருவிகைக் கொண்டு
 பற்றி
 மதுமலர்த் திருவொப் பாள்தன் மூக்கினைப்
 பிடித்து வார்ந்தார்.

4102 வார்ந்திழி குருதி சோர மலர்க்கருங் குழலுங்
 சோரச்
 சோர்ந்துவீழ்ந் தரற்றுந் தோகை மயிலெனத்
 துளங்கி மண்ணில்
 சேர்ந்தயர்ந் துரிமைத் தேவி புலம்பிடச் செம்
 பொற் புற்றுள்
 ஆர்ந்தபே ரொளியைக் கும்பிட் டரசரும்
 அணைய வந்தார்.

4109. முரசங்கனையுடைய படை மன்னர் ஐவகைக் குழுக்கள் சூழ இறைவரின் கோயிலுக்குள் போய், முதல் விரான புற்றிடம் கொண்டவரை வணங்கும் போது மணம் மிக்க மலர்களை அணிந்த மென்மையான கூந்தலையுடைய உரிமைத் தேவியர்களுள் புகழால் சிறந்து உயர்ந்த பட்டத்துத் தேவி வந்து,

4100. சாயலால் மயிலைப் போன்ற அத்தேவியார் கோயிலை வலமாக வந்து, அங்குள்ள பெருமைகளை எல்லாம் தனித்தனியே பார்த்து வந்து, தூய மென்மையான பள்ளித் தாமம் தொடுக்கும் மண்டபத்தின் பக்கத்தில் பொருந்தியதோர் புதிய பூ ஒன்று அங்கு விழுந்ததை எடுத்து மோந்தாள்.

(இவள் பெயர்— 'சங்கா' என்பதாகும். இவள் சமண சமயத்தைச் சார்ந்தவள் என்பர்.)

4101. அங்ஙனம் அத்தேவியார் புதிய மலரை மோந்த போதில் 'செருத்துணையார்' என்னும் தூய தொண்டனார், இந்த மலரைப் பூமண்டபத் திருமுற்றத்துள் எடுத்து மோந்தனள் ஆவாள் என்று எண்ணித் துணிந்து தேன் பொருந்திய தாமரையில் வீற்றிருக்கும் இலக்குமி போன்ற அவளது முக்கைப் பிடித்து அரிந்தார்.

(இங்ஙனம் செய்தவர் செருத்துணை நாயனார்)

4102. அங்ஙனம் அரிந்ததால் குருதி வழியவும் மலர் சூடிய கூந்தல் அவிழ்ந்து அலையவும் சோர்வடைந்து விழுந்து அரற்றும் தோகையையுடைய மயில்போல் நடுங்கித் தரை மீது சேர்ந்து அயர்ந்து பட்டத்துத் தேவியார் புலம்ப, செம் பொன்னால் இயன்ற புற்றிடமாக நிறைந்த பேரொளியாகிய பெருமானை வணங்கி அரசரும் அங்கு வந்தார்.

284 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 4108 வந்தணைவுற்ற மன்னர் மலர்ந்தகற் பகத்தின்
வாசப்
பைந்தளிர்ப் பூங்கொம் பொன்று பார்மிசை
வீழ்ந்ததென்ன
நொந்தழிந் தரற்று வாளை நோக்கி இவ்வண்
டத்துள்ளோர்
இந்தவெவ் வினைஅஞ் சாதே யார்செய்தார்
என்னுட் எல்லை.
- 4104 அந்நிலை அணைய வந்து செருத்துணையாராம்
அன்பர்
முன்னுறு நிலைமை அங்குப் புருந்தது மொழிந்த
போது
மன்னரும் அவரை நோக்கி மற்றிதற் குற்ற
தண்டம்
தன்னை அவ்வடைவே யன்றோ தடித்திடத் தருவ
தென்று.
- 4105 கட்டிய உடைவாள் தன்னை உருவி அக்கமழ்
வாசப்பூத்
தொட்டுமுன் னெடுத்த கையாம் முற்படத்
துணிப்பதென்று
பட்டமும் அணிந்து காதல் பயில்பெருந் தேவி
யான
மட்டவிழ் குழலாள் செங்கை வளையொடும்
துணித்தாரன்றே.
- 4106 ஒருதனித் தேவி செங்கை உடைவாளால் துணித்த
போது
பெருகிய தொண்டர் ஆர்ப்பின் பிறங்கொலி புவி
மேற் பொங்க
இருவிசும் படையை ஒங்கும் இமையவர் ஆர்ப்பும்
விம்மி
மருவிய தெய்வவாச மலர்மழை பொழிந்த
தன்றே.

4103. வந்து சேர்ந்த மன்னர் மலர்கள் மலரப் பெற்ற கற்பகத்தின் மணமுடைய பசிய தளிர்களையுடைய பூங்கொம்பு ஒன்று நிலத்தின் மீது விழுந்து போல வருந்தி அழிந்து அரற்றுவாளான தேவியைப் பார்த்து, “இந்தப் பூவுலகத்தில் உள்ளவர்களுள் இக்கொடிய செயலை அச்சம் இல்லாது செய்தவர் யார்?” என வினவினார்.

4104. அந்நிலையில் பக்கத்தில் வந்த செருத்துணையாரான அன்பர் அதற்கு ‘முன்னர் நிகழ்ந்த நிலைமையை அங்கு நிகழ்ந்தவாறே சொல்ல, அப்போது மன்னரும் அச்செருத்துணையாரைப் பார்த்து, “இச்செயல்களுக்குப் பொருந்திய தண்டனையை அக்குற்றங்கள் புகுந்த அடைவுப்படியன்றோ தண்டிக்கத் தக்கது!” என்று சொல்லி,

4105. தம் இடையில் கட்டிய உடைவாளை உருவி அந்த மணம் கமழும் பூவைத் தொட்டு முன்பு எடுத்த கை தான் முதலில் துண்டிக்கப்படுவது தகுதி என்று கூறி, தன் அரசரிமைப் பட்டமும் பூண்டு தம் காதலையும் பூண்டு பயிலும் பெருந்தேவியான மணம் கமழும் கூந்தலையுடைய அவளது கையை, அணிந்த வளையலுடன் அப்போதே துண்டித்தார்.

4106. தம் ஒப்பற்ற தனித் தேவியின் செங்கையை மன்னர் உடைவாளால் வெட்டியபோது, பெருகிய தொண்டர்களின் ‘அர’ என்று எழுப்பிய ஒலியானது நிலவுலகின் மேலே பொங்க, வானம் முழுதும் எழும் தேவர் முழக்கத்துடன் கூடிப் பெருகிப் பொருந்திய தெய்வ மணமுடைய கற்பகப் பூமழையும் அப்போது பெய்தது.

286 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 4107 அரியஅத் திருத்தொண்டர் டாற்றும் அரசனார்
அளவில்காலம்
மருவிய உரிமை தாங்கி மாலயற் கரியார் மன்னும்
திருவருட் சிறப்பினாலே செய்யசேவடியின் நீழற்
பெருகிய உரிமை யாகும் பேரருள் எய்தினாரே.
- 4108 வையக நிகழக் காதல் மாதேளி தனது செய்ய
கையினைத் தடிந்த சிங்கர் கழலினை தொழுது
போற்றி
எய்திய பெருமை அன்பர் இடங்கழியார் என்
றேத்தும்
மெய்யருளுடைய தொண்டர் செய்வினை விளம்ப
லுற்றாம்.
கழற்சிங்க நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

60. இடங்கழி நாயனார் புராணம்

- 4109 எழுந்திரைமா கடலாடை இருநிலமா மகள்
மார்பில்
அழுந்துபட எழுதும்இலைத் தொழில்தொய்யில்
அணியினவாம்
செழுந்தனரின் புடைமறைந்த பெடைகளிப்பத்
தேமா வின்
கொழுந்துணர்கோ திக்கொண்டு குயில்நாடு
கோனாடு.

4107. அரிய அந்தத் தொண்டைச் செய்த மன்னர்
பொருந்திய அளவில்லாத காலம் தம் உரிமையான
அரசாட்சியையும் திருத்தொண்டையும் தாங்கியிருந்து,
திருமாலுக்கும் நான்முகனுக்கும் அரியவரான இறைவரின்
நிலைபெற்ற திருவருட் சிறப்பால் செம்மை தரும் சிவந்த
திருவடி நிழலில் பெருகிய உரிமையான திருவருள் நிறைவுள்
பொருந்தப் பெற்றார்.

4108. உலகம் விளங்கத் தாம் காதலுடைய பட்டத்
தரசியின் கையினைத் தடிந்த சிங்கரின் திருவடிகளைத்
தொழுது துதித்துப் பொருந்திய பெருமையுடைய அன்ப
ரான 'இடங்கழியார்' என்று வணங்கப்படும் மெய்யரு
ளுடைய திருத்தொண்டர் செய்த திருத்தொண்டைச்
சொல்லலானோம்.

கழற்சிங்க நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

60. இடங்கழி நாயனார் புராணம்

“மடல் குழந்த தார் நம்பி இடங்கழிக்கும் தஞ்சை
மன்னவனாம் செருத்துணைதன் அடியார்க்கும்
அடியேன்”

(திருத்தொண்டத் தொகை — 9)

4109. செழுமையான தளிர்களின் பக்கத்தில் மறைந்த
பெடை மலிரும்படி தேமாவின் தளிர்களைக் கோதியபடி
குயில்கள் நாடுகின்ற 'கோனாடு' மேன்மேல் எழுந்து வரும்
அலைகளையுடைய பெருங்கடலை ஆடையாக உடைய
பெரிய நிலமான மகளின் மார்பில் அழுந்தும்படி எழுதும்
இலைகள்போல் சித்திரிக்கப்பட்ட தொய்யிலின் அணியைக்
கொண்டுள்ளது.

(கோனாடு — இது புதுக்கோட்டையின் ஒரு பகுதி
என்பர்.)

288 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

4110 முறுகுறுசெங் கமலமது மலர்துதைந்த மொய்யனிகள்
பருகுறுதெண் டிரைவாவிப் பயில்பெடை யோ
டிரையருந்தி
வருகுறுதண் டுனிவாடை மறைமா தவிச்சூழல்
குருகுறங்குங் கோனாட்டுக் கொடிநகரங் கொடும்
பாணர்.

4111 அந்நகரத் தினிலிருக்கும் வேளிர் குலத் தரசனித்து
மன்னியபொன் னம்பலத்து மணிமுகட்டில் பாக்
கொங்கின்
பன்னுதலைப் பசும்பொன்னாற் பயில்பிழம்பாம்
மிசையணிந்த
பொன்னெடுத்தோள் ஆதித்தன் புகழ்மரபிற்
குடிமுதலோர்.

4112 இடங்கழியார் எனவுலகில் ஏறுபெரு நாமத்தார்
அடங்கலர்முப் புரமெரித்தார் அடித்தொண்டின்
நெறியன்றி
முடங்குநெறி கனவினிலும் முன்னாதார் எந்நாளும்
தொடர்ந்தபெருங் காதலினால் தொண்டர்வேண்
டியசெய்வார்.

4113 சைவநெறி வைதிகத்தின் தருமநெறி யொடுந்
தழைப்ப
மைவளருந் திருமிடற்றார் மன்னியகோ யில்க
ளெங்கும்
மெய்வழிபாட் டர்ச்சனைகள் விழிவழிமேன் மேல்
விளங்க
மெய்வளர்வண் புகழ்பெருக முறைபுரியும்
அந்நாளில்.

4110. மணம் வீசும் செந்தாமரை மலரின் தேனை மொய்த்த வண்டுகள் பருகுவதற்கு இடமான தெளிந்த அலைகளையுடைய நீர் நிலையில், பொருந்திய பெண்பறவையுடன் இரையை அருந்தி, மோதி வரும் குளிர்ந்த வாடைக்காக மறைந்து வாழும்படி குருக்கத்திச் சோலையில் குருகுப் பறவைகள் உறங்குகின்ற கோனாட்டின் தலை நகரம் கொடும்பாளூர் ஆகும்.

(கொடும்பாளூர் — கோனாட்டின் தலைநகரம். கொடி நகரம்—தலைநகரம்.)

4111. அந்தக் கொடும்பாளூர் நகரத்தில் இருக்கு வேளிர் குலத்திலே தோன்றி, ஆட்சி செய்து நிலைபெற்ற பொன்னம்பலத்தின் அழகிய உச்சியில் ஒளியுடைய கொங்கு நாட்டின் புழுடைய எடையேறப் பெற்ற பசும் பொன்னினால் விளங்கும் ஒளியுருவின் மேல் வேய்ந்து அணிந்த பொன்னணிகள் அணிந்த தோடையுடைய ஆதித்த சோழனின் புகழ் தங்கிய மரபில் குடி முதல்வராய்,

4112. 'இடங்கழியார்' ழீன்று உலகத்தில் புகழ் பெற்ற பெரிய பெயரை உடையவர்; பகைவரின் முப்புரங்களையும் எரித்த இறைவரின் திருவடித் தொண்டின் நெறியையே அன்றி ஏனை முடக்கம் பொருந்திய அயல் நெறிகளைக் கனவிலும் நினைக்காதவர்; எக்காலத்திலும் தொடர்ந்த மிக்க காதலால் தொண்டர் வேண்டிய பணிகள் செய்வாராய் (விளங்கினார்.)

4113. சைவ நெறியானது : வைதிக நெறியுடன் தழைக்க, நஞ்சுண்ட திருமிடற்றையுடைய இறைவர் நிலைபெற வீற்றிருக்கும் கோயில்களில் எங்கும் உண்மை வழிபாடாக அருச்சனைகள் சிவாகம விதிவழியே மேலும் மேலும் விளங்க, கூடி வளர்கின்ற வளமையுடைய புகழ் பெருக அரசு செலுத்தினார். அங்ஙனம் அரசு செலுத்துகின்ற அந்நாளில்.

290 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

4114 சங்கரன்றன் அடியாருக் கமுதளிக்குந் தவமுடை
யார்
அங்கொருவர் அடியவருக் கமுதொருநாள் ஆக்க
உடன்
எங்கும்ஒரு செயல்காணா தெய்திய செய்தொழில்
மூட்டப்
பொங்கிளமும் பெருவிருப்பால் புரையும்வினை
தெரியாது.

4115 அரசரவர் பண்டாரத் தந்நாட்டின் நெற்கூட்டின்
நிரைசெறிந்த புரிபலவா நிலைக்கொட்ட காரத்தில்
புரைசெறிநள் ளிருளின்கண் புக்குமுகந்தெடுப்பவரை
முரசெறிகா வலர்கண்டு பிடித்தரசன்
முன்கொணர்ந்தார்.

4116 மெய்த்தவரைக் கண்டிருக்கும் வேல்மன்னர்
வினவுதலும்
அத்தனடி யாரையான் அமுதுசெய்விப் பதுமுட்ட
இத்தகைமை செய்தேன் என் றியம்புதலும் மிக
இரங்கிப்
பத்தரைவிட்டு இவரன்றோ பண்டாரம் எனக்கு
என்பார்.

4117 நிறையழிந்த உள்ளத்தால் நெற்பண்டா
ரமும்அன்றிக்
குறையில்நிதிப் பண்டார மானஎலாங் கொள்ளை
முகந்து
இறைவனடி யார்கவர்ந்து கொள்க என எம்
மருங்கும்
பறையறையப் பண்ணுவித்தார் படைத்தநிதிப்
பயன்கொள்வார்.

60. இடங்கழி நாயனார் புராணம் □ 291

4114. அங்குச் சிவபெருமானின் அடியவர்க்கு அமுது அளிக்கும் தவமுடைய ஒருவர், ஒருநாள் அடியவருக்குத் திருவமுது ஆக்குதற்குரிய பண்டங்கள் பெற, எங்கும் ஒரு செயல் காணாமையால் தாம் செய்து வரும் தொழில் முட்டுப்பட மேன்மேலும் பொங்கி எழும் மிக்க வீரப்பத் தினால் தாம்செய்யும் செயல் தெரியாமல்,

4115. இடங்கழியாரின் களஞ்சியத்தில், அந்நாட்டின் நெற்கூடுகளின் வரிசை நிறைந்து மதில் காவல் பலவுள்ள நிலைக் கொட்டகாரத்தில், எங்கும் மிகுந்து இருள் நிறைந்த நள்ளிரவில் புதுந்து, நெல்லை முகந்து எடுக்க, அவரை நாழிகைப்படி இரவு முழுதும் காவல் முரசினை அறையும் காவலர்கள் பார்த்து அவரைப்பற்றி அரசர்முன் கொண்டு சென்றனர்.

(கொட்டாகரம் — பண்டங்கள் சேமித்து வைக்கும் இடம்)

(இடங்கழியார் சிவனடியார்க்கு உணவு சமைக்க மன்னரின் நெற்களஞ்சியத்தில் இரவில் நெல் எடுத்தார்.)

4116. காவலர் பிடித்து வந்த அந்த அடியவரை அரசு கொலு வீற்றிருக்கும் வேல் ஏந்திய மன்னர் கண்டு வீனவவும் 'சிவனடியார்களை யான் அமுது செய்விக்கும் தொழில் முட்டுப்பட்டதால் இவ்வாறு செய்தேன்' என்று அவர் உரைத்தார். உரைக்கவும் அதற்கு மிகவும் இரங்கி அவரைக் காவலினின்று விடுவித்து "இவரல்லரோ எனக்குக் களஞ்சிய மாவார்!" என்று உரைப்பவராய்.

4117. நிலையழிந்த உள்ளத்தால் நெற்களஞ்சியம் மட்டுமே அல்லாமல் குறைவில்லாதசெல்வங்களின் பெரிக்கிசுமான எல்லாவற்றையும் கொள்ளையாய் முகந்து இறைவன் அடியார்கள் கவர்ந்து கொள்க என்று, தாம் பெற்ற நிதி களால் ஆன பயனைக் கொள்பவரான இடங்கழியார் எல்லாப் பக்கங்களிலும் பறையறையுமாறு செய்தார்.

292 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

4118 எண்ணில்பெரும் பண்டாரம் ஈசனடி யார்கொள்ள
உண்ணிறைந்த அன்பினால் உறுகொள்ளை
மிகண்டிடித்
தண்ணளியால் நெடுங்காலந் திருநீற்றின்
நெறிதழைப்ப
மண்ணிலருள் புரிந்திறைவர் மலரடியின்
நிழல்சேர்ந்தார்.

4119 மைதழையும் மணிமிடற்றார் வழித்தொண்டின்
வழிபாட்டில்
எய்துபெருஞ் சிறப்புடைய இடங்கழியார்
கழல்வணங்கி
மெய்தருவார் நெறியன்றி வேறொன்றும்
மேலறியரச்
செய்தவராஞ் செருத்துணையார் திருத்தொண்டின்
செயல்மொழிவாம்.

இடங்கழி நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

61. செருத்துணை நாயனார் புராணம்

4120 உள்ளும் புறம்புங் குலமரபின் ஒழுக்கம் வழக்கா
ஒருமைநெறி
கொள்ளும் இயல்பிற் குடிமுதலோர் மலிந்த
செல்வக் குலப்பதியாம்
தெள்ளந் திரைகள் மதகுதொறுஞ் சேலுங்
கயலுஞ் செழுமணியும்
தள்ளும் பொன்னி நீர் நாட்டு மருகல்நாட்டுத்
தஞ்சாலூர்.

61. செருத்துணை நாயனார் புராணம் □ 293

4118. அளவில்லாத பெரிய சேம நிதிகளை எல்லாம் இறைவனின் அடியார்கள் எடுத்துக் கொள்ளும்படி உள்ளத்தின் உள்ளே நிறைந்த அன்பினால் உற்ற கொள்ளையைச் செய்வித்துக் குளிர்ந்த கருணையினால் நெடுங்காலம் திருநீற்றின் நெறி தழைக்கும்படி உலகில் அருள் புரிந்து, சிவபெருமானின் திருவடி நிழலை அடைந்தார்.

4119. நஞ்சு வளர்வதற்கு இடமான அழகிய கண்டத்தையுடைய சிவபெருமானின் வழிவழி வரும் தொண்டின் வழிபாட்டில் பொருந்திய பெருஞ்சிறப்பையுடைய இடங்கழி நாயனாரின் திருவடிகளை வணங்கிச் சத்தாந் தன்மை தருபவரான சிவபெருமானின் நெறியை யன்றிப் பிறிதொன்றையும் மேலானது என அறியாத செருத்துணையாரின் செயலைச் சொல்வோம்.

இடங்கழி நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

61. செருத்துணை நாயனார் புராணம்

“மடல் சூழ்ந்த தார்நம்பி இடங்கழிக்கும் தஞ்சை மன்னவனாம் செருத்துணை தன் அடியார்க்கும் அடியேன்”

(திருத் தொண்டத் தொகை-9.)

4120. தெளிவான அலைகள் மதகுகள் தோறும் சேல் மீன்களையும் கயல் மீன்களையும் செழுமையான மணிகளையும் கொழிக்கின்ற காவிரி பாயும் நீர் நாடு என்ற சோழ நாட்டில், ‘மருகல்’ நாட்டில் உள்ள ‘தஞ்சாவூர்’ என்பது அகமும் புறமும் குலமரபில் வரும் ஒழுக்கத்தினின்று தவறாத நெறியைக் கொள்ளும் பண்புடைய பழங்குடி முதல் மக்கள் நிறைந்த செல்வம் உடைய பெருமையுடைய பதியாகும்.

(இத்தஞ்சாவூர் வேறு; இப்போது தஞ்சாவூர் என வழங்குவது வேறு. இத்தஞ்சை மருகல் நாட்டுத் தஞ்சாவூர்.)

294 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

4121 சீரின் விளங்கும் அப்பதியில் திருந்து வேளாண்குடி
முதல்வர்
நீரின் மலிந்த செய்யசடை நீற்றர் கூற்றின்
நெஞ்சிடித்த
வேரிமலர்ந்தபூங் கழல்குழ் மெய்யன்புடைய
சைவரென
பாரில் நிகழ்ந்த செருத்துணையார் பரவுந்
தோண்டின் நெறி நின்றார்.

4122 ஆன அன்பர் திருவாரூர் ஆழித் தேர்வித் தகர்
கோயில்
ஞான முனிவர் இமையவர்கள் நெருங்கு நலஞ்சேர்
முன்றிலினுள்
மான நிலவு திருப்பணிகள் செய்து காலங்
களின்வணங்கிக்
கூனல் இளவெண் , பிறைமுடியார் தொண்டு
பொலியக் குலவுநாள்.

4123 உலகு நிகழ்ந்த பல்லவர்கோச் சிங்கர் உரிமைப்
பெருந்தேவி
நிலவு திருப்பூ மண்டபத்து மருங்கு நீங்கிக்
கிடந்ததொரு
மலரை எடுத்து மோந்ததற்கு வந்துபெருமை
வழித்தொண்டர்
இவகு சுடர்வாய்க் கருவி எடுத்த தெழுந்த வேகத்
தாலெய்தி.

4124 கடிது முற்றி மற்றவள்தன் கருமென் கூந்தல்
பிடித்தீர்த்துப்
படியில் லீழ்த்தி மணிமுகக்கைப் பற்றிப் பரமர்
செய்யசடை
முடியில் ஏறுந் திருப்பூமண் டபத்து மலர்மோந்
திடும்முகக்கைத்
தடிவன் என்று கருவியினால் அரிந்தார் தலைமைத்
தனித்தொண்டர்.

61. செருத்துணை நாயனார் புராணம் □ 295

4121. சிறப்புடன் விளங்கும் அந் நகரத்தில் திருந்தும் வேளாளர் குடியின் முதல்வர் கங்கை அணிந்த சிவந்த சடையையும் திருநீற்றையும் உடைய இறைவரின் கூற்று வனை மார்பிலே உதைத்த தேன் பொருந்திய மலர்போன்ற திருவடிகளையே நினைக்கின்ற உண்மை அன்புடைய சைவர் என்று உலகில் விளங்கிய 'செருத்துணையார்' என்பவர், போற்றும் திருத் தொண்டின் நெறியில் நின்று ஒழுகி வந்தார்.

4122. இத்தகைய அன்பர் திருவாரூரில் ஆழித்தேர் வல்லுநரான இறைவரின் கோயிலுள் ஞான முனிவரும் தேவரும் நெருங்கியிருக்கின்ற நன்மை பொருந்திய முன்றினி னுள்ளே, பெருமையுடைய திருப்பணிகளைச் செய்து, உரிய காலங்களில் வழிபட்டு வணங்கி, வளைந்த இளம் பிறையைச் சூடிய சடையுடைய சிவபெருமானின் திருத் தொண்டு விளங்கச் செய்து வந்த நாளில்.

4123. உலகில் ஆட்சி செய்யும் பல்லவ மன்னரான கோச்சிங்கரின் பட்டத்து அரசியான பெருந்தேவி, விளங்கும் பூமண்டபத்தின் பக்கத்தில் விலகிக் கிடந்த ஒரு பூவை எடுத்து மோந்து விட்டதற்காக, உள்ளம் பொறுக்க மாட்டாது, சிவனெறி வரும் தொண்டராதலால், விளங்கும் ஒளி பொருந்திய கூரிய வாளையுடைய வாயுடைய கருவியை எடுத்து வேகத்துடன் வந்து சேர்ந்து,

4124. விரைந்து வந்து அவளது கரிய மென்மையான கூந்தலைப் பிடித்து இழுத்து நிலத்தில் வீழ்த்தி, அழகிய மூக்கைப் பிடித்து 'இறைவரின் சிவந்த சடை முடியின் மேல் அணியும் பூ மண்டபத்துள் மலரை எடுத்து மாந்த குற்றம் செய்த மூக்கைத் தண்டிப்பேன்!' என்று கருவியால் சிறப்புக் கொண்ட ஒப்பில்லாத தொண்டர் அரிந்தார்.

296 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

4125 அடுத்த திருத்தொண் டலகறியச் செய்த அடலே
 றணையவர்தாம்
 தொடுத்த தாம மலரிதழி முடியார் அடிமைக்
 தொண்டுகடல்
 உடுத்த உலகில் நிகழ்ச்செய் துய்யச்செய்ய
 பொன்மன்றுள்
 எடுத்த பாத நிழலடைந்தே இறவா இன்பம்
 எய்தினார்.

4126 செங்கண் விடையார் திருமுன்றில் விழுந்த
 திருப்பள்ளித்தாமம்
 அங்கண் எடுத்து மோந்தஅதற் கரசன் உரிமைப்
 பெருந்தேவி
 துங்க மணிமுகக் கரிந்தசெருத் துணையார் தூய
 கழலிறைஞ்சி
 எங்கு நிகழ்ந்த புகழ்த்துணையார் உரிமை அடிமை
 எடுத்துரைப்பாம்.

62. புகழ்த்துணை நாயனார் புராணம்

4127 செருவிவிபுத் தூர்மன்னுஞ் சிவமறையோர் திருக்
 குலத்தார்
 அருவரைவில் லாளி தனக்கு அகத்தடிமை
 யாமதனுக்கு
 ஒருவர்தமை நிகரில்லார் உலகத்துப் பரந்தோங்கிப்
 பொருவரிய புகழ்நீடு புகழ்த்துணையார் எனும்
 பெயரார்.

62. புகழ்த்துணை நாயனார் புராணம் □ 297

4125. தமக்குத் திருவருளால் அடுத்ததான திருத் தொண்டை உலகம் அறிபும்படி செய்த வன்மையுடைய ஆண் சிங்கம் போன்ற செருத்துணையார், தொடுக்கப்பட்ட மாலை போன்ற கொன்றை மலரைச் சூடிய முடியையுடைய இறைவரின் அடிமைத் தொண்டனைக் கடல் சூழ்ந்த உலகத்தில் விளங்கும்படி செய்து, உயிர்கள் உய்யும்படி பொன்னம் பலத்தில் எடுத்த திருவடியின் நிழலை அடைந்து இறவாத இன்பத்தை எய்தினார்.

4126. சிவந்த கண்ணையுடைய காளை யூர்தியை யுடைய இறைவரின் திருமுற்றத்தில் விழுந்த பள்ளித் தாமத் துக்குரிய மலரை அங்கு எடுத்து மோந்ததற்காக, மன்னரின் பட்டத்துக்குரியமையுடைய பெருந்தேவியாரின் பெருமையுடைய அழகிய மூக்கை அரிந்த செருத்துணையாரின் தூய அடிகளை வணங்கி, எங்கும் விளங்கும் 'புகழ்த்துணையாரின்' உரிமையான அடிமைத் திறத்தின் இயல்பை இயம்புவோம்.

செருத்துணை நாயனார் புராணம் முற்றும்.

62. புகழ்த்துணை நாயனார் புராணம்

“புடைசூழ்ந்த புலிய தண் மேல் அரவாட ஆடி
பொன்னடிக்கே மனம் வைத்த புகழ்த்துணைக்கும்
அடியேன்”

(திருத் தொண்டத் தொகை-9.)

4127. ‘செருவிலி புத்தூர்’ என்ற பதியில் நிலை பெற்று வாழும் சிவ வேதியர் குலத்தில் தோன்றியவர். அரிய மலை வில்லாளியான சிவபெருமானின் அகம்படிமைத் தொண்டு பூண்டு ஒழுகும் அத்தன்மையில் தமக்கு ஒப்பாக ஒருவரும் இல்லாதவரான உலகத்தில் பரவி ஒங்கும் ஒப்பில்லாத புகழ்நீடிய ‘புகழ்த்துணையார்’ என்னும் பெயரை உடையவர்.

(அகத்தடிமை — இறைவரின் திருமேனியைத் தீண்டி நீராட்டுதல் முதலியவற்றைச் செய்பவர்.)

298 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

4128 தங்கோனைத் தவத்தாலே தத்துவத்தின் வழிபடு
நாள்
பொங்கோத ஞாலத்து வற்கடமாய்ப் பசிபுரிந்தும்
எங்கோமன் தனைவிடுவேன் அல்லேன் என்
றிராப்பகலும்
கொங்கார்பன் மலர்கொண்டு குளிர் புனல்கொண்
டருச்சிப்பார்.

4129 மாலயனுக் கரியானை மஞ்சனம் ஆட்டும்பொழுது
சாலவுறு பசிப்பிணியால் வருந்திநிலை தளர்
வெய்திக்
கோலநிறை புனல்தாங்கு குடந்தாங்க மாட்டாமை
ஆலமணி கண்டத்தார் முடிமீது வீழ்த்தயர்வார்.

4130 சங்கரன்தன் அருளாலோர் துயில்வந்து தமை
யடைய
அங்கணனுங் கனவின்கண் அருள்புரிவான் அருந்
துணவு
மங்கியநாட் கழிவளவும் வைப்பதுநித் தமும்ஒரு
காசு
இங்குணக்கு நாம் என்ன இடர்நீங்கி எழுந்திருந்
தார்.

4131 பெற்றம்உகந் தேறுவார் பீடத் தின் கீழ்ஒருகாசு
அற்றம்அடங் கிடஅளிப்ப அன்பரும்மற் றதுகைக்
கொண்டு
உற்றபெரும் பசியதனால் உணங்கும்உடம் புடன்
உவந்து
முற்றுணர்வு தலைநிரம்ப முகமலர்ந்து களி
கூர்ந்தார்.

62. புகழ்த்துணை நாயனார் புராணம் □ 299

4128. தம் இறைவரைத் தவத்தால் தத்துவத்தின் நெறியினால் வழிபட்டு வரும் நாளில், பொங்கும் கடல் சூழ்ந்த வலகத்தில் பஞ்சம் வந்து உணவில்லாமல் பசி மிக்கிருந்தும், எம் இறைவனை நான் விடுவேன் அல்லேன்! என்று இரவும் பகலுமாக மணம் கமழும் பல மலர்களைக் கொண்டும் குளிர்நீரைக் கொண்டும் பூசிப்பாராகி.

4129. திருமாலுக்கும் நான்முகனுக்கும் தேடுவதற்கரிய பெருமானை நீராட்டும் போது மிகவும் பொருந்திய பசியினால் வருந்தி நிலை தளர்ந்து அழகிய நிறைந்த நீரையுடைய குடத்தைத் தாங்க மாட்டாமல், நஞ்சு அணிந்த கழுத்தை உடைய சிவபெருமானின் முடியீது வீழ்த்தித் தளர்வாராகி,

4130. சிவபெருமானின் திருவருளால் உறக்கம் வந்து தம்மைச் சேர, இறைவரும் கனவு நிலையில் அவருக்கு அருள் செய்ய “உண்ணும் உணவு குறைந்த காலம் (பஞ்சம்) தீருமளவும் இங்கு உனக்கு நாம் நாள்தோறும் ஒரு காசு வைப்போம்!” என்று கூறியருளினார். நாயனார் துன்பம் நீங்கித் துயில் உணர்ந்து எழுந்தார்.

4131. காளை யூர்தியில் எழுந்தருளும் சிவபெருமான் பீடத்தின் கீழே துன்பம் நீங்க ஒரு பொற்காசை இட்டு அளித்திட, அன்பரும் அதைக் கைக் கொண்டு, பொருந்திய பசியினால் வாட்டம் கொண்ட உடலுடன் கூடிய அளவு மகிழ்ந்து, பேருணர்வுடன் கூடி நிரம்ப முகமலர்ச்சி அடைந்து மகிழ்ந்தார்.

300 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 4132 அந்நாள் போல் எந்நாளும் அளித்தகா சது
கொண்டே
இன்னாத பசிப்பிணிவந் திறுத்தநாள் நீங்கியபின்
மின்னார் செஞ் சடையார்க்கு மெய்யடிமைத்
தொழில்செய்து
பொன்னாட்டின் அமரர்தொழப் புனிதரடி நிழல்
சேர்ந்தார்.
- 4133 பந்தனையு மெல்விரலாள் பாகத்தார் திருப்பாதம்
வந்தனையு மனத்துணையார் புகழ்த்துணையார்
கழல்வாழ்த்திச்
சந்தனையு மணிப்புயத்துத் தனிவீர ராந்தலைவர்
கொந்தனையும் மலரலங்கல் கோட்புலியார்
செயலுரைப்பாம்.
புகழ்த்துணை நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

63. கோட்புலி நாயனார் புராணம்

- 3134 தலம் பெருகுஞ் சோணாட்டு நாட்டியத்தான் குடி.
வேளாண்
குலம்பெருக வந்துதித்தார் கோட்புலியார் எனும்
பெயரார்
தலம்பெருகும் புகழ்வளவர் தந்திரியா ராய்
வேற்றுப்
புலம்பெருகத் துயர்விளைப்பப் போர்விளைத்துப்
புகழ்விளைப்பார்
- 4135 மன்னவன்பால் பெறுஞ்சிறப்பின் வளமெல்லாம்
மதிபணியும்
பிஞ்ஞகர்தங் கோயில்தொறுந் திருவமுதின் படி
பெருகச்
செந்நெல்மலைக் குவடாகச் செய்தவருந் திருப்
பணியே
பன்னெடுநாள் செய்தொழுகும் பாங்குபுரிந்
தோங்குநாள்.

4132. அந்த நாளைப் போலவே, பின் எல்லா நாளிலும், இறைவர் நாள்தோறும் தந்த காசினைக்கொண்டு துன்பமுடைய பசி வந்து சங்கடம் உண்டாக்கிய வற்கடம் நீங்கிய பின்பு ஒளியுடைய இறைவரின் மெய்யடிமைத் தொழிலான அகப்படித் தொண்டைச்செய்து இருந்து தேவர் உலகில் உள்ள வானவர் தொழும்படி சிவபெருமானின் திருவடிகளைச் சேர்ந்தார்.

4133. பந்தைச் சேரும் மென்மையான விரல்களையுடைய உமையம்மையாரின் பாகத்தை உடைய இறைவரின் திருவடிகள் வந்து சேர்கின்ற மனத்துணை பெற்றவரான 'புகழ்த்துணையாரின்' திருவடிகளை வாழ்த்திச் சந்தனக் கலவை அணிந்த அழகிய தோள்களையுடைய ஒப்பில்லாத வரும் தலைவருமான மணம் கமழும் மாலை சூடிய 'கோட்புலியாரின்' செயலை உரைப்போம்.

63. கோட்புலி நாயனார் புராணம்

“அடல் சூழ்ந்த வேனம்பி கோட்புலிக்கும் அடியேன்”

(திருத்தொண்டத் தொகை -9.)

4134. நன்மை பெருகும் சோழ நாட்டில் 'திருநாட்டியத்தான் குடியில்' வேளாளர் குலம் புகழால் மிகும்படி வந்து அக்குலத்தில் தோன்றியவர் 'கோட்புலியார்' என்னும் பெயரையுடையவர். அவர் உலகில் பெருகும் ஆட்சியுடைய புகழையுடைய சோழ மன்னரின் படைத்தலைவராய்ப் பகை மன்னரின் நாட்டவர்க்கு மிக்க துன்பம் உண்டாகுமாறு போரிட்டுப் புகழ் விளைப்பாராய்,

4135. மன்னனிடம் அத்தொழிலால் பெறும் சிறந்த செல்வங்களை எல்லாம் பிறைச்சந்திரனைச் சூடிய இறைவரின் கோயில் தோறும் திருவழுதுக்குரிய படித்தரம் பெருகு வதற்காகச் செந்நெல்லை மலைச் சிகரம் போல் குவித்துச் செய்துவரும் தொண்டையே பலகாலங்கள் செய்து வருகின்ற பணிசிறந்து விளங்கும் நாளில்,

302 C திருத்தொண்டர் புராணம்

4136 வேந்தனே வலிற்பகைஞர் வெம்முனைமேல் செல்
கின்றார்
பாந்தள்பூ னென அணிந்தார் தமக்கமுது படியாக
ஏந்தலார் தாமெய்து மளவும்வேண் டஞ்செந்நெல்
வாய்ந்தகூ டவைகட்டி வழிக்கொள்வார் மொழி
கின்றார்.

4137 தந்தமர்க ளாயினார் தமக்கெல்லாந் தனித்தனியே
எந்தையார்க் கமுதுபடிக்கேற்றியநெல் விவை
அழிக்கச்
சிந்தைஆற் றாநினைவர் திருவிரையாக் கலி என்று
வந்தனையால் உரைத்தகன்றார் மன்னவன்மாற்
றார்முனைமேல்.

4138 மற்றவர்தாம் போயினபின் சிலநாளில் வற்காலம்
உற்றலும்அச் சுற்றத்தார் உணவின்றி இறப்ப
தனில்
பெற்றம்உயர்த் தவர்அமுது படிக்கொண்டா
கிலும்பிழைத்துக்
குற்றமரப் பிண்கொடுப்போம் எனக்கூடு குலைத்
தழித்தார்.

4139 மனைவன்றன் தெம்முனையில் வினைவாய்த்து
மற்றவன்பால்
நன்றிதியின் குவைபெற்ற நாட்டியத்தான் குடித்
தலைவர்
அந்நகரில் தமர்செய்த பிழையறிந்த தறியாமே
துண்ணினார் சுற்றமெலாம் துணிப்பன் எனுந்
துணிவினராய்.

4166. மன்னின் ஏவலால் பகைவர்களின் கொடிய போர் மேல் செல்பவரான அந்நாயனார் பரம்பையே அணியாய் அணிந்து கொண்டுள்ள இறைவர்க்குத் திரு அமுதுக்குரிய படியாகப் பெருமையுடைய அவர் வரும்வரையில் வேண்டிய அளவு செந்நெல் பொருந்திய நெல் கூடுகளைக் கட்டிப் பயணம் செல்பவர் சொல்லத் தொடங்கி,

4167. “தம் சுற்றத்தவர் எல்லா ருக்கும் தனித்தனியே எம் இறைவர்க்கு அமுது படிக்காகச் சேர்ந்துள்ள இந்த நெற் கூடுகளைத் தாம் அழிக்குமாறு உள்ளத்தாலும் நினைப்பாராயின், ‘திருவிரையாக்கலியின் மேல் ஆணை (சிவ பெருமான் மேல் ஆணை) நிகழ்வதாகுக!’” என்று கூறினார்.

(திருவிரையாக்கலி—விரையாக்கலி—சிவன் மேல் ஆணை)

4138. எனக் கூறி அவர் சென்ற பின்பு சில நாட்களில் பஞ்சகாலம் வரவும், முன் கூறியவாறு அறிவுறுத்தப்பட்ட அச்சுற்றத்தார்கள், “உணவில்லாது சாவதைவிட சாளைக் கொடியையுடைய இறைவரின் அமுக்கு ரிய படியான நெல்லை எடுத்துச் கொண்டேனும் உயிர் பிழைத்துக் குற்றம் இல்லாது பின்னால் திரும்பக் கொடுத்து விடலாம்!” என்று எண்ணித் துணிந்து, நெற்கூடுகளை அழித்தனர்.

4139. மன்னனின் போர் முனையில் வெற்றி பெற்றுத் திரும்பி அந்த அரசனிடமே நிதியின் குவியலைப் பெற்ற நாட்டியத்தான் குடித்தலைவரான கோட்புலியார், அந்த நகரத்தில் தம் சுற்றத்தார் செய்த பிழையை அறிந்து, ‘எம் சுற்றத்தார் எல்லாரையும் துணிப்பேன்’ என்று துணிவு கொண்டு, தாம் அங்ஙனம் துணிவு கொண்டதை அவர்கள் அறியாதபடி வந்து சேர்ந்தார்.

304 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

4140 எதிர்கொண்ட தமர்க்கெல்லாம் இனியமொழி பல
மொழிந்து
மதிதங்கு சுடர்மணிமா னிகையின்கண் வந்
தணைந்து
பதிகொண்ட சுற்றத்தார்க் கெல்லாம்பைந் துகில்
நிதியம்
அதிகந்தந் தளிப்பதனுக் கழைமின்கள் என்
றுரைத்து.

4141 எல்லாரும் புகுந்ததற்பின் இருநிதியம்
அளிப்பார்போல்
நல்லார்தம் பேரோன்முன் கடைகாக்க நாதன்றன்
வல்லாணை மறுத்தமுது படிஅழித்த
மறக்கிளையைக்
கொல்லாதே விடுவேனோ எனக்களன்று
கொலைபுரிவார்.

4142 தந்தையார் தாயார்மற் றுடன்பிறந்தார்
தாரங்கள்
பந்தமார் சுற்றத்தார் பதியடியார் மதியணியும்
எந்தையார் திருப்படியிற் றுண்ணிசைந்
தாரர்களையும்
சிந்தவாள் கொடுதுணித்தார் தீயவினைப்
பவந்துணிப்பார்.

4143 பின்னங்குப் பிழைத்ததொரு பிள்ளையைத்தம்
பெயரோன் அவ்
வன்னந்துய்த் திவது குடிக் கொருபுதல்வன்
அருளும் என
இந்நெல்லுண் டாள்முலைப்பால் உண்ட தென
எடுத்தெறிந்து
மின்னல்ல வடிவாளால் இருதுணிபாய்
விழவேற்றார்.

4140. தம்மை எதிர்கொண்டு வரவேற்ற சுற்றத்தார் எல்லாருக்கும் இனிய சொற்களைச் சொல்லி, சந்திரன் தங்கும் ஒளியும் அழகும் உடைய தம் மாளிகையை அடைந்து “அந்த நகரத்தில் உள்ள சுற்றத்தார்க்கு எல்லாம் பசுமையான துகிலும் நல்ல நிதியமும் கொடுப்பதற்கு அழையுங்கள்!” எனச் சொல்லி,

4141. உறவினர் எல்லாரும் வந்து சேர்ந்தபின்பு பெருநிதியம் தருபவர் போல் காட்டி, நல்லவரான கோட்புலியார், தம் பெயரினையுடைய காவலன், முன் வாயிலைக் காவலாக நின்று காக்க, “இறைவரின் வலிய ஆணையையும் மறுத்துத் திருவமுதுக்காக இருந்த நெல்லை அழித்து உண்ட பாவம் செய்த உறவினரையெல்லாம் கொல்லாமல் விடுவேனோ!” என்று சினம் கொண்டு கொலை செய்வாராகி,

4142. தந்தையார், தாயார், உடன்பிறந்தவர். மனைவியர், பந்தம் உடையசுற்றத்தார், அவ்வூர் அடிமைகள் என்ற இவர்கள் எல்லாரையும், எம் தந்தையான இறைவரின் திருவமுதுக்குரியபடி நெல்லை இன்னும் உண்பதற்கு எண்ணி இசைந்து இருந்தவரையும், தீவினையின் பயனை அழிப்பவரான நாயனார், உடல் அழியும்படி வாளைக் கொண்டு துண்டாய் வெட்டினார்.

4143. அதன் பின் அங்கு அவரது வாளுக்குத் தப்பி உயிர் பிழைத்திருந்த ஒரு குழந்தையைக் காட்டி, இஃது அந்தச் சோற்றை உண்ணவில்லை! அன்றியும் ஒரு குடிக்கு ஒரு புதல்வனாகும். ஆதலால் இதனை வெட்டாமல் அருள வேண்டும்!” எனச் சொல்ல, “இக்குழந்தை அச்சோற்றை உண்ணவில்லை யாயினும் அந்நெல்லை உண்டவளின் கொங்கைப் பாலையுண்டது,” என்று நாயனார் சொல்லி, எடுத்து மேலே வீசி ஏறிந்து மின்னும் நல்ல கூரிய வாளால் இரண்டு துண்டாகி விழுமாறு துணித்தார்.

306 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

4144 அந்நிலையே சிவபெருமான் அன்பரெதிர்
வெளியேறின்று
உன்னுடைய கைவாளால் உறுபாசம் அறுத்தகிளை
பொன்னுலகின் மேலுலகம் புக்கணையப்
புகழோய்நீ
இந்நிலைநம் முடன்அணை கென் றேவிஎழுந்
தருளினார்.

4145 அத்தனாய் அன்னையாய் ஆருயிராய் அமிர்தாகி
முத்தனாம் முதல்வன்தாள் அடைந்துகிளை
முதல்தடிந்த
கொத்தலர்தார்க்கோட்புலியார் அடிவணங்கிக்
கூட்டத்தில்
பத்தராய்ப் பணிவார்தம் பரிசினையாம் பகருவாம்.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் துதி

4146 மேவரிய பெருந்தவம்யான் முன்புவிளைத்
தனஎன்னோ
யாவதும்ஓர் பொருளல்லா என்மனத்தும் அன்றியே
நாவலர்கா வலர்பெருகு நதிகிழிய வழிநடந்த
சேவடிப்போதெப்போதுஞ் சென்னியினும்
மலர்ந்தனவால்.
கோட்புலி நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

64. பத்தராய்ப் பணிவார் புராணம்

4147 ஈசருக்கே அன்பனார் யாவரையுந் தாங்கண்டால்
கூசுமிகக் குதுகுதுத்துக் கொண்டாடி
மனமகிழ்வுற்று
ஆசையினால் ஆவின்பின் கன்றனைந்தாற்
போலனைந்து
பேசுவன பணிந்தமொழி இனியனவே பேசுவார்.

64. பத்தராய்ப்பணிவார் நாயனார் புராணம் □ 307

4144. அந்நிலையில் அப்போதே சிவபெருமான் அந்த அடியார் எதிரில் வெளிப்பட்டு நின்று, “உன் கையில் ஏந்திய வானால், துண்டமாகித் தண்டிக்கப்பட்டதால், இங்குத் தம்மைப்பற்றிய பாசத்தை அறுத்துத் தூயவரான உன் சுற்றத்தார், தேவர் உலகத்திலும் மேலான உலகங்களிலும் புகுந்து, பின் வந்து, முறையாய் நம் உலகத்தைச் சார், நீ இந்நிலையிலேயே இப்போதே எம்முடன் அணைவாயாக!” என ஆணையிட்டு, அந்த அன்பரை உடன் கொண்டார்.

4145. தந்தையும், தாயும், ஆருயிரும், அமிர்தமும் ஆகிய முத்தனான இறைவரின் திருவடிகளை உட் கொண்டதால், சுற்றத்தாரின் பாசத்தை வேர் அறத்தடிந்த கொத்தான மலர்களைக் கொண்ட மாணவையுடைய கோட்புலி நாயனாரின் திருவடியை வணங்கிக் கூட்டத்தவரான அடியார்களுள் ‘பத்தராய்ப் பணிபவரின்’ இடம்பை இனி இயம்புவோம்.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் துதி

4146. ஒன்றுக்கும் பொருளாகாத எளியேனின் உள்ளத்தில் மட்டுமின்றிப் பெருக்கெடுத்த காவிரியாறு இடையீடுபட்டுக் கிறிக் காட்டிய (பிளந்து வழிவிட்ட) வழியில் கடந்தருளிய திருநாவலூர்த் தலைவரின் சேவடி மலர்கள் எப்போதும் என் தலையின் மேலும் மலர்ந்தன, இப்பேறு பெறுவதற்கு பொருந்துதற்கரிய பெருந்தவம் நான் முன்னே செய்தது என்னோ?

கோட்புலி நாயனார் புராணம் முற்றும்.

64. பத்தராய்ப் பணிவார் புராணம்

“பத்தராய்ப் பணிவார்கள் எல்லார்க்கும் அடியேன்”

(திருத்தொண்டத் தொகை —9.)

4147. இறைவருக்கு அன்பு செலுத்துபவர் எவரையும் தாம் கண்டால் கூசி (அஞ்சி) மிகவும் உள்ளத்தில் விருப்பம் கொண்டு மகிழ்ந்து, ஆசையால், தாய்ப் பசுவின் பின்பு கன்று சேர்வதைப் போல் சேர்ந்து அவர்களிடம் பேசுபவை எல்லாம் இனிய சொல்லாகவே பேசுவர்.

308 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

4148 தாவரிய அன்பினாற் சம்புலினை எவ்விடத்தும்
யாவர்களும் அர்ச்சிக்கும் படிகண்டால் இனிதுவந்து
பாவனையால் நோக்கினால் பலர்காணப்

பயன்பெறுவார்

மேவரிய அன்பினால் மேலவர்க்கும் மேலானார்.

4149 அங்கணனை அடியாரை ஆராத காதலினாற்
பொங்கிவரும் உவகையுடன் தாம்விரும்பிப்

பூசிப்பார்

பங்கயமா மலர்மேலான் பாம்பணையான்

என்றிவர்கள்

தங்களுக்குஞ் சார்வரிய சரண்சாருந்

தவமுடையார்.

4150 யாதானும் இவ்வுடம்பாற் செய்வினைகள்

ஏறுயர்த்தார்

பாதார விந்தத்தின் பாலாக எனும்பரிவால்

காதார்வெண் குழையவர்க்காம் பணிசெய்வார்

கருக்குழியில்

போதார்கள் அவர்புகழ்க்குப் புவனமெலாம்

போதாவால்.

4151 சங்கரனைச் சார்ந்தகதை தான்கேட்குந்

தன்மையராய்

அங்கணனை மிகவிரும்பி அயலறியா அன்பினால்

கங்கைநதி மதிஇதழி காதலிக்குந் திருமுடியார்

செங்கமல மலர்ப்பாதஞ் சேர்வதனுக் குரியார்கள்.

43. பத்தராய்ப் பணிவார் நாயனார் புராணம் □ 309

4148. கேடில்லாத அன்பால் சிவபெருமானை எங்கும் எவராயினும் வழிபடும் தன்மையை கண்டால், இனிதாய் மகிழ்ந்து, அதனால், அவர்களின் சத்தான பாவனை யினாலும் அந்ந் நோக்கத்தினாலும் பலரும் காணும்படி பயனைப் பெறுவர். பொருந்துதற்கு அரிய அன்பின் திறத் தால் மேம்பாடு உடையவர்க்கெல்லாம் மேம்பாடு உடைய வராய் விளங்குவர்.

4149. இறைவரையும் அடியாரையும் நிறைவுறாத பெரு விருப்பத்தினால் மேன் மேலும் பொங்கி வரும் மகிழ்ச்சியுடன் விரும்பிப் பூசிப்பர். தாமரை மலரின் மேல் இருக்கும் நானுமுகனும் பாம்பணை மீது இருக்கும் திருமாலும் என்ற இவர்களுக்கும் சார்வதற்கரிய திருவடி களைச் சாரும் தவத்தை உடையவர்கள்.

4150. 'இந்த உடலால் செய்யும் செயல்கள் எவையா யினும் அவை எல்லாம் காளைக் கொடியை உயர்த்திய பெரு மானின் திருவடித் தாமரைகளின் பக்கத்தில் சேரும் தகுதி உடையன ஆகுக!' என்ற அன்பினால் செவியின் வெண்மை யான குழையை அணிந்த சிவபெருமானுக்குரிய பணிகளைச் செய்பவர்கள்; மீண்டும் பிறவியில் செல்ல மாட்டார்கள்; அவர்களின் புகழுக்கு இவ்வுலகம் எல்லாம் நிகராகமாட்டா!

4151. சிவபெருமானைச் சார்பாக உடைய கதை களையே கேட்கும் தன்மை உடையவர்கள் ஆகி, இறைவரை விரும்பி மற்றவர் அறியா நிலையில் செய்யும் அன்புத்திறத் தினால், கங்கையாற்றையும் பிறைச் சந்திரனையும் கொன்றை மலரையும் விரும்பி அணியும் முடியை யுடைய இறைவரின் செந்தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகளைச் சேர்வதற்கு உரியவர் ஆவர்.

310 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

1152 ஈசனையே பணிந்துருகி இன்பமிகக் களிப்பெய்திப்
பேசினவாய் தழுதழுப்பக் கண்ணீரின் பெருந்தாரை
மாசிலா நிறழித்தங் கருவிதர மயிர்சிலிப்பக்
கூசியே உடல்கம்பித் திடுவார் மெய்க்
குணமிக்கார்.

1153 நின்றாலும் இருந்தாலும் கிடந்தாலும் நடந்தாலும்
மென்றாலும் துயின்றாலும் விழித்தாலும்
இமைத்தாலும்
மன்றாடும் மலர்ப்பாதம் ஒருகாலும் மறவாமை
குன்றாத உணர்வுடையார் தொண்டராம்
குணமிக்கார்.

1154 சங்கரனுக் காளான தவங்காட்டித் தாமதனால்
பங்கமறப் பயன் துய்யார் படிவிளக்கும்
பெருமையினார்
அங்கணனைத் திருவாரூர் ஆள்வானை அடிவணங்கி
பொங்கிழுஞ் சித்தமுடன் பத்தராய்ப்
போற்றுவார்.

பத்தராய்ப் பணிவார் புராணம் முற்றிற்று.

65. பரமனையே பாடுவார் புராணம்

4155 புரமுன்றுஞ் செற்றானைப் பூணாகம் அணிந்தானை
உரனில்வரும் ஒருபொருளை உலகனைத்தும்
ஆனானைக்
கரணங்கள் காணாமல் கண்ணார்ந்து
நிறைந்தானைப்
பரமனையே பாடுவார் தம்பெருமை பாடுவோம்.

4152. சிவபெருமானையே வணங்கி உள்ளம் உருகி, அதனால் உள்ளூற வரும் இன்பம் மிகுதலால் மகிழ்ச்சி அடைந்து சொல் குழறி, மார்பின் மேல் பூசிய திருநீற்றைக் கண்ணீர்ப் பெருந்தாரையானது அழித்து அருவி போல் வழியவும், மயிர்ப் புளகம் உண்டாகவும், கூசி, மெய்க்குணம் மிக்க பத்தர்கள் உடல் நடுங்குவர்.

4153. நின்றாலும் அமர்ந்திருந்தாலும், படுத்திருந்தாலும், நடந்தாலும், உண்டாலும் உறங்கினாலும், இமைத்தாலும், திரு அம்பலத்தில் ஆடும் மலர் போன்ற அடிகளை வணங்கி ஒருபோதும் மறக்காததால் குறைவில்லாத உணர்வை உடையவர்கள்; திருத்தொண்டர்கள் எனப்படும் குணத்தால் சிறந்தவர்கள்.

4154. இறைவருக்கு ஆளாகிய தவத்தை மேற்கொண்டு உலகு விளக்கித் தாம அதனால் குற்றம் நீங்கப் பயனைப் பெறுவர்; உலகை விளங்கச் செய்யும் பெருமையை உடையவர்; அங்கணரான சிவபெருமானைத் திருவாரூர் ஆளும் இறைவரைத் திருவடிகளில் வணங்கி மேலும் மேலும் எழும் சித்தத்துடனே பத்தராய்ப் போற்றுவர்.

பத்தராய்ப் பணிவார் புராணம் முற்றும்.

65. பரமனையே பாடுவார் புராணம்

“பரமனையே பாடுவார் அடியார்க்கும் அடியேன்”

(திருத்தொண்டத்தொகை — '10)

4155. அசுரர்களின் மூன்று புரங்களையும் எரித்தவரும் அணியாய்ப் பாம்புகளை அணிந்தவரும், ஞானம் முதிர்ந்த இடத்து வெளிப்படும் ஒப்பற்ற பொருளானவரும், அனைத்து உலகங்களையும் தம் மாயையால் உள்ளனவாய் ஆக்கியவரும், கருவி கரணங்களால் காணப்படாதவர் ஆயினும் அவற்றுள் நிலைத்து நின்று காட்டுபவருமான பரமனையே பாடுபவரின் பெருமையைப் பாடுவோம்.

312 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

4156 தென்றமிழும் வடகனையும் தேசிகமும் பேசுவன
மன்றினிடை நடம்புரியும் வள்ளலையே பொருளாக
ஒன்றியமெய் யுணர்வோடும் உன்னருகிப் பாடுவார்
பன்றியுடன் புட்காணாப் பரமனையே பாடுவார்.

பரமனையே பாடுவார் புராணம் முற்றிற்று.

66. சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார் புராணம்

4157 காரணபங் கயம்ஐந்தின் கடவுள்தம் பதங்கடந்து
பூரணமெய்ப் பரஞ்சொதி பொலிந்திலங்கு
நாதாந்தத்
தாரணையாற் சிவத்தடைந்த சித்தத்தார்
தனிமன்றுள்
ஆரணகாரணக்கூத்தர் அடித்தொண்டின்
வழியடைந்தார்.

சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார் புராணம்
முற்றிற்று.

66. சித்தத்தைச் சிவன்பால் வைத்தார் புராணம் □ 313

4156. தென் தமிழும் வடமொழியும் பிற நாட்டு மொழிகளும் யாதொன்று அடுத்ததாகக் கைவரினும் அம்பலத்தில் கூத்து இயற்றும் வல்லாளான கூத்தப் பெருமானையே அவற்றுள் பேசப்படும் உயர்ந்த குறிக்கோளாக ஒன்றாய்ப் பொருந்திய மனவுணர்வுடன் உள்ளம் உருகிப் பாடுபவர்களே, பன்றியான திருமாலுடன் அன்னப்பறவையான நான்முகனும் அறிய இயலாதபடி 'பரமனையே பாடுவார்' எனப்படுபவர் ஆவார்.

(தேசிகம் — பிறநாட்டு மொழிகள்)

பரமனையே பாடுவார் புராணம் முற்றும்.

66. சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார் புராணம்

4157. நான்முகன் முதலான காரணக் கடவுளர் ஐவர்க்கும் உரிய ஐந்து தாமரைகளுடன் இருக்கும் தானங்களைக் கடந்து மேல் சென்று, அப்பால் நிறைவுடையதாய், உள் பொருளாய், சுயப் பேரொளியாய், உள்ள சிவ ஞான ஒளி விசி விளங்கும் நாதாந்தத்தில் உள்ளத்தைச் செலுத்து தலால், சிவனிடத்தில் நிறுத்திய சித்தத்தை உடைமையால் 'சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார்' என்பவர், ஒப்பில் 'லாத அம்பலத்துள் விளங்கும் வேத காரணரான கூத்தரின் திருவடித் தொண்டின் வழியில் நின்று அவரை அடைந்தவர் எனப்படுபவர் ஆவார்.

(காரண பங்கயம் ஐந்தின் கடவுளர் பதம் — படைத்தல் முதலான ஐந்தொழில் செய்யும் நான்முகன் முதலான ஐம் பெருங்கடவுளர் இருக்கும் ஐவகைத் தாமரைப் பீடங்களை யுடைய பதங்கள்.)

சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார் புராணம் முற்றும்.

314 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

67. திருவாரூர்ப் பிறந்தார் புராணம்

4158 அருவாகி உருவாகி அனைத்துமாய் நின்றபிரான்
மருவாருங் குழலுமையாள் மணவாளன்
மகிழ்ந்தருளும்
திருவாரூர்ப் பிறந்தார்கள் திருத்தொண்டு
தெரிந்துணர
ஒருவாயால் சிறியேனால் உரைக்கலாந்
தகைமையதோ.

4159 திருக்கயிலை வீற்றிருந்த சிவபெருமான்
திருக்கணத்தார்
பெருக்கியசீர்த் திருவாரூர்ப் பிறந்தார்கள்
ஆதலினால்
தருக்கியஐம் பெற்றிடடக்கி மற்றவர்தம்
தாள்வணங்கி
ஒருக்கியநெஞ் சுடையவர்க்கே அணித்தாகும்
உயர்நெறியே.
திருவாரூர்ப் பிறந்தார் புராணம் முற்றும்.

68. முப்போதும் திருமேனி தீண்டுவார் புராணம்

4160 எப்போதும் இனியபிரான் இன்னருளால்
அதிகரித்து
மெய்ப்போத நெறிவந்த விதிமுறைமை வழுவாமே
அப்போதைக் கப்போதும் ஆர்வமிகும் அன்பினராய்
முப்போதும் அர்ச்சிப்பார் முதற்சைவ ராம்முனிவர்.

67. திருவாரூர்ப் பிறந்தார் புராணம்

“திருவாரூர்ப் பிறந்தார்கள் எல்லார்க்கும்

அடியேன்”

(திருத்தொண்டத் தொகை — 10.)

4158. அருவமாகியும் உருவமாகியும் எல்லாப் பொருள்களுமாகியும் விளங்கிய பெருமானும், மணம் நிறைந்த கூந்தலையுடைய உமையம்மையாரின் கணவருமான இறைவர் மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கும் திருவாரூரில் பிறந்தவர்களின் தொண்டைச் சிறியேனால் ஒரு சொல்லினால் தெரிந்து உணரும்படி உரைப்பது இயலும் தன்மையது ஆகுமோ? ஆகாது!

4159. மிக்க சிறப்பை யுடைய திருவாரூர்ப் பிறந்தவர் திருக்கயிலையில் வீற்றிருக்கும் சிவபெருமானின் கணங்களே ஆவார். எனவே, செருக்குடன் எழும் ஐம்பொறிகளையும் அடக்கி, அவர்களின் திருவடிகளை வணங்கி, ஒன்றித்த உள்ளம் உடையவர்க்கே உயர்நெறியானது அருகில் உள்ளதாகும்.

திருவாரூர்ப் பிறந்தார் புராணம் முற்றும்

68. முப்போதும் திருமேனித் தீண்டுவார் புராணம்

“முப்போதும் திருமேனி தீண்டுவார்க்கு அடியேன்”

(திருத்தொண்டத் தொகை — 10.)

4160. எப்போதும் உயிர்களுக்கு இனியவரான சிவபெருமானின் இனிய திருவருளினால் பெருகி, உண்மையான சிவாகம ஞான நெறிப்படி வந்த விதியின் முறைமை தவறாமல், அவ்வக் காலந்தோறும் ஆசைமிகும் அன்புடைய வராகி முக்காலத்தும் பூசிப்பவர் ஆதிசைவரான முனிவர்கள்.

316 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

4161 தெரிந்துணரின் முப்போதுஞ் செல்காலம்
 . நிகழ்காலம்
 வருங்கால மானவற்றின் வழிவழியே
 திருத்தொண்டின்
 விரும்பியஅர்ச் சனைகள்சிவ வேதியர்க்கே
 உரியனஅப்
 பெருந்தகையார் குலப்பெருமை யாம்புகழும்
 பெற்றியதோ?

4162 நாரணற்கும் நான்முகற்கும் அறிய ஒண்ணா
 நாதனை எம்பெருமான ஞான மான
 ஆரணத்தின் உட்பொருள்கள் அனைத்து மாகும்
 அண்ணலைஎன் னியகாலம் மூன்றும் அன்பின்
 காரணத்தால் அர்ச்சிக்கும் மறையோர் தங்கள்
 கமலமலர்க் கழல்வணங்கிக் கசிந்து சிந்தைப்
 பூரணத்தால் முழுநிறுபூசி வாழும்
 புனிதர்செயல் அறிந்தவர் புகல லுற்றேன்.
 முப்போதும் திருமேனி தீண்டுவார் புராணம் முற்றிற்று.

69. முழுநிறு பூசிய முனிவர் புராணம்

4163 ஆதார மாயனைத்தும் ஆகிநின்ற
 அங்கணன் எம்பெருமான நீர் அணிந்த வேணிக்
 காதார்வெண் திருக்குழையான் அருளிச் செய்த
 கற்பம்அநு கற்பம்உப கற்பந்தானாம்
 ஆகாதென் றங்குரைத்த அகற்பம் நீக்கி
 ஆமென்று முன்மொழிந்த மூன்று பேதம்
 மோகாதி குற்றங்கள் அறுக்கும் நீற்றை
 மொழிவதுநம் இருவினைகள் கழிவதாக.

4161. ஆராய்ந்து உணர்ந்தால் மூன்று காலங்களிலும் இறப்பு நிகழ்வு எதிர்வு என்று மூன்றாய்ப் பகுக்கப்படும் எக்காலத்திலும், வழி வழியாய்ச் சிவனது அகம்படித் தொண்டில் விரும்பிய வழிபாட்டு அருச்சனைகள் சிவமறையோர்களுக்கே உரியன ஆகும். அந்தப் பெருந்தகையாளரின் குலத்தின் பெருமை எம்மால் புகழப்படும் தன்மையுள் அடங்குமோ? அடங்காது!

4162. திருமாலுக்கும் நான்முகனுக்கும் அறிய ஒண்ணாத இறைவரை, எம் பெருமானை, ஞானமயமான வேதங்களின் உட்கிடையான பொருள்கள் எல்லாம் ஆகும் பெருமையுடைய பிரானை, மூன்று சந்தியா காலங்களிலும் அன்பு காரணமாக வழிபடும் சிவ மறையோரின் தாமரை போன்ற திருவடிகளை வணங்கி, உள்ளம் கசிந்த நிறைவுடைமையால், முழுதும் நீற்றைப் பூசி வாழும் தூயவரின் செயலை அறிந்தவாறு சொல்லப் படுவேன்.

முப்போதும் திருமேனி தீண்டுவார் புராணம் முற்றும்.

69. முழுநீறு பூசிய முனிவர் புராணம்

“முழுநீறு பூசிய முனிவர்க்கும் அடியேன்”

(திருத்தொண்டத் தொகை - 10.)

4163. எல்லாவற்றுக்கும் ஆதாரமாயும், எல்லாப் பொருள்களும் ஆகியும் நின்ற அங்கணனும் எம் பெருமானும் கங்கையை அணிந்த சடையையும் காதில் பொருந்திய குழையையும் உடையவருமானசிவபெருமான் உரைத்தருளிய வற்றுள் கைக்கொள்ளத் தகாதது என்று உரைத்துள்ள அகற்பம் என்ற வகையுட்பட்டதை நீக்கிக் கற்பமும் அநு கற்பமும் உபகற்பமும் என்னும் இவை கொள்ளத்தக்கவையாகும் என முன் சொன்ன மூன்று வகைப்பட்ட காமம் முதலிய குற்றங்களை நீக்கும் திருநீற்றை நம் இரு வினைகளின் கழிவு நேர்வதற்காகச் சொல்வோம்.

818 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 4164 அம்பலத்தே உலகுய்ய ஆடும் அண்ணல்
 உவந்தாடும் அஞ்சினையும் அளித்த ஆக்கள்
 இம்பர்மிசை அநாமயமாய் இருந்த போதில்
 ஈன்றணிய கோமயமந் திரத்தினால் ஏற்று
 உம்பர் தொழ எழுஞ்சிவமந்திரஓ மத்தால்
 உற்பவித்த சிவாங்கிதனில் உணர்வுக்கெட்டா
 எம்பெருமான் கழல்நினைந்தங் கிட்ட தூநீ
 றிது கற்பம் என்றெடுத்திங் கேகத்த லாகும்.
- 4165 ஆரணியத் துலர்ந்தகோ மபத்தைக் கைக்கொண்
 டழகுற நுண்பொடியாக்கி ஆவின் சுத்த
 நீரணிவித் தத்திரமந் திரத்தினாலே
 நிசயமுறப் பிடித்தோம நெருப்பில் இட்டுச்
 சேரணியும் படிவெந்து கொண்ட செல்வத்
 திருநீறாம் அநுகற்பம் தில்லை மன்றுள்
 வாரணியும் முலையுமையாள் காண ஆடும்
 மாணிக்கக் கூத்தர் மொழி வாய்மை யாலே.
- 4166 அடவிபடும் அங்கியினால் வெந்த நீறும்
 ஆனிலைகள் அனல் தொடக்க வெந்த நீறும்
 இடவகைகள் எரிகொளுவ வெந்த நீறும்
 இட்டிகைகள் சுட்டஎரி பட்ட நீறும்
 உடனன்றி வெவ்வேறே ஆவின் நீரால்
 உரைதிகழு மந்திரங் கொண்டு உண்டையாக்கி
 மடமதனில் பொலிந்திருந்த சிவாங்கி தன்னால்
 வெந்ததுமற்று உபகற்பம் மரபின் ஆகும்.

4164. உலகம் உய்யும்படி திருவம்பலத்தில் கூத்து இயற்றுகின்ற கூத்தப் பெருமான் திருவுள்ளம் மகிழ்ந்து திருமஞ்சனம் செய்தருளும் பால் முதலிய ஆன் ஐந்தையும் தரும் பசுக் கூட்டங்கள், இந்த வலகத்தில் நோய் இல்லா திருந்தபோது, கன்றை ஈன்று அணிமையான பசுஞ் சாணத்தைச் சத்தியோசாத மந்திரத்தால் ஏற்று, தேவர் வணங்கும்படி மேல் ஓங்கி எழுகின்ற சிவ மந்திரங்களால் உண்டாக்கப்பட்ட சிவாக்கினியில் உணர்வுக்கு எட்டாத எம் சிவபெருமானின் திருவடியை நினைந்து இட்டு எடுத்த தூய திருநீறாகிய இது 'கற்பம்' என்று கூறப்படும்.

(ஆமயம் — அநாமயம். ஆமயம் — நோய். எனவே அநாமயம் என்பது நோயின்மை என்றாயிற்று.)

4165. தில்லை அம்பலத்தில் கச்சு அணிந்த கொங்கைகளையுடைய உமாதேவியார் காணக் கூத்து இயற்றுகின்ற மாணிக்கக் கூத்தப்பெருமான் அருளிய சிவாகம வீதிப்படி, காட்டில் உலர்ந்த பசுஞ்சாணத்தைக் கொணர்ந்து சிறக்க நுண்மையான பொடியாய் ஆக்கி, பசுவினது தூய கோசலத்தை விட்டுப் பிசைந்து அத்திர மந்திரத்தால் உருண்டையாகப் பிடித்து ஓமத்தியில் இட்டுச் சிறப்புற வெந்தபின் கைக்கொண்ட செல்வத் திருநீறு 'அநுகற்பம்' எனப்படும்.

(மாணிக்கக் கூத்தர் — மாணிக்கம் போல் கூத்து இயற்றுவவர்.)

4166. பசுக்கள் மேயும் காடுகள் மரங்களின் உராய்வினால் உண்டான தீயால் வெந்த நீறும், பசுக்கள் தங்கும் இடங்கள் தீப்பற்றிக் கொள்ள வெந்த நீறும், இத்தகைய பல இடங்கள் தீப்பற்ற வெந்த நீறும், செங்கற்களைச் சுட்ட தீயினால் உண்டாகிய நீறும் என்ற இவற்றை ஒன்று சேர்க்காது தனித்தனியே சிவாகமங்களில் கூறிய மந்திரங்களினால் பசுவின் கோமயத்தினால் பிசைந்து உருண்டையாய்ச் செய்து, திருமடங்களில் விளங்கும் சிவாக்கினியால் விதித்தபடி நிறாக ஆக்கப்பட்டது. 'உபகற்பம்' என்று சொல்லப்படும்.

820 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

4167 இந்தவகையால் அமைத்த நீறுகொண்டே

இருநிறமுஞ் சுத்திவரத் தெறித்த பின்னர்
அந்தமிலா அரன்அங்கி ஆறுமெய்ம்மை
அறிவித்த குருநன்மை அல்லாப் பூமி
முந்த எதிரஅணியாதே அணியும்போது
முழுவது மெய்ப்புண்டரஞ்சந்திரனிற்பாதி
நந்திஎரி தீபநிகழ் வட்டமாக
நாதரடியார் அணிவர் நன்மையாலே.

4168 சாதியினில் தலையான தரும சீலர்

தத்துவத்தின் நெறி யுணர்ந்தோர் தங்கள்
கொள்ளை
நீதியினிற் பிழையாது நெறியில் நிற்போர்
நித்தநிய மத்துநிகழ் அங்கி தன்னில்
பூதியினைப் புதியபா சனத்துக்கொண்டு
புலியதனின் உடையானைப் போற்றி நிற்பை
ஆதிவரு மும்மலமும் அறுத்த வாய்மை
அருமுனிவர் முழுவதுமெய் அணிவரன்றே.

முழுநீறு பூசிய முனிவர் புராணம் முற்றிற்று.

69. முழுநீறு பூசிய முனிவர் புராணம் □ 321

4167. இங்ஙனம் அமைத்து எடுத்த திருநீற்றினைக் கொண்டு அகம் புறம் என்னும் இரண்டிடத்தும் சுத்தி வருமாறு பாவித்து. ஒரு சிறிது நிருதி மூலையிலே — தென் மேற்கில் — உரிய மந்திரத்தால் தெறித்த பின்பு, அழிவில்லாத சிவன் சந்நிதியும், தீயும், ஆறும், உண்மை நெறியை உபதேசித்த குருவும், வழிநடையும், நன்மை சாராத பூமியும் ஆகிய இடங்களில் முன் அணியாது, விதிப்படி அணிகின்ற காலத்தில் உடல் முழுதும் பூசுதல், திரிபுண்டரம், பிறை வடிவம், ஓங்கி எரிகின்ற வீளக்குச்சுடரான முக்கோணம், வீளங்கும் வட்டம் என்னும் இவ்வடிவிலே, சிவனடியார்கள் நன்மையால் அணிவர்.

4168. சாதியின் ஒழுக்கத்தில் தலைமையான அற ஒழுக்கத்தை உடையவர்களும், தத்துவ நெறியை உணர்ந்தவர்களும், தம் கொள்கை நீதியின் நெறியினின்று தவறாது நிற்பவர்களும் ஆகித் தொன்று தொட்டு வரும் மும்மலங்களுக்கும் அறுத்த வாய்மையுடைய அரிய முனிவர், நியமம் தவறாமல் செய்யும் நித்தியாக்கினியில் விளைத்து எடுத்த திருநீற்றைப் புதிய பாத்திரத்தில் வைத்துக் கொண்டு, புலித் தோலையுடுத்த இறைவரை வணங்கி அத்திருநீற்றை மேனி முழுவதும் பூசுவர். இவர்களே முழுநீறு பூசிய முனிவர் எனப்படுவார்.

முழு நீறு பூசிய முனிவர் புராணம் முற்றும்.

322 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

70. அப்பாலும் அடிச்சார்ந்தார் புராணம்

4169 மூவேந்தர் தமிழ்வழங்கு நாட்டுக் கப்பால்
முதல்வனார் அடிச்சார்ந்த முறைமை யோரும்
நாவேய்ந்த திருத்தொண்டத் தொகையிற் கூறும்
நற்றொண்டர் காலத்து முன்னும் பின்னும்
பூவேய்ந்த நெடுஞ்சடைமேல் அடம்பு தும்பை
புதியமதி நதிஇதழி பொருந்த வைத்த
சேவேந்து வெல்கொடியான் அடிச்சார்ந்தாரும்
செப்பியஅப்பாலும் அடிச்சார்ந்தார் தாமே.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் துதி

170 செந்நார்தம் புரமெரித்த சிலையார் செல்வத்
திருமுருகன் பூண்டியினிற் செல்லும் போதில்
கற்றாருஞ் சிலைவேடர் கவர்ந்து கொண்ட
தொகுநிதியின் பரப்பெல்லாஞ் சுமந்து கொண்டு
முற்றாத முலையுமையாள் பாகன்பூத
முதற்கணமே உடன்செல்ல முடியாப் பேறு
பெற்றார்தங் கழல் ப்ரவ அடியேன் முன்னைப்
பிறவியினிற் செய்த தவம் பெரியவாமே.

70, அப்பாலும் அடிச்சார்ந்தார் புராணம் □ 323

70. அப்பாலும் அடிச்சார்ந்தார் புராணம்

“அப்பாலும் அடிச்சார்ந்தார் அடியார்க்கும்

அடியேன்”

(திருத்தொண்டத் தொகை—10.)

4169. மூவேந்தரின் தமிழ் வழங்கும் நாடுகளுக்கு அப்பால் சிவபெருமானின் அடியைச் சார்ந்த முறைமையுடையவரும் நம்பியாருரரின் தெய்வீக நாவில் பொருந்திய திருத்தொண்டத் தொகையிலே துதிக்கப்பட்ட தொண்டர்களான தனியடியாரின் காலத்துக்கு முன்னும் அதன்பின்னும், மலர்கள் பொருந்திய நீண்ட சடையின் மேல் அரும்பு மலரும் தும்பை மலரும் கங்கையும் கொன்றையும் பொருந்தச் சூடிய காளையைப் பொறித்த கொடியையுடைய சிவபெருமானின் அடியைச் சார்ந்தவர்களும், சொல்லப்பட்ட ‘அப்பாலும் அடிச்சார்ந்தார்’ எனக் கூறப்பெற்றவர் ஆவார்.

(தமிழ் வழங்காத நாட்டில் உள்ள அடியார் அப்பாலும் அடிச்சார்ந்தார் ஆவர். அப்பால்—இடத்தாலும் காலத்தாலும் அப்பால்.)

சுந்தர மூர்த்தி நாயனார் துதி

4170. பகைவரின் முன்று புரங்களையும் எரித்த மலை வில்லை ஏந்திய சிவபெருமானின் செல்வம் நிறைந்த திரு முருகன் பூண்டியின் வழியிலே செல்லும்போது, சுற்றி நிறைந்த வில் வேடர்கள் பறித்துக் கொண்ட மிக்க நிதியின் சமைகளை எல்லாம் என்றும் இளங்கொங்கைநாயகியாரான உமையொரு பாகரின் முதன்மையுடைய பூத கணங்கள் தாமே சுமந்து கொண்டு உடன்வருமாறு அளவற்ற பெரும் பேற்றைப் பெற்ற நம்பியாருரரின் திருவடிகளைத் துதிக்க அடியேன முன்னைப் பிறவியில் செய்த தவங்கள் மிகப் பலவாகும்.

அப்பாலும் அடிச்சார்ந்தார் புராணம் முற்றும்.

பத்தராய்ப் பணிவார் சருக்கம் முற்றும்.

324 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

12. மன்னிய சீர்ச் சருக்கம்

71. பூசலார் நாயனார் புராணம்

4171 அன்றினார் புரமெரித்தார்க் காலயம் எடுக்க
எண்ணி
ஒன்றும்அங் குதவா தாக உணர்வினால் எடுக்குந்
தன்மை
நன்றென மனத்தி னாலே நல்லஆ லயந்தான்
செய்த
நின்றணர்ப் பூச லார்தம் நினைவினை உரைக்க
லுற்றாம்.

4172 உலகினில் ஒழுக்கம் என்றும் உயர்பெருந்
தொண்டை நாட்டு
நலமிகு சிறப்பின் மிக்க நான்மறை விளங்கு முதுார்
குலமுதற் சீலம் என்றுங் குறைவிலா மறையோர்
கொள்கை
நிலவிய செல்வம் மல்கி நிகழ்திரு நின்றணராம்.

4173 அருமறை மரபு வாழ அப்பதி வந்து சிந்தை
தருமுணர் வான எல்லாந் தம்பிரான் கழல்மேற்
சார
வருநெறி மாறா அன்பு வளர்ந்தெழ வளர்ந்து
வாய்மைப்
பொருள்பெறு வேத நீதிக் கலையுணர் பொலிவின்
மிக்கார்.

12. மன்னிய சீர்ச் சருக்கம்

71. பூசலார் நாயனார் புராணம்

(பூசல்-அன்பு-பூசலார்-அன்புடையவர்)

4171. பகைவரின் திரிபுரங்களை எரித்த சிவபெருமானுக்கு ஒரு கோயில் அமைக்க நினைத்து. அதற்கு வேண்டும் நிதி ஒரு சிறிதும் அங்குக் கிடைக்காமல் போக, நினைப்பினால் அமைத்தலே நல்ல பணியாகும் என்று எண்ணி மனத்தில் நல்ல கோயிலை அமைத்த 'திருநின்ற ஆரில் தோன்றிய பூசலாரின் நினைப்பினாலான வரலாற்றை விளம்புவோம்.

4172. இம்மண்ணுலகத்திலே நல்லொழுக்கம் எக்காசத்திலும் உயர்ந்து விளங்கும் பெருமையுடைய தொண்டை நாட்டில் நன்மை மிக்க சிறப்புக் கொண்ட நான்கு மறைகளும் விளங்குவதற்கு இடமான பழைய ஊர், குலத்திற்கு முதன்மையான ஒழுக்கம் எந்நாளும் குறைவற்ற மறையவர் தம் கொள்கையின் நிலை நின்ற செல்வம் பொருந்திய திருநின்ற லூராகும்.

4173. அரிய வைதிக மரபு வாழ அந்தப் பதியிலே தோன்றிச் சித்தத்தில் வரும் உணர்வுகள் எல்லாம் சிவபெருமான் திருவடியில் சேரும்படி வரும் வழியினின்றும் தவறாத அன்பு வளர்ந்தோங்கத் தாமும் வளர்ந்து உண்மைப் பொருளை அடைவதற்கு ஏதுவான வேத நீதிக் கலைகளை உணரும் விளக்கத்தின் மிக்கார்.

326 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

4174 அடுப்பது சிவன்பால் அன்பர்க் காம்பணி செய்தல்
என்றே
கொடுப்பதெவ் வகையுந்தேடி அவர்கொளக்
கொடுத்துங் கங்கை
மடுப்பொதி வேணி ஐயர் மகிழ்ந்துறை வதற்கோர்
கோயில்
எடுப்பது மனத்துக் கொண்டார் இருநிதி இன்மை
எண்ணார்.

4175 மனத்தினாற் கருதி எங்கும் மாநிதி வருந்திந்தேடி
எனைத்துமூர் பொருட்பே றின்றி என்செய்கேன்
என்றுநைவார்
நினைப்பினால்எடுக்க நேர்ந்து நிகழ்வுறு
நிதியமெல்லாம்
தினைத்துணை முதலாத் தேடிச் சிந்தையால்
திரட்டிக் கொண்டார்.

4176 சாதனத் தோடு தச்சர் தம்மையும் மனத்தால்
தேடி
நாதனுக் கால யஞ்செய் நலம்பெறு நன்னாட்
கொண்டே
ஆதரித் தாக மத்தால் அடிநிலை பாரித் தன்பால்
காதலிற் கங்குற் போதுங் கண்படா தெடுக்க
ஹற்றார்.

4177 அடிமுதல் உபாணம் ஆதி யாகிய படைக
ளெல்லாம்
வடிவுறுந் தொழில்கள் முற்ற மனத்தினால்
வகுத்து மான
முடிவுறு சிகரந் தானும் முன்னிய முழுத்திற்
கொண்டு
நெடிதுநாள் கூடக்கோயில் நிரம்பிட நினைவாற்
செய்தார்.

4174. 'சிவபெருமானுக்கும் அவருடைய அன்பர்க்கும் தமக்காகும் பணிகளைச் செய்தலே தக்கது' என்று துணிந்து கொடுப்பதற்காக எவ்வகையாலும் பொருளைத் தேடி அடியார்கள் கொள்ளும்படி தந்து, கோயில் அமைப்பதற்குப் பெருந்திரளான செல்வம் தம்மிடம் இல்லாமை எண்ணாதவராய்க், கங்கை நீர் தங்கிய சடையுடைய இறைவர் மகிழ்ந்து எழுந்தருளியிருப்பதற்கு ஒரு கோயிலைக்கட்டும் செயலை உள்ளத்தில் கொண்டார்,

4175. பொருளைத் தேடிப் பெறும் இடங்களை உள்ளத்தால் நினைத்து எங்கும் பெருஞ் செல்வத்தை வருத்தித் தேடியும் எவ்வகையாலும் ஒரு சிறிதும் பொருளைப் பெறும் நிலை கிட்டப் பெறாது இனி என்ன செய்வேன் என்று வருந்தி, நினைவால் கோயில் எடுக்க எண்ணித் துணிந்து, செயல் நிகழ்வதற்குரிய செல்வங்களை யெல்லாம் உள்ளத்தால் சேர்த்துக் கொண்டனர்.

4176. கோயிலைக் கட்டுவதற்குரிய சாதனங்களுடன் தச்சர்களையும் மனத்தில் தேடிக் கொண்டு இறைவர்க்குக் கோயில் எடுப்பதற்குரிய நன்மை பெறும் நல்ல நாளும் வேலையும் குறிக்கொண்டு, விரும்பி, ஆகமத்தின் படி, அடிநிலை (அத்திவாரம்) எடுத்து, அன்பின் நிறைவினால் ஆசை மிகுந்து, இரவிலும் பகலிலும் உறங்காது கோயில் எடுக்க லானார்.

4177. அடிநிலை வரி முதல் உபான வரி முதலாக வரும் எல்லாவற்றையும் ஒவிய வேலைப்பாடுகள் திருந்த மனத்தால் அமைத்து, விமானத்தின் முடிவில் அமையும் கிரமும் விதிக்கப்பட்ட முடி அளவில் கொண்டு, நீண்ட நாட்கள் செல்லக் கோயில் நிறைவுபட நினைவால் செய் தார்.

(உபானம்—கோபுரத்தின் அடிக்கீழ் அமையும் முதல் சித்திரவரி.)

328 [] திருத்தொண்டர் புராணம்

- 4178 தூபியும் நட்டு மிக்க சுவதயநல் வினையுஞ் செய்து
கவலும் அமைத்து மாடு கோயில்குழ் மதிலும்
போக்கி
வாணியுந் தொட்டு மற்றும் வேண்டுவ வகுத்த
மன்னுந்
தாபரஞ் சிவனுக் கேற்க விதித்தநாள் சாரு நாளில்.
- 4179 காடவர் கோமான் கச்சிற் கற்றளி எடுத்து முற்ற
மாடெலாஞ் சிவனுக் காகப் பெருஞ்செல்வம்
வகுத்தல் செய்வான்
நாடமா லறியா தாரைத் தாபிக்கும் அந்நாள்
முன்னாள்
ஏடலர் கொன்றை வேய்ந்தார் இரவிடைக் கனவி
லெய்தி.
- 4180 நின்றணர்ப் பூசல் அன்பன் நெடிதுநாள் நினைந்து
செய்த
நன்றுநீ டால யத்து நாளைநாம் புகுவோம்
நீஇங்கு
ஒன்றிய செயலை நாளை ஒழிந்துபின் கொள்வாய்
என்று
கொன்றைவார் சடையார் தொண்டர்
கோயில்கொண் டருளப்போந்தார்.
- 4181 தொண்டறை விளக்கத் தூயோன் அருள்செயத்
தூயிலை நீங்கித்
திண்டிறல் மன்னன் அந்தத் திருப்பணி செய்தார்
தம்மைக்
கண்டுநான் வணங்க வேண்டும் என்றெழுங் காத
லோடும்
தண்டலைச் சூழல் சூழ்ந்த நின்றலூர் வந்து
சார்ந்தான்.

71. பூசலார் நாயனார் புராணம் □ 329

4178. தூபியையும் பொருத்தி, சுண்ணச் சாந்து பூசி, மேல் சிற்ப அலங்கார வகைகளையும் செய்து, தீர்த்தக் கிணறும் அமைத்துப் பக்கத்திலும் கோயில் சுற்றிலும் மதில்களை எடுத்து, தடாகமும் தோண்டியமைத்து, மேலும் வேண்டுவனவற்றையும் வகைப்பட செய்து, நிலைபெற்ற தாவரத்தைச் சிவபெருமானுக்குப் பொருந்துமாறு நிறுத்திய நாள் நெருங்கும்போது.

(மன்னும் தாவரம் — தாவரம் — தாபரம்; தாபித்தல்; பிரதிட்டை.)

4179. காடவர் பெருமானான பல்லவ மன்னன் காஞ்சி நகரத்தில் கற்கோயில் எடுத்து முழுதும் பக்கம் எல்லாம் சிவனுக்காகப் பெருஞ் செல்வங்களை நியமிப்பவன், திருமாலும் தேடற்கு அரியவரான இறைவரைத் தாபிக்க நியமித்த அந்நாளுக்கு முந்தைய நாளிலே. இதழ்கள் விரி கின்ற கொன்றை மலர்களைச் சூடிய இறைவர் இரவில் அவனது கனவில் தோன்றி,

4180. திருநின்றவூரில் உள்ள பூசல் என்ற அன்பன் நீண்ட நாட்களாக எண்ணி எண்ணிச் செய்த நன்மையால் நீடும் கோயிலில் நாம் புகுவோம். எனவே, இங்குக் கோயிலில் பொருந்திய செய்கையை நாளைக் கழித்து வைத்துக் கொள்ளுக என்று கூறிக் கொன்றை சூடிய நீண்ட சடையுடைய இறைவர் தொண்டரின் கோயிலின் தாவரத்தைக் கண்டருள எழுந்தருளினார்.

4181. தொண்டரான பூசலாஊர இந்த உலகத்தவர் அறியச் செய்யும் பொருட்டுத் தூய சிவ பெருமான் இங்ஙனம் கூறியருளச் செய்தார். செய்ய, உறக்கத்தை விட்டுத், திண்ணிய ஆற்றலையுடைய அந்த மன்னன், “அந்தத் திருப் பணி செய்தவரைக் கண்டு நான் வணங்க வேண்டும்!” என்று மேன் மேலும் எழுகின்ற பெருவிருப்பத்தோடும் சோலைகளின் சூழலையுடைய திருநின்றவூரை அடைந்தான்.

330 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 4182 அப்பதி அணைந்து பூசல் அன்பர் இங் கமைத்து
கோயில்
எப்புடை யதுஎன் றங்கண் எய்தினார் தம்மைக்
கேட்கச்
செப்பிய பூசல் கோயில் செய்ததொன்றில்லை
என்றார்
மெய்ப்பெரு மறையோ ரெல்லாம் வருகஎன்
றுரைத்தான் லேந்தன்.
- 4183 பூசுரர் எல்லாம் வந்து புரவலன் தன்னைக் காண
மாசிலாப்பூச லார்தாம் யார்என மறையோ
ரெல்லாம்
ஆசில்வே தியன்இவ் ளுரான் என்றவர் அழைக்க
ஒட்டான்
ஈசனார் அன்பர் கம்பால் எய்தினான் வெய்ய
வேலான்.
- 4184 தொண்டரைச் சென்று கண்ட மன்னவன் தொழுது
நீர் இங்கு
எண்டிசை யோரும் ஏத்த எடுத்தஆ லயந்தான்
யாதிங்கு
அண்டர்நா யகரைத் தாபித் தருளுநாள்
இன்றென்று உம்மைக்
கண்டடி பணிய வந்தேன் கண்ணுதல் அருள்பெற்று
என்றான்.
- 4185 மன்னவன் உரைப்பக் கேட்ட அன்பர்தாம்
மருண்டுநோக்கி
என்னையோர் பொருளாக் கொண்டே எம்பிரான்
அருள்செய் தாரேல்
முன்வரு நிதியி லாமை மனத்தினால் முயன்ற
கோயில்
இன்னதாம் என்று சிந்தித் தெடுத்தவா நெடுத்துச்
சொன்னார்.

71. பூசலார் நாயனார் புராணம் □ 331

4182. மன்னன் அந்த திருநின்றஹரை அடைந்து, “பூசலார் என்ற அடியார் கட்டிய கோயில் எந்தப் பக்கத்தில் உள்ளது?” என்று அங்கு இருந்தவர்களைக் கேட்க, “நீங்கள் கூறிய பூசலார் கோயில் ஏதும் கட்டியது இல்லை!” என்று உரைத்தனர். அது கேட்டு, “உண்மை நெறிநிற்கும் அந்தணர் எல்லாம் வருக!” என்று ஆணையிட்டான்.

4183. அந்தப் பதியில் இருந்த அந்தணர் எல்லாம் வந்து பல்லவ மன்னனைக் காண, “குற்றம் இல்லாத பூசலார் என்பவர் யார்?” என்று மன்னன் வினவினான். மறையவர் எல்லாம் “அவர் குற்றமற்ற அந்தணர்! இந்த ஊரினர்! என்று கூறினர். அங்ஙனம் சொன்ன அவர்களைப் பூசலாரை அழைத்து வருமாறு அனுப்பாது தாமே இறைவரின் அன்பரான பூசலாரிடத்தில் கொடிய வேலையுடைய மன்னன் போய் அடைந்தான்.

4184. போய், அந்தத் தொண்டரைக் கண்ட மன்னன் அவரை வணங்கி “தாங்கள் இவ்விடத்து எல்லாரும் போற்றுமாறு எடுத்த கோயில் எது? இங்குத் தேவர் பெருமானான சிவபெருமானை அக்கோயிலில் தாபித்தருளும் நாள் வின்று எனத் தெரிந்து கண்ணுதற் பெருமானின் திருவருளால் தெரிந்ததால், உங்களைக் கண்டு திருவடி வணங்குவதற்கு வந்தோம்;” எனக் கூறினார்.

4185. இங்ஙனம் பல்லவமன்னன் சொல்ல அதைக் கேட்ட பூசலார் என்ற நாயனாரும் மருட்சியடைந்து அவரைப் பார்த்து, “என்னையும் ஒரு பொருளாகக் கொண்டு எம் பெருமான் அருளிச்செய்தாராயின், முன்னர்ப் பெறும் நிதி கிடையாமையால் உள்ளத்தினால் முயன்று நினைந்து நினைந்து செய்த கோயில் இதுவாகும்” என்று சிந்தனையின் செயலாகவே செய்த கோயிலைத்தாம் விளங்க எடுத்துச் சொன்னார்.

332 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

4186 அரசனும் அதனைக் கேட்டங் கதிசயம் எய்தி
என்னே
புரையறு சிந்தை அன்பர்பெருமைஎன்
றவரைப்போற்றி
விரைசெறி மாலை தாழ நிலமிசை வீழ்ந்து
தாழ்ந்து
முரசெறி தானை யோடு மீண்டுதன் மூதூர்ப்
புக்கான்.

4187 அன்பரும் அமைத்த சிந்தை ஆபத் தரனார்
தம்மை
நன்பெரும் பொழுது சாரத் தாபித்து நலத்தி
னோடும்
பின்புழ சனைகளெல்லாம் பெருமையிற் பலநாட்
பேணிப்
பொன்புனை மன்று ளாடும் பொற்கழல் நீழல்
புக்கார்.

4188 நீண்ட செஞ்சடையி னார்க்கு நினைப்பினால்
கோயிலாக்கிப்
பூண்டஅன் பிடைய றாத பூசலார் பொற்றான்
போற்றி
ஆண்டகைவளவர் கோமான் உலகுய்ய
அளித்தசெல்வப்
பாண்டிமா தேவியார்தம் பாதங்கள் பரவ லுற்றேன்.

பூசலார் நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

71. பூசலார் நாயனார் புராணம் □ 333

4186. மன்னனும் பூசலார் கூறியதைக் கேட்டு மிக்க வியப்பை அடைந்து "குற்றமில்லாத அன்பரின் பெருமை இருந்தவாறு என்னே!" என்று அவரைப் போற்றி, வணங்கி, மணமாலை கீழ் படியும்படி நிலத்தில் விழுந்து தொழுது, முரசுகள் ஒலிக்கும் படைகளுடன் திரும்பித் தன் பழைய ஊரை அடைந்தான்.

4187. அன்பரான பூசலாரும் தம் உள்ளத்தில் அமைந்த ஆலயத்தில் சிவபெருமானை நல்லபெரும் பொழுது வரத்தாபித்து, நம்மையோடு அதன்பின்பு செய்ய வேண்டிய பூசைகளை எல்லாம் பல நாட்கள் விரும்பிச் செய்து வாழ்ந்து பொன்னால் ஆன அம்பலத்தில் ஆடும் பொன்னடியின் நிழலைச் சேர்ந்தார்.

4188. மிக நீண்ட சடையையுடைய இறைவருக்கு நினைவிலேயே கோயில் அமைத்து மேற்கொண்ட அன்பு இடையறாது செய்த பூசலாரின் பொன்னடிகளைத் துதித்து, ஆண்மை மிக்க சோழர் பெருமான் உலகம் உய்யத் திருவுயிர்த்த செல்வப் பாண்டி மாதேவியாரான மங்கையர்க்கரசி அம்மையாரின் திருவடிகளைத் துதிக்கப் புகுகின்றேன்.

பூசலார் நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

334 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

72. மங்கையர்க்கரசியம்மையார் புராணம்

4189 மங்கையர்க்குத் தனியரசிஎங்கள் தெய்வம்
வளவர்திருக் குலக்கொழுந்து வளைக்கை மாணி
செங்கமலத் திருமடந்தை கன்னி நாடாள்
தென்னர்குலப் பழிதீர்த்த தெய்வப் பாலை
எங்கள்பிரான் சண்ணபயர்கோன் அருளினாலே
இருந்தமிழ்நா டுற்றஇடர் நீக்கித் தங்கள்
பொங்கொளிவெண் டிருநீறு பரப்பினாரைப்
போற்றுவார் கழல் எம்மால் போற்ற லாமே.

4190 பூசரர்கு ளாமணியாம் புகலி வேந்தர்
போனகஞானம் பொழிந்த புனிதலாக்கால்
தேசடைய பாடல்பெறுந் தவத்தினாரைச்
செப்புவதியா மென்னறிந்து தென்னர்கோமான்
மாசில்புகழ் நெடுமாறன் தனக்குச் சைவ
வழித்துணையாய் நெடுங்காலம் மன்னிப்
பின்னை
ஆசில்நெறி யவரோடுங் கூடசுரர்
அடிநிழற்கிழ் அமர்ந்திருக்க அருளும் பெற்றார்.

4191 வருநாளென் றும்பிழையாத் தெய்வப் பொன்னி
வளம்பெருக்க வளர்குலம் பெருக்குந் தங்கள்
திருநாடு போற்செழியர் தென்னர் நாடு
சீர்விளக்குஞ் செய்யசி றடிகள் போற்றி
ஒருநாளாந் தஞ்செயலில் வழுவா தன்பர்க்
குடைகினும் கோவணமும் நெய்து நல்கும்
பெருநாமச் சாலியர் தம் குலத்தில் வந்த
பெருந்தகையார் நேசர்திறம் பேசலுற்றாம்.
மங்கையர்க்கரசியார் புராணம் முற்றிற்று.

மங்கையர்க்கரசியம்மையார் புராணம் □ 335

72. மங்கையர்க்கரசியம்மையார் புராணம்

“மன்னியசீர் மறைநாவ னின்றவூர்ப் பூசல்
வரிவளையாள் மானிக்கு (நேசனுக்கும்) அடியேன்”
(திருத்தொண்டத் தொகை - 11)

4189. மங்கையர்க்கு எல்லாம் ஒப்பில்லாத அரசியும்
எம்தெய்வமும் சோழரின் குலக்கொழுந்தைப் போன்றவரும்.
வளையலை அணிந்த மானியாரும், செந்தாமரை மலரில்
வீற்றிருக்கின்ற இலககுமியைப் போன்றவரும், பாண்டிய
நாட்டை ஆளும் பாண்டியரின் குலத்துக்கு உண்டான
பதியைப் போக்கிய தெய்வத் தன்மையுடைய பாவை போல்
பவரும் ஆகிய, பெரிய தமிழ் நாட்டுக்கு வந்த இடரை எங்க
ளுடைய பெருமானான சீகாழித் தலைவரின் அருளால்
போக்கித் தமது பொங்கும் ஒளியைத் தரும் திருநீற்றைப்
பரவச் செய்தவரைப் போற்றுவரின் திருவடி எம்மால்
போற்றப் பெறுவதாகும்.

(மானி—பெருமையுடையவர்.)

4190. அந்தணர் தலைவரான சீகாழி வேந்தரின் சிவ
ஞானமுண்டு பொழிந்த தூய வாக்கினால் ஞான ஒளியுடைய
பாடலால் பாராட்டப் பெறுவதற்கு உரிய பெரிய முண்ணைத்
தவமுடைய அம்மையாரின் பெருமையை நாம் என்ன என்று
அறிந்து போற்ற வல்லோம்? பாண்டி மன்னரான குற்றம்
நீங்கிய புகழையுடைய ‘நின்றசீர் நெடுமாறனாருக்குச்’
சைவத்திறத்தின் வழித்துணையாகி நீண்ட காலம் நிலை
பெற்றிருந்து பின்னர்க்குற்றமற்ற சிவ நெறியிலே அவரொடும்
கூட இறைவரது திருவடியின் கீழ் நிலைபெற்றிருக்கும்
திருவருளையும் பெற்றார்.

4191. நீர்ப் பெருக்கு வரும் நாள் ஒருகாலத்திலும்
பொய்க்காமல் வரும் தெய்வத் தன்மை வாய்ந்த காவிரியாறு
வளம் பெருக்கச் சோழர் மரபு பெருக்கும் தங்களின் சோழ
நாட்டைப் போலவே, பாண்டியரின் நாட்டையும் விளங்கச்
செய்த சிறப்புடைய விளக்கான மங்கையர்க்கரசியாரின்
சிவந்த சிறிய திருவடிகளைத் துதித்து, ஒருநாளிலும் தம்
செயலில் பிழையாது சிவவடியார்களுக்கு உடையும் கீளும்
கோவணமும் நெய்து கொடுக்கும் பெரும் புகழ் பெருந்திய
சாலியரின் குலத்தில் தோன்றிய பெருந்தகையாளரான
நேசநாயனாரின் இயல்பைப் பேசத் தொடங்குகிறோம்.

மங்கையர்க்கரசியம்மையார் புராணம் முற்றிற்று

336 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

73. நேசநாயனார் புராணம்

4192 சீர்வளர் சிறப்பின் மிக்க செயன்முறை ஒழுக்கங்
குன்றா
நார்வளர் சிந்தை வாய்மை நன்மையார் மன்னி
வாழும்
பார்வளர் புகழின் மிக்க பழம்பதி மதிநோய்
நெற்றிக்
கார்வளர் சிகர மாடக் காம்பீலி என்ப தாகும்.

4193 அந்தகர் அதனில் வாழ்வார் அறுவையர்குலத்து
வந்தார்
மன்னிய தொழிலில் தங்கள் மரபில் மேம்பாடு
பெற்றார்
பன்னகா பரணற் கன்பர் பணிதலைக் கொண்டு
பாதம்
சென்னியிற் கொண்டு போற்றுந் தேசினார்
நேசர் என்பார்.

4194 ஆங்கவர் மனத்தின் செய்கை அரனடிப்
போதுக்காக்கி
ஒங்கியவாக்கின் செய்கை உயர்ந்தஅஞ் செழுத்
துக்காக்கித்
தாங்குகைத் தொழிலின் செய்கை தம்பிரான்
அடியார்க் காகப்
பாங்குடை உடையும் கீளும் பழுதில்கோ வணமும்
நெய்வார்.

73. நேச நாயனார் புராணம்

“மன்னியசீர் மறைநாள்னின்றவூர்ப் பூசல்
வரிவளையாள்மானிக்கு நேசனுக்கும் அடியேன்”

(திருத்தொண்டத் தொகை—11)

4192. கீர்த்திகளை வளர்க்கும் தன்மையுடைய சிறப்பு
மிக்க செயல் முறைமையால் ஒழுக்கம் குறையாத அன்புமிக்க
சிந்தையும் வாய்மையும் நன்மையும் மிக்கவர் நிலை பெற்று
வாழ்வதற்கு இடமான உலகத்தில் உயர்ந்த புகழால் மிக்க
பழையப தியாவது, பிறைச்சந்திரன் தவழ்கின்ற உச்சியையும்
மேகங்கள் தோயும் உச்சியையும் கொண்ட மாடங்கள் மிக்க
கோம்பீலி’ என்ற ஊராகும்.

(காம்பீலி என்பது பல்லாரி சில்லாவில் உள்ளது)

4193. அந்த நகரத்தில் வாழ்பவர் அறுவையர் என்ற
சாலியர் குலத்தில் தோன்றியவர். நிலைபெற்ற சேவனத்
தொழிலில் தம் மரபில் மேன்மை அடைந்தவர். பாம்பை
அணியாய் அணிந்த சிவ பெருமானுக்கு அடியார்களாய்
உள்ளவர்களின் பணியினைத்தலையாக மேற்கொண்டு அவர்
களின் திருவடிகளைத் தலையில் சூடிப் பணிந்து துதிக்கும்
இயல்பு உடையவர் நேசர் என்று அவர் அழைக்கப்படுவார்.

4194. அந்நிலையில் அவர் தம் உள்ளத்தின்
தொழிலைச் சிவபெருமானின் திருவடிக் கமலத்துக்கு ஆக்கி,
மேலும் மேலும் ஒங்கிய வாக்கின் தொழிலை உயர்வுடைய
ஐந்து எழுத்துக்காக ஆக்கி, மேற்கொண்ட கைத்தொழில்
செயலையெல்லாம் தம் இறைவரின் அடியவர்களுக்காக
ஆக்கி, நல்ல பான்மையுடைய உடையும் கீளும் பழுது
இல்லாத கோவணமும் ஆகிய இவற்றைச் செய்வாராகி.

338 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

4195 உடையொடு நல்ல கீறும் ஒப்பில்கோ வணமும்
நெய்து
விடையவர் அடியார் வந்து வேண்டுமா நீயு
மாற்றால்
இடையறா தனித்து நாளும் அவர்கழல் இறைஞ்சி
ஏத்தி
அடைவுறு நலத்த ராகி அரனடி நீழல் சேர்ந்தார்.

4196 கற்றை வேணி முடியார்தங் கழல்சேர் வதற்குக்
கலந்தவினை
செற்ற நேசர் கழல்வணங்கிச் சிறப்பால் முன்னைப்
பிறப்புணர்ந்து
பெற்றம் உயர்த்தார்க் காலயங்கள் பெருக
அமைத்து மண்ணாண்ட
கொற்ற வேந்தர் கோச்செங்கட்சோழர் பெருமை
கூறுவாம்.

நேசநாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

74. கோச்செங்கட் சோழ நாயனார் புராணம்

4197 துலையிற் புறவின் நிறையளித்த சோழர் உரிமைச்
சோணாட்டில்
அலையிற் றரளம் அகிலொடுசந் தணிநீர்ப்
பொன்னிமணி கொழிக்கும்
குலையிற் பெருகுஞ் சந்திர தீர்த்தத்தின் மருங்கு
குளிர்சோலை
நிலையிற் பெருகுந் தருமிடைந்த நெடுந்தண்
கானம் ஒன்றுளதால்.

74. கோச்செங்கண் சோழ நாயனார் புராணம் □ 339

4195. உடையுடன் நல்ல கீளையும் ஒப்பில்லாத கோவணத்தையும் செய்து, காளையை யூர்தியாய் உடைய வரின் அடியார் வந்து வேண்டிப்பவாறே கொடுக்கும் முறைப் படி இடையறாது தந்து. ஒவ்வொரு நாளும் அவர்களின் திருவடிகளை வணங்கிப் போற்றி அடையும் நன்மையைப் பெற்றவராகிச் சிவ பெருமானின் அடிநிழலைச் சேர்ந்தார்.

4196. கற்றையான சடையை முடியாக வுடைய இறை வரின் திருவடிகளைச் சேர்வதற்காக முன் தம்மைச் சேர்ந் திருந்த வினைச்சார்புகளை அறுத்த நேச நாயனாரின் திரு வடிகளை வணங்கித் தம் முதிர்வாகிய சிறப்பால் தம் முன்னைப் பிறப்பையுணர்ந்து, அவ்வுணர்ச்சியுடன் வந்து தோன்றிக், காளைக் கொடியை உயர்த்திய இறைவர்க்கு ஆலயங்கள் பலவற்றை எடுத்து, மண்ணுலகம் காவல் மேற் கொண்ட ஆட்சியைச் செய்து, வெற்றி பொருந்திய மன்ன ரான 'கோச் செங்கண் சோழரின்' பெருமையைச் சொல்லத் தொடங்குவோம்.

நேச நாயனாரின் புராணம் முற்றிற்று.

74. கோச்செங்கண் சோழ நாயனார்

“தென்னவனாய் உலகாண்ட செங்கணார்க்கு அடி
யேன்”

(திருத்தொண்டத் தொகை 14.)

(செங்கணான் என்பது அவரது தாயார் செல்லமாக அழைத்த பெயராகும்.)

4197. துலையின் தட்டில் வைத்துப் புறாவின் எடைக்குச் சமமாகத் தன் உடலின் தசையை அறுத்து வைத்து நிறுத்தித் தந்த சிம்ச்சக்கரவர்த்தி மரபில் வரும் சோழர்களுக்கு உரிமையாய் உள்ள சோழநாட்டில், அலைகளால் முத்துக்களையும் அகிலுடன் சந்தனத்தையும் கொண்டு வரும் அழகான நீரையுடைய காவிரியாற்றின் மணிகளை ஒதுக்கும் கரையில் பெருகும் சந்திர தீர்த்தத்தின் பக்கத்தில் குளிர்ச்சியையுடைய சோலைகளில் நிலையாக வளர்கின்ற மரங்கள் நெருங்கிய நீண்ட குளிர்ந்த கானம் ஒன்று உள்ளது.

(சந்திர தீர்த்தம்-சந்திரன் தனக்குச் சாபத்தால் நேர்ந்த குறை நோயைத் தீர்க்க இங்குத்தீர்த்தம் கண்டு வழிபட்டு நன்மை அடைந்தான் என்பது இத்தல வரலாறு.)

340 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

4198 அப்பூங் கானில் வெண்ணாலல் அதங்கீழ் முந்நாள்
அர்ப்பீதாடும்
மெய்ப்பூங் கழலார் வெளிப்படலும் மிக்க தவத்
தோர் வெள்ளானை
கைப்பூம் புனலும் முகந்தாட்டிக் கமழ்பூங்
கொத்தும் அணிந்திறைஞ்சி
மைப்பூங் குவளைக் களத்தாரை நாளும் வழிபட்
டொழுகுமால்.

4199 ஆன செயலால் திருவானைக் காள்ன் றதற்குப்
பெயராக
ஞான முடைய ஒருசிலந்தி நம்பர் செம்பொன் துரு
முடிமேல்
கானல் விரவுஞ் சருகுதிரா வண்ணங் கலந்த
வாய்நூலால்
மேனற் றிருமேற் கட்டிஎன விரிந்து செறியப்
புரிந்துளதால்.

4200 நன்றும் இழைத்த சிலம்பிவலைப் பரப்பை நாதன்
அடிவணங்கச்
சென்ற யானை அநுசிதம்என் றதனைச் சிதைக்கச்
சிலம்பிதான்
இன்று களிற்றின் கரஞ்சுலவிற்று என்று மீள
இழைத்ததனை
அன்று கழித்த பிறறைநாள் அடல்வெள்ளானை
அழித்ததால்.

4201 எம்பி ராந்தன் மேனியின்மேல் சருகு விழாமை
யான்வருந்தி
உம்பர் இழைத்த நூல்வலயம் அழிப்பதே
என்றுருத்தெழுந்து
வெம்பிச் சிலம்பி துதிக்கையினிற்புக்குக் கடிப்ப
வேகத்தால்
கும்ப யானை கைநிலத்தில் மோதிக் குலைந்து
வீழ்ந்ததால்.

¶ 4. கோச்செங்கண் சோழ நாயனார் புராணம் □ 341

4198. அந்தப் பூங்காவில் வெண் நாவல் மரத்தின் அடியில், முன்காலத்தில் திருமால் தேடிய உண்மை வடிவான மலர் போன்ற திருவடியுடைய இறைவர் (சிவலிங்கமாக) வெளிப்பட்டருள், மிக்க தவத்தையுடைய ஒரு வெண்மையான, கையால் அழகிய நீரை மொண்டு திருமஞ்சனம் ஆட்டி, மணமுடைய மலர்க் கொத்துக்களையும் இறைவரின் திருமேனியில் அணிந்து வழிபட்டுக் கரிய குவளை போன்ற கழுத்தையுடைய இறைவரை நாள்தோறும் வழிபட்டு வந்தது.

4199. முன் சொன்ன அத்தகைய செயலால் அந்தத் தலத்துக்குத் 'திருவாணைக்கா' என்று பெயர் வழங்கிற்று. ஞானமுடைய சிலந்தி ஒன்று அந்த இறைவரின் செம்பொன் போன்ற திருமுடியின் மீது சுதிரவன் வெம்மையும் சருகும் படாதபடி தன்னுள் கலந்த வாய் நூலினால் முடிமேல் கட்டும் நல்ல மேற்கட்டி போல விசிவுடைய தாய் நெருங்கச் செய்தது.

4200. சிலந்தி நன்றாகக் கட்டிய வாய் நூல் வலையின் பரப்பை இறைவர் திருவடியை வணங்கச் சென்ற யானை, 'இது சிறந்ததன்று' என்று அழிக்க, 'இன்று யானையின் கை சுழன்றதால் அந்த வலை அழிந்தது!' என்று எண்ணிச் சிலந்தி மீண்டும் அந்த வலையைச் செய்தது. அதனை மறு நாள் வலிமையுடைய யானை திரும்பவும் அழித்தது.

4201. 'எம் பெருமான் திருமேனியின் மீது இலைச் சருகுகள் விழாது இருப்பதற்காக நான் வருந்தி மேற்கட்டி வாய் அமைத்த என் நூல் வலையை இந்த யானை அழிப்பதா?' என்று, மிகவும் சினந்து எழுந்து உள்ளம் புழுங்கி யானையின் துதிக்கையினுள்ளே புகுந்து கடிக்க, அதன் குடைச்சலினால் அந்த யானை கையைத் தரையில் அடித்து மோதி நிலை குலைந்து விழுந்து இறந்தது.

342 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

4202 தறையிற் புடைப்பக் கைப்புக்க சிலம்பி தானும்
உயிர் நீங்க
மறையிற் பொருளும் தடுமாற்றான் மதயா
ணைக்கும் வரம்கொடுத்து
முறைபிற் சிலம்பி தனைச்சோழர் குலத்து வந்து
முன்னுதித்து
நிறையிற் புவனங் காத்தளிக்க அருள்செய் தருள
நிலத்தின்கண்.

4203 தொன்மைதரு சோழர்குலத் தரசனாஞ் சுபதேவன்
தன்னுடைய பெருந்தேவி கமலவதியுடன் சார்ந்து
மன்னுபுகழ்த் திருத்தில்லை மன்றாடும் மலர்ப்
பாதம்
சென்னியுறப் பணிந்தேத்தித் திருப்படிக்கீழ் வழிபடு
நாள்.

4204 மக்கட் பேறின்மையினால் மாதேவி வரம்பேண்டி
செக்கர்நெடுஞ் சடைக்கூத்தர் திருவுள்ளங் செய்
தலினால்
மிக்கதிருப் பணிசெய்த சிலம்பிகுல வேந்துமகிழ்
அக்கமல வதிவயிற்றில் அணிமகவாய் வந்தடைய.

4205 கழையார் தோளி கமலவதி தன்பாற் கருப்ப நாள்
நிரம்பி
விழைவார் மகவு பெற அடுத்த வேலையதனிற்
காலம்உணர்
பழையார் ஒருநா ழிகைகழித்துப் பிறக்கு மேல்இப்
பசங்குழவி
உழையார் புவனம் ஒருமுன்றும் அளிக்கும் என்ன
ஒள்ளிழையார்.

74. கோச்செங்கண் சோழ நாயனார் புராணம் □ 343

4202. அந்த யானை தன் கையை நிலத்தில் மோத. அந்தக் கையினுள் புகுந்த சிலந்தியும் உயிர் நீங்க, வேதங்களின் பொருளாவார் அருள் அளிக்கும் முறையின்படி மத முடைய அந்த யானைக்கும் ஏற்றவரத்தை அளித்து, முறைப்படி சிலந்தியைச் சோழர் குலத்தில் முன்வந்து பிறந்து நிறுத்தும் முறைப்படி உலகம் காவல் செய்து அரசு செய்யுமாறு (அருள் செய்தார்-) அருளவும், இவ்வுலகத்தில்,

4203. பழைமையாய் வரும் சோழர் குலத்தில் தோன்றிய மன்னனான 'சுப தேவன்' தன் மனைவி 'கமல வதி' யுடனே சேர்ந்து நிலைபெற்ற புகழையுடைய தில்லை அம்பலத்தில் திருக்கூத்து இயற்றுகின்ற தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகளைத் தலையார வணங்கித் துதித்துத் திருப்படியின் கீழ் நின்று வழிபட்டு வரும் நாளில்.

4204. மக்கட்பேறு இல்லாமையால் அரசுமாதேவி, வரத்தை வேண்டிச் செவ்வானம் போன்ற நீண்ட சடையுடைய சிவபெருமான் அதற்கு இரங்கித் திருவுள்ளம் பற்றியதால், மிக்க பணியைச் செய்த சிலந்தியானது குலவேந்தன் மகிழும் தேவியான கமலவதியின் திருவயிற்றில் அழகிய குழந்தையாய் வந்து அடைய,

4205. மூங்கிலைப் போன்ற தோளையுடைய கமலவதியின் இடத்தில் கருப்பம் முற்றும் நாள் நிரம்பி விருப்பம் அளிக்கும் குழந்தையைப் பெறுவதற்குரிய நேரத்தில், காலநிலைமை அறிந்த சோதிடர்கள் "ஒரு நாழிகை கழித்துக் குழந்தை பிறக்குமானால் இக்குழந்தை இடம் அகன்ற மூவுலகங்களையும் ஆட்சி செய்யும்," என்று கூறினர். அதனால் ஒளி வீளங்கும் அணியை அணிந்த அரசுமாதேவி.

344 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 4206 பிறவா தொருநாழிகைகழித்தென் பிள்ளை
பிறக்கும் பரிசென்கால்
உறஆர்த் தெடுத்துத் தூக்கும் என உற்றசெயல்மற்
றதுமுற்றி
அறவா ணர்கள்சொல் வியகாலம் அலணயப்
பிணிவிட் டருமணியை
இறவாதொழிவான் பெற்றெடுத்து என் கோச்செங்
கண்ணா னோன்றான்.
- 4207 தேவி புதல்வர்ப் பெற்றிறக்கச் செங்கோற்
சோழன் சுபதேவன்
ஆவி அணைய அரும்புதல்வன் தன்னை வளர்த்தங்
கணிமகுடம்
மேவும் உரிமை முடிகவித்துத் தானும் விரும்பு
பெருந் தவத்தின்
தாவில் நெறியைச் சென்றடைந்து தலைவர்
சிவலோ கஞ்சார்ந்தான்.
- 4208 கோதை வேலார் கோச்செங்கட் சோழா தாம்பித்
குவலயத்தில்
ஆதி மூர்த்தி அருளால்முன் னறிந்து பிறந்து
மண்ணாள்வார்
பூத நாதன் தான்மகிழ்ந்து பொருந்தும் பெருந்தண்
சிவாலயங்கள்
காத லொடும் பல எடுக்குந் தொண்டு புரியுங்
கடன்பூண்டார்.
- 4209 ஆனைக் காவில் தாம் முன்னம் அருள்பெற்
றதனை அறிந்தங்கு
மாணத் தரித்த திருக்கரத்தார் மகிழுங்கோயில்
செய்கின்றார்
ஞானசி சார்வாம் வெண்ணாவலுடனே கூட நலஞ்
சிறக்கப்
பாணற் களத்துத் தம்பெருமான் அமருங் கோயிற்
பணிசமைத்தார்

4206. “இப்போது பிறக்காமல் ஒரு நாழிகை கழித்து என் பிள்ளை பிறக்கும்படி என் கால்களைப் பொருந்தக் கட்டி உயரத் தூக்குங்கள்” எனக் கூற, பொருந்திய அந்தச் செய்கை நிறைவு பெற்று, சோதிடர் சொல்லிய அந்தக் கால எல்லை சேர, கட்டு அவிழ்த்து விடுவிக்க, இறவாதுள்ள அத்தேவி அரியமணிபோன்ற குழந்தையைப் பெற்றுக்கையில் எடுத்து, “இவன் என் செல்வக் கோச் செங்கண்ணனோ!”, எனப் பாராட்டினான்.

4207. தன் மனைவியான கமலவதி மகனைப் பெற்றெடுத்தவுடனே இறந்து விட, செங்கோல் சோழனான ‘சுபதேவன்’ தன் உயிர் போன்ற அம்மகனை வளர்த்து, உரிய வயதில் அணி செய்யப்பட்ட முடியை பொருந்திய உரிமைப்படி, தலையில் சூட்டி, அரசப் பட்டம் தந்து, தானும் விரும்பும் பெரிய தவம் செய்கின்ற குற்றம் இல்லாத நெறியைச் சென்று அடைந்து இருந்து, பின்பு இறைவரின் சிவலோகத்தை எய்தினான்.

4208. மாலை அணிந்த வேலையுடைய கோச்செங்கண் சோழன் இந்த மண்ணுலகத்தில் ஆதிநாயகரான சிவபெருமான் திருவருளால் தம் முன்னைப் பிறப்பின் நிலையை உணர்ந்த நினைவுடன் பிறந்து, அரசாள்பவராய்ப் பூதநாயகரான இறைவர் தாம் மகிழ்ச்சி கொண்டு பொருந்தி வீற்றிருக்கும் பெரிய குளிர்ந்த கோயில்கள் பலவற்றிலும் பெரு விருப்பத்துடன் திருத் தொண்டைச் செய்யும் கடமையை மேற்கொண்டார்.

4209. திருவானைக்காவில் தாம் முன்பிறப்பு நிலையில் திருவருள் பெற்ற அவ்வரலாற்றை அறிந்தவர் ஆதலால் அந்தத் தலத்தில் மாலை ஏந்திய கைகளையுடைய இறைவர் மகிழும் கோயிலைச் செய்கின்றவராகி, மெய்ஞ்ஞானத்தின் சார்புடைய வெண் நாவல் மரத்துடன் பொருந்த, நன்மை சிறந்தோங்க, நீல மலர் போன்ற கழுத்தையுடைய தம் இறைவர் வீற்றிருக்கும் கோயில் பணிபுரிக் செய்து அமைத்தார்.

346 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

4210 மந்திரிகள் தமைஏவி வள்ளல்கொடை அனபாயன்
முந்தைவருங் குலமுதலோ ராயமுதற் செங்ணார்
அந்தமில்சீர்ச் சோணாட்டில் அகணாடு
தொறுமணியார்
சந்திரசே கரன்அமுருந் தானங்கள் பலசமைத்தார்.

4211 அக்கோயில் தொறுஞ்சிவனுக் கமுதுபடி முதலான
மிக்கபெருஞ் செல்வங்கள் விருப்பினால்
மிக்கஅமைத்துத்
திக்கனைத்துந் தனிச்செங்கோல் முறைநிறுத்தித்
தேர்வேந்தர்
முக்கண்முதல் நடமாடும் முதற்றில்லை
முன்னினார்.

4212 திருவார்ந்த செம்பொன்னின் அம்பலத்தே
நடஞ்செய்யும்
பெருமானை அடிவணங்கிப் பேரன்பு தலைசிறப்ப
உருகாநின் றுளங்களிப்பத் தொழுதேத்தி
உறையுநாள்
வருவாய்மை மறையவர்க்கு மாளிகைகள்
பலசமைத்தார்.

4213 தேவர்பிரான் திருத்தொண்டிற் கோச்செங்கட்
செம்பியர்கோன்
பூவலயம் பொதுநீக்கி ஆண்டருளிப் புவனியின்மேல்
ஏவியநற் றொண்டுபுரிந் திமையவர்கள்
அடிபோற்ற
மேவினார் திருத்தில்லை வேந்தர்திரு வடிநீழற்கீழ்

74. கோச்செங்கண் சோழ நாயனார் புராணம் □ 347

4210. கொடை வள்ளலான அநபாயச் சக்கரவர்த்தியின் முன்னோராக வரும் சூல முதல்வரான முதன்மையுடைய கோச் செங்கண்ணனார், தம் உரிய அமைச்சர்களை ஏவி அனுப்பி, சிறப்பையுடைய சோழ நாட்டின் அகன்ற பதிகள் தோறும் சந்திர சேகரரான சிவபெருமான் விரும்பி எழுந்தருளியுள்ள அழகு நிறைந்த மாடக் கோயில்கள் பல வற்றையும் கட்டினார்.

4211. அந்தக் கோயில்கள் தோறும் இறைவருக்குத் திருவமுதுக்குரிய படித்தரம் முதலான மிக்க செல்வங்களைத் தம் விருப்பத்தினால் மிகவும் அமைத்து, எல்லாத் திக்குகளிலும் ஒப்பில்லாத தம் செங்கோல் ஆலண முறையைச் செலுத்தி நிறுத்தித் தேர்ப் படைபை உடைய செங்கண்ணார் மூன்று கண்ணுடைய இறைவர் திருக்கூத்து இயற்றுகின்ற முதன்மையுடைய திருத்தில்லையை அடைந்து முற்படப் போய் அடைந்தார்.

4212. சைவ மெய்த்திருவே மிக்க செம்பொன் அம்பலத்தில் கூத்து இயற்றும் இறைவரின் திருவடியை வணங்கிப் பேரன்பு மேல் மேல் ஓங்க, உள்ளம் உருகி, மகிழ்ச்சியுடைய வணங்கித் துதித்து, அங்குத் தங்கியிருந்தார். அந்நாளில், வாய்மை ஒழுக்கத்தில் வருகின்ற தில்லை வாழ் அந்தணர்களுக்கு உறையுளான திருமாளிகைகள் பல வற்றையும் எடுக்கச் செய்தார்.

4213 தேவரின் தலைவரான சிவபெருமானின் திருத் தொண்டினால் கோச்செங்கண் சோழராகத் தோன்றிய செங்கண்ணர் உலகம் மற்றவர்க்கும் பொது என்னாது தமக்கே சிறப்பாக உரியது என்று கூறும்படி தனியாட்சி செய்து, இவ்வுலகில் சிவபெருமான் அருள் செய்து செலுத்திய படி சிவத் தொண்டுகளைச் செய்து, தேவர்கள் வணங்கும் படி தில்லைக் கூத்தரின் திருவடி நிழற் கீழ்ச் சேர்ந்தார்.

348 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

4214 கருநீல மிடற்றார் செய்ய கழலடி நீழல்சேர
 வருநீர்மை யுடைய செங்கட் சோழர்தம்
 மலர்த்தாள் வாழ்த்தித்
 தருநீர்மை இசைகொள் யாழின் தலைவராய்
 உலகமேத்தும்
 திருல நீண்டப் பாணர் கிறமினிச் செப்பலுற்றேன்.

75. திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாண நாயனார் புராணம்

4215 எருக்கத்தம் புலியூர் மன்னி வாழ்பவர் இறைவன்
 தன்சீர்
 திருத்தகும் யாழிலிட்டுப் பரவுவார் செழுஞ்சோ
 ணாட்டில்
 விருப்புறு தான மெல்லாம் பணிநதுபோய்
 விளங்குகூடற்
 பருப்பதச் சிலையார் மன்னும் ஆலவாய் பணியச்
 சென்றார்

4216 ஆலவாய் அமர்ந்தார் கோயில் வாயிலை அடைந்து
 நின்று
 பாலை ரேழு கோத்த பண்ணினிற் கருவி வீக்கிக்
 காலமா தரித்த பண்ணிற் கைபல முறையும்
 ஆராய்ந்து
 ஏலவார் குழலாள் பாகர் பாணிகள் யாழி
 லிட்டார்.

75. திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணநாயனார் □ 349

4214. கரிய நீல மலரைப் போன்ற கழுத்தையுடைய இறைவரின் செம்மை தரும் திருவடி நிழல் சேர வரும் இயல்புடைய கோச்செங்கண் சோழரின் மலர் போன்ற அடிகளை வாழ்த்தி, தீர்மையுடைய இசைப் பொருந்திய யாழினது தலைவராய் உலகம் போற்றும் திருநீல கண்ட யாழ்ப்பாணரின் திறத்தை இனிச் சொல்லத் தொடங்குகின்றோம்.

கோச்செங்கண் சோழ நாயனார் புராணம்
முற்றும்.

75. திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாண நாயனார் புராணம்

“திருநீல கண்டத்துப் பாணனார்க்கு அடியேன்”

(திருத் தொண்டத் தொகை-11)

4215. திருநீல கண்ட யாழ்ப்பாணர் ‘திருநாருக்கத்தம் புலியூரில்’ நிலை பெற்று வாழ்பவர். அவர் சிவபெருமானின் சீர்களைச் சிறப்புடைய தக்க யாழில் அமைத்துப் போற்றுபவர். செழிப்புடைய சோழ நாட்டில் உள்ள பதிகளில் வணங்கிச் சென்று திருநான் மாடக்கூடல் என்னும் மதுரையில் மலை வில் ஏந்திய சிவபெருமான் நிலை பெற எழுந்தருளியுள்ள திரு ஆலவாயினைப் பணியச் சென்றார்.

4216. திருவால வாயில் விரும்பி வீற்றிருக்கும் இறைவரின் திருக் கோயிலினது வாயிலை அடைந்து, அங்கு நின்று பாணையர் நின்ற பதினான்கு வகையின் நிறுவிய உரிய பண் பெறும்படி கருவியின் நரம்புகளை முறுக்கிப் பண்கள் பலவற்றுள்ளு அதைக் காலத்துக்கு இசைந்த பண்ணிலை வர நரம்புகளை விரலின் தொழிலால் பல முறையும் சோதித்துப் பண்ணின் அமைதி யாழ்க்கருவியில் வரப் பெற்ற பின்னர் மணம் கமழும் நீண்ட கூந்தலையுடைய உமையம்மையாரை ஒரு பாகத்தில் கொண்ட இறைவரின் இசைப் பாடல்களை யாழில் இசைத்தார்.

350 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

4217 மற்றவர் கருவிப் பாடல் மதுரைநீ டால வாயில்
கொற்றவன் திருவுன் னத்துட் கொண்டுதன்
தொண்டர்க்கெல்லாம்
அற்றைநாட் கனவில் ஏவ அருட்பெரும்
பாணனாரைத்
தெற்றினார் புரங்கள் செற்றார் திருமுன்பு
கொண்டு புக்கார்.

4218 அன்பர்கள் கொண்டு புக்க பொழுதினில் அரிவை
பாகன்
தன்பெரும் பணியாம் என்று தமக்குமெய்
யுணர்த லாலே
மன்பெரும் பாண னாரும் மாமறை பாட வல்லார்
முன்பிருந் தியாழிற் கூடல் முதல்வரைப்
பாடு கின்றார்.

4219 திரிபுர மெரித்த வாறும் தேர்மிசை நின்றவாறும்
கரியினை யுரித்த வாறும் காமனைக் காய்ந்த வாறும்
அரிஅயற் கரிய வாறும் அடியவர்க் கெளிய வாறும்
பரிவினாற் பாட்க் கேட்டுப் பரமனார் அருளினாலே.

4220 அந்தரத் தெழுந்த ஓசை அன்பினிற் பாணர் பாடும்
சந்தயாழ் தரையிற் சேதந் தாக்கல் வீக் கழியும்
என்று
சந்தரப் பலகை முன்நீர் இடும் எனத் தொண்ட
ரிட்டார்
சேந்தமிழ்ப் பாண னாருந் திருவருள் பெற்றுச்
சேர்ந்தார்

75. திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாண நாயனார் □ 352

4217. அப்பாணனாரின் யாழ்க்கருவியில் இடப்பட்ட பாடலை மதுரையின் திருவால வாயில் வீற்றிருக்கின்ற சௌந்தர பாண்டியரான மன்னர் தம் திருவுளத்தில் கொண்டருளி, தம் தொண்டர்களுக்கெல்லாம் அன்றைய கனவிலே தோன்றி ஏவியபடி, அந்த அடியார்கள் மறுநாள் சிவனருளைப் பெற்ற பெரும்பாணனாரைப் பகைவரின் திரிபுரங்களை எரித்த இறைவரின் திருமுன்பு கொண்டு புகுந்தனர்.

(திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர் கோயிலுக்குள் செல்லத் தகாத சாதியினர் ஆதலால் இறைவரின் திருவள்ளப்படி அடியார்கள் அவரைக் கோயிலுக்குள் அழைத்துச் சென்றனர்.)

4218. அடியார்கள் அழைத்துக் கொண்டு கோயிலில் புகுந்தபோது; 'இது தையல் பாகரான இறைவரின் பெரிய ஆணையே யாகும்!' என்று தமக்கும் உணர்வினுள்ளே உண்மை புலப்படப் பெற்றதால், நிலை பெற்ற பெரும் பாணரும் பெரிய வேதங்களைப் பாட வல்லாரான சோம சுந்தரப் பெருமானது திருமுன்பு இருந்து கொண்டு, அந்த ஆலவாய்ப் பெருமானைப் பாடுபவராய்.

4219. மூன்று புரங்களையும் எரித்த பண்பையும் அதன் பொருட்டுத் தேரின்மீது நின்ற தன்மையையும் யானையை உரித்த வரலாற்றினையும், காமனைக் காய்ந்த தன்மையையும், திருமாலுக்கும் நான்முகனுக்கும் அறிவ தற்கு அரியவரான வரலாற்றையும், அடியார்க்கு எளிய வராயின தன்மையையும் அன்பினால் பாடக் கேட்டு, இறைவரின் திருவருளினால்.

4220. வானத்தில் எழுந்த ஓசையானது 'அன்பினால் பாணர் பாடும் சந்தத்தையுடைய யாழானது தரையில் உள்ள குளிர்ச்சி தாக்கினால் நரம்புகளின் இறுக்கம் சிதையு மாதலால், அழகிய பலகையை முன்னால் நீங்கள் இடுங்கள்!' என்று கூறிற்று, கூற அடியார்கள் அவ்வாறே, பலகையை இட்டனர். செந்தமிழ்ப் பாணரும் திருவருளைப் பெற்று அதனில் அமர்ந்து இருந்தனர்.

352 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 4221 தமனியப் பலனக ஏறித் தந்தரிக் கருவி வாசித்து
உமையொரு பாடர் வண்மை உலகெலாம்
அறியஏததி
இமையவர் போற்ற ஏகி எண்ணில்தா னங்கள்
கும்பிட்டு
அமரர்நா டாளாது ஆரூர் ஆண்டவர் ஆரூர்
சேர்ந்தார்.
- 4222 கோயில் வாயில் முன்னடைந்து கூற்றஞ் செற்ற
பெருந்திறலும்
தாயின் நல்ல பெருங்கருணை அடியார்க்களிக்குந்
தண்ணளியும்
ஏயங் கருவி யிற்பொடுத்தங் கிட்டுப் பாடக்
கேட்டங்கண்
வாயில் வேறு வடதிசையில் வகுப்பப் புகுந்து
வணங்கினார்.
- 4223 மூலத் தானத் தெழுந்தருளி இருந்த முதல்வன்
தனைவணங்கிச்
சாலக் காலம் அங்கிருந்து தம்பி ரான்தன்
திருவருளால்
சேவத் தார்கள் பிரியாத திருவா ரூரின் நின்றும்போய்
ஆலத் தார்ந்த கண்டத்தார் அமருந் தானம்
பலவணங்கி.
- 4224 ஆறி குழந் திருத்தோணி அமர்ந்த அம்மாள்
அருளாலே
வாழின் மொழியாள் உமைஞானம் ஊட்டஉண்ட
எம்பெருமான்
காழி நாடன் கவுணியர்கோன் கமல பாதம்
வணங்குதற்கு
வாழி மறையோர் புகலியினில் வந்தார்சந்த
இசைப்பாணர்.

75. திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாண நாயனார் □ 353

4221. பொற்பலகையின் மீது ஏறி யாழை இசைத்து உமையொரு பாகரான இறைவரின் வள்ளன்மையை உலகம் எல்லாம் அறியும்படி ஏத்திப் போற்றுமாறும், தேவர்களும் ஏத்த, அங்கு நின்றும் சென்று, அளவில்லாத பதிகளை வணங்கிச் சென்று, தேவர் உலகின் ஆட்சியை விட்டு வந்து திருவாரூரை ஆட்சி செய்கின்ற தியாகப் பெருமான் வீற்றிருக்கும் திருவாரூரை அடைந்தார்.

4222. கோயிலின் வாயில் முன் நின்று இயமனை உதைத்து உருட்டிய பெரிய உண்மையையும் தாயினும் மிக்க பெருங்கருணையினை அடியார்களுக்கு அளிக்கும் குளிர்ந்த பேரருள் திறத்தையும் பொருந்திய யாழிலே அமைத்துப் பொருத்திப் பாட, இறைவர் அதைக் கேட்டருளி, அங்கு வடக்குத் திக்கில் பாணனாருக்கு என்று வேறு வாயிலை வகுத்தருள, அதன் வழியே உள்ளே புகுந்தார்.

4223. திருமூலத் தானத்தில் விளங்க வீற்றிருக்கும் இறைவரை வணங்கி, மிக்க காலம் அங்கு இருந்து, இறைவரின் திருவருள் விடைபெற்றுச், சிவ அடியவர்கள் நீங்காது வாழ்கின்ற திருவாரூரின்றும் சென்று, நஞ்சுடைய கழுத்தை யுடைய இறைவர் விரும்பி வீற்றிருக்கும் பல பதிகளையும் வணங்கி,

4224. கடலால் சூழப்பட்ட திருத்தோணியில் விரும்பி எழுந்தருளிய இறைவரின் திருவருளினால் யாழிசையினும் இனிய மொழியினரான உமையம்மையார் ஞானப் பாலை ஊட்ட உண்டருளிய எம்பெருமானும் சீகாழி நாடு உடைய வரும் கவுணியர் தலைவருமான ஆளுடைய பிள்ளையாரின் தாமரை போன்ற திருவடிகளை வணங்கும் பொருட்டு வாழ்வுடைய சந்தணர்களின் தலமான சீகாழிப் பதியில் சந்தமுடைய யாழ்ப்பாணர் வந்தார்.

354 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

4225 ஞானம் உண்டார் சேட்டருளி நல்ல இசையாழ்ப்
 பெரும் பாணர்க்கு
 ஆன படியாற் சிறப்பருளி அமரும் நாளில் அவர்
 பாடும்
 மேன்மைப் பதிகத் திசையாழில் இடப்பெற்
 றுடனே மேவியபின்
 பாணற் களத்தார் பெருமணத்தி லுடனே பரமர்
 தாளடைந்தார்.

4226 வரும்பான் மையினிற் பெரும்பாணர் மலர்த்தாள்
 வணங்கி வயற்சாலிக்
 கரும்பார் கழனித் திருநாவ லூரிற்சைவக்
 கலைமறையோர்
 அரும்பா நின்ற அணிநிலவும் பணியும் அணிந்தார்
 அருள்பெற்ற
 கரும்பார் தொங்கற் சடையனார் பெருமை
 சொல்ல லுறுகின்றாம்.
 திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாண நாயனார் புராணம்
 முற்றிற்று.

76. சடைய நாயனார் புராணம்

4227 தம்பி ரானைத் தோழைமைகொண் டருளித் தமது
 தடம் புயஞ்சேர்
 கொம்ப னார்பால் ஒருதூது செல்ல ஏவிக்
 கொண்டருளும்
 எம்பி ரானைச் சேரமான் பெருமாள் இணையில்
 துணைவராம்
 நம்பி யாகு ரரைப்பயந்தார் ஞால மெல்லாங்
 குடிவாழ.
 சடைய நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

4225. யாழ்ப்பாணர் சீகாழிக்கு வந்ததைச் சிவஞானம் உண்ட திருஞானசம்பந்தர் கேட்டருளி, நல்ல இசையை யுடைய யாழ்ப்பாணருக்கு ஏற்றபடி சிறப்புச் செய்து விருப்பி உறையும் நாளில், அவர் பாடுகின்ற பேன்மை யுடைய திருப்பதிகத்து இசையை யாழில் இட்டு வாசிக்கும் பேறுபெற்று அவருடனே கூடத் தங்கியபின், நீல மலர் போலும் கழுத்தினையுடைய இறைவரின் திருநல்லூர்ப் பெருமணத்தில், அவருடனே, இறைவரின் திருவடிகளை அடைந்தார்.

4226. பாண்மை பற்றி வரும் திருநீலகண்ட பாணரின் மலர் போன்ற திருவடிகளை வணங்கி நெல்லும் கரும்பும் நிறைந்த கழனிகளையுடைய திருநாவலூரில் வந்த சிவாகம நியதியுடைய சிவ வேதியரும் முளைக்கும் அழகிய பிறையையும், பாம்பையும் குடிய சிவபெருமானின் திருவருளைப் பெற்றவரும் ஆகிய வண்டுகள் மொய்க்கும் மலர் மாலையுடைய சடையனாரது பெருமையைச் சொல்லப் புகுகின்றோம்.

திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாண நாயனார் புராணம் முற்றும்.

76. சடைய நாயனார் புராணம்

“என்னவனாம் அரன் அடியே அடைந்திட்ட சடையன் இசைஞானி காதலன் திருநாவ லூர்க்கோன்”

(திருத்தொண்டத் தொகை —11.)

427. தம் உலவரான இறைவரையே தயக்குத் தோழராகக் கொண்டு, எம் இறைவனான அவரையே தம் பெரிய தோள்களைத் தழுவும் பூங்கொப்பர் போன்ற பரவை அம்மையாரிடத்துத் தூதாகச் செல்லும்படி அனுப்பிய எம்பெருமானை, சேரமான் பெருமாள் நாயனாரின் ஒப்பற்ற துணைவரான நம்பியாரூரரை, உலகத்தில் எல்லா வுயிர்களும் வாழ்வடையும் பொருட்டுச் சடையனார் பெற்றார்.

சடைய நாயனார் புராணம் முற்றும்.

356 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

77. இசைஞானியார் புராணம்

4228 ஒழியாப் பெருமைச் சடையனார் உரிமைச்
செல்வத் திருமனையார்
அழியாப் புரங்கள் எய்தழித்தார் ஆண்ட நம்பி
தனைப்பயந்தார்
இழியாக் குலத்தின் இசைஞானிப் பிராட்டியாரை
என்சிறுபுன்
மொழியாற் புகழ் முடியுமோ முடியா தெவர்க்கும்
முடியாதால்
இசைஞானியார் புராணம் முற்றிற்று.

13. வெள்ளானைச் சருக்கம்

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் துதி

4229 மூல மான திருத்தொண்டத் தொகைக்கு
முதல்வராய் இந்த
ஞாலம் உய்ய எழுந்தருளும் நம்பி தம்பி ரான்
தோழர்
காலை மலர்ச்செங் கமலக்கண் கழறிற் றறிவா
ருடன்கூட
ஆலம் உண்டார் திருக்கயிலை அணைந்தறிந்த
படியுரைப்பாம்.

77. இசைஞானி அம்மையார் புராணம்

“என்னவனாம் அரனடியே அடைந்திட்ட சடையன்
இசை ஞானி காதலன் திருவாரூர்க்கோன்”

(திருத்தொண்டத் தொகை —11.)

4228. குறைவற்ற பெருமையுடைய சடையனாரின் செல்வம் பொருந்திய மனைவியாரும், வேறு எவ்விதத்தாலும் அழியாத வலிமையுடைய முப்புரங்களை அழித்த சிவ பெருமான் ஆண்டருளிய நம்பியாரூரரைப் பெற்றவருமாகிய இழிவில்லாத உயர்வுடைய குலமான சிவவேதியரின் குலத்தில் வந்த இசைஞானிப் பிராட்டியாரை என் புல்லிய சொற்களால் புகழ முடியுமா? எனக்கு முடியாமையே அன்றி வேறு எவருக்கும் முடியாது.

இசைஞானி அம்மையார் புராணம் முற்றும்.
மன்னிய சீர்ச் சருக்கம் முற்றும்.

13. வெள்ளானைச் சருக்கம்

4229. திருத்தொண்டரின் வரலாற்றைக் கூறும் இந் நூலுக்கு மூல நூலான திருத்தொண்டத் தொகை அருளிச் செய்வதற்கு உரிமையுடைய முதல்வராக இந்த நிலவுலகம் உய்யும் பொருட்டு இங்கு எழுந்தருளி வந்த நம்பியாரூரரான தம்பிரான் தோழன், காலையில் மலரும் தன்மை கொண்ட செந்தாமரை மலர்போன்றகண்களையுடைய கழறிற்றறிவார் நாயனாருடன் கூட நஞ்சை உண்ட இறைவரின் திருக்கயிலை மலையில் சேர்ந்த வரலாற்றை அறிந்த வகையில் சொல்வோம்.

358 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

4230 படியில் நீடும் பத்திமுதல் அன்புநீரிற் பணைத்
தோங்கி
வடிவு நம்பி யாரூரர் செம்பொன்மேனி வலப்பாகக்
கடிய வெய்ய இருவினையின் களைகட்டெழுந்து
கதிர்பார்ப்பி
முடிவிலாத சிவபோகம் முதிர்ந்து முறுகி வினைந்த
தால்.

4231 ஆரம் உரகம் அணிந்தபிரான் அன்பர் அணுக்க
வன்றொண்டர்
ஈரமதுவார் மலர்ச்சேவை எழிலா ரூரில் இருக்கு
நாள்
சேரர் பெருமாள் தனைநினைந்து தெய்வப்பெரு
மான் கழல் வணங்கிச்
சாரல் மலைநா டணைவதற்குத் தவிரா விருப்பி
னுடன் போந்தார்.

4232 நன்னீர்ப் பொன்னித் திருநாட்டு நாதர் மகிழுந்
திருப்பதிகள்
முன்னி இறைஞ்சி அகன்றுபோய் முல்லைப் படப்
பைக் கொல்லைமான்
துன்னி உகைக்குங் குடக்கொங்கில் அணைந்து
தூய மதிவான்நீர்
சென்னி மிசைவைத் தவர் செல்வத் திருப்புக்
கொளியூர் சென்றடைந்தார்.

4233 மறையோர் வாழும் அப்பதியின் மாடவீதி
மருங்கணைவார்
நிறையுஞ் செல்வத் தெதிர்மனைகள் இரண்டில்
நிகழ்மங் கலவியங்கள்
அறையும் ஒலியொன் றிலில்ஒலியில் அழகாக
ஒலிவந்தெழுதலும் ஆங்கு
உறையும் மறையோர் களை இரண்டும் உடனே
நிகழ்வதென் என்றார்.

4230. இவ்வுலகத்தில் நீடிய பக்தி முதலானது. அன்பான நீரினால் பருத்து மேல் எழுந்து, நம்பியாரூரின் செம்பொன் போன்ற வனப்புடைய மேனியே தம் வடிவாகக் கடிய கொடிய இருவினைகள் என்னும் களையைக் கடிந்து. அகற்றி, மேல் ஒங்கி எழுந்து, ஞானக் கதிர்களான கதிர்களைப் பரப்பி, அழிவற்ற 'சிவபோகம்' என்னும் பலம் முதிர்ச்சி பெற்று மிகவும் விளைந்தது.

4231. மாலையாய்ப் பாம்பை அணிந்த சிவபெருமானின் அன்பரான அணுக்கம் உடைய வன்தொண்டர், குளிர்ந்த தேன் பொருந்திய மலர்கள் நிறைந்த சோலைகள் சூழ்ந்த அழகிய திருவாரூரில் ஆருக்கும நாட்களில், சேரமான் பெருமாள் நாயனாரை நினைந்து, தெய்வப் பெருமானான தியாகராயரை வணங்கி அருள் விடைபெற்றுச், சாரல்களையுடைய மலை நாட்டை அணைவதற்குத் தடுக்கலாகாத பெருவிருப்புடனே சென்றார்.

4232. நல்ல நீர் பொருந்திய காவிரி நாடான சோழ நாட்டில் இறைவர் மகிழ்ந்தருளும் தலங்களை நினைந்தும் வணங்கியும் நீங்கிப் போய், முல்லை நிலச் சார்புடைய புறவங்களில் தோட்டங்களில் மானகள் துள்ளி விளையாடுவதற்கு இடமான மேல் கொங்கு நாட்டை அடைந்து, தூய பிறையையும் கங்கையையும் தலையில் அணிந்த இறைவரின் செல்வம் நிறைந்த திருப்புக் கொளியூரைப் போய் அடைந்தார்.

(திருப்புக் கொளியூர்—அவிநாசி எனவும் திருப்புக் கொளியூர் அவிநாசி எனவும் வழங்கப்படும்.)

4233. அந்தத் தலத்தில் வேதியர் வாழும் மாடவீதியின் பக்கத்தில் செல்பவரான நம்பியாரூர், நிறையும் செல்வத்துடன் எதிர் எதிராய் அமைந்த இரண்டு இல்லங்களில், ஓர் இல்லத்தில் நிகழும் மங்கலத் தொழில்களுக்கான இயங்கலின் ஒலியும், மற்றொன்றில் அழகை ஒலியும் வந்த எழையும், அவற்றைக் கேட்டு, அங்குள்ள அந்தணர்களைப் பார்த்து மாறுபட்ட இந்த இரண்டு ஒலிகளும் ஒரே காலத்தில் நிகழ்வதற்குக் காரணம் யாது என வினவினார்

360 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

4 234 அந்த ணாளர் வணங்கி அரும் புதல்வர் இருவர்
ஐயாண்டு
வந்த ப்ராயத்தினர் குளித்த மடுவில்முதலை ஒரு
மகவை
முந்த விழுங்கப் பிழைத்தவனை முந்நூல் அணியுங்
கலியாணம்
இந்தமனைமற் றந்தமனை இழந்தார் அபுகை
என்றுரைத்தார்.

4 235 இத்தன் மையினைக் கேட்டருளி இரங்குந் திருவுள்
ளத் தினராம்
மொய்த்த முகைத்தார் வன்றொண்டர் தம்மை
முன்னே கண்டிறைஞ்ச
வைத்த சிந்தை மறையோனும் மனைவி தானும்
மகவிழந்த
சித்த சோகம் தெரியாமே வந்து திருத்தாள்
இறைஞ்சினார்.

4 236 துன்பம் அகல முகமலர்ந்து தொழுவார் தம்மை
புகழ்நாக்கி
இன்ப மைந்தன் தனைஇழந்தீர் நீரோ என்ன
எதிர்வணங்கி
முன்பு புகுந்து போனதது முன்னே வணங்க முயல்
கின்றோம்
அன்பு பழுதா காமலெழுந் தருளப் பெற்றோம்
எனத்தொழுதார்.

4 237 மைந்தன் தன்னை இழந்த துயர் மறந்து நான்வந்
தணைந்ததற்கே
ஈகை பகிழ்ந்தார் மறையோனும் மனைவி
தானும் சிறுவனையான்
அந்த முதலை வாய்நின்றும் அழைத்துக் கொடுத்தே
அவிநாசி
எந்தைபெருமான் கழல்பணிவேன் என்றார்
சென்றார் இடர்களைவார்.

4234. அந்த அந்தணர்கள் நம்பியாரூரரை வணங்கி “அரிய மைந்தர் இருவர் ஐந்து வயது உடையவர்கள் குளித்த நீர்நிலையில் ஒரு பிள்ளையை முதலை முன் விழுங்கி விடத் தப்பிப் பிழைத்த பிள்ளைக்குப் பூனூல் அணியும் மங்கலமான உபயனம் நிகழ்வது இந்த இல்லத்தில்! மற்றொரு பிள்ளையை இழந்தவரின் அழகை நிகழ்வது அந்த இல்லத்தில்!” என்று விடை கூறினர்.

4235. இந்தத் தன்மையைக் கேட்டு இரக்கம் கொண்ட திருவுள்ளத்தைக் கொண்ட பூக்கள் நிறைந்த மாலையைச் சூடிய சுந்தரரைப் பார்த்து வணங்க வேண்டும் என்றுமனம் கொண்டிருந்த அந்த வேதியரும் அவருடைய மனைவியும், தம் மகவை இழந்த உள்ள வருத்தத்தை அறியாராய் வந்து அவருடைய அடிகளை வணங்கினர்.

4236. மகனை இழந்த சோகமான துன்பம் நீங்க முகம் மலர்ந்து தொழுவவரான அந்தணனையும் அவனுடைய மனைவியையும் சுந்தரர் எதிர்நோக்கி, “இன்ப மகனை இழந்தவர் நீங்களோ?” என்று வினவினார். “அந்நிகழ்ச்சி முற்காலத்தில் நிகழ்ந்து கழிந்தது! முன்னமேயே தங்களைக் கண்டு வணங்க முயல்கின்றோம்! எங்களின் அன்பு வீண் போகாது. தாங்கள் இங்கு எழுந்தருளும் பேற்றைப் பெற்றோம்!” என்று உரைத்தனர்.

4237. “மைந்தனை இழந்த துக்கத்தையும் மறந்து நான் வந்ததன் பொருட்டே அந்தணனும் அவனுடைய மனைவியும் மனம் மகிழ்ந்தனர். அச்சிறுவனை விழுங்கிய அந்த முதலையின் வாயினின்றும் அழைத்துக் கொடுத்த பின்புதான், நான் அவிநாசியாகிய எம்பெருமானின் திருவடிகளை வணங்குவேன்!” என்று தம்மிடம் அன்பால் சென்றவரின் துன்பத்தை நீக்குபவரான நம்பியாரூரர் இவ்வாறு உரைத்தார்.

352 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 4238 இவ்வா றருளிச் செய்தருளி இவர்கள் புதல்வன்
தனைக் கொடிய
வெவ்வாய் முதலை வீழ்ந்தமடு எங்கே என்று
விலங்கிச் சேட்டு
அவ்வாழ் பொய்கைக் கரையிலெழுந் தருளி அவனை
அன்றவார்
வெவ்வாள் எயிற்று முதலைமிகாடு வருநர்
கொடுத்தார் திருப் பிதம்.
- 4239 உரைப்பார் உரை என் றெடுத்ததிருப் பாட்டு முடி
யாமுன்னுயர்ந்த
வரைப்பான் மையில்நீள் தடம்புயத்து மறலி
மைந்தன் உயிர்கொணர்ந்து
திரைப்பாய் புனவின் முதலைவயிற்றுடலிற் சென்ற
ஆண்டுகளும்
தரைப்பால் வளர்ந்த தென நிரம்ப முதலை
வாயில் தருவித்தான்.
- 4240 பெருவாய் முதலை கரையின்கண் கொடுவந்
துமிழ்ந்த பிள்ளைதனை
உருகா நின்ற தாய்ஒடி எடுத்துக் கொடுவந்
துயிரளிதக
திருவா ளுந்தன் சேவடிக்கீழ்ச் சில மறையோ
னோடுவீழ்ந்தாள்.
மருவார் தருவின் மலர்மாரி பொ டிந்தாள் விசும்பில்
வானோர்கள்.
- 4241 மண்ணி னுள்ளார் அதிசயித்தார் மறையோ
ரெல்லாம் உத்தரியம்
விண்ணில் ஏற விட்டார்த்தார் வேதநாதம்
மிக்கெழுந்தரு
அண்ண லாரும் அ விநாசி அரனார் தம்மை
அருமறையோன்
கண்ணின் மணியாம் பதல்வனையும் கொண்டு
பணிந்தார் காசினிபிமல்,

4238. இங்ஙனம் சுந்தரர் உரைத்து “இவர்களின் புதல்பனைக் கொடிய கூர்மையான வாயுடைய முதலை விழுங்கிய நீர்நிலை எங்கே உள்ளது?” என்று கேட்டு அறிந்து, அந்த ஆழமான பொய்கையின் கரையில் சென்றருளி, அம்மைந்தனை அன்று முன்னாளில் விழுங்கிய கூரிய வாள் போன்ற பற்களையுடைய முதலை மீளக் கொண்டு வருவதற்குத் திருப்பதிகம் பாடிடலானார்.

4239. பாடும் அப்பதித்தில் ‘உரைப்பார் உரை’ எனத் தொடங்கிய திருப்பாட்டு முடிவதற்கு முன்பே, உயர்ந்த மலையின் தன்மைபோல் நீண்ட பெரிய தோள்களையுடைய கூற்றுவன் மகனின் உயிரைக் கொண்டு வந்து அலைகளையுடைய நீரில் முதலையின் வயிற்றில், நிலத்தில் இருந்து வளர்ந்தது போல் கழிந்த இரண்டு ஆண்டு (வளர்ச்சியும்) உடலில் நிரம்ப, முதலையின் வாயில் வரச் செய்தான்.

4240. பெரிய வாயினின்றும் முதலை கரையில் கொணர்ந்து உமிழ்ந்த அந்த மைந்தனை, அன்பு மேலிட்டால் உள்ளம் உருகிய தாய் ஓடிப்போய், எடுத்துக் கொண்டு வந்து உயிரைத் திரும்பத் தந்த நம்பியாருரின் சேவடியின் கீழ் சைவ ஒழுக்கம் மிக்க மறையவனுடனும் வீழுந்து வணங்கினாள். தேவர்கள் வானத்தில் தேவ தாருவின் மலர்களைச் சொரிந்தனர்.

4241. மண் உலகத்தில் உள்ளவர் அதைக் கண்டு வியப்புக் கொண்டனர். அந்தணர் அனைவரும் தம் உத்தரியங்களை வானத்தில் வீசி எறிந்து ஆரவாரம் செய்தனர். வேத ஒலி மிக்கு எழுந்தது! நம்பியாருரரும் அவிநாசி சிவபெருமானைக் கரிய அந்தணரின் கண்மணி போன்ற மகனையும் அழைத்துக் கொண்டு போய்ப் பணிந்தார்.

(சுந்தரர் பாடிய பதிகம் ‘ஏற்றான்’ எனத் தொடக்கம் உடையது.)

364 [] திருத்தொண்டர் புராணம்

- 4242 பரவும் பெருமைத் திருப்பதிகம் பாடிப் பணிந்து
போந்தன்பு
விரைவு மறையோன் காதலனை வெண்ணூல் பூட்டி
அண்ணலார்
முரசம் இயம்பக் கலியாணம் முடித்து முடிச்சே
ரலர்தம்பால்
குரவ மலர்ப்பூந் தண்சோலை குலவு மலைநா
டணைகின்றார்.
- 4243 சென்ற சென்ற குடபுலத்துச் சிவனார் அடியார்
பதிகள் தொறும்
நன்று மகிழ்வுற் றின்புற்று நலஞ்சேர் தலமுங்
கானகமுந்
துன்று மணிநீர்க் கான்யாறும் துறுகற் சுரமுங்
கடந்தருளிக்
குன்ற வளநாட் டகம்புகுந்தார் குலவும் அடியேன்
அகம் புகுந்தார்.
- 4244 முன்னாள் முதலை வாய்ப்புக்க மைந்தன் முன்போல்
வரமீட்டுத்
தென்னா ரூரர் எழுந்தருளா நின்றார் என்று
சேரர் பிரார்க்கு
அந்நாட்டரனார் அடியார்கள் முன்னே ஓடி
அறிவிப்பப்
பொன்னார் கிழியும் மணிப்பூணுங் காசுந்தாசும்
பொழிந்தளித்தார்.
- 4245 செய்வ தொன்றும் அறியாது சிந்தை மகிழ்ந்து
களி கூர்ந்து என்
ஐயன் அணைந்தான் எனை ஆளும் அண்ணல்
அணைத்தான் ஆரூரிற்
சைவன் அணைந்தான் என் துணையாம் தலைவன்
அணைந்தான் தரணிஎலாம்
உய்ய அணைந்தான் அணைந்தான் என்றோகை
முரசஞ் சாற்றுவித்தார்.

4242. துதிக்கும் தன்மையுடைய திருப்பதிகத்தைப் பாடித் திருக்கடைக் காப்புச் சாத்தி வணங்கி, வெளியே வந்து பெருமையுடைய சுந்தரர், தம்மிடம் அன்புடைய வேதியரின் மகனைப் பூணூல் அணிவித்து, முரசுகள் ஒலிக்க உபநயன மங்கலம் முடித்து, முடிமன்னரான சேரனாரிடத்துச் சேர்வதற்கு நல்ல மணம் கொண்ட மலர்கள் நிறைந்த குளிர்ந்த சோலைகள் மிக்க மலை நாட்டை நோக்கிச் செல்லலானார்.

4243. அடியேனின் உள்ளத்தில் குடிபுகுந்தவரான நம்பியாரூரர், மேற்குத் திசில் உள்ள நாட்டில் போய் அங்கங்குச் சிவபெருமான் அடியவர் உள்ள பதிகள் தோறும் மிகவும் மகிழ்ந்து இன்பம் அடைந்து, நன்மையுடைய தலங்களுக்கும், நிரம்பிய மணிகளையுடைய நீர் பொருந்திய காட்டாறுகளையும், துறுகல் சுரங்களையும் கடந்து சென்று வளமுடைய மலை நாட்டுக்குள் புகுந்தார்.

4244. 'முன் நாளில் முதலையால் விழுங்கப்பட்ட மைந்தனை முன்போல் உயிர் பெற்று வர மீட்டுத் தந்த என் ஆரூர் வருகின்றார்' என்று அறிந்து, அந்த நாட்டில் உள்ள சிவனடியார்கள் ஓடிச்சென்று சேரமான் பெருமாளுக்கு அறிவிக்கவே, அங்ஙனம் அறிவித்தவர்களுக்கெல்லாம் சேரமான், பொற்கிழியும் மணிப் பூண்களும் துணியும் மழை போல் மிகுதியாய்த் தந்தார்.

4245. செய்வது இன்னது என்று ஒன்றும் தோன்றாமல் உள்ளத்தில் மிக்க மகிழ்ச்சி மேலிட்டு, "என் ஐயனான நம்பியாரூரர் வந்தணைந்தார்! என்னை ஆட்கொள்ளும் பெருமையுடையவர் வந்து அணைந்தார். திருவாரூரில் மகிழ்ந்தருளும் சைவப் பெருமகனார் வந்து அணைந்தார். என் துணைவரான தலைவர் வந்து சேர்ந்தார். உலகம் எல்லாம் உய்யும் பொருட்டு இவ்வுலகில் தோன்றிய நம்பி வந்து அணைந்தார்" எனப் பலவாறு எடுத்துச் சொல்லி, உவகை முரசத்தை எங்கும் அறையுமாறு செய்வித்தார்.

366 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 4246 பெருகு மதிநூல் அபைச்சர்களை அழைத்துப்
பெரியோர் எழுந்தருளப்
பொருவில் நகரம் அலங்கரித்துப் பண்ணிப் பயணம்
புறப்படுவித்து
அருவி மதமால் யானையினை அணைந்து
மிசைகொண் டரசர்பெருந்
தெருவு கழிய எதிர்வந்தார் சேரர் குலம் உய்ந்
திடவந்தார்.
- 4247 மலைநாட் டெல்லை யுட்புகுத வந்த வன்றொண்
டரை வரையில்
சிலைநாட் டியவெல் கொடித்தானைச் சேரர்
பெருமான் எதிர்சென்று
தலைநாட் கமலப் போதனைய சரணம் பணியத்
தாவிப்பல
கலைநாட் டமுத ஆரூர் தாமுந் தொழுது
கலந்தனரால்
- 4248 சிந்தை மதிமுஞ் சேரவனார் திருவா ரூர்
எனுமிவர்கள்
தந்த மணிமே னிகள்வேறாம் எனினும் ஒன்றாந்
தன்மையராய்
முந்த எழுங் ளா தலிற்றொழுது முயங்கு உதியர்
முதல்வேந்தர்
எந்தை பெருமான் திருவாரூர்ச் செல்வம் வினவி
இன்புற்றார்.
- 4249 ஒருவர் ஒருவ ரிற்கலந்து குறைபா டின்றி
உயர் காதல்
இருவர் நண்பின் செயல்கண்ட இரண்டு திறத்து
மாந்தர்களும்
பெருகு மகிழ்ச்சி கலந்தார்த்தார் பெருமான்
தமிழின் பெருமானை
வருகை வரையில் மிசைஏற்றித் தாம்பின் மதிவெண்
குடைகவித்தார்.

4246. பெருகும் மதிநூல் வல்ல அமைச்சர்களை வரவழைத்து, பெரியவரான நம்பியாரூரர் எழுந்தருளுவதற்காக அந்த நகரத்தை அலங்கரித்துப் பயணம் புறப்படச் செய்து, அருவிபோல் பாயும் மதத்தையுடைய யானையைச் சேர்ந்து, அதன்மீது சேரர் குலம் உயர்ந்திடத் தோன்றிய சேரலனார் அமர்ந்து, மன்னர்களின் பெருந்தெரு கழிந்திட, எதிர்கொள்ளும் பொருட்டு வந்தார்.

4247. மலைநாட்டு எல்லைக்குள் புரும்படி வந்த சுந்தரரை, மேருமலையின் உச்சியில் தம் விற்கொடியைப் பொறித்த வெற்றிக் கொடியையும் படைகளையும் உடைய சேரமான் எதிர்கொண்டு சென்று அன்று மலர்ந்த தாமரை மலர் போன்ற அடிகளை வணங்க, குற்றம் அற்ற அமுத மயமான பல கலைகளை நாட்டும் சுந்தரரும் எதிர் தொழுது கூடினார்.

4248. உள்ளம் மகிழும் சேரமான் பெருமானும் திருவாரூர் நம்பியும் என்னும் இருவரின் அழகிய மேனிகள் வேறாக இருந்தும், ஒன்றே ஆகும் தன்மை உடையவராய் மூற்பட்டு எழுகின்ற பெருவிருப்பத்தினால், தொழுது தழுவிக்கொண்ட பின்பு, சேரர் குலத்து வந்த முதன்மை பெற்ற மன்னரான சேரமான் பெருமாள் எம்பெருமானின் திருவாரூரின் சிறப்பான நன்மைகளைக் கேட்டு இன்பம் எய்தினார்.

4249. ஒருவர் ஒருவருக்குள்ளே உள்ளம் கலந்து எவ்வுகையான குறைவும் இல்லாமல் உயர்வான பெருவிருப்பம் உடைய இருவரின் நட்புச் செயலைக் கண்ட இரு பக்கத்தில் உள்ள மக்களும், பெருமகிழ்ச்சி அடைந்து ஆரவாரம் செய்தனர். சேரமான் பெருமாள் நம்பியைத் தாம் ஏறி வந்த யானையின் மீது ஏற்றித் தாம் அவர் பின்னே அமர்ந்து முழுமதி போன்ற வெண்கொற்றக் குடையைப் பிடித்தார்.

368 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 4250 உதியர் பெருமாள் பெருஞ்சேனை ஓதங் கிளர்த்த
தென ஆர்ப்பக்
கதிர்வெண் திருநீற் றன்பர்குழாம் கங்கை கிளர்ந்த
தென ஆர்ப்ப
எதிர்வந் திறைஞ்சும் அமைச்சர் குழாம் ஏறும்
இவுளித் துகள் ஆர்ப்ப
மதிதங் கியமஞ் சணிஇஞ்சி வஞ்சி மணிவாயிலை
அணைந்தார்.
- 4251 ஆரண மொழிகள் முழங்கிட ஆடினர் குணலைகள்
அந்தணர்
வாரண மதமழை சிந்தின வாசிகள் கிளரொளி
பொங்கின
பூரண கலகம் மலிந்தன பூமழை மகளிர்
பொழிந்திடும்
தோரண மறுகு புகுந்தது தோழர்கள் நடவிய
குஞ்சரம்.
- 4252 அரிவையர் தெருவில் நடம்பயில் அணிகிளர் தளிரடி
தங்கிய
பரிபுர வொலிகள் கிளர்ந்தன பணைமுர சொலிகள்
பரந்தன
சுரிவளை நிரைகள் முரன்றன துணைவர்கள்
இருவரும் வந்தணி
விரிதரு பவன நெடுங்கடை விறல்மத கரியின்
இழிந்தனர்.
- 4253 நூநறு மலர்தர ளம்பொரி தூவிமுன் இருபுடையின்
கணும்
நான்மறை முனிவர்கள் மங்கல நாமநன் மொழிகள்
விளம்பிட
மேனிறை நிழல்செய வெண்குடை வீசிய
கவரிமருங்குற
வானவர் தலைவரும் நண்பரும் மாளிகை நடுவு
புகுந்தனர்.

வெள்ளாணைச் சருக்கும் . □ 369

4250. சேரரின் பெரும்படை கடல் கிளர்ந்ததைப் போல் ஆரவாரிக்க, ஒளி வீசும் வெண்மையான திருநீற்றை அணிந்த அன்பர் கூட்டம் கங்கையாறு முழுகி எழுந்ததைப் போல் ஆரவாரம் செய்ய, எதிரே வணங்கும் அமைச்சர் கூட்டங்கள் ஏறிவரும் குதிரைகளின் காலிலிருந்து எழும் மண் தூசி எங்கும் எழுந்து பரவ, சந்திரன் தவழும் மேகங்கள் படியும் மதில்களையுடைய வஞ்சி நகரத்தின் அழகான வாயிலை அவ்விருவரும் அடைந்தனர்.

4151. மறை மொழிகளைச் சொல்லும் ஒலி முழங்க, மறையவர் குணலைக் கூத்தாடினர்; யானைகள் மழை போல மதநீரைச் சொரிந்தன; குதிரைகள் விளங்கும் ஒளிகள் வீசின; நிறை குடங்கள் எங்கும் மலர்ந்திருந்தன; மங்கலப் பெண்கள் பொழியும் பூ மழை பொழிகின்ற தோரணம் நிறைந்த தெருவில் தோழர்கள் ஊர்ந்து வந்த யானை புகுந்தது!

4252. வீதியில் ஆடற் பெண்கள் நடம் பயில்கின்ற அணிகள் ஒலிக்கும் தளிர் போன்ற பாதங்களில் பொருந்திய சிலம்புகளின் ஒலிகள் மேல் எழுந்து ஒங்கின. பெரிய முரசுகளின் ஒலிகள் பரந்தன. சுழியுடைய சங்குக் கூட்டங்கள் வரிசையாக ஒலித்தன. நண்பர்கள் இருவரும் வந்து அழகு விரிந்த அரண்மனையின் நீண்ட வாயிலில் தாம் செலுத்தி வந்த வலிமை மிக்க யானையினின்றும் இறங்கினர்.

4253. தூய்மையான மலர்களையும் முத்துக்களையும் பொரியையும் தூய் முன்னே இரண்டு பக்கங்களிலும் நான் மறைகளில் வல்ல முனிவர்கள் மங்கலமுடைய நல்ல சொற்களைச் சொல்ல, மேலே வெண்கொற்றக் குடை நிறைந்த நிழல் பரப்ப, வெண்சாமரைகள் பக்கங்களில் வீசப்பட, சேரமானும் நம்பியாரூரரும் அரண்மனையின் நடுவே புகுந்தனர்.

4254 அரியணை யதனில் விளங்கிட அடல்மழ ன்டைஎன
நம்பியை
வரிமலர் -அமளி அமர்ந்திட மலையர்கள் தலைவர்
பணிந்துபின்
உரிமைநல் வினைகள் புரிந்தன உரைமுடிவி வென
முன்செய்து
பரிசனம மனமகி மும்படி பலபட மணிநிதி
சிந்தினர்.

4255 இன்ன தன்மையில் உதியர்கள் தலைவர்தாம்
இடர்கெட முனைப்பாடி
மன்னர் தம்முடன் மகிழ்ந்தினி துறையுநாள்
மலைநெடு நாட்டெங்கும்
பன்ன கப்புனை பரமர்தந் திருப்பதி பலவுடன்
பணிந்தேத்திப்
பொன்னெ டுந்தட மூதெயில் மகோ தையிற்
புகுந்தனர் வன்றொண்டர்.

4256 ஆய செய்கையில் நாள்பல கழிந்தபின் அரசர்கள்
முதற் சேரர்
தூய மஞ்சனத் தொழிலினின் தொடங்கிடத்
துணை வராம் வன்றெண்டர்
பாயகங்கைகூழ் நெடுஞ்சடைப் பரமரைப்
பண்டுதாம் பிரிந்தெய்தும்
சேய நன்னெறி குறுகிடக் குறுகினார் திருவஞ்சைக்
களந்தனனில்.

4257 கரிய தண்டர்தங் கோயிலை வலங்கொண்டு
காதலாற் பெருகன்பு
புரியும் உள்ளத்தர் உள்ளணைந் திறைவர்தம்
பூங்கழலிணைபோற்றி
அரிய செய்கையில் அவனியில் விழுந்தெழுந்
தலைப்புறும் மனைவாழ்க்கை
சரிய வேதலைக் குத்தலை மாலைஎன் றெடுத்தனர்
தமிழ்மாலை.

4254. நம்பியாரூரரை அரியணையில் வண்டுகள் மொய்த்த மலர்கள் பரப்பிய பூந்த விசில் காளை போல விளக்கம் பொருந்த வீற்றிருக்கும்படி மலை நாட்டவருக்கு மன்னரான சேரா வணங்கி வேண்டிக் கொண்டபின்பு, விரும்பியனவான நல்ல பூசகனைச் சொல் அளவில் அடங்காதா எனனுமாறு முன்ன செய்து, பரிவாரத்தினர் மகிழும்படி பலவாறாக மணிகளை வாரித் தந்தார்.

4255. இவ்வாறான தன்மையில் சேராக்குத் தலை வரான கழறிற்றறிவார் சூன்பம் நீங்கும்படி திருமுனைப் பாடி நாட்டின் மன்னரான நம்பியாரூரருடன் மகிழ்வுடன் இனிமையாய்க் கூடியிருக்கும் நாளில், வந்தொண்டர், நீண்ட மலை நாட்டில் எங்கும் உள்ள பதிகள் பலவற்றையும் சேரமானுடனே சென்று பணிந்து துதித்துப் பொன்னால் ஆன நீண்ட பெரிய மதில் சூழ்ந்த மகோதை என்ற நகரனுள் வந்து புகுந்தார்.

4256. இத்தகைய செய்கையால் பல நாட்கள் கழிந்த பின்பு, ஒருநாள், முடியுடை வேந்தருள் முதலில் வைத்து எண்ணப்படுகின்ற சேரர் தூய திருமஞ்சனம் செய்தருளும் தொழிலில் தொடங்கிட, அவருடைய தோழரான வந்தொண்டர், பரந்த கங்கையைச் சூழ்ந்து முடித்த நீண்ட சடையுடைய சிவபெருமானை முன்னை நிலையில் தாம் பிரிந்து போந்து இந்த வுலகத்தில், வந்த தூரமான நல்ல நெறியானது முடியும் எல்லை வரத், திருவஞ்சைக் களத்தை அடைந்தார்.

4257. கருமையான கழுத்தையுடைய சிவபெருமானின் கோயிலை வலமாக வந்து, பெருங்குப்பம் மிக்கு ஒங்குதலால், பெருகிய அன்பு நிலையே சிந்தனை முழுதும் இடங்கொள்ளப் பெற்ற சுந்தரர், உள்ளே சேர்ந்து, சிவபெருமானின் பூப்போன்ற திருவடிகள் இரண்டையும் துதித்து அரிய செயலால் நிலத்தில் விழுந்து எழுந்து, அலைத்தல் பொருந்திய இவ்வுலக இல்லற வாழ்க்கை தம்மை விட்டு நீங்கவே 'தலைக்குத் தலை மாலை' என்று, தமிழ் மாலையாம் திருப்பதிகத்தைப் பாடத் தொடங்கினார்.

372 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 4258 எடுத்த அத்திரு பதிகத்தின் உட்குறிப்பு இவ்வுல
கிளிற்பாசம்
அடுத்த வாழ்க்கையை அறுத்திட வேண்டும் என்று
அன்பர் அன் பிளிற்பாடக்
கடுத்த தும்பிய கண்டர்தங் கயிலையிற் கணத்தவ
ருடன்கூடத்
தடுத்த செய்கைதான் முடிந்திடத் தங்கழற்
சார்புதந் தளிக்கின்றார்.
- 4259 மன்ற வந்தரு மிடைந்தபூங் கயிலையில் மலைவல்லி
யுடன்கூட
வென்றி வெள்விடைப் பாகர்தாம் வீற்றிருந்
தருளிய பொழுதின் கண்
ஒன்று சிந்தைநம் மூரனை உம்பர்வெள் ளானையின்
உடனேற்றிச்
சென்று கொண்டிங்கு வாரும்என்றயன்முதற்
நேவர்கட் கருள்செய்தார்.
- 4260 வான நாடர்கள் அரிஅயன் முதலினோர்
வணங்கிமுன் விடைகொண்டு
தூந் லந்திகழ் சோதிவெள் ளானையுங்
கொண்டுவன் றொண்டர்க்குத்
தேன லம்புதண் சோலைகூழ் மகோதையில்
திருவஞ்சைக் களஞ்சேரக்
காணி லங்கொள வலங்கொண்டு மேவினார்
கடிமதில் திருவாயில்.
- 4261 தேவர் தங்குழாம் நெருங்கிய வாய்தலில் திருநாவ
லூரர்தம்
காவல் மனைரும் புறப்பட எதிர்கொண்டு
கயிலைவீற்றிருக்கின்ற
பூவ லம்புதண் புணர்சடை முடியவர் அருளிப்பாடு
எனப்போற்றி
ஏவல் என்றபின் செய்வதொன் றிலாதவர்
பணிந்தெழுந் தெதிரேற்றார்.

4258. அவ்வாறு பாடத் தொடங்கிய பதிகத்தின் உட்குறிப்பு இந்த வலகத்தில் பாசத் தொடர்புள்ள வாழ்க்கையை அறுத்திட வேண்டும் என்று கொண்டு அன்பரான சுந்தரர் அன்புடன் பாட, நஞ்சு மிக்கு விளங்கும் கழுத்தை யுடைய சிவபெருமான் தம் திருக்கயிலையில் சிவகணத்தவர் கூட, இருக்கும்படி முன்பு தடுத்து உலகத்தில் தோன்றும்படி ஆணையிட்ட செய்கையின் அளவு முடிந்திடத் தம் திருவடிச் சார்பினைத் தந்தருள்பவராய்.

(திருவஞ்சைக் களத்தில் சுந்தரர் பாடியது 'தலைக்குத் தலை மாலை' என்ற தொடக்கம் உடைய பதிகமாகும்.)

4259. மணமுடைய அழகிய மரங்கள் நெருங்கிய திருக்கயிலாயத்தில் உமையம்மையாருடன் கூட, வெற்றியுடைய வெண்மையான காளைபூர்தியினர் எழுந்தருளியிருந்த போது, "நம்முடன் ஒன்றுபட்ட சிந்தனையுடைய நம் நம்பியாரூரரைத் தேவரின் வெள்ளை யானையுடன் சென்று அதன்மீது ஏற்றிக் கொண்டு இங்கு வாருங்கள்" என்று நான்முகன் முதலான தேவர்களுக்கு ஆணையிட்டருளினார்.

4260. அத்தகைய அருளாணையைக் கேட்ட தேவர்களும், திருமால் நான்முகன் முதலியவர்களும் இறைவரை முன் வணங்கி விடை பெற்று, சுந்தரருக்காகத் தூய நன்மை விளங்கும் ஒளியுடைய வெள்ளை யானையையும் உடன் கொண்டு தேன் சிந்தும் சோலைகள் சூழ்ந்த மகோதை நகரத்தில் திருவஞ்சைக் களத்தைச் சேர அணையும் போது, கால் நிலத்தில் பொருந்த, வலமாக வந்து காவலையுடைய மதில் திருவாயிலை அணுகினர்.

4261. இங்ஙனம் தேவர் கூட்டங்கள் வந்து நெருங்கிய வாயிலின் வழியே, திருநாவலூர் மன்னவரான நம்பியாரூரரும் தம் வழிபாடு நிறைவறிய பின்பு வெளியே வர, எதிராகொண்டு திருக்கயிலையில் வீற்றிருக்கின்ற கொன்றையணிந்த சிவபெருமானின் ஆணையாகும் என்று கூறித் துதித்து, 'இஃது அயருடைய ஏவல்!' என்று கூறியபின், வேறு செயல் ஒன்றும் இல்லாதவராய் வணங்கி எழுந்து எதிராக வந்த அந்த ஆணைக்கு உடன் பட்டார்.

374 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

4262 ஏற்றதொண்டரை அண்டர்வெள் ளானையின்
எதிர்வலங் கொண்டேற்ற
நாற்ற டங்கடல் முழக்கென ஐவகை நாதம்
தெழுந்தார்ப்பப்
போற்றி வானவர் பூமழை பொழிந்திடப்
போதுவார் உயிரெல்லாம்
சாற்று டாற்றங்கள் உணர்பெருந் துணைவரை
மனத்தினிற் கொடுசார்ந்தார்.

4263 சேரர் தம்பிரான் தம்பிரான் தோழர்தஞ் செயலறிந்
தப்போதே
சார நின்றதோர் பரியனை மிசைக்கொண்டு
திருவஞ்சைக் களஞ்சார்வார்
வீர வெண்களி றுகைத்துவிண்மேற் செலும்
மெய்த்தொண்டர் தமைக்கண்டார்
பாரில் நின்றிலர் சென்றதம மனத்தொடு பரியும்
முன் செலவிட்டார்.

4264 வீட்ட வெம்பரிச் செவியினிற் புவிமுதல் வேந்தர்தாம்
விதியாலே
இட்ட மாஞ்சிவ மந்திரம் ஓதலின் இருவிகம்
பெழப்பாய்ந்து
மட்ட லர்ந்தபைநீதெரியல்வன் றொண்டர்மேல்
கொண்டமா தங்கத்தை
முட்ட எய்திமுன் லேவலங்கொண்டு சென்றது
மற்றதன் முன்னாக.

4262. இறைவரின் ஆணையை ஏற்றுக்கொண்ட தொண்டரான நம்பியாரூரரை எதிர் வலம் செய்து வணங்கித் தாம் கொணர்ந்த வெள்ளை யானையின் மீது ஏற்ற. நான்கு திச்குகளிலும் உள்ள பெரிய கடல்களின் ஒலியைப் போன்று ஐந்து வகைத் துந்துபிகளும் எழுந்து ஒலிக்க, வணங்கித் தேவர்கள் பூமழை பொழிய, செல்ப வரான நம்பியாரூரர் எல்லா வயிர்களும் கழறிய சொற்களை அறிபவரான தம் பெருந்தோழரான சேரமான் பெருமாள் நாயனாரைத் தம் உள்ளத்துள் எண்ணிய வண்ணமே சேர்ந்தார்.

1263. சேரமான் பெருமாள், தம்பிரான் தோழரான சுந்தரரின் செயலை அறிந்து கொண்டு அப்போதே, சார நின்றதான ஒரு குதிரையின் மேற்கொண்டு திருவஞ்சைக் களத்தைச் சார்வாராக, வீரமுடைய வெள்ளை யானையைச் செலுத்தி வானத்தின் மீது செல்லும் உண்மைத் தொண்டரான சுந்தரரைக் கண்டார். நிலத்தில் நிற்க லாற்றாதவராய்த் தமக்கு முன் விரைவாய்ப் போன தம் உள்ளத்துடன் குதிரையும் முன்னால் செல்லும்படி செலுத்தினார்.

4264. அவ்வாறு செலுத்தப்பட்ட விருப்பமுடைய குதிரையின் காதில் நில மன்னருள் முதன்மை பெற்ற மன்னரான சேரர் விதிப்படி இட்டமாம் சிவ மந்திரத்தை ஒதினார். ஆதலால், பெரிய வானத்தில் எழும்பப் பாய்ந்து சென்று, மணம் பொருந்த மலர்ந்த மலர்களையுடைய பசுமையான மாலையணிந்த வன்றொண்டர் மேல் கொண்ட வெள்ளை யானையை அணுகச் சென்று சேர்ந்து முதலில் வலமாய் வந்து பின் அந்த யானையின் முன் சென்றது.

376 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

4265 உதயர் மன்னவர் தம்பெருஞ் சேனையின்
உடன்சென்ற படைவீரர்
கதிகொள் வாசியிற் செல்பவர் தம்மைத் தங்கட்.
புலப் படுமெல்லை
எதிர்வி சும்பினிற் கண்டுபின் கண்டிலர் ஆதலின்
எல்லாருங்
முதிரும் அன்பினில் உருவிய சுரிகையால்
முறைமுறை வீழ்த்தார்.

4266 வீர யாக்கையை மேல்கொண்டு சென்றுபோய்
வில்லவர் பெருமானைச்
சார முன்சென்று சேவக மேற்றனர் தனித்
தொண்டர் மேல்கொண்ட
வாரும் மும்மதத் தருவி வெள்ளானைக்கு வயப்பரி
முன்வைத்துச்
சேரர் வீரருஞ் சென்றனர் மன்றவர் திருமலைத்
திசைநோக்கி.

4267 யானை மேல்கொண்டு செல்கின்ற பொழுதினில்
இமையவர் குழாமென்னும்
தானை முன்செலத் தானெனைமுன் படைத்தான்
எனுந் தமிழ்மாலை
மான வன்றொண்டர் பாடிமுன் னனைந்தனர்
மதிநதி பொதிவெனத்
தேனலம்புதண் கொன்றையார் திருமலைத்
தென்றிசைத் திருவாயில்.

4265 சேரமான் பெருமாள் நாயனாரின் பெரும் பட்டையுடனே போன படைவீரர்கள் மிக்க வேகத்தில் வாவின் மீது செல்கின்ற தம் மன்னரைத் தம் கண்ணிற்குப் புலப்படுகின்ற எல்லை அளவும் வானத்தில் கண்டு, அதன் பின் காணாதவர் ஆயினர். ஆதலால் எல்லாரும் அவரிடம் வைத்த மிக்க அன்பினாலே உருவிய தம் உடை வாளினாலே முறை முறையாய்த் தம் உடலை வீழ்த்தினர்.

4266. அவ்வீரர்கள் நுண்ணிய தம் வீர உடலை மேற் கொண்டு சென்று சேரர் பெருமானைச் சார முன்னே போய் அவரது பணியை ஏற்றனர். ஒப்பில்லாத பெருந்தொண்ட ரான சுந்தரர் மேல் கொண்ட மும்மதம் அருவியாய்ப் பாய்கின்ற வெள்ளை யானைக்குக் கொற்றக்குதிரை முன்னே செல்ல, சேவகர்களின் வீரர் தலைவரான சேரமானும் அம்பல வாணரின் கயிலைத் திருமலையின் திக்கை நோக்கிச் சென்றனர்.

4267. வெள்ளை யானையின் மீது ஏறிச் செல்கின்ற போது, வானவர் கூட்டம் என்னும் படை முன்னே செல்லத் 'தான் எனை முன் படைத்தான்' எனத் தொடங்கும், தமிழ்மாலையைச் சுந்தரர் பாடித் தேன் சிந்தும் குளிரந்த கொன்றை மலர் சூடிய இறைவரின் திரு மலையின் தெற்குத் திக்கு வாழ்வின் முன் போய்ச் சேர்ந்தனர்.

(‘தான் எனைப் படைத்தான்’ என்பது சுந்தரர் திருநொடித்தான் மலையில் — திருக்கயிலை மலையில் — பாடிய பதிகம்.)

878 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 4268 மாசில் வெண்மைசேர் பேரொளி உலகெலாம்
மலர்ந்திட வளர்மெய்ம்மை
ஆசில் அன்பர்தஞ் சிந்தைபோல் விளங்கிய
அணிசிலார் மணிவாயில்
தேச தங்கிய யானையும் புரவியும் இழிந்துசே
ணிடைச்செல்வார்
ஈசர் வென்விமா மலைத்தடம் பலகடந் தெய்தினர்
மணிவாயில்.
- 4269 அங்கண் எய்திய திருஅணுக் கன்திரு வாயிலின்
அடற்சேரர்
தங்கள் காவலர் தடையுண்டு நின்றனர் தம்பிரான்
அருளாலே
பொங்கு மாமதம் பொழிந்தவெள் ளானையின்
உட்பர்போற் றிடப்போந்த
நங்கள் நாவலுர் காவலர் நண்ணினார்
அண்ணலார் திருமுன்பு.
- 4270 சென்று கண்ணுதல் திருமுன்பு தாழ்ந்துவீழ்ந்
தெழுந்துசேணிடைவிட்ட
கன்று கோவினைக் கண்டணைந்தது எனக்
காதலின் விரைந்தெய்தி
நின்று போற்றிய தனிப்பெருந் தொண்டரை
தேரிழை வலப்பாகத்
தொன்றும் மேனியர் ஊரனே வந்தனை என்றனர்
உலகுய்ய.
- 4271 அடிய னேன்பிழை பொறுத்தெனை ஆண்டுகொண்
டத்தொடக் கினைநீக்கி
முடிவி லாநெறி தரும்பெருந் கருணைஎன்
தரத்ததோ என்முன்னர்ப்
படியும் நெஞ்சொடு பன்முறை பணிந்தெழும்
பரம்பரை ஆனந்த
வடிவு நின்றது போன்றின்ப வெள்ளத்து மலர்ந்தனர்
வன்றொண்டர்.

4268. குற்றம் இல்லாத வெண்ணிறத்துடன் கூடிய திருநீறு போன்ற பேரொளி உலகம் எல்லாம் விரிய, வளரும் மெய்மையான குற்றம் அற்ற அன்பின் உள்ளம் போல் விளங்கிய அழகு மிக்க மலையின் அந்த வாயிலில் ஒளியிணையுடைய யானையினின்றும் குதிரையினின்றும் முறையே இருவரும் இறங்கி, நெடுந்தொலைவு செல்பவராகி இறைவரின் பெரிய வெண்மையான மலையின் இடங்கள் பல வற்றையும் கடந்து அழகிய மணிவாயிலில் வந்து அடைந்தனர்.

4269. அங்குச் சேர்பவரான, திரு அணுக்கன் திருவாயிலில், சேரமான் பெருமாள் உள்ளே செல்லாமல் தடுக்கப்பட்டு நின்றனர். பொங்கும் கரிய மதநீர் பொழிந்த வெள்ளை யானையின் மேல் இறைவரின் திருவருளால் வானவர் சூழ்ந்து போற்ற வந்த நம் பெருமானான நாவலூர்த் தலைவரான சுந்தரர் இறைவரின் திருமுன்பு சேர்ந்தார்.

4270. உள்ளே போய் இறைவரின் திருமுன்பு தொழுது விழுந்து வணங்கிப் பின் எழுந்து, நீண்ட காலம் நீளிட விட்ட ஆன் கன்று தன் தாய்ப் பசுவைக் கண்டு ஆர்வம் பொருந்த அணைவதைப் போல் விரைவாகச் சென்று, நேர்நின்று துதித்த ஒப்பில்லாத பெரிய அத்திருத் தொண்டரான நம்பியாரூரைப் பார்த்து உமையம்மை பொருந்திய பாகரான சிவபெருமான், “நம்பி ஆரூர்! உலகு உய்ய வந்தனையோ!” என்று வினவினர்.

4271. “அடியேன் செய்த பிழையைப் பொறுத்து என்னை ஆட்கொண்டு, பிழையால் போந்த அந்தத் தொடர்பை நீக்கி, முடிவில் மீளாத நெறியான திருவடிப் பேற்றைத் தரும் தங்களது பெருங்கருணையானது என் சிறிய தகுதிக்குத் தக்கதோ?” எனத் துதித்துத் திருமுன்பு, படியும் உள்ளத்துடன் பலமுறையும் பணிந்து எழுகின்ற தொடர்ச்சியாய் வரும் ஆனந்தமே ஒரு வடிவெடுத்து நின்றது போல் இன்ப வெள்ளத்தில் ஆழ்ந்து வன்மொண்டர் பெருமான் திளைத்தார்.

380 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

4272 நின்ற வன்ஹொண்டர் நீரணி வேணிய நின்மலர்க்
சுழல்சாரசி
சென்று சேரலன் திருமணி வாயிவின் புறத்தினன்
எனச் செப்பக்
குன்ற வில்லியார் பெரியதே வரைச்சென்று
கொணர்கென அவரெய்தி
வென்றி வானவர்க்கு அருளிப்பாடு என அவர்
கழல்தொழ விரைந்தெய்தி.

4273 மங்கை பாகர்தந் திருமுன்பு சேய்த்தாக வந்தித்து
மகிழ்வெய்திப்
பொங்கும் அன்பினிற் சேரலர் போற்றிடப் புதுமதி
அலைகின்ற
கங்கை வார்சடைக் கயிலைநா யகர்திரு முறுவலின்
கதிர்காட்டி
இங்கு நாம்அழை யாமைநீ எய்திய தென்ன
அருள்செய்தார்.

4274 அரசர் அஞ்சலி கூப்பிநின்று அடியனே ஆரூர்
கழல்போற்றிப்
புரசை யானைமுன் சேவித்து வந்தனன்பொழியுநின்
கருணைத்தெண்
டிரைசெய் வெள்ளமுன் கொடுவுந்து புகுதலின்
திருமுன்பு வரப்பெற்றேன்
விரைசெய் கொன்றைசேர் வேணியாய் இனியொரு
விண்ணப்பம் உளதுஎன்று.

4272. அங்ஙனம் நம்பியாரூரர் கங்கையை அணிந்த சடையினரான இறைவரின் நிறைந்த மலர் போன்ற திருவடிகளின் அருகே போய்ச் “சேரமான் பெருமாள் தங்கள் கோயிலின் மணியால் ஆன திருவனுக்கன் வாயில் புறத்தில் உள்ளான்!” என்று உரைத்தார். மேருமலையை வில்லாக உடைய சிவபெருமான் நந்திதேவரை நோக்கி, ‘அவரைச் சென்று அழைத்து வருக!’ என்று ஆணையிட்டார். அவர் போய் ஞானவெற்றி பொருந்திய சேரார்க்கு “உள்ளே வர ஆணை!” என்று தெரிவித்தவுடனே, அவர் இறைவரின் திருவடியை வணங்குதற்கு விரைந்து சார்ந்து.

4273. உமையம்மையாரை ஒரு பாகத்தில் கொண்ட சிவபெருமானின் திருமுன்பு சென்று, தொலைவில் நின்று, தொழுது மகிழ்ந்து, மேன்மேல் அதிகரிக்கின்ற அன்பினால் துதிக்க, பிறைச் சந்திரனை அணிந்த கங்கை குடிய நீண்ட சடையையுடைய இறைவர் திருப் புன்முறுவலையுடைய இனிய ஒளியைக் காட்டி, “நாம் அழைக்காமல் நீ இங்கு வந்த காரணம் யாது?” என்றார்.

4274. சேரமான் தலைமீது கைகளைக் கூப்பி நின்று “அடியேன் நம்பியாரூரரின் திருவடிகளைப் போற்றிக் கொண்டு அவர் அருளால் ஏறிவந்த புரசை யானையின் முன்னே அவரை வணங்கியபடி வந்தேன். தங்களின் மிக்குப் பொழியும் அருளான தெள்ளிய அலையையுடைய பெரு வெள்ளமானது அடியேனை உந்திக்கொண்டு வந்து இங்குப் புகுத்தியதால் தங்கள் திருமுன்பு வந்தடையும் பேற்றைப் பெற்றேன். மணமுடைய கொன்றை மலர் மாலையை அணிந்த சடையையுடைய பெருமானே! மேலும் ஒரு விண்ணப்பம் உள்ளது!” எனச் சொல்லி,

(புரசை — யானைக் கழுத்தில் இடும் சுயிறு)

382 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

4275 பெருகு வேதமும் முனிவரும் துதிப்பரும்
 பெருமையாய் உனை அன்பால்
 திருஉ லாப்புறம் பாடினேன் திருச்செவி சாத்திடப்
 பெறேவண்டும்
 மருவு பாசத்தை அகன்றிட வன்றொண்டர்
 கூட்டம்வைத் தாய்என்ன
 அருளும்ஈசருஞ் செல்லுக என்றனர் அன்பருங்
 கேட்பித்தார்.

4276 சேரர் காவலர் பரிவுடன் கேட்பித்த திருஉலாப்
 புறங்கொண்டு
 நாரி பாகரும் நலம்மிகு திருவருள் நயப்புடன்
 அருள்செய்வார்
 ஊர னாகிய ஆலால சுந்தரனுடமர்ந் திருவீரும்
 சார நங்கண நாதராம் தலைமையில் தங்கும்என்
 றருள்செய்தார்.

4277 அன்ன தன்மையில் இருவரும் பணிந்தெழுந் தருள்
 தலை மேற்கொண்டு
 மன்னும் வன்றொண்டர் ஆலால சுந்தரர் ஆகித்
 தாம் வழுவாத
 முன்னை நல்வினைத் தொழில் தலை நின்றனர்
 முதற்சேரர் பெருமானும்
 நன்மை சேர்க்கண நாதராய் அவர் செய்யும் நயப்புறு
 தொழில்பூண்டார்.

4275. “பெருகும் வேதங்களும் முனிவரும் துதிப்பதற்கரிய பெருமையுடையவரே! அன்பினால் தங்களைத் திருவுலாப் புறப்பாட்டைப் பாடினேன் அதை அருள் செய்து திருச்செவி சாத்திக் கேட்டல் வேண்டும். பொருந்திய பாசத்தினின்று நீங்கிட வன்றொண்டரின் கூட்டத்தைச் சார வைத்தவரே!” என்று வேண்டிக் கொள்ள, அருளே செய்யும் பெருமானும் ‘கூறுக’ என்றார். அடியாரான சேரமாளும் உலாவைப் பாடி அவர் கேட்கும்படி செய்தார்.

(திருவுலாப் புறம் — புறப்பாட்டின் வகைகளுள் ஒன்று. ‘கடவுள் மாட்டு மானிடப் பெண்டிர் நயந்த பக்கம்’ என்ற துறையுள் அமைந்தது. இதுவே முதல் உலா. ஆதலால், ‘ஆதி யுலா’ என்பர். இது ‘திருக்கயிலாய ஞான வுலா’ எனவும், ‘தெய்வ உலா’ எனவும் கூறப்படும்.)

4276. சேரமான் அன்புடன் பாடிக் கேட்குமாறு செய்த திருவுலாப் பாட்டை ஏற்றுத் திருவுள் ம் கொண்டு, அம்மை பாகரான இறைவரும், நன்மை மிக்க திருவருளின் விருப்பத்துடன் அருளிச் செய்வாராய், “நம்பி ஆருரான ஆலால சுந்தரனுடனே கூடி வீரூப்பியிருந்து, நீங்கள் இருவரும் சார, நம் கணங்களுக்குத் தலைமை ஏற்று இங்குத் தங்குவீராக!” என்று அருள் செய்தார்.

4277. அன்ன தன்மையில் அந்த இருவரும் பணிந்து எழுந்து இறைவரின் திருவருளைத் தலைமேற் கொண்டு ஏற்று, நிலைபெற்ற சுந்தரர் பெருமான் ஆலால சுந்தர ராகித் தாம் தவறாது இயற்றிய முன்னை நல்வினையின் தொழிலில் நிலை நின்றார். முதன்மையுடைய சேரமாளும் நன்மையுடைய சிவகண நாதராகி அவர்கள் செய்யும் விருப்டம் மிக்க திருத்தொண்டை மேற்கொண்டார்.

384 திருத்தொண்டர் புராணம்

4278 தலத்து வந்துமுன் னுதயஞ்செய் பரவையார் சங்கிலி
யாரென்னும்
நலத்தின் மிக்கவர் வல்வினைத் தொட்டக்கற
நாயகி அருளாலே
அலத்த மெல்லடிக் கமலினியாருடன் அனிந்திதை
யாராகி
மலைத்த னிப்பெரு மான்மகள் கோயிலில்
தந்தொழில் வழிநின்றார்.

4279 வாழி மாதவர் ஆலால சுந்தரர் வழியிடை அருள்
செய்த
ஏழி சைத்திருப் பதிகம்இவ் வுலகினில் ஏற்றிட
எறிமுந்நீர்
ஆழி வேந்தனாம் வருணனுக்கு அளித்திட அவனும்
அவ் வருள்கூடி
ஊழி யிற்றனி யொருவர்தம் திருவஞ்சைக்
களத்திலுய்த் துணர்வித்தான்.

4280 சேரர் காவலர் விண்ணப்பஞ் செய்தஅத் திருவுலாப்
புறம் அன்று
சாரல் வெள்ளியங் கயிலையிற் கேட்டமா
சாத்தனார் தரித்திந்தப்
பாரில் வேதியர் திருப்பிட லூர்தனில் வெளிப்படப்
பகர்ந்தெங்கும்
நார வேலைகூழ் உலகினில் விளங்கிட நாட்டினர்
நலத்தாலே.

வெள்ளாணைச் சருக்கம் □ 385

4278. இந்த வுலகத்தில் வந்து முன் தோன்றிய 'பரவையார்', 'சங்கிலியார்' என்ற பெயர் கொண்ட இருவரும் வலியு வினைப் பாசம் நீங்க உமையம்மையாரின் திருவருளினால். முன்னை நிலையில், மென்மையான அடியுடைய 'கமலினியாருடன்' 'அனிந்திதையார்' என்ற பெயருடைய தோழியர் ஆகி மலைமகளான பார்வதி அம்மையாரின் கோயிலிலே, தாங்கள் முன்பு செய்து வந்த திருத்தொண்டின் வழியே நிலைபெற்றனர்.

4279. வாழ்வு தரும் மாதவரான ஆலால சுந்தரர் திருக்கயிலையை நோக்கி வரும் வழியில் பாடிய ஏழிசைப் பதிகத்தை இவ்வுலகத்தில் யாவரும் உய்யும் பொருட்டுப் பரவச் செய்ய அலை எறியும் கடலின் மன்னனான வருணனுக்குத் தந்து அவர் ஏளியிட, அந்த வருணனும் அந்த அருளைச் சிர மேற்கொண்டு ஊழியிலும் அழியாத ஒருவரான சிவபெருமானின் திருவஞ்சைக் களத்திற் சேர்த்து உணர்வித்தான். (அஃது இப்போதும் அங்கு வழங்கி வருகின்றது.)

(இங்குக் குறிப்பிட்ட பதிகம் திருநொடித்தான் மலையில் சுந்தரர் பாடிய 'தான் எனை முன் படைத்தான்' என்ற தொடக்கம் கொண்டது.)

4280. சேரமான் பெருமான் பாடிய அந்தத் திருவுலாப் புறப்பாட்டை விண்ணப்பித்து அன்று சாரங்கனை யுடைய வெள்ளியங்கயிலையில் உடனிருந்து கேட்ட 'மாசாத்தனார்' அருளை இந்த நிலவுலகத்தில் வேதியர் வாழ்கின்ற திருப்பிடலூரில் சென்றருளி வெளிப்படச் சொல்லி, நீர் மிகுதியையுடைய கடல் சூழ்ந்த இந்நிலவுலகினில் எங்கும் நன்மையால் விளங்க நிலைநாட்டினார்.

386 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

4281 என்றும் இன்பம் பெருகும் இயல்பினால்
ஒன்று காதலித் துள்ளமும் ஒங்கிட
மன்று ளாரடி யாரவர் வான்புகழ்
நின்ற தெங்கும் நிலவி உலகெலாம்.

வெள்ளானைச் சருக்கம் முற்றுப் பெற்றது.

பெரிய புராணம் முற்ப் பெற்றது

திருச்சிற்றம்பலம்

வெள்ளானைச் சருக்கம் □ 387

4281. இடையீடு இல்லாமல் இன்பம் வளர்தற்கு உதுவான சாதனங்களுடன் ஏகமாகிய சிவ பரம்பொருளை விரும்பி, உயிர் சிவன் அடிக்கீழ் செம்மை பெறும்படி சிற்றம்பலவரின் தொண்டரின் சிறந்த புகழ் வரலாறானது உலகங்கள் எல்லாவற்றினுள்ளும் விளக்கமுற்று எங்கும் நிலை பெற்றது.

‘உலகு எலாம்’ எனத் தொடங்கிய இக் காப்பியம் ‘உலகு எலாம்’ என முடியும் அழகினைக்காண்க.

வெள்ளானைச் சருக்கம் முற்றுப் பெற்றது.

பெரிய புராணம் முற்றுப் பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்

பாட்டு முதற் குறிப்பகராதி

பாடல்	பக்கம்	பாடல்	பக்கம்
அக்குவத்தின்	240	அத்தராகிய	243
அக்கோயில்	346	அத்தனாய்	506
அகத்தின்	88	அந்தரத்	350
அகநிறைந்த	40	அதிகன்	210
அகமலர்ந்த	274	அதிர் கழல்	108
அகில	230	அதுவும்	74
அங்கணர்	180	அந்தணாளர்	360
அங்கணரனார்	166	அந்நகரத்	288
அங்கணைரைப்ப	152	அந்நகரது	336
அங்கணிவிது	204	அந்நகரில்	202
அங்கவர்	262	அந்நாட்டுத்	148
அங்கு	142	அந்நாட்டெல்	120
அங்கொரு	44	அந்நாள்	300
அச்சம்	80	அந்நாளில் எயி	36
அஞ்சன	64	அந்நாளில் மது	144
அஞ்செழுத்	48	அந்நாளிலா ளு	266
அடல்வளவ	206	அந்நாளிற்	62
அடவிபடு	318	அந்நிலையமைச்சா	36
அடிமுதலு	326	அந்நிலையே	284
அடியனேன்	378	அந்நிலையே	306
அடியேன்பொ	110	அந்நெடுந்திரு	224
அடியேன் மனை	72	அப்பணியால்	244
அடியேனுய்ந்	70	அப்பதியனை	330
அடுத்த	296	அப்பதியில்	256
அடுப்பது	326	அப்பதியிலமர்	146
அண்ணல்	82	அப்பூங்கா	340

அம்பலத்தே	318	அன்பருதமத்	332
அம்பலவர்	68	அன்பின்	92
அப்பொன்	194	அன்பு	76
அம்பாற்றங்	214	அன்று	42
அயன்கபால	66	அன்னதன்மை	382
அரசர் அஞ்	380	அன்னதாகிய	248
அரசரக்கமை	132	அன்னவகை	234
அரசரவர்	290	அனையதாகிய	226
அரசனும்	332	ஆங்கவர்	198
அரசிலயர்ய	282	ஆங்கவர்	336
அரண்	212	ஆங்கவரும்	178
அரியஅத்	286	ஆங்கவன்பர்	226
அரியகற்பின்	76	ஆங்கவன்யா	206
அரியனை	370	ஆடற்சிலம்	124
அரியதில்லை	72	ஆடற்சிலம்	116
அரிவையர்	368	ஆடும்பெரு	124
அருகுதிரு	64	ஆண்டநம்	132
அருமறை	324	ஆதியார்	44
அருமையினிற்	58	ஆயர்	186
அருவாகி	314	ஆயஅரசளி	266
அருள்	66	ஆயசிறப்பிற்	134
அருளின்	190	ஆயசெய்கை	370
அவ்வகையால்	252	ஆயசெயல்	253
அளவில் இன்ப	122	ஆயசெயலி	166
அளவில் பெரும்	198	ஆயுள்	52
அளவில் பெரு	114	ஆர்வ	60
அற்றை	192	ஆரண்	368
அறத்தினில்	48	ஆரிணியத்	318
அறிவின்	126	ஆரமுரக	358
அறுசமயத்	34	ஆராஆசை	122
அறுத்த	82	ஆராதகாத	154
அன்பர்கள்	350	ஆரூர் அவர்	176

ஆருரர் தம்	180	இவ்வாறருளி	362
ஆருர்மொழி	176	இவ்வாறொழு	136
ஆலவாயமர்	348	இறைஞ்சுதலு	54
ஆலைகும்	46	இறையுந்	84
ஆழி மாநில	184	இறைவர் ஆணை	114
ஆனைக்கா	344	இறைவர்கோ	170
ஆனமங்கணரு	48	இறைவர் திருத்	148
ஆறணிந்த	218	இன்பம்	102
ஆறுதிங்கள்	88	இன்னதன்மை	370
ஆறுபெருகி	162	இன்னவகை	370
ஆறு முடிமே	94	இன்னவகை	278
ஆனஅருள்	102	இன்னவண்ண	108
ஆனஅன்பர்	188	இனிய	80
ஆன அன்பர்	232	இனைய	186
ஆனசெய	218	இனைய	268
ஆனநாளொன்	238	ஈசன்டியார்க்	52
ஆனநிலைமை	128	உடைய	82
இட்டநன்	181	உடையொடு	338
இடங்கழி	228	உணங்கல்	224
இத்தன்மைநிக	62	உதியர்	368
இத்தன்மையி	360	உதியர்	376
இந்நியதி	42	உம்முடைய	56
இந்நிலை	184	உம்மைப்	88
இந்நெறியா	254	உரிமை ஒழுக்க	192
இப்பெருஞ்	188	உரிமை ஒழுக்க	232
இப்பொழுதே	68	உரிமை நாளில்	102
இம்முனையர்	218	உருகிவ	182
இரவு	108	உருநாட்டுஞ்	50
இருபெரு	150	உரைப்பாருரை	362
இருவர்	136	உலகமுய்ய	188
இவ்வகையால்	258	உலகினியல்பு	98
இவ்வகையேதி	220	உலகு	106

உள்ள	52	ஒருகுடைக்	202
உள்ளும்	192	ஒருதனி	284
உள்ளத்திலொரு	254	ஒருவர்	366
உளமகிழ்க்	144	ஒழியாப்	356
எடுத்த அத்திரு	372	ஒன்றுமனத்	80
எடுத்துடன்ற	266	ஓதமலித்	236
எண்ணாதடியே	72	கட்டிய	284
எண்ணில்திரு	242	கடிது	294
எண்ணில்பெரு	292	கண்டசடை	214
எதர்	304	கண்டபொழு	212
எந்நிலையில்	38	கண்டருளும்	154
எப்போதுமினி	314	கண்ணுதலார்	58
எம்பிரான்தான்	340	கண்ணுதவிற்	70
எய்தி அவர்	100	கதிர்முடி	54
எயிலணையும்	240	கயமொடு	208
எருக்கத்	348	கரிய கண்ட	370
எல்லாம்	38	கருநீல	348
எல்லையில்	240	கல்லாலே	42
எழுந்திரை	286	கலஞ்	272
எழுந்து	140	கழறிற்றரி	172
என்ற	116	கழையார்	342
என்றருளி	214	களங்கொள்	64
என்றுகணவர்	78	களமர்	246
என்றுமனை	70	கற்றை	338
என்றுமின்பம்	230	கடாவர்குரி	280
என்றும்	386	காடவர்கோ	328
என்னே	118	காணாத	40
ஏய்ந்த	264	காதல் பனை	78
ஏற்ற	374	காதற்பெருமை	194
ஐயமின்றி	248	காரேலுங்	202
ஐயாறதனை	162	காலை	54
ஒக்க	134	காளையார்	154

கானப்பேர்	152	சுருளுமயிர்	60
குஞ்சி	78	சூறை	208
குலகிரியன்	198	செக்கு	242
குவலயத்து	280	செங்கண்	296
குற்றாலத்தினி	150	செஞ்சடையார்	146
கேட்ட	110	செஞ்சொற்ற	166
கைக்	182	செண்டாடுந்	174
கையாலவர்	234	செம்பரிதி	64
கொங்கு	166	செம்பியனா	144
கொடுங்கோ	168	செம்பொற்கரக	172
கொண்ட	44	செய்யமேனிக்	92
கொன்றை	92	செய்யுள்	196
கோடாத	216	செய்வ	364
கோடிக்	140	செய்வின்னையுஞ்	38
கோத்திட்டை	148	செருவிவி	296
கோதை	344	செல்வத்	136
கோயில்	352	செழுமலர்	240
கோயிலை	382	செறிவுண்	278
சங்கப்	110	சென்றசென்ற	364
சங்கரன்	290	சென்றதிசை	120
"	298	சென்றுகண்	378
சிந்தை	366	சென்றுசிவ	206
சங்கரனை	310	சென்றுதிருப்	146
சங்கரனைச்	308	சென்றுதேவா	128
சண்பையர்	62	சேரமான்	142
சாதனத்தோடு	326	சேரர்காவல	382
சாலநன்று	74	"	384
சாலநான்	228	சேரர்தம்	374
சிந்தை கலங்கி	86	" பிரானும்	136
சினவீடையார்	218	" பெரு	104
சீதமதி	58	சேரர் "	112
சீலமிலரே	220	"	132

சேரருடனே	172	திருஆலவா	142
சேவித்	138	திருக்காரோண	138
சைவநெறி	288	திருக்கிளர்	256
சேவருடனே	172	திருச்சுழிய	152
சேவித்	138	திருந்து	234
சொல்	270	திருநாவனூர்	156
சொன்னமு	86	திருப்புனவனா	156
சோதிமணி	130	திருமஞ்சன	98
ஞானமுண்டா	354	திருமலி	242
தங்கள்	250	திருமலியும்	250
தங்கோனை	298	திருமாநகர	98
தடுமாறும்	264	திருமுருகன்	178
தண்டாத	66	திருவார்ந்த	316
தந்தமர்	302	திருவாரூர்	174
தந்தையார்	304	திருவிராமேச்	152
தம்பிரானார்க்	124	திருவிளக்குத்	244
தம்பிரானைத்	164	திரை	268
"	354	தில்லை	258
தம்பெருமான	54	திறை	204
தம்மறம்புரி	230	திந்து	248
தமனியப்	352	தியுமிழும்	268
தலத்து	384	துலையிற்	338
தவள	272	துளைக்கை	200
தரையிற்	342	துன்பமகல	360
தனிவெள்வி	92	துன்னார்	190
தாண்டும்	130	தூதறுமலர்	368
தாமதித்தில	222	தூபியும்	328
தார் தாங்கி	214	தூமலர்ச்	46
தாவாத	258	தூயதிரு	58
தாளாளர்	36	தூயநீரால்	84
திசைகள்	168	தென் தமிழும்	312
திரிபுர	350	தென்னவர்	142

394 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

தேவர்தங்	372	நிறைந்த	140
தேவர்பிரான்	246	நிறையழிந்த	290
	346	நின்ற ஊர்	328
தேவர் முனிவர்	130	நின்றவன்	380
தேவி	344	நின்றாலுமிரு	~ 10
தேனுங்குழலு	194	நீடுதிருப்பூ	146
தொடங்கிய	42	நீடுதொல்	222
தொண்டரைச்	330	நீடும்	106
தொண்டரைவி	328	நீடுவேலை	270
தொண்டுரிமை	252	நீண்டசெஞ்	332
தொழுது	170	நீரார்	70
தொன்மை	342	நீராருஞ்	58
நகரமாந்த	168	"	274
நங்கள்	112	நீரின்	100
நங்கை	160	நெல்வேலி	150
நம்பர்	108	பஞ்ச	230
நம் பிதாமும்	126	படியிசை	280
நம்பிபாத	164	படியில்	358
நல்லதோழர்	170	படியேறு	144
நல்லநந்தன	186	படுமணியும்	200
நறைஇதழி	56	பண்புபெருகு	114
நன்றுமிழைப்	340	பண்புமிக்க	74
நன்னீர்ப்	358	பணி	244
நாக	200	பணையுந்தட	300
நாடோறுஞ்சி	40	பதிகளெங்கு	168
நாமிங்குன்ப	90	பரந்த	112
நாயனார்	250	பரமர் அருளால்	90
நாவலர்தம்	174	பரமர் திருப்	148
நாவலர்மன்ன	182	பரவியே	158
நிலவிய	50	பரவுந்	124
நிலவும்	122	பரவும்	164
நிலைச்	160	பரவும்	362

பரவையார்	158	பெருவாய்	312
பரிசு	86	பெருலகிலோ	238
பரிவிற்	110	பைரவமணி	254
பள்ளி	78	பொருவில் திரு	66
பன்னு	238	பொருவில்பெ	80
பனிநீர்	134	பொருவில்பொ	120
பனிவெண்	86	பொற்புமைந்த	196
பாடலாடல்	174	பொன்பரப்பி	162
பாடியவர்	182	பொன்மதில்	270
பாணனார்	112	பொன்னார்	118
பாதாளீச்சர	156	பொன்னி	46
பார்	200	மக்கட்பே	342
பிறவா	344	மங்கலநல்	60
பிறை	202	மங்கலமாம்	158
பின்னங்கு	304	மங்கைபாகர்	380
பீடு	238	மங்கையர்க்குத்	334
புக்க	216	மட்டு	82
புதுமலர்	282	மடல்	62
புயளலப்பன	224	மடவரலை	68
புரமுன்றுஞ்	310	மண்டு	208
புரவீத்	120	மண்ணினுள்	362
புனவாயிற்	156	மண்ணுக்கு	212
பூசுரர்	334	மண்மேற்சைவ	98
பூசுரரெல்லாம்	330	மல்லல்	192
பூசை	116	மலைநாட்டரசு	134
பூதி	72	மலை நாட்டெல்	366
பூவும்	170	மலைமலிந்த	184
பெருகுமதி	366	மலையொடு	208
பெருகுவேத	382	மழையிற்	104
பெருத்தெழுக்கா	252	மழவிடை	44
பெருமாள்	172	மற்றப்	232
பெருமை	222	மற்றவர் கருவி	350

396 ி திருத்தொண்டர் புராணம்

மற்றவர்தம்வ	220	மாறுகடிந்து	276
மற்றவர் தம்மு	246	மாறுற்ற	210
மற்றவர்தாம்	302	மிக்க	96
மற்றவரும்	176	மிக்கெழு	66
மற்றவற்றின்	178	மீன்விலை	228
மற்றிந்	278	முட்டில்	226
மறவாமை	274	முந்நீர்	138
மறையாளர்	262	முரசுங்	216
மறையோர்	358	முரசுடைத்	212
மன்றலந்தரு	372	முருகு	96
மன்றில்	164	முருகுறு	288
மன்னர்	104	முற்றும்	210
மன்னவர்க்கு	54	முன்புதமக்கு	234
மன்னவரும்	252	முன்பு திருவி	260
மன்னவன்உ	330	முன்பு பணி	128
மன்னவன்பா	300	முன்னாள்	364
மன்னவன்றன்	202	மூரியார்	260
மன்னவார்	176	மூலத்தான	552
மன்னவனை	56	மூலமான	356
மன்னி	222	மெய்த்த	290
மன்னுங்கரு	212	மேவிரிய	306
மன்னுசீர்	272	மேவும்	102
மன்னுதிருக்கா	154	மைதழையும்	292
மன்னுமிராமே	150	மைந்தன்	360
மனத்தினாற்	326	யாதானு	308
மனமகிழ்ந்து	244	யாதும்	74
மனைவியார்	76	யாவர்க்கும்	262
மாசில்	378	யாவரெனினு	278
மாலய	298	யானை அணி	118
மாவீற்றிரு	94	யானைமேல்	276
மானிகை	204	வடகரையில்	162
மாற்றாரக்	276	வடிவேலதிக	210

அகர வரிசை □ 397

வந்தணைந்துவி	68	வார்ந்திழி	282
வந்தணைவுற்ற	284	வாழி	384
வந்தமகனை	90	வானச்	116
வந்தமரபின்	100	வானநாடர்	372
வந்துசேரர்	126	வானவரம்பர்	114
வந்துதில்லை	122	வானிலாவு	210
வந்துபுகுந்து	84	விட்டவிம்	374
வந்துமணி	204	விடநாகமணி	220
வயப்பரியின்	266	விண்ணின்	163
வரிஞ்சையூ	248	விரைவு	160
வரிவிற்	210	வில்வாங்கி	180
வருநாளென்	334	விளக்கி	236
வருபான்மை	354	விளங்கு	206
வலைநெடுந்	224	விளங்கும்	276
வழியிற்	126	வீடினாருடவிற்	208
வள்ளலாரும்	76	வீதி	272
வளமுடையார்	242	வீரயாக்கை	376
வளவர்பிரான்	268	வென்றிமிகு	180
வளவனார்	208	வென்றிவினை	190
வண்தொண்டர்	176	வேதகாரணம்	56
வாகுசேர்	226	வேதநெறியின்	96
வாங்கி	88	வேந்தனே	302
வாங்கு நீள்	228	வேரியார்	264
வாசத்	106	வையநிகழ்	250
வாசமலர்க்	158	வைய	286
வாயிலா	272	வையம்	90

